

12
ΜΙΧ. ΠΑΠΙΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΑΙ ΤΡΑΛΛΕΙΣ

ΗΤΟΙ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ ΕΠΙΓΡΑΦΩΝ

ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΠ' ΑΥΤΩΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ

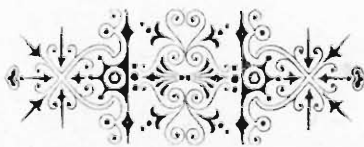
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΓΑΛΛΙΑΣ, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΣΥΝΟΔΕΥΟΜΕΝΩΝ ΥΠΟ ΣΥΝΟΠΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΤΩΝ ΤΡΑΛΛΕΩΝ

ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΩΝ ΜΕΧΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΧΡΟΝΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1895

π.π. Σολομών Ρείραχ μετά βιβλίου του σεβασμού

εὐδοκίας

Μιχ. Παππακωνσταντίνου

ΜΙΧ. ΠΑΠΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΑΙ ΤΡΑΛΛΕΙΣ

ΗΤΟΙ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ ΕΠΙΓΡΑΦΩΝ

ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΠ' ΑΥΤΩΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ

ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΓΑΛΛΙΑΣ, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΣΥΝΟΔΕΥΟΜΕΝΩΝ ΥΠΟ ΣΥΝΟΠΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΤΩΝ ΤΡΑΛΛΕΩΝ

ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΩΝ ΜΕΧΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΧΡΟΝΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1895

Ἐν τῷ μεγάλῳ ὑπὲρ τῆς παγκοσμίου προόδου ἀγῶνι ἐν τῶν τὰ μά-
λιστα ἐπιτυχῶς ἀγωνισαμένων ἔθνῶν ὑπῆρξε καὶ τὸ ἡμέτερον, ἡ ἀρχαιοτάτη
δ' αὐτοῦ κοιτίς εἶναι ἀναντιρρήτως ἡ Ἑλλάσων Ἀσία, ἐν ἣ τὰ πρῶτα
αὐτοῦ ἐτέλεσε βήματα καὶ τὰς πρῶτας ἐδρεψε δάφνας.

Ὁ ἀνά τὴν χώραν ταύτην περιοδεύων λόγιος ξένος μετὰ θαυμασμοῦ
σταματᾷ εἰς πᾶν βῆμα ἀνακαλύπτων καὶ ἐν ἴχνος τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ
τῆς καὶ ἔνθους ἀποκαλύπτεται καὶ γονυπετῶν συλλέγει καὶ ὡς πολύτιμον
θησαυρὸν ἐγκολπίζει ὅπως μεταγάγη εἰς τὰ μουσεῖα τῆς πατρίδος του ἐν
ἀπλοῦν σύντριμμα ἀρχαίου μνημείου ἢ ἐφθαρμένον λίθον ἐνεπίγραφον, διότι
ὅλα ταῦτα, ὅσον μικρὰ, ὅσον κατεστραμμένα καὶ ἂν εἶναι, τῷ ὁμιλοῦσιν
εὐγλώττως περὶ τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς δόξης τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ
τὸν διδάσκουσι περὶ τοῦ τρόπου τοῦ ζῆν τῶν παρωχημένων γενεῶν.

Πρὸ ἐνὸς τοιούτου θεάματος, πρὸ ξένου ὁτλ. συλλέγοντος τὰ ὀστᾶ καὶ
τὴν κόριν τῶν προγόνων ἡμῶν, τί αἰσθάνεται πᾶς γνήσιος φιλόπατρις
Ἕλληνας; Δὲν συγκινεῖται ἀφ' ἐνὸς καὶ δὲν αἰσθάνεται ἀφ' ἑτέρου ἐν ἑαυτῷ
τὸν ἐλεγχον ἐπὶ τῆ παραλείψει ἱεροῦ καθήκοντος; Δὲν κατανοεῖ σαφῶς,
ὅτι τὸ καθήκον τοῦτο εἶναι διττὸν καὶ ὅτι, ἂν ἀνεπτυγμένος τις ξένος
περισώζη ἀπὸ τῆς φθορᾶς τὰ λείψανα τῆς ἀφνειᾶς ἀρχαιότητος ἐξ ἀπλῆς
ἀγάπης πρὸς τὴν τέχνην ἢ ἐξ ἀπλοῦ καθήκοντος πρὸς τὸν πολιτισμὸν, αὐ-
τὸς, ὁ κατ' εὐθεῖαν ἀπόγονος τῶν μεγαλοουργῶν ἐκείνων, ἔχει, πλὴν τούτου,
καὶ ἕτερον ἐπίσης ἱερὸν καὶ μέγα καθήκον, τὸ πρὸς τὴν πατρίδα του, ἣτις
οὐδὲν ἄλλο παρ' αὐτοῦ, οὐδὲ χρηματικὰς θυσίας, οὐδὲ ἡρωϊκὴν αὐταπαρνη-
σίαν ἀπαιτεῖ, ἀλλὰ μόνον τὴν περισυλλογὴν τῶν τεκμηρίων τῆς παλαιφάτου
δόξης τῆς, δόξης, ἥς ἄλλως τε καὶ αὐτὸς δικαίως ἢ ἀδίκως μετέχει νῦν;

Ἐπὶ τοιούτων σχέσεων ἀγόμενοι καὶ ἡμεῖς συνελέγομεν ἐν παντὶ και-
ρῷ καὶ τόπῳ πᾶν ὅ,τι ἢ τύχη παρουσίαζεν ἡμῖν ἀρχαῖον λείψανον, ὡς
τιμαλφές δ' αὐτὸ κειμήλιον φυλάττοντες, ἀπενέμομεν οὕτω, τό γ' ἐφ' ἡμῖν,

τόν πρὸς τὴν πατρίδα ὀφειλόμενον φόρον. Ἰδιαιτέραν δὲ κλίσιν αἰσθανόμενος πρὸς τὰς ἐπιγραφάς, ἃς θεωροῦμεν τὰ εὐγλωττότερα τῆς ἀρχαίας ἱστορίας μαρτύρια, οὐχὶ ἐφ' ἅπαξ κτύπησάμεν, καὶ ἡλίου καύματα περιφρονοῦντες, καὶ βορρῆως παγεράς ριπὰς καὶ ὀμβρῶν ἀνηλεεῖς μαστιγώσεις, τινὰς μὲν αὐτῶν ἀπὸ ἐντελοῦς καταστροφῆς νὰ περισώσωμεν, ἄλλας δὲ μεθ' ὑπομονῆς ἀντιγράφοντες εἰς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος νὰ παραδώσωμεν. Καὶ αἱ συμφωναῖκαί ἐφημερίδες καὶ τὰ ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικὰ περιοδικὰ προφρόνως ἐδέξαντο τὰ ἀντίγραφα μου καὶ μετ' εὐμενῶν κρίσεων ἐφιλοξένησαν ἐν ταῖς σελίσιν αὐτῶν, διόπερ πλείστας χάριτας ταῖς διευθύνσεσιν αὐτῶν ὁμολογῶ.

Ἐπειδὴ ὅμως εἶναι δύσκολος ἢ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνάθροισις τῶν ρηθέντων φύλλων καὶ περιοδικῶν διὰ τὸν θελήσοντα ν' ἀσχοληθῆ εἰδικῶς εἰς τὴν μελέτην τῶν Τραλλιανῶν ἐπιγραφῶν, [διότι ἐν Τράλλεσιν εὕρισκόμενος μόνον τὰς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ καὶ τοῖς περὶ αὐτῆς ἐκάστοτε ἀνακαλυπτομένας ἐπιγραφάς ἠδυνάμην νὰ ἀντιγράψω] ἀπεράσισα τῇ παροτρύνσει πολλῶν φίλων, νὰ προσῶ εἰς τὴν ἐν ἐνὶ τεύχει δημοσίευσιν αὐτῶν, καὶ δὴ μετὰ κανονιστικῶν λιθογραφικῶν πινάκων, ὅπως καταστήσω τὸ ἔργον ἀκριβῆ ὀνηγόν καὶ ἀτφαλές βοήθημα, συνώδευσα δ' αὐτὰς καὶ διὰ Συνοπτικῆς τῶν Τράλλεων ἱστορίας, χάριν τῶν βουλομένων ἐκ τῶν πολλῶν νὰ ρίψωσιν ἐν βλέμμα ἐπὶ μιᾶς σελίδος τῆς ἱστορίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Εἰς τὸ δυσχερὲς τοῦτο ἔργον προέβην πεποιθῶς ἐπὶ τὴν ὑποστήριξιν πάντων τῶν φιλομούσων καὶ φιλαρχαίων. Καὶ ὅν ἠπατήθητι πλείστοι ὅσοι τοιοῦτοι, οἷς θερμὰς εὐχαριστίας ἀπονέμω, ἐνεθάρρυνάν με διὰ τῆς ἐγγραφῆς τῶν ἐν ταῖς ἀγγελίαις τοῦ παρόντος πονήματος, καὶ ἄλλους προτρέψαντες νὰ ἐγγραφῶσιν, ἰδίᾳ δὲ ὁ φιλομουστότατος καὶ ὀτρηνὸς τῶν γραμμάτων προστάτης Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἡλιουπόλεως καὶ Θυατείρων Κύριος Κύριος Ταράσιος.

Ἰδιαιτέρως δεύειλω νά ἐκφράσω ἐνταῦθα χάριτας καί πρὸς τοὺς προ-
θύμως παρασχόντας μοι τὴν ἠθικὴν αὐτῶν ὑποστήριξιν, τὴν Διεύθυνσιν τῆς
ἐφημερίδος «Ἀμαλθείας», τὸν ἐκ τῶν συντακτῶν τῆς «Ἀμαλθείας» κ.
Γεώργιον Βοντζαλίδην ὡς καί τὸν κ. Σ. Πιττακῆν, ἐπιμελητὴν τοῦ Μου-
σείου καί Βιβλίου. τῆς Εὐαγγελ. Σχολῆς.

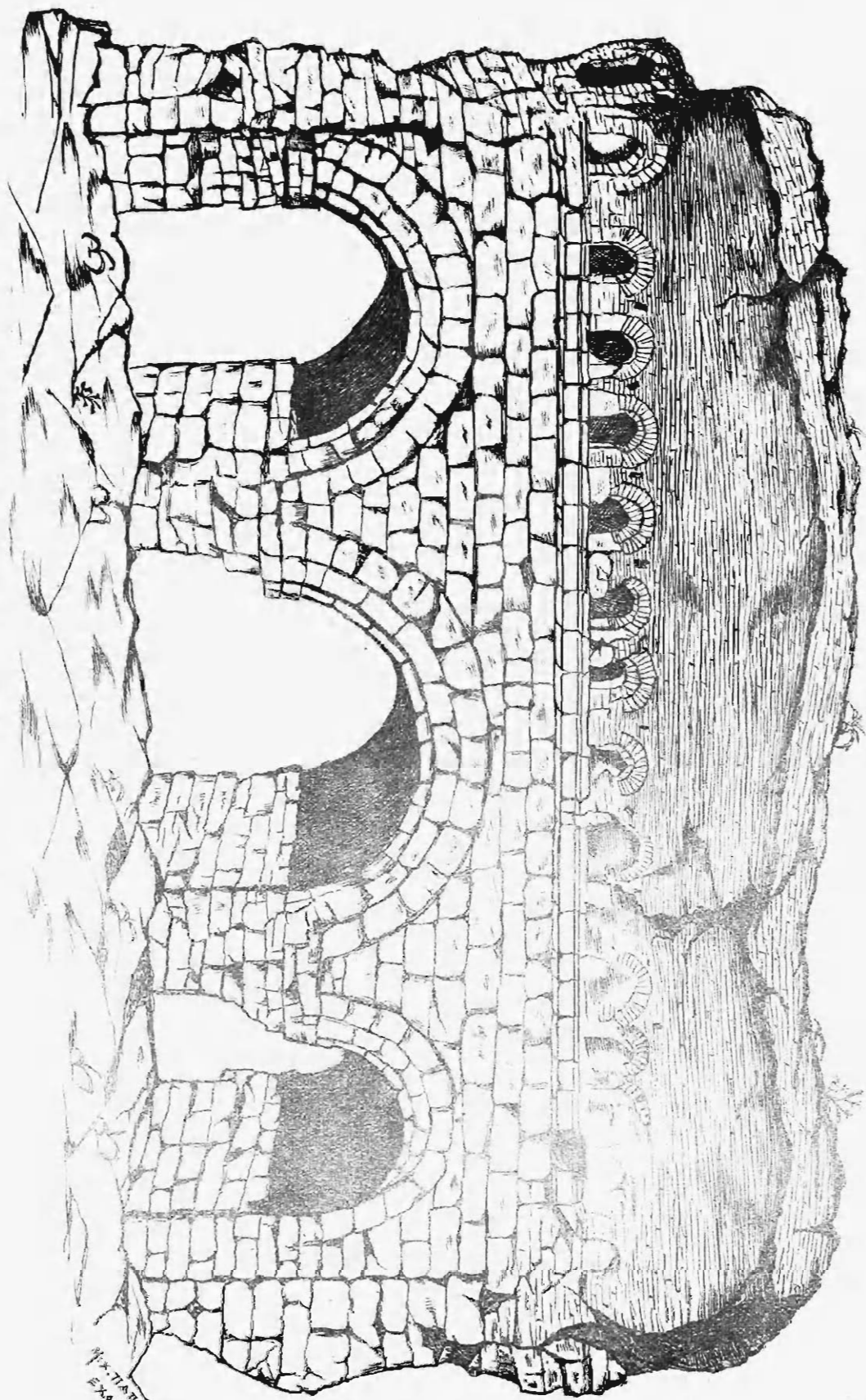
Ἐπομιμνήσκων δὲ πᾶσι τοῖς ἀναγνώσταις τοῦ παρόντος τὰς πολλὰς καί
ποικίλας δυσχερείας ἐν τῇ ἐκτυπώσει τῶν τοιοῦτου εἴδους ἔργων, ἐπικα-
λοῦμαι τὴν εὐμένειαν αὐτῶν καί εὐχομαι ἕτεροι ἐμοῦ κρείττονες κρείττονα
νά κατορθώσωσιν.

Ἀϊδίνιον 10 Μαΐου 1893.

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ

ΜΙΧ. ΠΑΠΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΩΝ ΤΡΑΝΑΕΣΩΝ

Π. ΤΑΤΟΥΚΑΝΣΤΑΤΟΥ
ΕΞΑΡ.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΤΡΑΛΛΕΩΝ

ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΩΝ ΜΕΧΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΧΡΟΝΩΝ

Ἡ ἀρχαία πόλις τῶν Τράλλεων κεῖται ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Μαιάνδρου, εἰς μικρὰν ἀπὸ αὐτοῦ ἀπόστασιν καὶ κατέχει τετραγώνιον ἢ ἐπιμήκηδες ὄροπέδιον μὲ ὀυσανόβητα πλάγια, παράτασιν λόφων, αἵτινες ἐξέχουσιν ἐκ τῆς μεγάλης σειρᾶς τῆς Μεσσωγίδος, σχηματίζει δὲ οὕτως εἰπεῖν ἰσχυρὸν φυσικὸν φρούριον. [Ἰδρυται ὁ ἢ μὲν τῶν Τράλλεων πόλις ἐπὶ τραπεζίου τινὸς ἄκρας ἔχοντος ἐρυμνὴν καὶ τὰ κύκλω δ' ἱκανῶς εὐερκῆ] Στράβων XIV 1 p. 648. Λέγεται ὅτι αἱ Τράλλεις ὑφείλουσιν τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν τῶν εἰς ἄποιάν (Θρακῶν Τραλλιανῶν). [Κτίσμα δὲ φασὶν εἶναι τῆς Τράλλεις Ἀργείων καὶ τινῶν Θρακῶν Τραλλίων, ἀφ' ὧν τοῦνομα.] (1) Στράβ. 6. 649.

Ἡ νεωτέρα αὐτῆς ὀνομασία εἶναι Κιουζέλ-Ἰσάρ, ἢτοι ὠραῖον φρούριον, ὀνομάζεται δ' ἐπίσης καὶ Ἀϊδὸν ἐκ τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ κατακτητοῦ Ἀϊδὸν Ἐμίρ, πρὸς διάκρισιν ἄλλων πόλεων ἐχουσῶν τὴν αὐτὴν ὀνομασίαν, Ἀϊδὸν ἢ Κιουζέλ-Ἰσάρ.

Ἡ νέα πόλις, ἐπεριβάεται ἐπὶ τῆς χαμηλοτέρας κλιτύος τῆς ἀρχαίας πόλεως, εἶναι μεγάλη καὶ ἀνορθῶσα πόλις μὲ πηχυασιμὸν διασπορῶδες ὑπολογιζόμενον ἀπὸ 30 μέχρι 40 χιλιάδας κατοίκων, ἦτο δὲ ὁ τελευταῖος σταθμὸς τοῦ ἀπὸ Σμύρνης σιδηροδρόμου μέχρι τοῦ

(1) Τσοῦβτης πρῆμης ἀπελάμβανεν ἡ ἰσχυρὰ τῶν Τράλλεων τοποθεσία, ὅστε ὁ μὲν Κύρος κατὰ τὴν ἀνάβησιν αὐτοῦ ταύτην ἐξελέξατο ὡς τὸ ἀσφαλέστερον φρούριον, πρὸς διατρέξιμιν τῶν τε γυναικῶν καὶ τῶν τέκνων τῶν ἐγκαταλειψάντων αὐτὸν στρατηγῶν Ξενία καὶ Πασίανος. «Καίτοι ἔχωνε αὐτῶν καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας ἐν Τράλλεισι φρουρούμενα.» [Ξενοφ. Κύρου ἀνάβ. βιβ. I. κεφ. 4.] ὁ δὲ Μεγ. Ἀλέξανδρος μετὰ τὴν ἐκπόρθησιν τῆς Ἀλικαρνασσοῦ μετήνεγκε τὰς πολιορκητικὰς αὐτοῦ μηχανὰς εἰς τὰς Τράλλεις πρὸς διατρέξιμιν.

Αἱ Τράλλεις, ὡς καὶ ἡ παρικοιμένη ἐπὶ Μαιάνδρῳ Μιγνησία, δὲν ἀντίστησαν εἰς τὴν κατακτητικὴν ὁρμὴν τοῦ Νικητοῦ, ἀλλ' ἄμει οὕτως ἀφίκετο ἐν Ἐφίση, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν ἀποχωροῦντες αὐτῶν ἀμφοτέρας τὰς διασήμεους ταύτας πόλεις τῆς βορείου Κιζίας. Ἐπὶ τούτῳ δὲ ἀπεστάλη παρὰ τοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου ἵνα καταλάβῃ αὐτὰς ὁ στρατηγὸς Πιφμενίων, ἄγων μεθ' ἑαυτοῦ τετρακισχιλίους πεζοὺς καὶ διακοσίους ἵππους.

1883 καὶ κεῖται ἐν τῷ μέσῳ εὐφοροτάτης πεδιάδος, ἣν διάφοροι περιηγηταὶ ἀποκαλοῦσιν Ὀργον [κῆπον] τῆς Μιχασιάς. Πρώτιστα δὲ προϊόντα αὐτῆς καὶ νῦν καὶ πάλαι ἦσαν τὰ σύκα, αἱ σταφίδες, τὰ ἔλαια, ὁ βάμβαξ καὶ τὰ σιτηρὰ ἀποστελλόμενα εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς Σμύρνης.

Ὡς ἐκ τῆς φυσικῆς δ' αὐτῆς θέσεως αἱ Τράλλεις ἀνέκαθεν ὑπῆρξαν διάσημος καὶ πλουσία πόλις. Ἀτταλος ὁ βασιλεὺς τῆς Περγάμου, τοῦ ὁποῦο ἡ πολυτέλεια ἦτο παροιμιώδης [Hor. Carm. i. 12.] εἶχεν ἐνταῦθα πολυτελὲς ἀνάκτορον, [Plin. N. H. Ὅρα ὡσαύτως καὶ ἐπιγραφὴν εἰς τι νόμισμα **ΤΡΑΛ. ΑΤΤΑΛΟΥ**. *Miommet sup. p. 1 vii. p. 460.*] ὅπερ μετὰ ταῦτα ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Ῥωμαίων ἐγένεον ἡ ἐπίσημος κατοικία τῶν κατὰ καιροὺς ἀρχιερέων τῶν Τράλλεων. [Vitrou, v. 11, 8, *Comp. Boeckli. C. I. G. 2934.*] Ὅρα καὶ ἐπιγρ. ἡμῶν ἀριθ. 2ῖ.

Ὀλίγον βραδύτερον ὁ Κικέρων ὑπερασπιζόμενος τὸν Φλάκον περιγράφει τὴν πόλιν ταύτην ὡς μεγάλην, πλουσίαν καὶ κεκοσμημένην. [Gravis locuples ornata Civitas] Καταμηνύων δὲ ἀσήμαντον τινὰ ἄνθρωπον, Μαιάνδιον ὀνομαζόμενον, δίσχυριζόμενον ὅτι ἀντιπροσωπεύει τοὺς Τραλλιανούς εἰς τὰς καταμηνύσεις τῶν ἐναντίων τοῦ πελάτου του, ἐρωτᾷ τί ἐγένεον τὰ ἐπιφανῆ ἐκεῖνα ὀνόματα τὰ μεταξὺ τῶν πολιτῶν: [Ubi erant illi Pythodori, Aetideni, Lepisonos, ceteri homines apud nos noti intersuos nobiles? bi illa magnifica et gloriosa ostentatio civitates?] ἦτοι; ποῦ εἶναι οἱ Πυθόδωροι, οἱ Αἰτίδανοι, οἱ Λεπίσωνες, καὶ οἱ λοιποὶ παρ' ἡμῖν ἄνδρες μεταξὺ τῶν εὐγενῶν σας; Ποῦ ἐκεῖνη ἡ μεγαλοπρεπὴς καὶ μεγαλαυχῆς ἐπίδειξις τῆς πολιτείας; Ἐὰν οὗτοι εἰσὶν εὐχαριστιμένοι ἐκ μιᾶς τοιαύτης χαμερποῦς ἀντιπροσωπείας, προσθέτει, τότε ἄφες αὐτοῖς νὰ ταπεινώσωσι τὴν ὑπεροψίαν των. Ἐλαττόνοντες τὴν ἐπαρσιν, κολάζοντες τὴν τόλμην, καταθλίβοντες τὴν ὑπερηφάνειαν κτλ.

Βραδύτερον ὀλίγον ἡμιλῶν ὁ Στράβων περὶ Τράλλεων λέγει, ὅτι κατὰ τὰ πλοῦτη ὑπερέχον ὄλων τῶν πόλεων τῆς Ἀσίας. [Συνοικεῖται καλῶς εἴτε τις ἄλλη τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ὑπὸ εὐπόρων ἀνθρώπων καὶ αἰεὶ τινὲς ἐξ αὐτῆς εἰσὶν οἱ πρωτεύοντες κατὰ τὴν ἐπαρχίαν, οὗς Ἀσίάρχας καλοῦσιν ὡν Πυθόδωρός τε ἦν, ἀνὴρ Νυσαεὺς τὸ ἐξ ἀρχῆς. Στράβ. σελ. 650.] Διασαφηνίζων δὲ τὸ γεγονός τοῦτο ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς μνημονεύει, ὅτι οἱ Ἀσίαρχοι ἢ οἱ πρόεδροι τῶν ἀγῶνων, οἵτινες ὑφίσταντο μεγάλας δαπάνας, ἵνα ἐπιδείξωσι τὴν λαμπρότητα τῆς θέσεώς των ἦσαν πάντες Τραλλιανοί. Ἐπὶ τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου τοῦ ἀγίου Πολυκάρπου ὁ ἀσίαρχος Φίλιππος ὅστις προῆδρευεν αὐτοῦ ἦτο Τραλλιανός. [Μαρτυρ. ἀγ. Πολυκ. 12, 21.] Συγχρόνως δὲ ἐν ᾧ οἱ κυριώτεροι τῶν πολιτῶν διέπρεπον τοσοῦτον ἐπιτοπίως, πολλοὶ τῶν τοῦ ὄχλου, αἰσχροκερδεῖς καὶ τυχοδιώκται, θηρεύοντες τύχην μετέβαινον σωρηδὸν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ κόσμου, διακινδυνεύοντες διὰ τῶν ἐνεργειῶν των ἐν Ῥώμῃ, πᾶν ὅτι Ῥωμαϊκόν., [Jun, 70] Συνελόντι δ' εἰπεῖν οἱ Τραλλιανοὶ φαίνεται ὅτι ὑπῆρξαν ἐργατικοί, εὐποροὶ, μεγάλαυχοι, ἐπιδεικτικοί, ἀλλὰ καὶ κάπως χυδαῖοι. Ὁ Κικέρων ὑπερασπιζόμενος τὸν Φλάκον δὲν ἐξερράζετο πάντοτε εὐμενῶς περὶ τῶν Τραλλιανῶν. 1. 3. Pl ilipp. 6. [Aricina mater Trillianam aut Ephesiam putes dicere] ἦτοι ὁ Ῥωμαῖος καὶ τὴν μικροτέραν κομμόπολιν [ὡς τὴν Ἀριχίαν] Aricia, ἐθεώρει ὡς εὐγενεστέραν καὶ τῶν μᾶλλον ἀμαζουσῶν πόλεων τῆς Ἀσίας οἷαι αἱ Τράλλεις καὶ ἡ Ἔφεσος.

Ὅταν ὁ Καῖσαρ ἀπεβιάσθη εἰς τὴν Ἀσίαν μετὰ τὴν μάχην τῶν Φαρσάλων, οἱ

Τραλλιανοὶ ἔσπευσαν νὰ τὸν συγχωρῶσι εἰς τὰς ἐπιτυχίας του θαῦμα ὅτι ἐπεσφράγισεν τὴν εἰς αὐτὸν πίστιν καὶ ἀφωσίωσιν των. Ἀνδρῖος τοῦ Καίσαρος ἔσθη ἐν τῷ Ναῶ τῆς Νίκης ἐν Τράλλεσι, ἐκ δὲ τοῦ σκληροῦ αὐτοῦ ἐδάφους, καὶ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ ἀγάλματος, ἀνεβλάστησε Φοῖνιξ, λέγεται μάλιστα ὅτι αὕτη ἡ θεὰ στρέψασα προσητένισε τὸ ἀρομοίωμα τοῦ κατακτητοῦ. [Πλουτ. Βίος Καίσαρος 49. Δίων Κασ. X, 61. Val. Max. i, b-12].

Ἐπὶ Αὐγούστου, τὸν ὁποῖον οἱ Τραλλιανοὶ ἐθεώρουν ὡς τὸν ἰδρυτὴν αὐτῶν, ἡ πόλις ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν **Καيسάρια**, πομπῶδεις δὲ ἐπιγραφαὶ ἀποκαλοῦσιν αὐτὴν «τὴν λαμπροτάτην Καισαρέων Τραλλιανῶν πόλιν» ὅρα τὰς ὑπ' ἀριθ. 7, 67, 58, 112, 132 ἐπιγραφάς μας, καὶ [Boeckh. C.I.G. 2929. Ἡ λαμπροτάτη Καισαρέων Τραλλιανῶν πόλις].

Ἐκτοτε, μέχρι τέλους τῆς πρώτης μετὰ Χριστὸν ἑκατονταετηρίδος τὰ νομίσματα φέρουσι τὸν τύπον **ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ**, ἔστι δ' ὅτι καὶ μόνον **ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ** [Mionet. N° iii. p, 125]. (¹) Οἱ Τραλλιανοὶ δεόντως ἀντημεῖρθησαν διὰ τὴν πρὸς τοὺς αὐτοκράτορας αὐτῶν ἀφοσίωσιν. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Αὐγούστου, περίπου 26—24 Π. X., ἡ πόλις κατεστράφη ὑπὸ σειμοῦ, σύνηθες καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν περιφέρειαν πρᾶγμα, ὅπερ καὶ σήμερον ἐτι συμβαίνει, τὸ δὲ Μαντεῖον τῆς Σιδύλλης ἐπωφελεῖτο σπουδαίως τῆς σεισμικῆς αὐτῆς καταστάσεως τῶν Τράλλεων [i i i 459, v, 257]. Ἡ ἐπελθοῦσα καταστροφή ὑπῆρξεν ὀλεθρία, τὸ Γυμνάσιον καὶ ἄλλα μέρη συνέπεσε [Στραβ. X, i i, p, 579]. Ἀγαθίας, i i, 17, p, 101 ἐσεισθητε ἅπαντα καὶ ἀνετράπη καὶ οὐδὲν αὐτῆς ἔτι ἐσέσωστο: Comp, G. I.G. 2923] Ὁ Αὐτοκράτωρ συνεχίερεν πλουσιώτατα εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν, φαίνεται δὲ ὅτι ταχέως ἀνέλαβεν ἐκ τῆς μεγάλης καταστροφῆς, καθ' ὅτι ἐπὶ Τιβερίου βλέπομεν τοὺς Τραλλιανούς συναγωνιζομένους μετὰ τῶν ἄλλων πόλεων τῆς Ἀσίας διὰ τὴν τιμὴν τοῦ ἀνεγείραι ναὸν εἰς τε τὸν Αὐτοκράτορα καὶ τὴν Γερουσίαν, ἀλλὰ δὲν εἰσχηκούσθησαν καθ' ὁ parum validi. [Tac Ann. IV. 55.]

Ἡ προστάτις θεότης τῆς πόλεως, τῆς λαμπροτάτης πόλεως... [C.I.G. 2926,] Ἰερᾶς τοῦ Διός. [Comp. Bull. de Corr. Hellen. X. p. 516] ἦτον ὁ Ζεὺς, ἐπωνομασθεὶς **Λαράσιος** [Mionet. IV, pp. 179. (²) ὅρα καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. 12, 41, 52, 102, ἐπιγραφάς μας. (³) Στράβων τὸν γράφει προσέτι **Λαρίσιος** ἢ **Λαρισαίος**. IX. p. 140, XIV, p. 649] τὰς δὲ ὀνομασίας ταύτας ἔλαβεν ἐκ τῆς παρακειμένης Τραλλιανῆς **Λαρίσης**. [Στραβ. ἐκδ. Κράμερ. XI. σελ. 53. [Θεόπομπος δὲ καὶ πόλιν λέγει ἐν τῇ αὐτῇ μεθορία κειμένην **Λάρισαν**. καὶ τῶν Τράλλεων διέχουσα κώμη τριάκοντα σταδίους ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐπὶ Καύστρου πεδίον διὰ τῆς Μεσσηνίδος ἰόντων κατὰ τὸ τῆς Ἰσοδόμης Μητρὸς Ἰερὸν, ὁμοίαν τὴν θέσιν καὶ τὴν ἀρετὴν ἔχουσα τῇ Κρεμαστῇ **Λαρίση** καὶ γὰρ εὐθρόος καὶ ἀμπελόφυτος, ἴσως δὲ καὶ ὁ **Λαρίσιος Ζεὺς** ἐκεῖθεν ἐπωνόμασται.] καὶ ὁ ἀνωτέρω μνημονευθεὶς ὡς καὶ ὁ ὑπ' ἀριθ. 25 τῆς

(¹) Οἱ τέτοι τῶν Τραλλιανῶν νομισμάτων ποικίλουσι κατὰ τὰς διαφόρους περιόδους.

(²) Νόμισμάτι τι ὅπερ κέκτημαι φέρει τοιοῦτον τύπον: ἐπὶ τοῦ ἐνὸς μέρους κεφαλῆν διαρνοστερῆ καὶ περίξ **ΙΕΡΟΣ ΔΗΜΟΣ**, ἐκ τοῦ ἄλλου δὲ μέρους τὸν Δία καθήμενον ἐπὶ ὄρνου καὶ περίξ **ΖΕΥΣ ΛΑΡΑΣΙΟΣ**, περὶ τῆς ὀρθῆς δὲ ὀνομασίας τοῦ **Λαράσιος** ἢ **Λαρίσιος** καὶ **Λαρισαίος**, ὡς τὸ κείμενον τοῦ Στράβωνος, πολλὰ ἐγένοντο ἐπιστημονικαὶ συζητήσεις, ἡμεῖς νομίζομεν ὡς ὀρθότερον τὸ κείμενον τοῦ Στράβωνος καὶ ὅτι τὸ ἐπὶ τῶν ἐπιγραφῶν ἀπαντῶμενον **Λαράσιος** ὡς καὶ ἐπὶ τῶν νομισμάτων εἶναι καθαρῶς ἰδιωτισμὸς τῆς γλώσσης.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ἐπιγραφῆς μας ἀναμφιβόλως ἦσαν οἱ λειτουργοὶ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἐχων τὴν ἱερωσύνην τοῦ Διὸς τοῦ Λαρισηίου. ⁽¹⁾

Ἐκτός τοῦ Διὸς, ἐν Τράλλεσιν ἐλατρεύοντο ὡσαύτως, ὡς ἐκ τῶν σωζομένων ἐπιγραφῶν ἐξάγεται, καὶ ἡ Δήμητρα [Ἱέρεια Δήμητρος C.I.G. 2927], ὁ Διόνυσος [Διονυσίω Βακχίῳ τῷ δημοσίῳ C.I.G. 2919 ὡς καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 105 καὶ 150 ἐπιγραφαὶ μας], καὶ ὁ Ἀσκληπιὸς, [Ἀσκληπιῶ Σωτήρι ὡς αἱ ὑπ' ἀριθ. 27 καὶ 148 ἐπιγραφαὶ μας Vitruv. vii, I.]

Ἡ ἀναύστασις τῶν ἀγῶνων καὶ ἡ χρονολογία τῶν Ὀλυμπιάδων ἐν Τράλλεσι χρονολογεῖται εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ, ὅρα τὴν ὑπ' ἀριθ. 30, ἐπιγραφὴν μας. Μεταξὺ δὲ τῶν ἀγῶνων, οἵτινες ἐτελοῦντο εἰς τὰς Τράλλεις πρὸς τιμὴν διαφόρων θεοτήτων μνημονεύονται τὰ Πύθια [C. I. G. 2932, 2935, Mionnet, iv, pp 181, 192 ὅρα καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 100 ἐπιγραφὴν μας καὶ Wadding. inser. 598] τὰ Ὀλύμπια [Wood Discoveries et Ephesus inser. vi, 14, 20p. pp. 60, 70 Mionnet, καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 30 ἐπιγραφὴν μας], τὰ Πράκλεια [εἶν ἀέθλοισιν Ἀταρξέας] Ἰρακλειος, παράβαλε καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 25 ἐπιγραφὴν μας] τὰ Ἄλεια, ὅρα τὴν ὑπ' ἀριθ. 12 ἐπιγραφὴν μας, ὡς καὶ τὰ Ἀσκληπεῖα, ἰδὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 148 ἀνεκδότον ἐπιγραφὴν μας.

Ἀθλητικὰ δὲ ἀγῶνες ἀναφέρονται ὡς οἱ ὑπ' ἀριθ. 40, καὶ 99, ἐπιγραφαὶ μας, ὁ Δρόμος, ἡ Ἀκοντισία, ἡ Βυξία, καὶ ἡ Τοξινή.

(1) Περὶ Τραλλιανῆς Λαρίσης πραγματεῖαν ἐδημοσίωσεν ἐν τῷ ε' τόμῳ τοῦ ἐν Σμύρνῃ ἄλλοτε ἐκδιδομένου περιοδικοῦ «Ὀμηρος» ὁ ἐπιμελητὴς τοῦ Μουσείου καὶ βιβλιοθ. τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, νῦν δὲ καθηγητὴς τῶν Ἑλληνικῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Πετροπόλεως φίλος κ. Ἀδ. Παπαδόπουλος ὁ Κεραμεὺς, λαβὼν ἀρρομὴν ἐκ τῶν τότε ἀνακαλυφθεισῶν δύο Τραλλιανῶν ἐπιγραφῶν ἦτοι τῶν ὑπ' ἀριθ. 12 καὶ 25 ἐπιγραφῶν μας. Ἐν τῇ ῥηθείᾳ πραγματεῖᾳ καταδεικνύει τὴν μεταξὺ τῆς Ἐφesiaνῆς καὶ Τραλλιανῆς Λαρίσης διαστολὴν κατὰ τὸ κείμενον τοῦ Στράβωνος ὡς διαφόρων πόλεων, ἀλλὰ περὶ τοῦ ποῦ δέον εἶ ἀναζητήσωμεν τὴν Τραλλιανὴν Λαρίσαν οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην διδοσιν ἡμῖν νύξιν. Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ κείμενον τοῦ Στράβωνος, ὑπολογισάντες δὲ χρονομετρικῶς τὸ διάστημα τῶν τριάκοντα σταδίων, ὅπερ ἀντιστοιχεῖ μὲ ἀπόστασιν μιάς καὶ ἡμισείας ἢ δύο ὥρῶν ἐκ τῶν Τραλλέων, διετρέξαμεν πολλάκις τὴν πέριξ τῶν Τράλλεων περιοχὴν πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς Τραλλιανῆς Λαρίσης, ἐκ τῶν ἐρευνῶν μας δὲ τούτων καὶ ἐκ σωζομένων λειψάνων παραδεχόμεθα ὅτι ἡ Τραλλιανὴ Λαρίσα ἔκειτο μεταξὺ τῶν ἐγγύς τῶν Τράλλεων καὶ πρὸς δυσμὰς κειμένων χωρίων Καοάμπαγα καὶ Ἰκιξ-δερέ. Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἐπιγραφικὸν τι μνημεῖον οὐδαμῶς ἐπ' αὐτῶν τῶν μερῶν εὑρομεν μ' ὅλας τὰς καταβληθῆσας ἡμῖν προσπάθειας, οὐχ ἦττον ἐκ τῶν εἰσέτι ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ διατηρουμένων ἐρείπων καὶ ἰδίως ἐν τῷ χωρίῳ Μαγαράκιοι ὡς καὶ ἐκ τῆς μέχρι τοῦ νῦν χρησιμοποιουμένης ὁδοῦ, ἣτις διὰ τῆς Μεσσαγίδος ἄγει εἰς τὸ Καύστριον πεδῖον [νῦν Τήρα γιγλοῦ] κλίνομεν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ ἱστορικὴ αὕτη πόλις ἐπ' αὐτοῦ ἀκριβῶς τοῦ μέρους ἐκεῖτο. Ἄλλως τε δὲ καὶ σήμερον τὸ μέρος τοῦτο τὴν ἀρχαίαν διετήρησεν τοῦ ἐδάφους ἰδιότητα «καί γὰρ εὐδορὸς καὶ ἀμπελόφυτος ἦν» ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς παραδόσεως ὅτι πρῶτοι ἀποικοὶ τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Λαρίσης ὑπῆρξαν οἱ Πελαγοὶ, εὐλόγως δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι κα' τῆς Τραλλιανῆς Λαρίσης οἰκίτορες ὑπῆρξαν οἱ Πελαγοὶ, τὴν δὲ ἀλήθειαν τῆς παραδόσεως ταύτης ἐναργέστατα ἐπικυροῦσιν οἱ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ μέρους τούτου, καὶ ἐπὶ τοῦ βράχου ἀνωθεν τοῦ ἐργοστασίου Ἀλακιδόξ, [Μπαλικαγιά δὲ ὀνομαζομένου] διατηρούμενοι δύο λελαζευμένοι πελασγικοὶ τάφοι. Περὶ τῶν ἐν λόγῳ τάφων ὡς καὶ τῆς ὀλίγον ὑψηλότερον εἰσέτι σωζομένης βυζαντινῆς εἰκόνας ὁ Ταξιάρχης, ἐν ἐκτάσει ἔγραψαν εἰς τὸ Δελτίον τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Σχολῆς οἱ ἐταῖροι καὶ φίλοι κ. κ. Γαστῶν Δεσαμὶ καὶ Γεωρ. Δουπλὲ, οἵτινες κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1887 ἐν συνοδίᾳ μου ἐπεσκέφθησαν τὰ μνημεῖα ταῦτα.

Ἱμεῖς δὲ σχετικῶν ἀφήγησιν τῶν μνημείων τούτων ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 174 φῶλ. τῆς «Προόδου».

Ἡ πόλις ἐκαυχᾶτο ἐπὶ διαφόροις οἰκοδομήμασιν, περὶ τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ ρυθμοῦ τῶν ὁποίων ἐκτενῶς πραγματεύεται ὁ Βιτρούβιος ἐν II, 8, v, 9, vii, l i]. Ὑπῆρξε προσέτι ἡ γενέτειρα πολλῶν ἐπιστήμων ἀνδρῶν οὕτω μεταξὺ τῶν ῥητόρων μνημονεύονται ὁ Διονυσιοκλῆς καὶ Δάμασος ὁ ἐπονομασθεὶς Σκόμβρος [Στραβ. σελ. 6:39], ἀναμφιβόλως ἀμφότεροι ἐρασταὶ τοῦ ἐπιτετηθευμένου καὶ ἀθηροῦ ἀσιατικοῦ ὕψους, διὰ τὸ ὅποιον κυρίως ἐφημιζέτο ἡ πόλις αὕτη, [Cic. Orator. 234, quasi vero Trallianus firit Demosthenes]. Ἐν Τράλλεσιν ὑπῆρξε προσέτι καὶ ἔξοχος ἰατρικὴ σχολή, ὡς διήσημι δὲ ἰατροδιδάσκαλοι ἀναφέρονται ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Θεσταλὸς [Galenop. XIII, p. 105, XIV, 684, Comp. G.I.L. 1256]. Μεγάλως δ' ὡσαύτως ἐφημιζέτο καὶ ἡ τῆς Ἰλυπτικῆς Σχολῆς, τὸ δὲ θαυμάζομενος νολοσσιαῖον σύμπλεγμα τοῦ Φαρνακίου Ταύρου, ὅπερ κοσμεῖ τὸ Μουσεῖον Νεαπόλεως εἶναι ἔργον τῶν διασήμων αὐτῆς μαθητῶν Ἀπολλωνίου καὶ Ταυρίσκου.

Καθ' ἣν δὲ ἐποχὴν ἔγραφεν Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος εἰς τὰς Τράλλεις, ἐζη ἐν αὐτῇ ὁ ἀπελεύθερος τοῦ Ἀδριανοῦ Φλέγων ὁ φιλόλογος, οὕτινος διειρηθήσαν ὀλίγα τῶν συγγραμμάτων [Muller Fragm Histr Græcs, iii, p. 603, 3, p.], ἡ δὲ φήμη αὐτοῦ κυρίως συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ἀναφέρεται ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν συγγραφέων ὡς ἐθνικὸς αὐτόπτης μάρτυς τοῦ κατὰ τὴν σταύρωσιν τοῦ Ἰησοῦ ἐπισυμβάντος ὑπερφυσικοῦ σκότους, [Muller. I, c, p. 603, 9], πολὺ βραδύτερον δὲ, ἐγεννήθη ἐν Τράλλεσιν ἀνὴρ ἐπιφανής, ἐγκαταλιπὼν τοῖς ἀπογόνους ἀθάνατον αὐτοῦ μνημεῖον ἀπειράκις ἀνώτερον τῶν ἔργων τῶν προμνησθέντων φιλολόγων, καὶ οὗτος ἦν Ἀνθέμιος ὁ ἀρχιτέκτων τοῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας. [Προκοπ. de AE dif. I. I. p. 174]. Ἐν συντόμῳ αἱ Τράλλεις τοιαύτης ἀπελάμβανον φήμης, ὥστε δύο συγγραφεῖς κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ὁ Ἀπολλώνιος ἐκ τῆς παρακειμένης πόλεως Ἀφροδισιάδος καὶ Χριστόδωρος ὁ ἐκ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Κόπτου αὐτὴν ἔλαβον ὡς θέμα τῶν σπουδαίων αὐτῶν συγγραμμάτων.

Ἀναφορικῶς τῆς διαδόσεως τοῦ Εὐαγγελίου ἐν Τράλλεσι οὐδὲν μνημεῖον σώζεται, ἐπομένως εὐλόγως δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν τὴν ὑποθετικὴν ἀφήγησιν, ὅτι καὶ ἡ ἐν Τράλλεσιν ἐκκλησία ἔχει τὴν αὐτὴν ἀρχὴν ὡς ἡ καὶ ἐν τῇ γειτνιαζούσῃ Μαγνησίᾳ Ἐκκλησίᾳ. Οὐδεμίαν ὅθεν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν ἀμφιβολίαν ὅτι οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἦσαν οἱ πρῶτοι οἵτινες διέδωκαν τὸ Εὐαγγέλιον. Αἱ Τράλλεις κειμένη ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ μεταξὺ Ἐφέσου καὶ Αἰαδικαίας, ἔθλα ἀκμάζουσαι ἐκκλησίαι εἶχον συστηθῆ διὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἡμίσειαν ἑκατονταετηρίδα πρὶν ἢ γράψῃ ὁ Ἰγνάτιος, δὲν ἦτο ποτὲ δυνατὸν νὰ ἔμενον ἐπὶ πολὺ ἀγνωστοῦσαι τὴν διάδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν τινι τοῦ Ἰγνατίου ἐπιστολῇ μ' ὄλον τοῦτο κατὰ πρῶτον γίνεται μεία τῆς διαδόσεως τοῦ χριστιανισμοῦ εἰς τὰς Τράλλεις. Ταύτοχρόνως καὶ ὁ Αἰθίως λόγον ποιεῖται ἐν τῇ περιγραφῇ τῆς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων κατακτήσεως τῶν μερῶν τούτων, [καὶ ἐκ τῶν Τράλλεων καὶ ἐκ τῆς ἐπὶ Μαιάνθρωφ κειμένης Μαγνησίης, καὶ ἐξ Ἐφέσου ἦλθον ἀπεσταλμένοι]. Πράγματι αἱ τρεῖς αὗται πόλεις ἐπεμφαν ἀπεσταλμένους πρὸς τὸν Ἰγνάτιον ἐν Σμύρνῃ. Ἄλλ' ἐνώ ἡ Ἐφεσος καὶ ἡ Μαγνησία ἀντεπροσωπεύοντο ὑπὸ πολλῶν ἀτόμων, αἱ Τράλλεις καθ' ὃ αἱ μᾶλλον ἀπέχουσαι, ἓνα μόνον ἔπεμφαν, τὸν Ἐπίσκοπον αὐτῶν Πολύβιον, τοῦλάχιστον οὐδὲν ἕτερον ὄνομα ἀναφέρεται. Τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν ἔγραφεν ὁ ἅγιος πρὸς τοὺς Τραλλιανούς ἀνταμείβων τὴν διὰ τοῦ ἐπισκόπου τῶν ἐκδηλωθεῖσαν αὐτῶν εὐγενῆ προθυμίαν, ἐν ταύτῳ δ' ἐξαίρων τὸν τρόπον καὶ τὴν συμπεριφορὰν τοῦ ἀπεσταλμένου των.

Κυρίως δὲ ὁ σκοπὸς τῆς ἐπιστολῆς ἀφορᾷ νὰ προφυλάξῃ αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ δηλητηρίου τοῦ Δοκητισμοῦ, ὡς ἀντίδοτον δὲ συνίστησι, τόσον ἐν αὐτῇ ὅσον καὶ ἀλλαγῶν, τὴν μεταξὺ των ὁμόνοιαν καὶ ὑποταγὴν εἰς τὸν ἐπίσκοπον καὶ τοὺς λοιποὺς τῆς Ἐκκλησίας λειτουργοῦς. Ἡ κατὰ τοῦ Δοκητισμοῦ καταγγελία εἶναι ἐνταῦθα πληρεστέρα καὶ ἐμφαντικωτέρα ἢ εἰς πᾶσαν ἄλλην τῶν Ἐπιστολῶν του, ἐξ ἄλλου δὲ οὐδεμίαν ποιεῖται μναίαν τοῦ ἰουδαϊζοντος μέρους τῆς αἵρέσεως, παραβάτων ὅμως τῶν τοῦ λόγου του ἀλλαγῶν, βλέπει, ὅτι οἱ ψευδοδιδάσκαλοι αὐτοὶ ἦσαν Ἰουδαῖζοντες.

Ἀπαλλάττει μὲν τοὺς Τραλλιανούς ἀπὸ πάσης συμμετοχῆς εἰς τὴν αἵρεσιν ταύτην, οὐχ' ἤττον γράφει ὅπως προφυλάξῃ αὐτοὺς ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ ἡ προτροπὴ του αὕτη δὲν ἦτο ματαία, καθ' ὅσον εὐκόλως δυνάμεθα νὰ παραδεθῶμεν ὅτι εἰς πόλιν πολυάνθρωπον οἶμαι αἱ Τράλλεις καὶ ἐνθα ἐπλεόναζον οἱ Ἰουδαῖοι, πολλοὶ ἐξ αὐτῶν θὰ ἐπροθυμοποιῶντο βεβαίως νὰ διαδώσωσι τὴν αἰρετικὴν αὐτὴν διδασκαλίαν, καὶ ἐὰν ἀκόμη δὲν εἶχομεν ἀκριβῆ περὶ τούτου γνῶσιν. Ἐγγραφον δημοσιευθὲν ὑπὸ τοῦ Ἰωσήπου [ant. XIV, 10, 20,] ποιεῖται μναίαν μ' ὄλον τοῦτο τῆς ἀντιστάσεως τῶν Τραλλιανῶν κατὰ διατάγματός τινος τοῦ Ρωμαίου διοικητοῦ, χρηρηγούντος τὴν ἀδειαν τοῖς Ἰουδαίοις νὰ φυλάττωσι τὰ Σάββατα καὶ νὰ ἐκτελῶσι τὰς λοιπὰς ἱεροτελεστίας ἀνενοχλήτως. Ἐἴτε τὸ ἐγγραφον τοῦτο εἶναι γνήσιον εἴτε μὴ, ἀποτελεῖ προφανῆ ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι ἐν Τράλλεσι πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἰγνατίου ὑπῆρχον πλυαίριθμοι Ἰουδαῖοι· καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ Σιβυλληνοὶ χρησιμοὶ οἱ τοσοῦτον ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὰ ἀφορῶντα τὰ τῶν Τράλλεων προσεπιμαρτυροῦσι τὸ πρᾶγμα.

Ἐν τῇ μετὰ ταῦτα δὲ ἱστορίᾳ τοῦ Χριστιανισμοῦ αἱ Τράλλεις δὲν κατέχουσιν ἕξοχον θέσιν, ἀλλ' ὡς ἡ Μαγνησία, οὕτω καὶ αὕτη ἔπεμπον ἀντιπροσωπείας εἰς τὰς Συνόδους τῆς Ἐκκλησίας. Εἰς τὴν ἐν Ἐφέσῳ σύνοδον ὁ τῶν Τράλλεων Ἐπίσκοπος ἀποδέχεται τὴν Ὁρθόδοξον διδασκαλίαν, ὑπογράφει δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατὰ τρόπον δυνάμενον νὰ παρακληθῆ εὐνοήτως μὲ τὸ προσήμιον τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἰγνατίου, Ἰρακλέων, ὁ καὶ Θεόφιλος ἐπέγραψα, ἐνθα τὸ δεύτερον ὄνομα ἐγγέγραπται λατινιστὶ Theophanius, Θεοφάνιος. Ἀλλαγῶν δὲ γράφει μόνον τὸ πρῶτόν του ὄνομα. Εἰς μεταγενεστέραν δὲ σύνοδον ἐν Ἐφέσῳ, τὴν διάσημον «κλεπτῶν σύνοδον» γενομένην τῷ 449 μ. γ. Μάξιμος ὁ ἐπίσκοπος τῶν Τράλλεων ἀπεκδέχεται τὴν γνώμην τῆς πλειονότητος καὶ τὴν αἵρεσιν τοῦ Εὐτυχίου, κατόπιν ὅμως μετενόησεν φαίνεται, καθότι παρεδέχθη τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου 451 μ. γ. ὡς μαρτυρεῖ, ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, ὁ Μητροπολίτης τῆς Ἐφέσου.

Μεταξὺ τῶν ἐπιτιμητικῶν ἐπιστολῶν πρὸς Πέτρον τὸν Πολύσαρον, αἵτινες φαίνεται ὅτι ἐγράφησαν ἔτη τινὰ μετὰ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον, εὔρηται καὶ ἐπιστολὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφήν Ἀσκληπιάδης, ἐπίσκοπος Τράλλεων. Εἰς συνόδους δὲ τῆς Ἐκκλησίας γενομένας μετέπειτα παρευρίσκοντο καὶ ἐπίσκοποι τῶν Τράλλεων.

Ἐπὶ τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας καὶ μέχρι τοῦ 15^{ου} μ. γ. αἰῶνος οὐδὲν ἄξιον λόγου περὶ τῶν Τράλλεων μνημονεύεται. Ὅτε δὲ κατὰ τὸ 1175 μ. γ. οἱ Τούρκοι εἰσέβαλον εἰς τὸ Βυζαντινὸν κράτος, αἱ Τράλλεις ὡς καὶ ἡ παρακειμένη παραμαϊάνδριος Ἀντιόχεια, στερούμεναι ἐπαρκῶς δυνάμεων πρὸς ἀντίστασιν ἐσυνθηκολόγησαν, ἀλλ' ἡ συνθηκολόγησις αὕτη ὀλίγον μόνον διήρκεσεν καθ' ὅτι βλέπομεν νέαν κατ' αὐτῶν ἐπίθεσιν καὶ κατὰ τὸ 1266, ὅτε μικροῦ δεῖν νὰ ὑποκύψωσιν εἰς τὸν ζυγὸν τοῦ ἐπιδραμόντος ἀπογόνου τῶν Σελτσουκιδῶν

Αϊδίν - Έμιρ, εάν μὴ ἔγκαιρος βυζαντινὴ ἐπικουρία πεμφθεῖσα ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀνδρονίκου τοῦ β'. δὲν ἀνεγραίτιζε τὴν εἰσβολὴν τοῦ κατακτητοῦ.

Τὰς Τράλλεις ἐπεσκέφθη Ἀνδρόνικος ὁ Παλαιολόγος ὁ β'. ὁ καὶ συγκοινωνὸς τῆς βλασιλαίας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Μιχαὴλ τοῦ η'. τῷ 1270, τοσοῦτον δὲ κατετέλγη ἐκ τῆς λαμπρᾶς φυσικῆς αὐτῆς καλλονῆς, ὥστε ἀπεφάσισε νὰ ὀνομάσῃ αὐτὴν Εὐανθίαν. Ὁ Ἀνδρόνικος προηθεὶς ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων τοῦ Ἀϊδίν Έμιρ ἐπιδρομῶν ἤγειρε τὰ τεῖχη αὐτῆς τόσον ἰσχυρὰ, ὥστε αἱ Τράλλεις ἐγένοντο τὸ προπύργιον τῶν πέριξ αὐτῆς κειμένων παραμικανδρίων πόλεων, καὶ τὸ ἀσφαλὲς ἄσυλον τῶν πέριξ οἰκούντων.

Αἱ Τράλλεις, καθὼς καὶ πολλαὶ ἄλλαι πόλεις τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀντιστῶσιν ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν ἐπιδρομὴν τοῦ δορυκτῆτορος Ἀϊδίν, ὅστις ἐπωφελοῦμενος τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ Ἀνδρονίκου, ἐπετέθη κατὰ τῶν Τραλλιανῶν οἱ ἰσχυροτέρων δυνάμεων, στενωδὸς δὲ ἐπὶ ἐξάμηνον πολιορκήσας αὐτοὺς κατώρθωσεν διὰ τῆς παρεμποδίσεως τῆς εἰσόδου ποσίου ὕδατος (1) νὰ ὑποτάξῃ αὐτοὺς μεθ' ὅλην τὴν γενναίαν ἀντίστασιν καὶ τὸ ἰσχυρότατον αὐτῶν τεῖχος. Οὕτω δὲ ὁ Αἰδίν Έμιρ τὸ 1290 εἰσῆρχετο εἰς τὰς Τράλλεις νικητῆς καὶ τροπαιοῦχος, καθ' ὃν ὄηλ. χρόνον ὁ Ἀνδρόνικος ἐν ἀμεριμνησίᾳ διατελῶν διέτριβεν εἰς Νύμφαιον, εἰς οὐδὲν λογιζόμενος τὸν κίνδυνον, ὃν διέτρεχεν μίᾳ τῶν ὀραιοτέρων τῆς Αὐτοκρατορίας του πόλεων.

Κατὰ τὴν ἄλωσιν τῶν Τράλλεων οἱ ἐν αὐτῇ ἐφρεθέντες πολῖται ὑπολογίζονται εἰς ἐξήκοντα χιλ., μόνον δὲ εἰς τριάκοντα χιλ. ἀριθμοῦνται οἱ εἰς αὐτὴν καταφυγόντες ἵνα σωθῶσιν.

Εἰς τὰ σήμερον ἀνασκαπτόμενα εἰρεπία αὐτῆς ἀνευρίσκονται ἔγνη ἀποτερωμένων οἰκοδομημάτων, τοῦθ' ὅπερ προσεπιμαρτυρεῖ ὅτι ὁ κατακτητῆς ἵνα καταστήσῃ αὐτὴν ἀκατοίκητον μετὰ τὴν ἄλωσιν ἐπυρπόλησεν αὐτὴν, οἱ ὁ καὶ εἰς τοὺς πρόποδας τῆς ἀρχαίας πόλεως ἀνωκοδόμησεν νέαν τὴν ἤδη ἀκμάζουσαν πόλιν οὗς αὐτῇ καὶ τὸ ἴδιον αὐτοῦ ὄνομα Ἀϊδίν.

Τὰ ἐκ τῆς ἀρχαίας πόλεως τῶν Τράλλεων μέχρι σήμερον διασωθέντα ἐκ τοῦ χρόνου εἰρεπία, ἅτινα μαρτυροῦσι περὶ τοῦ πλούτου καὶ τοῦ μεγαλείου αὐτῆς, εἶναι αἱ τρεῖς γιγάντιαι Ἀψίδες, ἅς ἐν εἰκόνι παρέχομεν ἐν ἀρχῇ τοῦ βιβλίου μας, τὸ Ἀμφιθέατρον, τὸ Στάδιον, τὸ Ὀδεῖον, καὶ ὁ γῶρος τῆς ἀγορᾶς.

Περὶ τῆς ἱστορικῆς σημασίας τῶν ἐν λόγῳ τριῶν ἀψίδων ἢ ὡς κοινῶς αὐταὶ καλοῦνται τουρκιστὶ «οὗτζ γιχὶτζ, τουτέστι, τρεῖς ὀφθαλμοί», ὅρα τὴν ὑπ' ἀριθ. 24 ἐπιγραφὴν μας. (2) Τὸ Ἀμφιθέατρον, κείμενον εἰς τοὺς πρόποδας τῆς ἀκροπόλεως καὶ ὀλίγον ἀνα-

(1) Τὸ σωζόμενον εἰσέτι μεγαλοπρεπὲς ὕδραγωγεῖον, ὅπερ κεῖται πρὸς βορρᾶν τῶν Τράλλεων καὶ πλησίον τοῦ τουρκικοῦ χωρίου Χ ο ρ ὕ σ κ ι ο ῖ, τρεῖς ὄρας μακρὰν ἀπέχοντος, ἀποδεικνύει τὴν μεμακρυσμένην ἀπόστασιν ἐξ ἧς διωχετέθετο εἰς Τράλλεις τὸ πόσιμον ὕδωρ. Ὀλίγον δὲ ἀνατολικώτερον τοῦ ὑδραγωγείου τοῦτου ὑπάρχει λατομεῖον ἔγχωριον μαρμαῖον, ὅθεν οἱ Τραλλιανοὶ ἐλάμβανον τὰ πρὸς οἰκοδομὴν τῶν κτιρίων χρῆσιμα αὐτοῖς μάρμαρα, καὶ σήμερον δὲ δύνανται τις νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ λατομεῖον τοῦτο καὶ νὰ θαυμάσῃ τὰ σωζόμενα ἡμετελῆ κιονόκρατα, ἅτινα νομίζει δτι μόλις πρὸ μικροῦ ἐγκατέλιπεν ἡ σμίλη τοῦ λιθοξόου.

(2) Ἡ καταμέτρησις τῶν εἰρεπιῶν τῶν τριῶν ἀψίδων, ἦν μετὰ μεγίστης δυσχερείας καταρθώσαμεν ἔχει ὡς ἑξῆς:— Μήκος καὶ τῶν τριῶν ἀψίδων ὡς ἔχουν, μέτρα γαλλικὰ 41.— Ὑψος αὐτῶν ἐκ τῆς δυσμικῆς ἀπόψεως καὶ ἐκ τοῦ ἰσοπέδου ἐδάρους, μέτρα γαλλικὰ 20 καὶ 30 ο)ο.— Πλάτος τοῦ κτιρίου μ. 6, εὖρος τῆς μεσαίας ἀψίδος μέτρα 8,— εὖρος τῶν ἐκατέρωθεν δύο ἀψίδων ἐκάστη ἀνὰ μέτρα 5 καὶ 55 ο)ο.— Ὑψος τοῦ τόξου ἐκάστης ἀψίδος, τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους καὶ τῆς κυρίας προσόψεως, ἀπὸ τοῦ ἐδάφους μέτρα γαλλικὰ 9 καὶ 75 ο)ο.

τολικώτερον τοῦ μέρους ἔνθα κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1887 ἀνεκαλύφθη ὑπὸ ἐργατῶν ἢ λαμπρᾶς τέχνης ἀκτινωτὴ κεφαλὴ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἣτις σήμερον κοσμεῖ τὸ Λυτοκρατορικὸν Μουσεῖον Κων)πόλεως, ἦσαν ἐν τῶν διαπρεπεστέρων θεάτρων τῆς Μικρασίας. Περὶ τοῦ ὅλως πρωτοτύπου ἀρχιτεκτονικοῦ αὐτοῦ ρυθμοῦ ἐν ἐκτάσει ἔγραψεν εἰς ἰδιαιτέρον τεῦχος ὁ διαπρεπὴς διευθυντὴς τῆς ἐν Αθήναις Γερμανικῆς ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς κ. Δαίρπεφελδ, ὅστις αὐτοπροσώπως διηύθυνεν τὰς διενεργηθείσας ἀνασκαφὰς κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1888. Πλησίον δὲ τοῦ θεάτρου καίτοι καὶ ὁ χώρος τοῦ Σταδίου. Ὀλίγον δὲ πρὸς μεσημβρίαν καὶ μεταξὺ τοῦ ἐβραϊκοῦ νεκροταφείου εὑρηται τὸ Ὠδαῖον, πρὸς δυσμὰς δὲ τούτου καὶ ἀνατολικῶς τῶν τριῶν ἀψίδων ὁ χώρος τῆς ἀγορᾶς, ἔνθα εὑρέθησαν αἱ ὑπ' ἀριθ. 23, 49, 98, ἐπιγραφαὶ μας. Μόνον ἐπὶ τοῦ χώρου τούτου ἀτυχῶς δὲν ἐγένοντο συστηματικαὶ ἀνασκαφαί, καίτοι σωρεῖται κατακειμένων στηλῶν ὑποδεικνύουσι τὴν ταυτότητα τοῦ χώρου τῆς ἀγορᾶς ὡς ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 24 καὶ 98 ἐπιγραφαῖς ἡμῶν ἐρθημεν εἰπόντες.

Ὡσαύτως σώζονται καὶ τὰ ἐρείπια ἀρχαίου τινὸς ναοῦ κοινῶς λεγομένου τῆς Παναγίας, ὅστις ἐπὶ χριστιανικῆς ἐποχῆς μετετρέπη εἰς χριστιανικὸν ναὸν, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ χώρου τούτου διατηρουμένων ἀ γ υ β ἰ δ ω ν.

Καθαρῶς δὲ βυζαντινῆς ἐποχῆς εἶναι ὁ ἐκεῖ παρακείμενος Ναὸς, λείψανον τῆς τελευταίας βυζαντινῆς περιόδου ὡς ἐκ τῶν ἐπιχρισμάτων καταδεικνύεται. Ὁ ναὸς οὗτος ἀπεκαλύφθη τυχαίως κατὰ Μάϊον τοῦ 1880, αἱ δὲ γεγόμενα ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου ἀνασκαφαὶ ἔφερον εἰς φῶς καὶ τὴν κάτωθεν τοῦ ναοῦ ὑπάρχουσαν κατακόμβην ἢ θησαυροφυλάκιον. Ἐπὶ τοῦ ἐπιχρίσματος τῆς κατακόμβης διατηροῦνται ἔτι ἐξωγραφισμένοι τρεῖς Σταυροὶ χρώματος ἐρυθρομέλανος, καὶ εἰκὼν παριστώσα τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου, ὡς ἡμεῖς ὑποθέτομεν, δεξιῶ δὲ τεχνίτου ἐπιμέλεια κάλλιστα ἠδύνατο νὰ διασώσῃ τὸ χριστιανικὸν τοῦτο κειμήλιον, ἀτυχῶς ὅμως, μὴ ληφθείσης τῆς δεούσης μερίμνης, αἱ εἰκόνες αὗται ἐκαλύφθησαν ὑπὸ τοῦ καταρυσαντος χρώματος δυναμένου σπουδαίως νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῶν χρωματισμῶν αὐτῶν. Ἐὶ δ' ἀπέδον τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ, ὅτε τὸ πρῶτον ἐξεχρωματίσθη, ἦτο καταστρωμένον ἐκ μωσαϊκοῦ ἐξαιτίας τέχνης· ἀλλ' ἡ ἀπειροκαλία τῶν ἐπισκεπτομένων τὸ μέρος τοῦτο κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνακαλύψεώς του κατέστρεφεν αὐτὸ καθ' ὅλοκληρίαν καὶ ἦδη ἐλάχιστα μόνον ἴχνη τοῦ μωσαϊκοῦ τούτου διακρίνονται.

Αἱ εἰσοδοὶ τῶν Τράλλεων, καθὰ ἐκ τῶν διατηρουμένων ἐρειπίων φαίνεται, ἦσαν τρεῖς, μία πρὸς ἀνατολὰς, ἔνθα σήμερον δεσπόζει τὸ λεγόμενον Ἐπιγῆρ Πασᾶ κονάκι», ἑτέρα πρὸς βορρᾶν δι' ἧς καὶ νῦν διέρχεται τὸ πτόσιμον ὕδωρ τῆς πόλεως καὶ τρίτη ἢ καὶ ἄλλως λεγόμενη β α σ ι λ ι χ ῆ π ὕ λ η, ἣτις εὑρηται πρὸς δυσμὰς καὶ ἄνωθεν τοῦ ἐκεῖ πλησίον κειμένου τουρκικοῦ χωρίου Κιμὲρ καὶ ὀλίγον πλησίον τῶν τριῶν ἀψίδων (1).

(1) Ἀπορίας ἄξιον εἶναι ὅτι καίτοι ἀρκεταὶ π. αγγιματεῖα ἐγράψισαν περὶ τῶν σωζομένων ἐρειπίων τῶν Τράλλεων, ἐν τούτοις, ἐν οὐδεμίᾳ αὐτῶν ὀρίζονται αἱ εἰσοδοὶ τῆς πόλεως· ἀλλ' οὔτε περὶ τῆς νεκροπόλεως τῶν Τράλλεων κἀν ἐγένετο ἡ ἐλάχιστη μνηεῖα. Ἐν τοῖτοις ἡ νεκρόπολις ἐναργέστατα νομιζομεν καθωρίσθαι, ἐκ τῶν ἀνακαλυφθέντων πρὸς τὸ μεσημβρινὸν αὐτῆς μέρος καὶ ἄνωθεν τῆς τουρκικῆς συνοικίας Τσουκτσουρσι Μεχαλεσι κατὰ τὸ 1884 πολλὰ ἠθῶν ῥωμαϊκῆς καὶ βυζαντινῆς ἐποχῆς τάρφων.

* * *

Τὸ Αἰδίνιον ὑπῆρξεν ἔδρα Νομαρχίας (Βιλαέτ), ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα Νομὸς Αἰδινίου μέχρι τοῦ 1850, ὅποτε ὁ τότε νομαρχεὺς Νταμάτ Χαλίλ Πατᾶς μετέφερεν τὴν ἔδραν εἰς Σμύρνην, υποβιβάσας τὴν θέσιν τῆς διοικήσεως Αἰδὶν εἰς Μουτεσαριφλίκι ἧτοι Ἐπαρχίαν.

Ὁ πληθυσμὸς τοῦ Αἰδινίου, ἔδρας ἐπισκοπῆς τοῦ ἁγίου Ἡλιουπόλεως καὶ Θυατείρων ἀνέρχεται εἰς 32 χιλιάδας κατοίκων, ἔχων κατ' ἐθνικότητας ὡς ἐξῆς: Ὀθωμανοὶ 22 χιλιάδες, Ἕλληνας Ὀρθόδοξοι 6000, Ἰουδαῖοι 3,500, ὀλίγοι Ἀρμένιοι, καὶ τινες Ἀρμενοκαθολικοί.

Τὸ Αἰδίνιον ὑπὸ ἐμπορικὴν ἔποψιν ἀνάκαθεν ὑπῆρξε τόπος εὐφορος, τὸ δὲ Μαιάνδριον πεδῖον ἐν καιρῷ εὐφορίας ἀείποτε διεκρίθη διὰ τὴν γονιμότητα τοῦ ἐδάφους. Τὰ κύρια προϊόντα, ὡς ἐν ἀρχῇ ἐποιησάμεθα μνείαν, εἶναι οἱ Δημητριακοὶ καρποὶ, τὸ ἔλαιον, ὁ βάμβαξ, ἡ σταφίς, τὰ σῦκα, καὶ πολλὰ ἄλλα εἶδη, ἅτινα ἀποστέλλονται εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς Σμύρνης.

Τὴν πόλιν διαιρεῖ ὁ δι' αὐτῆς διερχόμενος ποταμὸς Εὐδῶν, ὅστις μόνον ὑπὸ τῶν Βυζαντινῶν ἱστορικῶν οὕτως μνημονεύεται, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ δὲ τούτου εἰσὶν ἐξευγμαῖνοι τρεῖς γέφυραι, αἵτινες συνενεῶσι τὴν ἀγορὰν καὶ μέρος τῆς Τουρκικῆς συνοικίας μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς. Ἐν τῇ ἀγορᾷ ὑπῆρχον μέχρι τοῦ 1870 πέντε πύλαι, αἵτινες ἐκαλοῦντο κατὰ τὰς διευθύνσεις ἅς εἶχον Τήρα καπισῆ, Ναζλῆ καπισῆ, Σουμπουτζέ καπισῆ, Σοῦ καπισῆ, καὶ Καρανὶκ Κρισοῦ καπισῆ. Καίτοι δὲ αἱ πύλαι αὗται δὲν σώζονται πλέον κατεδαφισθεῖσαι ἔκτοτε χάριν εὐπρεπεστέρας διαρρυθμίσεως τῆς πόλεως. οὐχ' ἦττον τὰ ὀνόματα δὲν ἐξέλιπον ἀλλὰ καὶ μέχρι σήμερον διατηροῦνται τὰ αὐτὰ.

Ἡ Ὀρθόδοξος κοινότης Αἰδινίου ἔχει τὰ ἀκόλουθα ἱερὰ φιλανθρωπικὰ καὶ φιλεκπαιδευτικὰ καθιδρύματα.

Ναοὺς δύο, πρῶτον τὸν τῶν Βισοδῶν τῆς Θεοτόκου, ὅστις τιμᾶται καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Γεωργίου, καὶ εἶναι ὁ Μητροπολιτικὸς τῆς πόλεως ναός. Ἐν τῷ περιβάλλῳ τοῦ ναοῦ τούτου ὑπάρχει ἡ λαμπρὰ κατοικίη τοῦ ἀρχιερέως, παραπλεύρως δὲ αὐτοῦ εἰσὶν ὠκοδόμημένοι αἱ Σχολαὶ τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος, ἧτοι τὸ Σχολαρχεῖον καὶ ἡ δημοτικὴ Σχολή, αἵτινες συντηροῦνται ὑπὸ τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου, καὶ τιμῶσιν ἀληθῶς τὴν εἰς ἡν ἀνήκουσι κοινότητα. Δεύτερον τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, κείμενον κατὰ τὴν θέσιν Κιέπετζη, ἐν τῷ περιβάλλῳ τοῦ ὁποίου ἱδρύται τὸ Νοσοκομεῖον, ὅπερ καίτοι εἶναι ἀρκετὰ εὐρύχωρον, οὐχ' ἦττον εἶναι ἐχτισμένον ἐπὶ σχεδίου ἀπρηχαιομένου μὴ συμφώνου πρὸς τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς, συντηρεῖται δὲ ἐκ τῶν προσόδων τοῦ πρὸ τριακονταετίας συστά-τος Φιλανθρωπικοῦ καὶ Εὐαγγελικοῦ Συλλόγου. Πλησίον τοῦ ναοῦ τούτου εὐρίσκαται τὸ Παρθεναγωγεῖον μετὰ τμήματος Νηπιαγωγεῖου, ἅτινα συντηρεῖ ἐπίσης ὁ εἰρημένος Σύλλογος.

Ἡ Ἑλληνικὴ κοινότης Αἰδινίου πρὸ ἔτους ἀπέκτησεν λαμπρὸν οἰκοδόμημα τὴν Λέσχην «ἡ Μέλισσα» ὅπερ ἀνήγειρεν τὸ ἡμόνυμον σωματεῖον, οὗτινος σκοπὸς εἶναι ἡ σύστασις ἀναγνωστηρίου μετὰ βιβλιοθήκης, ἐπὶ τούτῳ διακρινόμενος τοῦ κτιρίου εἰς δύο τμήματα.

Ἡ Ἰσραηλιτικὴ κοινότης οὐδὲν ἄξιον λόγου οἰκοδόμημα κέκτηται ἐκτὸς μικρᾶς τινος Σχολῆς καὶ δύο συναγωγῶν, τῶν ὁποίων τὴν συντήρησιν ὑποβοηθεῖ ἡ Ἰσραηλιτικὴ ἔνωσις διὰ τὴν ἔλλειψιν πόρων τῆς Ἰσραηλιτικῆς κοινότητος.

Ἡ Ἀρμενικὴ κοινότης καίτοι ὀλιγάριθμος, ἐν τούτοις συντηρεῖ Σχολὴν τῶν ἀρένων κειμένην παραπλεύρως τοῦ Ναοῦ αὐτῆς.

Οἱ δὲ Μοναχοὶ τῶν Μυκιταριστῶν διατηροῦσι Μονὴν ἐξαρτωμένην ἐκ τοῦ ἐν Βιέννῃ ἐδρεύοντος αὐτῶν τάγματος.

Αἱ ἀδελφαὶ τοῦ Ἐλέους κέκτηνται λαμπρὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς οἰκοδόμημα, Μονὴν ἐν ἣ φοιτῶσι παῖδες ἀμφοτέρων τῶν φύλλων καὶ πάσης ἐθνικότητος πρὸς ἐκμάθησιν τῆς γαλλικῆς γλώσσης· ἡ συντήρησις τῆς ἐν λόγῳ μονῆς ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐν Παρισίοις ἐδρεύοντος τάγματος.

Τεμένη ἐν Αἰδινίῳ ὑπάρχουν ἀρκετὰ, ἀλλὰ τὸ μᾶλλον ἄξιον μνείας διὰ τὸν ἀρχιτεκτονικὸν αὐτοῦ ρυθμὸν καὶ τὸ πολυποίκιλον τῶν γλυφῶν εἶναι τὸ τοῦ Τζιγάνογλου ὀνομαζόμενον, ὅπερ θεωρεῖται καὶ τὸ ἀρχαιότερον πάντων.

Ἐν Ἀιδινίῳ ἐκτὸς τοῦ εὐρυχώρου καὶ φιλοκάλως διασκευασμένου Διοικητηρίου, ὅπερ χρησιμεύει καὶ ὡς κατοικία τῶν κατὰ καιροὺς ἐπάρχων, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη αὐτοκρατορικῶ διατάγματι ἀνηγέρθη ἐπὶ τοῦ ὄροπέδιου τῶν Τράλλεων αὐτοκρατορικὴ Σχολὴ ἑθνωμανικὴ ἐν ἣ γίνονται δεκτοὶ μαθηταὶ πάσης ἐθνικότητος.

Συνελόντι δ' εἰπεῖν ἡ πόλις Ἀιδινίον λόγῳ ἐμπορίου καὶ πολιτισμοῦ κατέχει διακεκριμένην θέσιν καθ' ἅπασαν τὴν ἑθνωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν, δι' ἣ καὶ δικαίως ἐπιστᾶ τὸν ἔπαινον καὶ θαυμασμὸν τῶν κατὰ καιροὺς ἐπισκεπτομένων αὐτὴν περιηγητῶν, οἵτινες ὡσαύτως μετὰ πολλῶν ἐπαίνων ἐκφράζονται, καὶ περὶ τῶν κατοίκων αὐτῆς διὰ τε τὸ φιλόξενον καὶ εὐπροσήμερον αὐτῶν.

ΣΥΛΛΟΓΗ
ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ ΕΠΙΓΡΑΦΩΝ

ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΠΙ' ΑΥΤΩΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ

ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΓΑΛΛΙΑΣ, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΥΠΟ

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΠΩΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

— ΕΚΔΟΣΕΙΣ —

ΣΥΛΛΟΓΗ

ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ ΕΠΙΓΡΑΦΩΝ

Ἡ λαμπροτάτη μητρόπολις
τῆς Ἀσίας καὶ νεωκόρος τῶν
σεβαστῶν Καισαρέων Τραλλιανῶν
πόλις.

Ἄριθ. 1.

Ὅρα τὸ λιθογραφημένον πρωτότυπον τῆς
ὑπ' ἀριθ. 1 ἐπιγραφῆς.

Ἡ ἐπὶ πλακὸς ἐπιγραφὴ αὕτη εὐρέθη
κατ' Αὐγούστον τοῦ 1871 ἐντὸς τουρκικοῦ
τινὸς ἀμπελῶνος πρὸς τὸ Β.Δ. μέρος τῶν
Τράλλεων καὶ πλησίον τοῦ τουρκικοῦ χω-
ρίου Κιμέρ· ταύτην δ' ἐδημοσίευσεν τὸ πρῶ-
τον ἐν τῷ γ' τόμῳ τοῦ ἐν Σμύρνῃ ἐκδιδομέ-
νου ἄλλοτε περιοδικοῦ ὀ «Μέντωρ», καὶ μετὰ
ταῦτα ἐξ ἀντιγραφῆς μου ἐδημοσιεύθη ἐν
τῷ περιοδικῷ ὀ «Ὀμηρος».

Ὁ χαρακτήρ τῶν γραμμάτων τῆς ἐπι-
γραφῆς ταύτης κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἐπι-
στημόνων ἀνήκει εἰς Φρυγικὸν ἀλφάβητον.

Ἄριθ 2.

Σρατονείκην
Ἀπολλωνίου

ἀνέθηκεν τὸ ἄγαλμα
Ἀπολλωνίου τοῦ Σωκράτους
τοῦ γενομένου
αὐτίς ἀνδρός.

Ἐπὶ τεμαχίῳ τετραπλεύρου μαρμάρου
σχήματος κυβικοῦ ὕψος 0)24, πλατ. 0)28,
παγ. 0)10.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εὐρέθη ἐπὶ τῶν ἐρει-
πίων τῶν Τράλλεων καὶ ἀνῆκεν εἰς τὸν κ.
Βῦσ. Ἀναστασιάδην.

Ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον ἐν τῷ περιοδικῷ
ὀ «Ὀμηρος» καὶ μετὰ ταῦτα ἐδώρηθη εἰς τὸ
Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθ. τῆς Βύαγ. Σχολῆς.

Ἄριθ. 3.

Πάμφιλος Ἀφροδισίου
Ἀφροδίσει Πάμφιλον
χαῖρε.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐπὶ τετραυσιμένης στη-
λῆς εὐρέθη εἰς τι οἰκοδόμημα τουρκικῆς οἰ-
κίας κατὰ τὴν συναικίαν Θεῖρα-καπησί.

Ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον ἐν τῷ γ' τόμῳ
τοῦ περιοδικοῦ ὀ «Μέντωρ», καὶ ἀκολούθως
ἐν τῷ περιοδικῷ ὀ «Ὀμηρος».

Ἄριθ. 4.

Ἰ|πόλις ἐκ τῶν
κοι|νῶν προσόδ
ων Δ|ιονύσιον |Σώτου ;
Σελευκέα νεικ
ή|σαντα παίδων
πάλην Ὀλυμπι
άδα. νά.

Ἄλυταρχοῦντος
Αἰλίου Κλάυδιου| Ἄρισ
τοκλέους Μαίωρος.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐπὶ ὀγκώδους λίθου εὑρέθη ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ Ὀθωμανοῦ Μεμέτ Ἄγᾶ Πασιτζόγλου, πλησίον τοῦ τουρκικοῦ χωρίου Κιμέρ, μεταφερθεῖσα ἐκεῖ βεβαίως ἐκ τῶν ἐρειπίων τῶν Τράλλεων, ἐκεῖθεν δὲ μετηνέχθη ἐν τῷ βαμβάκοεκκοκιστικῷ ἐργοστασίῳ ἢ «Ἐνωσις», ὅπου καὶ ὑπάρχει ἐντετυχισμένη.

Ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον ἐν τῷ περιοδικῷ ὁ «Ὀμηρος» ἀλλ' ἑλλιπῶς. Τὸ 1883 ἀντέγραψαν αὐτὴν καὶ ἐδημοσίευσαν μετὰ συμπληρώσεων ἐν τῷ α'. τόμῳ τοῦ Δελτίου τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀμερικανικῆς Σχολῆς οἱ κ. κ. J. R. S. Sterrett καὶ W. M. Ramsay. Τὰ γράμματα ἐν τῷ τέλει τῆς τρίτης σειρᾶς εἶναι λίαν ἐσθεςμένα, ἀλλὰ φαίνεται νὰ εἶναι ΕΩ ἢ ΕΩ προτιμωμένου τοῦ πρώτου, ἢ δὲ χρονολογία τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἶναι τὸ ἔτος 152 μ. γ.

Ἄριθ. 5.

Φίλαιος Φιλαίου
Νινονόη Διογένους γυνὴ δὲ
Φιλαίου
Ἐπίγονος ἑκαταῖα θερεπιὰ
Νικονόης.

Ἡ ἐπὶ πλακῶς ἐπιγραφή αὕτη ὑπῆρχεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ὀθωμανοῦ Ἀπτούραχμάν κατὰ τὴν συνοικίαν Κιμέρ-γιοῦ.

Ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ περιοδικῷ ὁ «Ὀμηρος», ὡς καὶ ἐν τῷ περιοδικῷ ὁ «Μέντωρ».

Ἄριθ. 6.

Ἀρτεμιδώρος Μνηοδώρου
Ἡρώες χρῆστοι χαίρετε.

Ἡ ἐπὶ πλακῶς ἐπιγραφή αὕτη εὑρίσκειτο ἐν τῇ τουρκικῇ συνοικίᾳ Τσουκξουροῦτ Μεχαλεσί ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Σουλεϊμάν Γσούς.

Ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον ἐν τῷ περιοδικῷ ὁ «Μέντωρ» καὶ ἀκολούθως ἐν τῷ περιοδικῷ ὁ «Ὀμηρος». Τὸ 1883 δὲ ἀντέγραψεν καὶ ἐδημοσίευσεν εἰς τὸν α'. τόμον τοῦ Δελτίου τῆς Ἀμερικανικ. Σχολῆς ὁ κ. Sterrett, σημειώσας ὅτι ὁ πληθυντικὸς ὑπεμφαίνει ὅτι τοῦλάχιστον ἐν ἔτι πρόσωπον ἐτάφη μετὰ τοῦ Ἀρτεμιδώρου ἀλλὰ τὸ ὄνομα οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἐπὶ τῆς πλακῶς.

Ἄριθ. 7.

.....
...ο|ν τὸν κράτιστον
ἀν|θύπατον εὐεργέτην
ἐκ|προγόνων τῆς ἐαυ
τοῦ|πατρίδος. Ἡ λαμ
προ|στάτη μητρόπολις
τῆ|ς Ἀσίας καὶ νεωκίβ
ρος|τῶν σεβαστῶν Καί
σα|βρέων Τραλλιανῶν
πόλις
.....

Ἡ ἐπιγραφή μας αὕτη ἐπὶ ὀγκώδους λευκοῦ μαρμάρου κυβικοῦ σχήματος ἀπεσπᾶσθη ἐκ τινος κτιρίου κατὰ τὴν Β.Δ. πλευρὰν τῶν Τράλλεων καὶ πλησίον τοῦ τουρκικοῦ χωρίου Κιμέρ ὑπὸ τοῦ λιθοξόου Χ' Χαλήλ μετέφερον δὲ αὐτὴν ἐν τῷ ἐργοστασίῳ ἢ «Ἐνωσις» ὅπου καὶ ὑπάρχει ἐντετυχισμέ-

νη. Τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἶπετο συνέχεια.

Τὸ πρῶτον ἐδημοσιεύσα αὐτὴν ἐν τῷ γ'. τόμῳ τοῦ περιοδικῷ ὁ «Μέντωρ» καὶ ἀκολούθως ἐν τῷ περιοδικῷ ὁ «Ὀμηρος», ἀλλ' ἐσφαλμένως. Τὸ 1883 ἀντέγραψαν καὶ ἐδημοσίευσαν μετὰ συμπληρώσεων καὶ σχολίων ἐν τῷ α'. τόμῳ τοῦ Δελτίου τῆς Ἀμερικανικῆς Συλλογῆς οἱ κ.κ. Sterrett καὶ W. Ramsay.

Αἱ Τράλλεις ὀνομάζονται Νεωκώρος καὶ ἐπὶ νομισμάτων τοῦ Καρακάλλα, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐπὶ τῶν διαδόχων του. Ἄλλ' ὁ Barklay V. Head ἀναφέρει ὅτι ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Σαλωνίνου τὰ τῶν Τράλλεων νομίσματα φέρουσι τὴν ῥήτρην «νεωκώρος» ἢ «νεωκώρος τῶν Σεβαστῶν»

Ἄριθ. 8.

..... Α Νερούα.....
 Καίσαρα.....
 τὸν Γερμανικόν.....
 ολος Σεβαστὸς Καισαρέων Τραλλιανῶν.
 Ἡ Γερουσία, ἐκ τῶν ἰδίων καθιέρωσεν συντηρηεῖν τὰ ἐκ προγόνων αὐτῆς τὰ δίκαια ἐπιμεληθέντων Τι[βερίου], Κλαυδίου Μίννου. Τοῦ γραμματέως [αὐτῆς] καὶ φιλοουμένου τοῦ Ἐπαφρᾶ καὶ Χερμοσίνου τοῦ Ἡρακλείδου καὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀπολλωνίου τῶν ἀρχόντων αὐτῆς.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐπὶ πλακὸς λίαν κατεστραμμένης εὐρέθη πλησίον τοῦ ἑβραϊκοῦ νεκροταφείου κατὰ τὸ μεσημερινὸν μέρος τῶν ἐρειπίων τῶν Τράλλεων δυστυχῶς μόλις ἐπρόσθασα νὰ λάβω βεβαιωμένον αὐτῆς ἀντίγραφον καθ' ὅτι ἀμέσως κατεστράφη

ὡς καὶ πολλοὶ ἄλλοι ὑπὸ ἰθωμανῶν λιθοβόλων. Ἐδημοσιεύθη δὲ ὡς ἔχει μόνον ἐν τῷ περιοδικῷ ὁ «Ὀμηρος».

Περὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἰδὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 112 πραγματείαν.

Ἄριθ. 9.

Μαιανδρία Ἱεροφῶντος
 γυνὴ δὲ Ἐπαινέτου
 Ἀπολλώνιος Ἀρτεμιδώρου.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐπὶ πλακὸς ἐπιτυμβίου μετηνέχθη ἐκ τῶν ἐρειπίων τῶν Τράλλεων καὶ ἤδη ὑπάρχει ἐντετυχιμένη ἐν τῷ ἐργαστασίῳ ἢ «Ἐνωσις».

Τὸ πρῶτον ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ περιοδικῷ ὁ «Ὀμηρος». Τὸ 1883 δὲ ἀντέγραψαν καὶ ἐδημοσίευσαν ἐν τῷ α'. τόμῳ τοῦ Δελτίου τῆς Ἀμερικανικῆς Συλλογῆς οἱ κ.κ. J. R. Sterrett καὶ W. Ramsay μετὰ τὴν ἀκόλουθον σημείωσιν:

«Δύο ἄτομα ἀνήκοντα κατὰ συμπερασμὸν τῇ αὐτῇ οἰκογενεῖα ἐθάπτοντο ἐν τῷ αὐτῷ τάφῳ». Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος υἱὸς τοῦ Ἀρτεμιδώρου, ἀναφέρεται ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν προσένων, ὡς σημειοῦσιν καὶ οἱ Le Bas καὶ Waddington.

Ἄριθ. 10.

Ἄγαθῆ τύχη
 Κλαύδιος
 Βάσος
 Γερουσιαστὴς.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἔλαβον ἐξ ἀντιγραφῆς τοῦ κ. Ἰ. Μισθοῦ.

Ἐδημοσιεύθη δὲ ἐν τῷ περιοδικῷ ὁ «Ὀμηρος».

Ἀριθ. 11.

.....
 Ἱερεὺς Τιβερίου Καίσαρος
 καὶ Ἐκάτης Σεβαστῆς
 τοὺς Ἑρμῆς ἀνέθηκεν

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου εὐρεθέντος ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῶν Τράλλων ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ περιοδικῷ ὁ «Ὀμηρος». Ἐξ ἀντιγραφῆς μου δὲ δοθείσας τῷ κ. I. Μισθῷ ἐδημοσίευσεν ὁ κ. Ραγέ ἐν τῷ συγγράμματι τοῦ ὁ «Λατμικός Κόλπος». Ὅρα καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 112 τῆς ἐπιγραφῆς μας πραγματεύων.

Ἀριθ. 12.

.....
 [ὁ δεῖνα καθιέρωσεν τὸν δεῖνα]
 Υἱὸν νικήσαντα τὸν
 [ἱερὸν τὸν Σπαρτιάτην
 ἀγῶνα παίδων πάλην,
 νικήσαντα δὲ καὶ τὸν ἱε
 ρὸν ἀγῶνα τῶν Ἀλείων
 ἐπὶ ἱερέως διαβίου τοῦ Διὸς
 τοῦ Λαρα[σίου, Φλαουίου]

[Κλειτοσθένης τοῦ κρατίστου δις Ἀσιάρχου, πρώτου Ἀσίας] κτλ. ἴδε τὰς ὑπ' ἀριθ. 25 καὶ 52 ἐπιγραφὰς μας.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου μετηνέχθη ἐκ τῶν ἐρειπίων τῶν Τράλλων εἰς τὸ ἐργαστάσιον ἢ «Ἐνωσις» ὅπου καὶ ὑπάρχει ἐντετυγμισμένη. Ἰδημοσιεύθη τὸ πρῶτον ἐν τῷ περιοδικῷ ὁ «Ὀμηρος», ἀλλὰ τὸ 1883 ἀντέγραψαν καὶ ἐδημοσίευσαν μετὰ σχολίων ἐν τῷ α'. τοῦ Δελτίου τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς οἱ κ.κ. W. M. καὶ J. R. S. Sterrett.

Ἐν τῇ 2 γραμμῇ ἡ ἀνάγνωσις ΤΕΡΟΝ εἶναι ἀκριβής, ἀλλὰ τὸ Τ εἶναι καθαρῶς σφάλμα τοῦ χαρακτοῦ ἀντὶ I καὶ διὰ τοῦτο

πρέπει ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς λέξεως ἱερόν ὁ Σπαρτιάτης ἀγῶν ἀναφέρεται εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 25 καὶ 52 ἐπιγραφὰς μας, αἵτινες εἶναι σύγχρονοι, καθὰ ἀποδεικνύει τὸ ὄνομα τοῦ ἱερέως τοῦ Διὸς τοῦ Λαρασίου· ἀγῶνες δὲ ὀνομαζόμενοι Ἀλεια ἐορτάζοντο ἐν Φιλαδελφείᾳ καὶ Ρόδῳ.

Ἀριθ. 13.

Τὸ Ἡρώων κυκλόσε καὶ ἡ σορὸς
 καὶ λαυπαδουχίν.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐπὶ λάρνακος εὔρηται ἤδη κατὰ τὴν θέσιν Κῶς Ντιπὴ χρησιμεύουσα ὡς δεξαμενὴ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐκεῖ ὑπάρχοντος φρέατος. Ὑψος γραμμάτων 10ο/ο. Τὸ πρῶτον ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ περιοδικῷ ὁ «Ὀμηρος», τὸ δὲ 1881 ἀντέγραψαν καὶ ἐδημοσίευσαν εἰς τὸ Δελτίον τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν οἱ κ.κ. Hauvette καὶ Dubois.

Ἀριθ. 14.

Βερινεικιανὸν υἱ
 ὄν Μ[άρκου] Κλαυδίου Νει
 κηράτου Κερεαλί
 ου ἀσιάρχου, ἀνδρα
 ἀγαθόν, πυθιονεῖ
 κιν, χρυσοφορήσαντα
 τῇ πατριδί, στεφανη
 φορήσαντα, γραμματεῦ
 σαντα, ἀγορανομήσαν
 τα, εἰρηναρχήσαντα, βου
 λαρχήσαντα, καὶ ἐν σείτ
 ωνίαις πολλαῖς καὶ ἐτ
 έραις ὑπηρεσίαις χρί
 σιμον τῇ πατριδί γε
 νόμενον.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐπὶ τετραπλεύρου λίθου μετηνέχθη ἐκ τοῦ χωρίου Ἰσικλί, ὅτε, κατὰ τὸ 1871, ἐπεσκευάζετο ἡ κεντρικὴ Πύργου τῆς πόλεως Ἀιδινίου, ἤδη

ὃ εὑρήται ἐπὶ προτειγίσματος τοῦ ποταμοῦ Εὐδώνος κατὰ τὴν ἀνω Γέφυραν ἢ Καρανικ Κριστροῦ.

Τὸ πρῶτον ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ περιοδικῷ ὁ «Ὁμηρος» ἀλλ' ἐλλειπῶς, μετὰ ταῦτα δὲ ὀρθῶς ἐν τῷ Μουσεῖῳ καὶ Βιβλιοθήκῃ τῆς Εὐαγ. Σχολῆς.

Ἐκ τοῦ περιεχομένου δὲ ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς μανθάνομεν ἐν ἀκόμῃ ὄνομα διασήμου Ἀσιάρχου ἐξ ἐπιφανοῦς Τραλλιανῆς οἰκογενείας περὶ ὧν ἀναφέρει ὁ Κικέρων.

Περιεργείας δὲ ἄξιον εἶναι ὅτι τὸ φημιζόμενον Τραλλιανόν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν Μαιάνδριον πεδίον πολλάκις ἔπασχεν ἀπὸ ἐλλειψιν γεννημάτων, καὶ οἱ Τραλλιανοὶ ἠναγκάζοντο ἀλλαχόθεν νὰ προμηθεύωνται σίτον. Ἴδε καὶ σημειώσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 36 ἐπιγραφῆς μας ὡς καὶ τὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 148.

Ἀριθ. 15.

[Imp(eratori) Nerav]e Gaes(ari)
 [Aug(usto)] P(atr)ri P(atriciae)
 [On]jesimus, [Aug(usti) l(ibertus),
 proc(urator)]
 [lapicaedin]arum, ce[llam]
 [cali] dariam g[ymnassii] in
 [usum Tra]llianoi[um]
 [ex]ornatam ad
[d]i[n]obus [dedicavit]
 |Αὐτοκράτορι Νέρουα Καίσαρι
 |Σεβαστῶ| πατρὶ πατρίδος|
 |Ὀνήσιμος ἀπελευθέρως Σεβαστοῦ,|
 |ἐπίτροπος λατομε[ίων]|
 |τὸ θεριὸν τοῦ γ[υμνασίου]|
 |παρὰ Τραλλιανοῖς τῇ πόλει|
λίθων κοσμήσας
ους ἐν αὐτῷ.....
καθιέρωσ[εν]

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐπὶ πλακὸς λευκοῦ μαρμάρου εὑρέθη ἐπὶ τῶν ἐρείπιων τῶν Τράλλεων

κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος πλησίον τοῦ καταφεροῦς μέρους τοῦ ἄγοντος πρὸς τὸ Μπουναρ.

Ὁ λίθος ἅμα τῇ ἐκταφῇ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἐδάφους ὑπῆρχεν μὲν σῶος, ἀλλὰ δυστυχῶς φαίνεται ὅτι εἶχε κατακαεῖ ὑπὸ τοῦ πυρὸς καὶ μόλις μετακινήθεις ὑπὸ τῶν ἐργατῶν κατέπεσεν εἰς τεμάχια, μετὰ κόπου δὲ μόλις κατορθώθη τὸ πλεῖστον αὐτοῦ μέρος νὰ μεταφερθῇ ἐν τῷ ἐργαστασίῳ ἢ «Ἐνωσις», ὅπου καὶ ὑπάρχει ἐντετειγισμένος.

Τὸ πρῶτον ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ περιοδικῷ ὁ «Ὁμηρος», ἀλλὰ τὸ 1883 ἀντέγραψαν καὶ ἐδημοσίευσαν μετὰ συμπληρώσεων καὶ σχολίων ἐν τῷ ἀ'. τόμῳ τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν οἱ κ. κ. W. M. Ramsay καὶ J. R. S. Sterrett.

Ἐν τῷ 12 στίχῳ τῆς ἐν τῷ «Ὁμήρῳ» δημοσιευθείσης ταύτης ἐπιγραφῆς ἀναγιγνώσκεται **ΤΡΟΠΟΣΟΛΑΤΟΜΙ**, ὅπερ παρέχει ὑπαινιγμὸν τῆς ἀληθείας ὅτι τὸ **Ο** μετὰ **Ξ** καὶ **Λ** δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ τοῦ ἐν «Ὁμήρῳ» τεμαχίου.

Πιθανὸν ὁ λίθος νὰ ἦτο πλατύς καὶ ἐκ τούτου ἡ ἐπανόρθωσις δύσκολος ἀλλ' εἰσέτι δύναται τις νὰ ἐξαγάγῃ ἐκ τοῦ γενικοῦ περιεχομένου τῆς ἐπιγραφῆς ὅτι πρέπει ν' ἀναγνωσθῇ: Μαρ. Αὐρήλιος Ὀνήσιμος, ἧτις ἀναφέρεται καὶ εἰς τινὰ ἐπιγραφὴν τῶν Τράλλεων.

Ὁ κ. Σ. Στέρρετ, ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ ἀντιγραφῇ συμπληροῖ τὴν ἐπιγραφὴν τῶν στιχ. 15—17 διὰ λίθων(;) κοσμήσ(ας) καὶ τ]οὺς ἐν αὐτῷ [δύο ἀνδριάντας προσθεῖς] καθιέρωσ[εν].—

Ἀριθ. 16.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος
 Γλύκωνα Σωσθένους κτί
 στην καὶ εὐεργέτην τῆς
 πόλεως

κατὰ τὴν τοῦ Γλύκωνος
διαθήκην.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐπὶ βράσεως εὐρίσκεται
ἐν τῷ χωρίῳ Ἀχάκισι μίαν ὥραν μακρὰν
τῆς πόλεως κατὰ τὸ δυτικὸν αὐτῆς μέρος.

Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ κ. Ἰ. Μισθοῦ ἐν τῷ
περιοδικῷ ὀ «Ὀμηρος».

Ἀριθ. 17.

Τὸ μνημεῖον Ἰάσονος
τοῦ Ἀρχιερέου καὶ Ἰάσονος

ΖΩ τοῦ Ἀρχιερέου ἐξου **ΣΙΝ**
σιν δὲ ἐνταφῆν|νε Τρυφε
ρὴν ἢ γυνὴ αὐτοῦ |κα|
Εἰκονὴν ἢ θρεπ|τή| μου.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐπὶ πλακῶς διηρη-
μένης εἰς δύο τεμάρια εὐρέθη κατὰ τὸ βο-
ρεινὸν μέρος τῶν Τράλλεων καὶ πλησίον τοῦ
θεάτρου.

Τὸ πρῶτον ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ περιοδικῷ
ὀ «Ὀμηρος», ἀλλὰ τὸ Θ τῆς ἐβδόμης
γραμμῆς ἀνεῦ ἐσωτερικῆς σπιγμῆς ἢ γραμ-
μῆς, ἐδημοσιεύθη **ΟΡΕΠΤΙ ΜΟΥ**.

Τὸ 1883 ἀντέγραψαν καὶ ἐδημοσίευσαν
ἐν τῷ α'. τόμῳ τῶν κλασικῶν σπουδῶν τῆς
Ἀμερικανικῆς Σχολῆς οἱ κ. κ. W. Ramsay
καὶ Sterrett, μετὰ τῶν ἀκολούθων σημειώ-
σεων διορθώσαντες καὶ τὸ **Ο** εἰς **Θ** **ΡΕ-**
ΠΤΙ ΜΟΥ

Ὁ ἀναφερόμενος Ἰάσων πιθανὸν νὰ ἔχη
σχέσιν μετὰ τοῦ τραγικοῦ ἡθοιοῦ Ἰάσω-
νος, τῶν Τράλλεων.

Γὰρ δὲ ὀνόματα Τρυφερὴν καὶ Εἰκονὴν εἶ-
ναι παραδόξου φύσεως.

Ἀριθ. 18.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος
καὶ ἡ γερουσία ἐτήμυσαν

Τιβέριον Κλαύδιον, Τιβερί-
ου Κλαυδίου Ἡφαιστίωνος
υἱὸν Κυρεῖνο, Ἡφαιστίωνα
Ἐπιγονιανὸν, γυμνασια|ρ|
χίσαντα τῶν τριῶν γυ-
μνασίων τὴν πρώτην τε
τράμμιον, ἐκ τῶν ἰδίων, κα|ἰ
θέντα ἐλαιὸν δι' ὅλης ἡ
μέρας ζήσαντα σωφρόνως
καὶ κοσμίως.

Κλαυδία, Ἐπιγόνου τετρακίς
Ὀλυμπιανείου θυγάτηρ
Περιγενίς τὸν ἴδιον υἱὸν γε-
νόμενον φιλομύθορα.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐπὶ τετραγώνου μαρ-
μαρίνης βράσεως μετηνέβη ἐκ τῶν ἐρειπίων
τῶν Τράλλεων εἰς τὸ ἐργοστάσιον ἢ «Ἐν-
νωσις» ἔπου καὶ εὐρίσκεται ἐντετυγισμένη.

Ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον ἐν τῷ περιοδι-
κῷ ὀ «Ὀμηρος» ἀλλ' ἑλλιπῶς. Τὸ 1883
ἀντέγραψαν καὶ ἐδημοσίευσαν μετὰ σχολίων
ἐν τῷ α'. τόμῳ τοῦ Δελτίου τῆς Ἀμερικαν-
ικῆς Σχολῆς οἱ κ. κ. W. M. Ramsay καὶ
J. R. S. Sterrett, ὡς ἀκολούθως:

Ὁ Τιβέριος Κλαύδιος, Ἡφαιστίων ὀνομα-
σθεὶς πρὸς τιμὴν τοῦ Τιβερίου ἐγεννήθη βε-
βαίως πρὶν ἢ ὁ Τιβέριος γίνῃ αὐτοκράτωρ
ὥστε ὡς ἔγγιστα ἢ γέννησις του συμπί-
πτει κατὰ τὸ 14 μ. γ.

Ἐὰν τῷ ἀποδόσωμεν 2½ ἔτη μέχρις ὅτου
φθάσῃ εἰς τὴν ἀνδρικήν ἡλικίαν καὶ γίνῃ
πατήρ, ἢ γέννησις τοῦ Τιβερίου Κλαυδίου
Ἐπιγονιανοῦ, θὰ συνέπιπτε κατὰ τὸ 39 μ. γ.

Ἐποθέτοντες λοιπὸν ὅτι ὁ Ἐπιγονιανὸς
ἦτο τεσσαρακοντοετής ὅποτε εἶχε τὸ ἀξίω-
μα τοῦ γυμνασιάρχου, (*) ἔχομεν τὴν ὡς ἔγ-
γιστα χρονολογίαν τῆς ἐπιγραφῆς μας τὸ
ἔτος 79 μ. γ.

ΣΗΜ. — Τὰ περὶ τῆς ἐπιτηρίσεως καὶ διοικήσεως
τῶν ἐν Ἀθήναις γυμνασίων, γινώσκομεν ὅτι ὁ
Σόλων. ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ, πολλὰ προσοχῆς
καὶ ἐπιμελείας ἐνόμισεν ἄξια. Οἱ παραβαίνοντες
τινας ἐκ τῶν περὶ γυμνασίων νόμων αὐτοῦ θανά-

Ὁ Τιβέριος Κλαύδιος εἶναι ὄνομα γνωστὸν καθ' ὅλην τὴν ἱστορίαν τῶν Τράλλεων, ὥστε ἡ ἐπιγραφή μας εἶναι πιθανῶς τὸσον νέα ὅσον καὶ τὸ ἔτος 130 μ. χ. Ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ἡ μήτηρ Κλαυδία Περιγενής ἦτο δεκαεννεατῆς κατὰ τὴν γέννησιν τοῦ υἱοῦ τῆς Τιβερίου Κλ. Ἡρμιστιάνου, ἡ ὡς ἐγγιστα χρονολογία τῆς γεννήσεώς της εἶναι τὸ ἔτος 20 μ. χ. Κατήγετο ἐξ ἐπιφανοῦς οἰκογενείας τῶν Τράλλεων, τῶν Ἐπιγόνων, ἣν ὁ Κικέρων ἀναφέρει ὡς λίαν γνωστὴν οὖσαν ἐν Ρώμῃ, καὶ ὡς φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦτο ἐν τῇ οἰκογενείᾳ τῶν Ἡρμιστιάνων.

τῶ ἐτιμωροῦντο. Ἐν τοῖς νόμοις τοῦτοις γίνεται μνεία ἄρχοντος, ὅστις ἐκαλεῖτο γυμνασιάρχος ἢ γυμνασιάρχης, εἰς ὃν διεπιστεῦστο ἡ ὅλη τῶν γυμνασίων διοίκησις καὶ ἡ διαχείρισις πάντων τῶν εἰς αὐτὰ ἀναγομένων πραγμάτων. Ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ ἦν ἐκ τῶν τακτικῶν λειτουργιῶν, ὡς ἡ χορηγία καὶ ἡ τριηραρχία [I σ α ἰ ο ς, περὶ Φιλ. κληρ. σελ. 154] καὶ ἀπύτει πολλὴν δαπάνην, διότι ὁ γυμνασιάρχης διετῆρει καὶ ἐμισθοδότηε τοὺς διὰ τοὺς ἐν ταῖς δημοσίαις πανηγύρεσι τελουμένους ἀγῶνας καὶ παιδιὰς παρασκευαζομένους, ἐχορήγει αὐτοῖς τὸ ἔλαϊον, ἴσως δὲ καὶ τὴν δέουσαν τοῖς παλαισταῖς κόβιν· χρῆος αὐτοῦ ἦν ἡ δι' ἰδίας δαπάνης δικόσμησις τοῦ γυμνασίου, ἢ τοῦ τύπου ἐν ᾧ ἤγοντο οἱ ἀγῶνες. [Ξενοφ. Πολιτ. Ἀθην. Α. 13]. Ὁ γυμνασιάρχης ἦν ἔργῳ ἄρχων ἐξουσίαν ἔχων ἐπὶ πάντων τῶν εἰς τὸ γυμνάσιον φοιτῶντων, ἢ σχέσιν πρὸς ταῦτα ἐχόντων. Κατὰ μὲν τοὺς ἀρχαιοτέρους χρόνους ἡ ἀρχὴ τοῦ γυμνασιάρχου ἴτο ἐνιαυσία, ἐπὶ δὲ τῶν Ρωμαίων αυτοκρατόρων εὐρίσκομεν, ὅτι διήρκει πολλακίς αὕτη ἐπὶ μῆνα μόνον· ὥστε ἐγυμνασιάρχουν κατ' ἔτος δώδεκα ἢ δεκατρεῖς. Ἡ ἀρχὴ αὕτη τὸσον ὑψηλῆς τιμῆς ἀξία ἔθεωρεῖτο, ὥστε καὶ Ρωμαῖοι στρατηγοὶ καὶ αυτοκράτορες ἐπιλοτιμοῦντο νὰ ἀναλαμβάνωσιν αὐτήν.

Ἐν Κυρήνῃ ἐγυμνασιάρχουν ἔστιν ὅτι καὶ γυναικες. [Krause *Gymnastik und Agonistik a Hell.* p 179]. Ἐπῆρχε καὶ ἄλλη πρὸς τὴν τῶν γυμνασίων ἐπιστάσιαν σχέσιν ἔχουσα ἀρχή, ἡ τῶν λεγομένων $\xi \upsilon \sigma \tau \alpha \rho \chi \omega \nu$ ὅρα τὴν ἀπ' ἀριθ. 83 ἐπιγραφήν μας, ἀλλὰ δὲν γίνεται μνεία αὐτῆς πρὸ τῶν Ρωμαϊκῶν χρόνων.

Ἄριθ. 19.

Τὸν ὑπέρλαμπρον καὶ ἐξοχώτατον Πατρίκιον καὶ ἀνθύπατον ἔπαρχον τοῦ ἱεροῦ Πρατωρίου Φλ[αύβιον] Καισάριον κατὰ θεῖαν [κρίσιν, Τραλλιανῶν Μητρόπολις τὸν ἔαυ τῆς σωτῆρα καὶ ἐν πᾶσιν εὐεργέτην.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐπὶ πλακὸς εὐρίσκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Χατζῆ Ἀλεξανδρῆ ἐδημοσιεύθη δὲ ἐν τῷ περιοδικῷ ὁ «Ὀμηρος» ὡς καὶ ἐν τῷ Δελτίῳ τοῦ Μουσείου καὶ Βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγ. Σχολῆς.

Ἄριθ. 20.

.....
..... Αὐρηλία Τατιανὴ Ἐλευσᾶ
..... τὴν ἀνάθεσιν τῶν εἰκόνων ἀπο· ἀτέστησεν.

Ψφος $12/10$ πλάτος, $27/10$ πᾶχος $10/10$.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου εὐρέθη πλησίον τοῦ ἑβραϊκοῦ νεκροταφείου ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῶν Τράλλεων.

Ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Δελτίῳ τοῦ Μουσείου καὶ Βιβλιοθ. τῆς Εὐαγ. Σχολῆς καὶ ἐξ ἀντιγραφῆς μου ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς.

Ἄριθ. 21.

Κατὰ τὰ δόξαντα τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῆς λαμπροτάτης Καισαρέων Κιβυρατῶν πόλεως, ἡ σεμνοτάτη συνεργασία τῶν σκυτοβυρσέων. Τιβέριον Κλαύδιον πολέμιον ἀσιάρχην ἰππικὸν Τιβερίου Κλαυδίου

Ἰέρωνος ἀσιάρχου δις καὶ ἀρχιερέως, δις τὸν Τιβερίου Κλαυδίου Διοκλητιανοῦ ἀσιάρχου ἀδελφὸν Μ. Αὐρονλίου Διοκλητιανοῦ Λυκαρχου, καὶ Φλαβίου Κρατεροῦ ἀσιάρχου, δις καὶ ἀρχιερέως ἑκγονον ἀνθ' ὧν τῶν δημοσίων ἔργων μετὰ ἐπιμελείας προενοήσατο.

Τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἀντίγραφον μοὶ ἔδωκεν ὁ κ. Ἰ. Μισθός, ὅπερ ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ περιοδικῷ ὁ «Ὀμηρος».

Ἀριθ. 22.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος.....
Μελίτιον Χαρχμίδου γυναῖκα
Γλύκωνος Σωσθένους
κατὰ τὴν τοῦ Γλύκωνος
διαθήκην.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐπὶ τεθραυσμένης βάσεως καὶ ἑμείας φύσεως ὡς καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 16 ἐπιγραφὴ ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Δελτίῳ τοῦ Μουσείου καὶ Βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγ. Σχολῆς ὡς καὶ ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Ἀριθ. 23.

Τὸ μνημεῖον τὸ ὑπερῶον κατεσκευάσεν Ἀντωνία Μεαυδρίουνοσ εἶαν τῆ καὶ τέκνοις καὶ ἐκγόνοις καὶ θορέυμασιν.

Ζῶσιν.

Ἰψος 0^ο/₁₀ 46 πλάτος 0^ο/₁₀ 48. Ἐπὶ τετραγώνου πλακῶς ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ὑπῆρχεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Σπυρ. Ἰωαννίδου φαρμακοποιῦ. Ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Δελτίῳ τοῦ Μουσείου καὶ Βιβλίου τῆς Εὐαγ. Σχολῆς.

Ἀριθ. 24.

Ἀρτεμίδωρος Διογένοσ, καὶ Διογένης [νεώτεροσ]; ἀγορανομήσαντεσ ἀνέθηκαν τὸν ἐπὶ τῆσ ἀγορᾶσ κρουπτὸν περίπατον, καὶ τὸ ἀγορανόμιον, καὶ τὸ περιστυλὸν δώριον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἀποδοχία καὶ τὰ ἐπὶ τούτων ἐνγύων ἐργαστήρια ἑκατὸν, καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν προσόδουσ καθιέρωσαν τοῖσ τε σεβαστοῖσ καὶ τῷ δήμῳ εἰσ' τὸ διηνεκὲσ χορήγιον τῶν. δύο κρουπτῶν περιπάτων, καὶ εἰσ' τὰ διατεταγμένα. †

Ἡ ἀνωτέρω ἐπιγραφὴ εὗρέθη ἑκατὸν περὶπου μέτρα ἀνατολικῶσ τοῦ ἐν αὐτῇ ἀναγερομένου «Περίστυλον Δώριον» καὶ τοῦ εἰσέτι ἰσχυμένου κτιρίου τῶν τριῶν Ἀψιδῶν [οὐτῆ-χιῶζ, τουρκιστὶ ὀνομαζόμενον ἦτο «τρεις ὀφθαλμοί»].

Ἐκ τοῦ περιεχομένου τῆσ ἐπιγραφῆσ ταύτης ἄξιὸσ μελέτησ καταδεικνύεται ὁ γῶροσ

τοῦ Περιστυλοῦ, ἐνθα ἐπὶ μαρμάρινοι στύλοι ἴστανται ἔτι ὀριζοντίωσ κατέναντι τῶν τριῶν Ἀψιδῶν, τρανὰ μαρτύρια τοῦ μεγαλείου τῆσ τῶν Τράλλεων πόλεωσ.

Ὅσοισ ἄγχι τοῦδε ἐκ τῶν κατὰ διαφόρουσ ἐποχὰσ ἐπισκεφθέντων τὰ εἰρήπια τῶν Τράλλεων εἰδικῶν ἀρχαιολόγων, ὀριστικῶσ ἀπεφῆντο περὶ τοῦ οικοδομήματοσ τούτου

γνωμαί πολλαί καὶ διάφοροι συμπερασμαὶ ὑπὸ διαφόρων εἰς τε ἐπιστημονικὰ καὶ ἄλλα περιοδικὰ τε καὶ ἐφημερίδας ἐδημοσιεύθησαν, ἀλλ' οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν καθώρισε τὸν σκοπὸν τοῦ κτιρίου. Καὶ ἄλλοι μὲν ὄριζον τὸ μέρος τοῦτο ὡς γυμνάσιον, ἄλλοι ὡς ἀγορὰν, ἄλλοι ὡς βασιλικήν, καὶ ἄλλοι ὡς θριαμβευτικὴν Ἀψίδα πρὸς εἴσοδον τοῦ αὐτοκράτορος Ἀνδρονίκου.

Ἐν τούτοις οὐδεμία τῶν γνωμῶν τούτων πείθει τὸν ἐπισκέπτην τῆς οἰκοδομῆς ταύτης, ἣτις φαίνεται εἶχεν ὅλως ἄλλοῖον σκοπὸν ἢ τὸν ὑποδειχθέντα μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῶν ἀρχαιολόγων. Τακτικῶς ἐπισκεπτόμενοι τὰς κατὰ διαφόρους καιροὺς ὑπὸ ἰδιωτῶν ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου γενομένας ἀνασκαφὰς καὶ βασιζόμενοι ἐπὶ διαφόρων ἀντικειμένων, ἅτινα ἐξήχθησαν κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ 1883, αἵτινες ἐγένοντο ὑπὸ ἐργατῶν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Ἀϊδινίου πρὸς ἐξοικονόμησιν οἰκοδομησίμου ὕλης διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς γραμμῆς, νομίζομεν — καὶ τὴν ταπεινὴν μας ταύτην γνώμην ὑποβάλλομεν τοῖς ἀρμοδίοις, — ὅτι τὸ θαυμαζόμενον τοῦτο οἰκοδόμημα οὐδὲν ἄλλο ἢ το εἰμὶ Δημοσιον βλαανεῖον συνεχόμενον μετὰ τοῦ Γυμνασίου, τὴν γνώμην μας δὲ ταύτην, ἐπὶ πλεόν ἐπικυρουμένην ὑπὸ τῶν ἐπὶ τοῦ οἰκοδομήματος ὑπαρχόντων ὑδραγωγικῶν σωλῆνων καὶ τοῦ τρόπου τῆς προσαρμογῆς αὐτῶν, πληρέστατα ἠσπάσθησαν ὁ διαπρεπὴς κ. Δέρσπελδ, διευθυντὴς τῆς Γερμανικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, ὅτε κατὰ τὸ 1888 διέτριβεν ἐνταῦθα ἐπιστατῶν εἰς τὴν ἐκχωμάτως καὶ τὸ σχεδιογράφημα τοῦ Θεάτρου, ὡς καὶ ὁ κ. Κλέρ ἐταῖρος τῆς Γαλλ. Σχολῆς Ἀθηνῶν. Μόνον ἐν Ρώμῃ μὲν οὐκ ἔλεγεν παρόμοιον εἶδον κτίριον.

Ἡ ἀνέγερσις τοῦ οἰκοδομήματος τούτου δὲν φαίνεται ἀρχαιοτέρα τοῦ β'. μ.χ. αἰῶνος καὶ τὴν χρονολογίαν ταύτην προσεπικυροῖ ἢ

ἐπ' αὐτοῦ τοῦ οἰκοδομήματος ἐντετειχισμένη ὡς οἰκοδομήσιμος λίθος ἀκόλουθος ἐπιγραφῆ:

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμιος ἐτίμησαν Μ. Αὐρ. Εὐάρεστον [ἔρα τὴν ὑπ' ἀριθ. 68 ἐπιγραφῆν.]

Ἡ ἀνωτέρω ἐπιγραφὴ μας ἐπὶ πλακὸς εὑρέθη κατ' αὐγούστον τοῦ 1871 ὑπὸ τινος ἐργάτου Ὀθωμανοῦ ἀνασκάπτοντος πρὸς ἀνεύρεσιν οἰκοδομησίμου ὕλης, ἀλλὰ νῦν δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει πλέον, διότι ἀμέσως κατεστράφη ὑπὸ τινος λιθοξόου μεταβολόντος αὐτὴν εἰς ἐπιτυμβίαν πλάκα ἐβραϊκοῦ τάφου, ὡς συνέβη καὶ δι' ἄλλας ἐπιγραφάς. Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ μέρους εὑρέθησαν καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 49 καὶ 98 ἐπιγραφαί.

Τὸ πρῶτον ἐδημοσίευσεν αὐτὴν ἐν τῷ γ' τόμῳ τοῦ ἐν Σμύρνη ἐκδιδομένου περιοδικοῦ ὁ «Μέντωρ» ἀκόλουθως ἐν τῷ περιοδικῷ ὁ «Ὀμηρος» ἐξ ἀντιγραφῆς μου δὲ ἦν εἶχον δώσει τότε τῷ κ. Ἰ. Μισθῶ ἀνεδημοσίευσεν ὁ κ. Ραγὲ ἐν τῷ συγγράμματί του «ὁ Λατμικὸς Κόλπος» ἀλλ' οὐδὲν σχολίον ἐπέφερον ἐπ' αὐτῆς.

Ὅτι δὲ ἐπὶ χριστιανικῆς ἐποχῆς προσετέθη ὁ εἰς τὸ τέλος τῆς ἐπιγραφῆς διακρινόμενος Σταυρὸς, οὐδεμία ὑπολείπεται ἀμφιβολία.

Ἡ ἄνω πραγματεία ἐδημοσιεύθη μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 452ῳ φύλλῳ τῆς «Ἀμαλθείας».

Ἄριθ. 25.

[Καθιέρωσεν ὁ δεῖνα βουλευτῆς καὶ φιλοσέβαστος. Μ. Αὐρήλιον Σωτήρα βουλευτὴν καὶ φιλοσέβαστον τὸν υἱὸν, ἀδελφὸν. Μ. Αὐρηλίου Ἀμμιανοῦ βουλευτοῦ καὶ φιλοσεβάστου καὶ γραμματέως τοῦ δήμου, νικήσαντα

τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῶν Σπαρ-
τιατῶν καὶ τὸν ἱερὸν
ἀγῶνα τῶν Ἑρακλείων
παίδων παγκράτιον
καὶ ἰσαγωγὸν τῶν Ὀλυμπίων
ἐπὶ ἱερέως διὰ βίου τοῦ Δι-
ὸς τοῦ Λαρασίου Φλαοῦτου
Κλειτοσθένους τοῦ κρατί-
στου δις Ἀσιάρχου, πρώτου
Ἀσίας πατρὸς ἑπαιτικοῦ καὶ
πάππου συνκλιτικῶν τῆς
θ'. αὐτοῦ πενταετηρίδος

Ἐπὶ τετραγώνου ὀρθογωνίου μαρμαρέου
ἡ ἐπιγραφή αὕτη εὗρέθη πλησίον τοῦ θεά-
τρου καὶ ἐκεῖθεν μετέφερον αὐτήν εἰς τὸ ἐρ-
γαστάσιον τῆς «Ἐνώσεως» ἐνθα ὑπάρχει
ἐντεταγισμένη. Τὸ πρῶτον ἐδημοσίευσεν ὁ
ἐπιμελητῆς τοῦ Μουσείου καὶ Βιβλιοθήκης
τῆς Βυαγγελ. Σχολῆς κ. Α. Παππαδό-
πουλος ὁ Κεραμεὺς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 2061
φύλλῳ τῆς «Ἀμαθειας». Τὸ δὲ 1883
ἀντέγραψαν καὶ ἐδημοσίευσαν διὰ τῶν ἀκο-
λοῦθων σχολῶν ἐν τῷ α'. τόμῳ τῆς Ἀμε-
ρικανικῆς Σχολῆς οἱ κ. W. Ramsay καὶ
Sterrett.

Τὰ Ἑρακλεία τῶν Τράλλεων ἀναφέρον-
ται εἰς τὸ C. I. G. 2935, ὃ δὲ Σπαρτιατικὸς
ἱερὸς ἀγὼν κατὰ πρῶτον ἀναφέρεται ἐνταῦθα
καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 12 ἐπιγραφῇ μας.

Ἐν Τράλλεσιν ὁ Ζεὺς ἐλατρεύετο ὑπὸ τὸ
ὄνομα Λαράσιος, τοῦ ἱερέως τοῦ Διὸς τοῦ
Λαρασίου ὄντος ἐνὸς τῶν κυριωτέρων λει-
τουργῶν τῆς πόλεως. Τοῦτο γίνεται ἐπίσης
ὀφθαλμῶς ἐκ τῆς ἀληθείας ὅτι ὁ Φλάβιος Κλει-
τοσθένης ἦτο διὰ βίου ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ
Λαρασίου, ἀφοῦ ἔσχε δις τὸ ἀξίωμα τοῦ
Ἀσιάρχου.

Ἡ ἐπιγραφή κατὰ πᾶσαν πιθανότητα
ἀνάγεται περὶ τὰ μέσα τῆς τρίτης μ. γ.
ἐκατονταετηρίδος, καθόσον μάλιστα ὁ πάπ-
πος τοῦ Κλειτοσθένους ἀναφέρεται ὅτι ἔ-

φθασε μέχρι τοῦ ἀξιώματος βουλευτοῦ. Οἱ
Ἕλληνας σπανίως εἰσῆγγοντο εἰς τὴν Γερου-
σίαν τῶν Ῥωμαίων πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ
Μάρκου Αὐρηλίου, κατὰ συνέπειαν ὁ Κλει-
τοσθένης ἀνήκει εἰς τὴν δευτέραν γενεάν με-
τὰ τὸν Αὐτοκράτορα τοῦτον.

Ἡ λέξις Ἰσαγωγός, [ἐν γραμμῇ 13] ἀντὶ
εἰσαγωγῆς, ἀπαντᾷ καὶ ἐπὶ ἄλλης τινὸς
ἐπιγραφῆς τῶν Τράλλεων (C. I. G. 2932)
ἀλλ' ἐν ἐκείνῃ ὡς καὶ ἐν τῇ παρούσῃ ἐπι-
γραφῇ δὲν δύναται τις νὰ ἐξαγάγῃ τὴν ση-
μασίαν τῆς λέξεως τὸν «θεμελιωτὴν» ἢ
ἀπλῶς τὸν «τελευταίον τῶν ἀγῶνων» ἀλλ'
ὅτι ἡ τελευταία σημασία εἶναι κυριωτέρα,
γίνεται ὀφθαλμῶς ἐκ τῆς ἐπομένης θεωρίας.
Ἐὰν ἐσήμαινε τὸν θεμελιωτὴν, ἠδύνατο ν'
ἀναφέρηται εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἐπιγρά-
φης μας [148 μ. γ. ἰδὲ ἀριθ. 71.] Ἀλλὰ δὲν
δύναται ν' ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀνανέωσιν
διότι ὁ πάππος τοῦ Κλειτοσθένους, τὸ ἴδιον
πρόσωπον ὅπερ ἔσχε βραβεῖον βουλευτοῦ διαρ-
κούσης τῆς βασιλείας τοῦ Μ. Αὐρηλίου, ἐ-
γεννήθη πρὸ τοῦ καιροῦ τῆς ἀνανέωσης,
καὶ ἡ ἐπιγραφή μας ἀνήκει τῇ δευτέρᾳ γε-
νεᾷ μετὰ τὴν ἀνανέωσιν. Τί δὲ σημαίνουν
αἱ τελευταῖαι λέξεις «τῆς ἐν νῦν ἰσχύου-
σος πενταετηρίδος» εἶναι ὀφθαλμῶς.

Ἀριθ. 26.

Οὐδενὶ δὲ ἐξέσται εἰς ταύ-
την τὴν σορὸν ἑτέρω ταφῆ
ναίειν Διμοχαρίδι Προ-
κλέους· οὐδὲ ἐξέσται τὴν
ἄλλαν σορὸν, ἢ βωμὸν ἢ
στήλην ἐπιθεῖναι ἔκτου
τῶν ἐπικειμένων, ἢ ἐπι-
γράψαι τι ἢ τῶν ἐπιγε-
γραμμένων τι ἐκχαρά-
σαι, εἰν δὲ τις θάψῃ εἰς
ταύτην τὴν σορὸν ἢ ἵπε

ναντίον ποιήσῃ τοῖς προγεγραμμένοις, ὑπεύθυνος ἔσται τοῖς τε διατάγμασι καὶ τοῖς πατρίοις νόμοις.

Κ]αὶ ἀποι[ει]σάτω τῇ πόλει ἰδινάρια...

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐπὶ τετραγώνου μαρμάρου μετηνέχθη ἐκ τοῦ πλησιαχώρου τουρκικοῦ χωρίου Ἴσικλή, καὶ ἤδη ὑπάρχει ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ Ἁγ. Γεωργίου ἔμπροσθεν τῆς θύρας τῆς κατοικίας τοῦ ἀρχιερέως. Τὸ πρῶτον ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Δελτίῳ τοῦ Μουσείου καὶ βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγ. Σχολῆς, ἐξ ἀντιγραφῆς δὲ τῶν κ. Hauvette et Dubois ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη καθὼς καὶ παρόμοιαι ἄλλαι ἐπιγραφαὶ οὐδόλως διαφέρουσι τῶν τύπων τῶν συνήθως γεγραμμένων ἐπὶ τῶν τάφων Μικρασιανῶν ἐπιγραφῶν. Ὅρα περὶ τούτου τὴν λατινιστὴν γεγραμμένην πραγματείαν τοῦ κ. Vidal Lablache, *De titulis fune ribus grecis in Asie Minore*.

Ἀντίγραφον ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς ἔλαβεν καὶ ὁ κ. W. Ramsay κατὰ τὴν δειτέραν ἐν Ἀϊδινίῳ αὐτοῦ διαμονήν.

Ἀριθ. 27.

Ἀσκληπιῷ
Σωτήρι
Λ. Σαλούϊος Ἐπαφροδίτου μετὰ τῶν τέκνων Σαλουΐας, Ἡρακλῆας καὶ Σαλουΐου Ἐπαφροδίτου Εὐχὴν

Ὑψος 0/0 58 πλάτος 0/0 35 πῆλ. 0/0 15.
Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐπὶ βάθρου ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Δελτίῳ τοῦ Μουσείου καὶ Βιβλιοθ. τῆς Εὐαγ. Σχολῆς, ἣδη δὲ εὐρίσκεται ἐν τῷ

προαλίῳ τοῦ Διοικητηρίου Ἀϊδινίου. Ἀντίγραφον δὲ ταύτης ἔλαβον καὶ ὁ κ.κ. Κούμπιτσεκ καὶ Ράιγελ καθηγητῆς τῆς Ἀρχαιολογ. Ἀκαδημίας Βιέννης.

Ἀριθ. 28.

.....
... τὸν οἶκον πρὸς τῷ Ἀλεκτορίῳ ἐσ|υ...
... τῷ καὶ τοῖς τέκνοις συνεχωρήσατο...
... τοῖς συνεπιγεγραμμένοις οἱ δὲ τι....

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐπὶ πορώδους λίθου εὑρηται εἰς τὸ χεῖλος φρέατός τινος παρὰ τὸ τουρκικὸν νεκροταφεῖον τοῦ Ὁρτὰ Μεγαλεσι, ἐδημοσιεύθη δὲ ἐν τῷ περιοδικῷ ὁ «Ὀμηρος».

Ἀριθ. 29.

..... Ὀλυμπιάδα ν:|Γ|.....
ἀρχιερατεύοντος καὶ ἀγωνοθετοῦντος [τὸ β'.]
Γ.Ιουὰ| Φιλίππου υἱοῦ βουλῆς ἀρχιερέως Ἀσίας καὶ ἀγωνοθέτου διὰ βίου Ἀλυταρχοῦντος Π. Κλ[αυδίου] Μελίτωνος ἐπιμεληθέντος Γ. Ἰουὰ. Χρυσέρωτος καὶ ἀνατεθέντα] ὑπὸ τοῦ θειοτάτου Αὐτοκράτορος Αντωνεῖνου ἐκ τῶν Ἀδριανοῦ Δαμᾶ πόρων Ἀσκληπιακὸν Διογένουσ Περιγαμνὸν νεικήσαντα ἀνδρῶν στάδιον.

Ἡ ἐπὶ πλακῆς ἐπιγραφή αὕτη εὑρηται ἐντεταγισμένη κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ τοίχου τοῦ κάτω Ἀτζέμ Χανίου πρὸς

τὸ μέρος τοῦ ποταμοῦ Εὐδῶνος. Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ περιοδικὸν ὁ «Ὀμηρος», ἀλλὰ ἐσφαλμένως, ἡμεῖς προσέξαντες ἀκριβέστερον εἰς τὴν ἀντιγραφὴν δημοσιεύομεν αὐτὴν τελειότερον· ἐπειδὴ δὲ εἶναι τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ὡς καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 30 καὶ 31 ἐπιγραφαί μας, παραπέμπομεν τὸν ἀναγνώστην εἰς τὰς σχετικὰς σημειώσεις.

Ἄλυταρχος ἦτο ὁ ἄρχων τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων εὐκοσμίας.

Ἄριθ. 30.

[Ἀνατεθέντα ὑπὸ τοῦ]
θειοτάτου Αὐτοκράτορος
Ἀντωνεῖνου ἐκ τῶν
Κλαυδιανοῦ Δαυῖ
πόρων

Ἀσικληπιακὸν Διο
γένους Περγαμνὸν
νεκίσαντα ὄπλον

Ὀλυμπιάδα ντ'

Ἀρχιερατεύοντος καὶ
ἀγωνοθετοῦντος τὸ β'.

Γαίου [Ἰουλ] Φιλίππου υἱοῦ
βουλῆς ἀρχιερέως Α
σίας καὶ ἀγωνοθέτου
διὰ βίου

ἀλυταρχοῦντος

[Π] Κλ. Μελίτωνος,

[ἐπιμεληθέντος Γ. Ἰουλ. Χρυσέρωτος]

Τὴν ἐπὶ τετραγώνου πλακὸς ἐπιγραφὴν ταύτην, ἥτις χρησιμεύει ἤδη ὡς ἐπιτυμβία πλᾶξ ἐβραϊκοῦ τάφου, τὸ πρῶτον ἀντέγραψα τὸ 1876, ὅποτε ἀντίγραφον ταύτης ἔλαβεν καὶ ὁ κ. Λευστέτ καθηγητῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ὀψάλας.

Ἀλλὰ τὸ 1884 συνοδευόμενος ὑπ' ἐμοῦ ὁ κ. W. M. Ramsay ἔλαβεν ἀκριβὲς αὐτῆς ἀντίγραφον, ὅπερ καὶ ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ α'. τόμῳ τῶν Κλασικῶν σπουδῶν τῆς Ἀ-

μερικανικῆς Σχολῆς μετὰ τῶν ἀκολουθῶν ἱστορικῶν σημειώσεων περὶ τῆς ἀνανεώσεως τῶν Τραλλιανῶν Ὀλυμπιάδων.

Ὁ Αὐτοκράτωρ Π. Αἴλιος Ἀδριανὸς Ὀλύμπιος ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀθηνῶν, ἀφοῦ πρῶτον συνεπλήρωσεν τὸν λαμπρὸν ναὸν τοῦ Ὀλυμπίου Διός, ἐλθὼν δὲ εἰς Μικρὴν Ἀσίαν κατὰ τὸ θέρος τοῦ 129 μ.χ. ἀπεθιβάσθη εἰς Ἐφῆσον, ὅτε δὲ καθιερώθησαν πρὸς τιμὴν αὐτοῦ καὶ αἱ ἐπὶ τῶν νομισμάτων ἀναφερόμενοι ἀγῶνες, **ΑΔΡΙΑΝΑ ΟΛΥΜΠΙΑ**. Τὴν περιόδον του ἐξηκολούθησεν διὰ Μαγνησίας καὶ ἔφθασεν εἰς Τράλλεις, ἅμα δὲ τῇ ἀφίξει του γίνεται λόγος περὶ Ὀλυμ. ἀγῶνων ἐν Τράλλεσι καὶ περὶ τῆς ἀνανεώσεως αὐτῶν, καὶ ἔκτοτε γεννᾶται ἡ ὑπόθεσις ὅτι ἡ ἀνανέωσις τῶν Ὀλυμ. ἀγῶνων συντατίζεται μετὰ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Αὐτοκράτορος. Αἱ ἐπιγραφαὶ αἱ ἀναφέρονσαι τὴν ἀγωνοθεσίαν τοῦ Γ. Ἰουλ. Φιλίππου παρέχουσι τὸ μέσον δι' οὗ ἡ ὑπόθεσις αὕτη μεταβάλλεται εἰς σχετικὴν βεβαιότητα. Δύο ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν τούτων ἐδημοσιεύθησαν ἤδη, μία ὑπὸ τοῦ κ. Waddington ἐξ ἀτελεστάτης ἀντιγραφῆς, καὶ ἄλλη ὑπὸ τοῦ κ. Sterrett.

Ἡ τελευταία ἦν εἶδον ἐπίσης, εἶναι ἐγκεχαρραγμένη ἐπὶ κατεστραμμένῳ λίθῳ, καὶ ἐὰν τὰ κυριώτερα αὐτῆς μέρη σώζονται, ἐν ἕμῳ τῶν σπουδαιότερων σημείων κατεστράφη.

Ἡ 36 Τραλλιανὴ Ὀλυμπιάς ὑπῆρξεν ἡ δευτέρα φορά καθ' ἣν ὁ Φίλιππος εἶναι Ἀγωνοθέτης. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐπὶ τινος λίθου κειμένου εἰς τὸ ἐβραϊκὸν νεκροταφεῖον ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῶν Τράλλεων, παρέχει τὸ μέσον τῆς συμπληρώσεως τῆς τε ὑπ' ἀριθ. 29 ἐπιγραφῆς, ὡς καὶ τῆς τοῦ κ. Sterrett, καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως σχεδὸν ὅλου τοῦ τεμαχίου, οὗ ἀντίγραφον ἐστάλει τῷ κ. Waddington. Ὁφείλομεν εὐγνω-

μοσύνην τῷ κ. Μιγ. Παπακωνσταντίνω ἔστις εἶναι ὁ μόνος ἄξιος πρὸς διάσωσιν τῶν Τραλλιανῶν ἀρχαιοτήτων. Ἐν συνοδίᾳ δὲ τούτου ἐπεσκευθῆς τὸν ἐν τῷ νεκροταφείῳ λίθον καὶ παραβαλὼν τὸ ἀντίγραφον πρὸς τὸν λίθον εὗρον αὐτὸ ἀκριβέστατον.

Ἄριθ. 31.

Ἄνατεθέντα
ὑπὸ τοῦ θεῖοτάτου | αὐτοῦ |
κράτορος Ἀντωνεί
νου ἐκ τῶν Κλαυδι
ανοῦ Δαιμῆ πόρων
Κόϊντον | Ἰού|λιου | Ἀρτεμι-
δωρίωνα
Τραλλιανὸν | νεκίσαν
τα ἀνδρῶν παγκράτιον
Ἰολυμπιάδα νϚ'
Ἀρχιερατεύοντος καὶ
ἀγωνοθετοῦντος | τὸ β'. |
Γ. Ἰουλ. Φιλίππου, υἱοῦ
βουλαῖς ἀρχιερέ|ως Α
σίας καὶ ἀγωνοθ|έτου
διὰ βίου
Ἀλυταρχοῦ|ντος
Πο|πλίου | Κλ|αυδίου | Μελίτ
|ωνος καὶ ἐ
πιμεληθέντος Γ|αίου |
Ἰου|λίου | Χρυσέ|ρωτος.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐπὶ λίαν κατεστραμμένης πλακῆς εὑρίσκειται ἔμπροσθεν τῆς οἰκίας Κηρὸς Χ' Μουσταῶ κατὰ τὴν τουρκικὴν συνοικίαν Μερκιμέ Μεγαλεστή. Τὸ πρῶτον 1883 ἀντέγραψα καὶ ἐδημοσίευσά διὰ τῆς ἐφημ. «Ἀμαλθείας» ἀλλ' ἔλλιπῶς, μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κ.κ. Κλέρ καὶ Παρὴ μέλη τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, ἐδημοσίευσαν ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς ὁμωνύμου Σχολῆς, τὸ δὲ 1883 ὁ κ. Sterrett συμπληρώσας αὐτὴν ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ ἀ'. τῶμα τῶν κλασικῶν σπουδῶν τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς

Ἀθηνῶν μετὰ τῶν ἀκολούθων σημειώσεων.

Ὁ Γάιος Ἰούλιος Φίλιππος ἀναφέρεται ἐν τινι ἐπιγραφῇ τῆς Ἀφροδισιάδος, τὴν ὁποίαν ὁ Boeckh λαμβάνει ὡς ἐπιχειρήμα, θέτων τὸ ὄνομα Ἰούλιος Φίλιππος ἐν τῇ ἐποχῇ τῶν δύο Φιλίππων [244—249 μ. γ.]. Ἡ θεωρία αὕτη ἐνόμιζεν ὁ Boeckh ὅτι ἰσχυροποιεῖτο ὑπὸ τῆς ἀληθείας ὅτι ὁ Γάιος Ἰούλιος Φίλιππος ἦτο procurator Augustorum [ἐπίτροπος τῶν Σεβαστῶν. C. I. G. 2933]. Ἐὰν ἡ θεωρία αὕτη ἔχῃ ἰσχύος, δὲν ἦτο ἄλλος εἰμὴ εἰς ἐκ τῶν δύο Φιλίππων, ἀλλ' ὁ Boeckh ἀπατάται ἐν τῇ θεωρίᾳ ταύτῃ διότι ὡς ἀποδείκνυται ἐκ μιᾶς ἐπιγραφῆς, χρονολογουμένης ἐκ τῆς 50 Τραλλιανῆς Ὀλυμπιάδος, ὁ Γάιος Ἰούλιος Φίλιππος ἔχμαζεν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς αὐτοκράτορος τινος ὀνομαζομένου Ἀντωνίνου, ἡ ἀλήθεια δὲ αὕτη ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς μας, ἣτις χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς 53 Τραλλιανῆς Ὀλυμπιάδος. Κατὰ συνέπειαν ὁ ἐν λόγῳ Ἀντωνίνος ἐβασίλευσεν τοῦλάχιστον τὸ 13 (12 × 1) ἔτος ἀπὸ τοῦ 50, τῆς 54 Ὀλυμπιάδος ὡς μόνος Αὐτοκράτωρ. Ἀλλ' ὁ Γάιος Ἰουλ. Φίλιππος ἔχμασεν ἐπίσης ἐπὶ τῆς βασιλείας δύο ἡνωμένων Αὐτοκρατόρων, τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ἐπίτροπος κατὰ συνέπειαν ὁ ἐν λόγῳ Ἀντωνίνος δὲν δύναται νὰ εἶναι ἄλλος ἢ ὁ Ἀντωνίνος Πίος, καθόσον μάλιστα τὸν ἀεδέχθησαν κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην οἱ δύο ἡνωμένοι Αὐτοκράτορες ὁ Μάρκος Αὐρήλιος καὶ ὁ Lucius Verus· ὁ Ἀντωνίνος Πίος ἀπέθανεν κατὰ τὸ ἔτος 161 μ. γ. ὡς ἐκ τούτου ἡ πεντημοστή Ὀλυμπιάς δὲν ἠδύνατο κατὰ πᾶσαν πιθανότητα νὰ ἦναι ἄλλη ἢ τὸ ἔτος 148 μ. γ. καὶ Ὀλυμπιάς 53 ἦτοι 161 μ. γ.

Ἡ ἐπιγραφή ἡ μνημονεύουσα τὸν Γάιον Ἰουλ. Φίλιππον καὶ ἣτις σώζεται εἰσέτι ἐ-

δημοσιεύθη καὶ ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς σελ. 346. Ὅρα τὴν ὑπ' ἀριθ. 102 ἐπιγραφὴν μας.

Μελίτων ἦτον ὁ γραμματεὺς τῶν Τράλλων ἐπὶ Domitia Augusta καὶ δύναται εὐκόλως νὰ ᾔνοι ὁ πατὴρ ἢ ὁ πάππος τοῦ ἀνθρώπου τούτου. Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τοῦ Le Bas ἤτις καθ' ὅλα ὁμοιάζει τῇ ἡμετέρᾳ οἱ λειτουργοὶ εἶναι ὁ Γάιος Ἰουλ. Φίλιππος (Ἀρχιερεὺς τῆς Ἀσίας καὶ Ἀγωνοθέτης διὰ βίου) Γ. Ἰουλ. Μαντίων, Ἀλύταρχος καὶ Γ. Ι. Χρύστερος Ἐπιμελητής.

Ἀριθ. 32.

.....
 τὸν ναὸν.....
 τὸ δὲ ψήφισμα.....
 ... ὡδὲ ἀναγράψαι εἰς στήλην λιθίνην καὶ στήσῃ ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς ἔλαχε φυλὴ περιλήϊς.

Ἡ ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου ἐπιγραφὴ αὐτῆς ὑπάρχει ἐντετυλισμένη ἐπὶ τινος τουρκικῆς οἰκίας ὀπισθεν τοῦ βαμβακοεκακιστικοῦ ἐργοστασίου ἢ «Ἐνωσις» ἐξ ἀντιγραφῆς δὲ τοῦ κ. Γ. Μισθοῦ ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Δελτίῳ τοῦ Μουσείου καὶ Βιβλίου, τῆς Εὐαγ. Σχολῆς καὶ τῷ περιοδικῷ ὁ Ὀμηρος.

Ἀριθ. 33.

Ἀγαθὴ τέχνη
 Αὐρηλία Ἀπουλία ἐκ προγόνων παλλακίδων καὶ ἀνιπτοπόδων Θυγάτηρ Α. Αὐρ. Σεκούνδου Σ.....

ου παλλακεύσα
 σα καὶ κατὰ χρυσιδόν

Διῖ.

Ἐπὶ ὀρθογωνίου βάσεως ἢ στήλης ὕψος $\frac{0}{18}$, πλάτος $\frac{0}{29}$, ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Δελτίῳ Μουσείου καὶ Βιβλίου, τῆς Εὐαγ. Σχολῆς ὅχι τόσον ὀρθῶς, ἀκολουθῶς δὲ ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Γαλλ. Σχολῆς Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ κ. Ramsay, ὅστις ἐπιλέγει τάδε :

Ἡ Λιμουλία Λύρηλια ἀνήκεν εἰς οἰκογενεῖαν, ἐν ἣ ἐφυλάττετο τὸ ἀρχαῖον ἔθιμον καθ' ὃ αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἐν τῇ νεότητι τῶν διατέλλον ὡς Ἐταῖραι ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ναοῦ. Τὸ ἔθιμον τοῦτο ἦν κοινὸν εἰς τὰς ἐγγχωρίους ὀρησκείας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. [Στράβ. σελ. 559 καὶ 532-3] ἀλλ' εἶναι πῶς ἀξιοσημείωτον νὰ εὕρισκῃ τις αὐτὸ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἐξασκούμενον ὑπὸ οἰκογενεῖας φερούσης ὀνόματα ῥωμαϊκὰ ἴσως τῆς τρίτης τὸ βραδύτερον ἑκατονταετηρίδος. Ἡ Π. Κ. Λύρηλια θυγάτηρ τοῦ Λύρηλιου δυνατὸν νὰ ἔζη τοῦλάχιστον περὶ τὸ τέλος τῆς β' ἑκατονταετηρίδος τὸ βραδύτερον : ἐχρημάτισεν ἱερόδουλος ὡς οἱ πρόγονοί της ὑπέκρουσα εἰς διαταγὴν χρημῶν τινός. Ζεὺς ὁ Λαράσιος ἦτο ἡ προστάτις θεότης τῶν Τράλλων. Ἀνιπτόπους εἶναι λέξις σπανιωτάτη. [Ἰλιὰδ. Π. 235.]

Ἀριθ. 34.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος καὶ τὸ ἱερὸν σύστημα τῆς Γερουσίας, καὶ οἱ φιλοσέβαστοι νέοι, καὶ οἱ ἐν Τράλλεσι [πραγματευόμενοι Ῥωμαῖοι]

Ἐπὶ εὐθυγράμμου πλαισίου ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐξ ἀντιγραφῆς μου ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Γαλλ. Σχολῆς Ἀθηνῶν μετὰ

τῶν ἀκολουθῶν ἐπ' αὐτῆς σημειώσεων.

Οἱ negotiatores Romani τῶν Τράλλεων, οἱ ἐν Τράλλεσι [πραγματευόμενοι Ρωμαῖοι.....] ἢ ἀπλῶς : «οἱ ἐν Τράλλεσι [Ρωμαῖοι] ἀπαντῶνται ἤδη εἰς ἀφιέρωσιν ὁμοίου εἶδους παρὰ ταῖς λέξεις «γερουσία» καὶ «νέοι» [C. I. G. 2930]. Εἶναι γνωστὸν ἐκ τοῦ Κικέρωνος ὅτι negotiatores Romani [πραγματευόμενοι Ρωμαῖοι] ἦσαν ἐγκατεστημένοι ἐν Τράλλεσιν ἀπὸ τοῦ 89 π.χ. καὶ ὅτι τότε συμπεριελήφθησαν ἐν τῇ γενικῇ σφαγῇ τῇ γενομένῃ ἐν Ἀσίᾳ μετὰ τὴν νίκην τοῦ Μιθριδάτου κατὰ τοῦ ὑπάτου Λ. Κασσίου.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εὑρεται ἤδη ἔμπροσθεν τῆς οἰκίας Σταυρῆ Ἀλασιερλή.

Ἄριθ. 35.

.....
Ἐκάτης γραμματεῦν
τούς Ἐρμάς ἀνέθηκεν.

Ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου, ἐπὶ τῶν ἐρείπιων τῶν Τράλλεων. Ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Δελτίῳ τοῦ Μουσείου καὶ Βιβλιοθήκης τῆς Βύαγ. Σχολῆς.

Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ λείπει τὸ ὄνομα τοῦ γραμματέως.

Ἄριθ. 36.

[Γαῖον Ἰούλιον Κλαυδιανὸν τὸν στεφανηφόρον καὶ γραμματῆα τοῦ δήμου, βουλαρχήσαντα, εἰρηναρχήσαντα, ἀγορανομήσαντα, σιτωνήσαντα ἀπὸ |Ἄλεξα|νδρείας· δις χρυσοφορήσαντα, [πα]ραφυλάξαντα, [π]αν[η]γυριαρχήσαντα, ἀργυροταμιεύσαντα, δεκαπρωτεύσαντα,

γραμματεύσαντα καὶ τῆς φιλοσεβάστου γερουσίας καὶ τῶν φιλοσεβάστων νέων καὶ Ρωμαίων, ὑποσχόμενον καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν κίονας εἴκοσι σκουτλώσαντα δὲ καὶ μουσώσαντα καὶ ταύτης τὴν ἐξέδραν ἀντ' οὐδενὸς ἀναθέντα καὶ τῇ Κλαυδίᾳ βουλῇ |ἀ|ρ|γυ|ρ|ίου ὥστε λαμβάνειν καθ' ἕκαστον |ἐ|τος ἐνθάδε ἕκαστον βου|λ|ε|υ|τῆ|ν [πρώτη ἐνιαυ|τοῦ ἡμέρα ὀνδρία διακόσια πεντήκοντα. προνοποσαμένον τῆς ἀναστάσεως τῆς |στῆ|λης ὑπὲρ] τῆς |Κλα|υδίας Βουλῆς |Σέξ|του Βάσσου τοῦ Βου|λευ|τοῦ.

Ὑψους $\frac{1}{80}$, διαμέτρου $\frac{1}{70}$, ἐπὶ στήλης ἐγγυρίου λίθου ἡ ἐπιγραφή αὕτη εὑρεται ἐν τῷ τουρκικῷ νεκροταφείῳ τῆς τουρκικῆς συνοικίας Τοπράκ Καζάν ἢ Χάν Ὀγίου. Τὸ πρῶτον ἐδημοσίευσεν αὐτὴν ἐν τῷ Δελτίῳ τοῦ Μουσείου καὶ Βιβλιοθ. τῆς Βύαγ. Σχολῆς, ἀλλὰ ἐλλειπῶς καθ' ὅτι τὸ πλεῖστον τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι κατεστραμμένον ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς ἐπηρείας. Ἀλλὰ τὸ 1883 ἀντέγραψαν καὶ ἐδημοσίευσαν ἐν τῷ α'. τόμῳ τοῦ Δελτίου τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν οἱ κ.κ. W. Ramsay καὶ J. R. Sterrett, ὡς ἀκολουθῶς :

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Παπακωσταντίνου ἐν τῷ Δελτίῳ τοῦ Μουσείου καὶ Βιβλιοθήκης τῆς Βύαγ. Σχολῆς ἀλλ' ἐσφαλμένως. Ἀνεξαρτήτως τῆς ἀληθείας ὅτι ἡ πόλις τῶν Τράλλεων ἦτο λίαν πολυάριθμος, ἀπορίας ἄξιον φαίνεται ὅτι ἡ μυθωδῶς γόνιμος πεδιάς τοῦ Μαιάνδρου δὲν ἠδύνατο ἐπαρκῶς νὰ προμηθεύσῃ τοὺς κατοίκους αὐτῆς διὰ σιτηρῶν, καὶ ἔτι γιγνώσκωμεν ἐκ μαρτυρίας καὶ ἄλλων ἐπιγραφῶν [C. I. G. 2927 : σιτωνήσαντα δὲ καὶ τὸν ἀπὸ Αἰγύπτου σείτον, κ.τ.λ.] ὅτι αἱ Τράλλεις τούλάχιστον κατὰ καιροὺς τινὰς

ὑπερρεσύντο νὰ φέρωσι σῆτον ἐξ Αἰγύπτου. Εἶναι δὲ ὀρθόν ἐκ τούτου ὅτι ἡ Ἀλεξάνδρεια, ἐξ ἧς ὁ Κλαυδιανὸς μετέφερεν τὸν σῆτον του εἰς τοὺς Τραλλιανούς, δὲν εἶναι ἄλλη τις Ἀλεξάνδρεια εἰμὶ ἢ τῆς Αἰγύπτου.

Ἐν τῇ γραμμῇ 14 ἡ ἀνάγκη σκουτωλῶσαντα εἶναι ὀρθή. Ἐν τῷ θησαυρῷ τοῦ Στεφάνου δίδεται ἡ ἐπομένη ἐξήγησις: Scutulatio, vestis praetextura, instita, ormatura in ima vestis parte». Καί: Εὐθυμετρικὸν μὲν οὖν ἐστὶν πᾶν τὸ κατὰ μῆκος μόνον μετρούμενον, ὡς περ ἐν ταῖς σκουτωλώσεσιν οἱ στροφιόλοιοι καὶ ἐν τοῖς ξυλικκοῖς τὰ κυμάτια καὶ ὅσα πρὸς μῆκος μόνον μετρεῖται· φαίνεται δὲ πρὸς τούτοις πιθανὸν ὅτι καὶ ἡ Ἐξέδρα ἦτο ἐστολισμένη διὰ pattern, κατὰ τὴν βᾶσιν τοῦ τοίχου. Ὁ Dindorf ἐν τῷ θησαυρῷ τοῦ Στεφάνου δίδει τῷ «μουσάφ» τὴν ἔννοιαν τοῦ «στολιζέειν διὰ Μωσαϊκοῦ» ἀποδεικνύεται λοιπὸν ἐκ τούτου ὅτι ὁ Κλαυδιανὸς ἐστόλισεν τὴν Ἐξέδραν διὰ μωσαϊκοῦ λιθοστρώτου δι' ἰδίων ἐξόδων, καὶ ὅτι ὁ λίθος οὗτος ὁ φέρων τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐτέθη ἐν τῇ Ἐξέδρᾳ πρὸς τιμὴν αὐτοῦ, ἡ δὲ ὑπ' ἀριθ. 68 ἐπιγραφὴ παρέχει μεγάλην βοήθειαν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ τελευταίου μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης. Τὸ ἐν τῇ γραμμῇ 17 [εἰς νομὴν] φαίνεται λίαν ὀρθόν καὶ κατάλληλον.

Ἀριθ. 37.

Ἰούλιον
Ἀμντι
ανὸν ἱε
ρέα |E|ἰσι
δος καὶ
Σαραάπι
δος. Οἱ
μύσται
τὸν πανέλ
ληνα.

Ἵψος 1⁰/₁₀, πλάτος ⁰/₅₀, πάχος ⁰/₄₇. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐπὶ πλακῶς λευκοῦ μαρμάρου εὐρέθη ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Χ' Ἰσχυροῦ Ναλπάντ, ὕψος γραμμῶν ⁰/₇, ἐδημοσιεύθη δὲ μόνον ἐν τῷ Δελτίῳ τοῦ Μουσείου καὶ Βιβλιοθήκης τῆς Βύαγ. Σχολῆς.

Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης μακρόχρονον ὅτι οἱ Τραλλιανοὶ διατέλουν εἰς συγχὴν συγκοινωνίαν μετὰ τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἰδίως τῶν Ἀλεξανδριανῶν ἐντεῦθεν δὲ καὶ ἡ εἰσαγωγὴ τῆς λατρείας τῶν Αἰγυπτίων θεοτήτων Ἰσιδος καὶ Σαραάπιδος. Πότε ἔμως εἰσῆχθη ἡ λατρεία αὕτη δὲν δυνάμεθα νὰ ὀρίσωμεν καθ' ὅτι οὐδεὶς ἱστορικὸς μνημονεύει περὶ τῆς ἐν Τράλλεσι λατρείας τῆς Ἰσιδος· ἄλλως τε δὲ πρῶτον ἦδη ἡ ἐπιγραφὴ μας αὕτη παρέχει τοιαύτης πληροφορίας· πιθανὸν ἐπὶ τῆς Ρωμαϊκῆς Αυτοκρατορίας, καὶ καθ' ὃν καιρὸν οἱ Τραλλιανοὶ ἐν καιρῷ σιτοδείας [ιδεὲ τὰς ὑπ' ἀριθ. 14, 36, 148 ἐπιγραφὰς μας] μετέφερον τὸν σῆτον ἐξ Ἀλεξανδρείας, νὰ εἰσῆχθη καὶ ἡ λατρεία τῆς Ἰσιδος ὡς θεᾶς προστάτιδος τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, τῆς θεᾶς δὲ ταύτης ἡ λατρεία φαίνεται ἦτο μεμνημένη εἰς ὀρισμένα μόνον πρόσωπα.

Ἀριθ. 38.

Οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ δῆμοι ἐτίμησαν
Δημιῆ Χαιρήμονος Καλλινόνην
γενομένην ἱερεῖαν τῆς Ἀρτέμι
δος ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Ἐφε
σίων.

Ἡ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην φέρουσα πλάξ εὐρίσκαται ἐστρωμένη ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας τοῦ Ἰ. Μιναρετζόγλου, ἐξ ἀντιγραφῆς μου δὲ ἦν ἔπεμψα τοῖς κ.κ. Hauvette καὶ Dubois ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, βραδύτερον δὲ ἐκ δευτέρου ἀντιγράφου ἐδημοσίευσεν αὐ-

τὴν ὁ κ. Σ. Στέρρετ εἰς τὸν β' τόμον τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκδόθεισῶν Μικρασιατικῶν ἐπιγραφῶν τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Ἡ Δημητρίαι Χαϊρήμονος Καλλιπύχη πιθανὸν νὰ ἦτο θυγάτηρ τοῦ Χαϊρήμονος, υἱοῦ τοῦ ἐπιφανοῦς ἀτιάρχου Πυθοδώρου ἐν καταδίωξιν ὁ Μιθριδάτης.

Ὁ Χαϊρήμων διαφεύγων τὴν καταδίωξιν τοῦ Μιθριδάτου, κατὰ τὰ Μιθριδάτικα, κατέφυγεν εἰς τὸ ἐν Ἐφέσῳ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος μετ' ὅλης αὐτοῦ τῆς οἰκογενείας, [ἔρα τὴν ὑπ' ἀριθ. 82 ἐπιγραφὴν] ὅποτε βεβαίως καὶ ἡ Δημητρίαι ἐγένετο ἱέρεια τῆς Θεᾶς, οἱ δὲ Τραλλιανοὶ εἰς τιμὴν αὐτῆς ἀνήγειρον τὴν τιμητικὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν.

Εἰς τὸν β' στίχον, ὁ τίτλος [οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ δῆμος] φαίνεται καθαρῶς ἀντιγεγραμμένος ἐκ γνωστῆς ἐπιγραφῆς τῆς Περγᾶμου ἀναφερομένης πρὸς τιμὴν ἀγωνοθέτου τινός.

Ἄρ:θ. 39.

Ἡ] Ἀσία καὶ ὁ δῆμος καὶ οἱ π[ερὶ
Δ]ιόνυσον τεχνῖται ἐτίμη[σαν
Α]πολλώνιον Δημητρίου Λ[άτιμον
τ]ὸν προαναγγε[λ]έντα τῆς σι[ν]δόου
Ἄρχιε[ρ]· [α.

Ἐπὶ πορώδους λίθου ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ὑπάρχει ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀλβανοῦ Χασιάν Τσαοῦς κατὰ τὴν τουρκικὴν συνοικίαν Φούρμαλι σοκαί. Ἐδημοσίευσεν αὐτὴν τὸ πρῶτον ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 489 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος «Ἀμαλθείας» ἐξ οὗ ἀνεδημοσιεύθη καὶ ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς

Ἀθηνῶν, ἐκ δευτέρου δὲ ἀντιγράφου ἔπερ ἀπέστειλα τῷ κ. Σ. Στέρρετ, ἐδημοσίευσεν αὐτὴν εἰς τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐκδόσεις Μικρασιανὰς ἐπιγραφὰς τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν [τόμ. β']. προσθέσας εἰς συμπλήρωσιν τὰς λέξεις: [τῶν βαφέων ἢ ;] [Ἐργ]ασία καὶ ὁ δῆμος καὶ οἱ [περὶ Δ]ιόνυσον..... βραδύτερον δὲ ἔταν ἐπεσκέσθη τὸν λίθον μετὰ τοῦ διακεκριμένου ἐπιγραψτοῦ κ. W. Ramsay, ἔλαβεν οὗτος ἀκριβέστερον αὐτῆς ἀντίγραφον ἦν καὶ ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ περιοδικῷ τῷ πρὸς ἐνθάρρυσιν τῶν Ἑλλ. σπουδῶν ἐπιλέγων ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἐπιγραφὴ δέον νὰ δημοσιευθῆ ὡς ἀκολούθως:

Ἡ] Ἀσία καὶ ὁ δῆμος καὶ οἱ π[ερὶ τὸν
Δ]ιόνυσον κ.τ.λ

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶναι μεταγενεστέρα τοῦ πρώτου μετὰ Χριστὸν αἰῶνος, ἡ δὲ σημερινὴ τοῦ λίθου κατάσταςις δεικνύει, ὅτι δὲν ἐλλείπει παρὰ ἐν μόνον γράμμα πρὸς τὰ ἀριστερὰ, καὶ ὅτι πρὸς τούτοις δὲν ὑπῆρχεν ἄνωθεν ἄλλος στίχος.

Συγκρίνοντες τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην μετ' ἄλλων, δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι αἱ Τράλλεις ὑπῆρξαν κέντρον συναθροίσεων τῶν πέραξ πόλεων, ἐν αἷς ἐγένοντο σύνοδοι, τουτέστι Κοινὸν Ἀσίας. Τοῦτ' αὐτὸ ὑποδεικνύει καὶ ὁ κ. Monceaux, ἀλλὰ στηρίζει τὴν γνώμην του ἐπὶ μιᾷ ἐπιγραφῆς, ἐξ ἧς οὐδὲν περὶ τούτου ἀποδείκνυται καὶ ἦτις εἶναι ἀπόσπασμα δημοσιευθὲν ἤδη ὑπὸ τοῦ κ. Le Bas καὶ Waddington καὶ ἀναδημοσιευθὲν ὀρθότερον ὑπὸ τοῦ κ. Στέρρετ.

Ἄρ:θ. 40.

Ἄριστοκράτης Ἄριστομένου ὁ νεώτερος γυμνασιαρχῶν.	Ἄθλων νέοις.	Οἱ δὲ ἐνίκων
Δρόμῳ		Ἄκοντισία
Εὐδημος Ἀθιναγόρου	Ἀπολλοδώρου Λεοντέως	
Εὐεξία		Τοξικῆ
Πυθαγόρας Πυθαγόρου	Δημήτριος Ἀρτεμιδώρου	

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐπὶ εὐθυγράμμου πλαίστου ἐκ λευκοῦ μαρμάρου εὐρέθη κατὰ τὸ μέρος τῶν εἰρειῶν τῶν Τράλλεων καὶ Β. Α. πλησίον τῆς ἀνάδου τῆς ἀκροπόλεως ἀντίγραφον ταύτης ἔλαβον οἱ κ.κ. Hauvette καὶ Dubois, ἣν ἐξέδωκαν ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν. Σελ. 343.

Λι ἐπιγραφαὶ 2930 καὶ 2931 τοῦ Corpus. Inscr. Graec. καθίστων ἤδη γνωστήν τὴν ἐν Τράλλεσιν ὑπαρξίν γυμνασίου νέων. [Ἔρα ἐπίσης καὶ τὴν ἑτέραν ἦν περαιτέρω δημοσιεύομεν ὑπ' ἀριθ. 99 ἐπιγρ.]. Εἶναι ἄλλως τε γνωστὸν ἐκ πολυαρίθμων κειμένων, ὅτι οἱ νέοι οὗτοι ἐλάμβανον μέρος, ὡς οἱ ἔφηβοι, εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ διαγωνίσματα τὰ ἰδρῦόμενα ὑπὸ τοῦ γυμνασιάρχου Collignon, les Collèges de Néoi dans les cités grecques, σελ. 11 καὶ 12. |

Ἡ ἐπιγραφή ἦν δημοσιεύομεν ἐνταῦθα φέρει τὰ ὀνόματα τῶν νέων, τῶν νικητῶν εἰς τέσσαρα διαγωνίσματα τὸν δρόμον, τὴν ἀκοντισίαν, τὴν εὐξίαν, καὶ τὴν τοξικήν. Ἡ λέξις ἀκοντισία φαίνεται νέα, δὲν

εὐρίσκεται παρ' Ἰβρίκῳ Στεφάνῳ καὶ ὁ τύπος ἀκοντισμὸς εἶναι μόνος ἐν χρήσει ἐν τοῖς ἐπιγραφικοῖς κειμένοις. Ἡ λέξις εὐεξία ἀπαντᾷ ἤδη ἐν τῷ ψηφίσματι τῆς Σηστοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ Μηνᾶ υἱοῦ τοῦ Μηνᾶ: «ἔθηκεν δὲ καὶ ὄπλα μακροῦ δρόμου καὶ εὐταξίας καὶ φιλοπονίας καὶ εὐεξίας» [Her mès, τόμ. σελ. 119, στ. 83.] Ὁ κ. Κούρτιος ἐν τοῖς σχολίαις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἐξηγεῖ καλῶς τὴν διαφορὰν τῶν λέξεων εὐεξία καὶ εὐταξία, αἵτινες σημαίνουσιν, ἢ μὲν τὴν ὑγείαν καὶ τὴν φυσικὴν δραστηριότητα, ἢ δὲ τὰς ἀγαθὰς ἠθικὰς διαθέσεις. Ἀλλὰ δὲν φαίνεται βλέπων ἐν τοῖς δύο τούτοις ὅροις τὴν ὀρισμένην σημασίαν διαγωνισμάτων, ἐπὶ τοῖς ὁποίοις διενέμοντο βραβεῖα. Τοιαύτη ἐν τούτοις εἶναι ἡ ἀκριβὴς ἔννοια τῶν λέξεων: «ἔθηκεν ὄπλα εὐταξίας καὶ φιλοπονίας καὶ εὐεξίας». Ἡ ἔννοια αὕτη ἐπικυροῦται ὑπὸ τῆς ἡμετέρας ἐπιγραφῆς. Βλέπει τις ἐν αὐτῇ ὅτι ἡ homme tenue, εὐεξία, ἡμείβετο εἰς τὰ διαγωνίσματα ὡς ὁ δρόμος, ἡ ἀκοντισία καὶ ἡ τοξική.

Ἄρθ. 41.

.....
 τοὺς τε βουλ[ευ]τὰς πάντας καὶ τοῖς ἱε[ρο]μνημόνας καὶ τοὺς προ.....
 Ἀλεξάνδρου, πολίτης ὧν φαίνονται τετιμημένος ἀξίως, εἶναι αὐτὸν.....
 δεδόσθαι δὲ αὐτῷ καὶ τιμὰς ἰσολυμπίους καὶ σταθῆναι αὐτοῦ τὴν εἰκόνα...
 ἰσθαι δὲ αὐτὸν καὶ εἰς προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι πᾶσιν, ὑπάρχειν δὲ αὐτ[ον]...
 πρυ[τα]νεῖω καὶ ἔφοδον ἐπὶ τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον πρῶτῳ μετὰ τὰ.....
 ...καὶ τὰ ἐκ τοῦ νόμου σιτηρέσια ὑπὸ τῶν ταμιῶν, καθότι καὶ τοῖς α.....
 αὐτῷ καὶ τὰς ἀτελείας τὰς ἐκ τοῦ νόμου ἀναγγελθῆναι δὲ τὰς τιμὰς.....
 ὀπω[ρ]ς φαί[ν]ονται ὁ δῆμος τοὺς ἀγαθοὺς ἀν[δρας] προαιρούμενος.....
ἀναγράψαι δὲ τὸ ψήφισμα τόδε [εἰς] τὰς περὶ τούτων ἐπισ.....
 ...ῆσαι μίαν μὲν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς τοῦ Λαρ[ασ]ίου, τὴν δὲ ἑτέραν.....
 ας.....ων...ἡρημένων ἐπὶ τῶν ἐν.....τω.....ωμα δοῖναι εἰς.....
 ἀν[δρες] βο.....δύο οἵτινες τότε ψήφισμα.....σουσιν Ἀλεξάνδρω.....
 σουσιν αὐτοὺς ἐπὶ τῇ π[ρεσ]βείᾳ.....α.....ο.....ενν.....εἰς τὸ λοιπὸν.....
 κ]αὶ τὸν δῆμον εὐνοίαν.....ὀπως.....
 ὡς καὶ παρὰ τοῦ δήμου.....α φιλανθρω.....

Ἐπί αμυγδαλίτου λίθου ὕψος 0)34, μήκος 1.38, πλάτος 0)37.

Ὁ λίθος οὗτος ἦτο ἐκτισμένος εἰς τὸ τουρκικὸν τέμενος τοῦ Ἐμίρ-κιοῦ, χωρίου ἀπέχοντος μίαν ὥραν μακρὰν τῶν Τράλλεων καὶ κειμένου μεσημβρινῶς πρὸς τὸ Μαιάνδριον πεδῖον, ὅπου μετηνέχθη βεβαίως ἐκ τῶν ἐρειπίων τῶν Τράλλεων. Ἀλλὰ τὸ 1878 ἐκσκαφθεὶς ὅπως χρησιμεύσῃ εἰς τὸ λιθόστρωμα τῆς μεταξὺ Τράλλεων καὶ Μαιάνδρου ἐπισκευαζομένης ὁδοῦ διεσώθη ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ ἀπεστάλη δῶρον εἰς τὸ ἐν Σμύρνῃ Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκην τῆς

Εὐαγγελικῆς Σχολῆς ὅπου καὶ ἐδημοσιεύθη.

Ὁ λίθος εἶναι σῶος καὶ αἱ γωνίαι αὐτοῦ ἀκέραιαι μόνον ἢ ἐπιφάνεια τοῦ μέρους ἐφ' οὗ ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφή εἶναι βεβλαμμένη κατὰ τι ὡς δηλοῦται ἐκ τῶν κενῶν.

Ἡ ἐπιγραφή δὲν ἐκτείνεται καθ' ὅλον τὸ πλάτος τοῦ λίθου, ἀλλὰ βτίνει μέχρι 0)75, τοῦ λοιποῦ πλάτους μένοντος ἀγράφου κατὰ δόξαν δὲ γίνεται ὅτι ὁ λίθος οὗτος συνείχετο μετ' ἄλλου τινὸς πρὸς τὰ ἀριστερὰ συναφαπτομένου αὐτῷ καὶ ὅτι ἐπ' ἀμφοτέρων ἐνεγράφετο εὐὰ πρὸς τιμὴν Ἀλεξάνδρου τινὸς ψήφισμα τῆς πόλεως τῶν Τράλλεων.

Ἄριθ. 42.

...Λεωνίδης τιμηθῆ καταξίως, προνοσιάτω [ἴ] ἐπὶ στεφανηφόρου Μνηοδώρου...
...λὴ ἐν τοῖς ἐννόμοις χρόνοις, ὅπως πᾶσι φανερόν [ἦ] τοῖς εὐργετεῖν προαιρο[υ]μένοις
...ὅ]τι [ὁ] δῆμος ὁ Σελευκεῖων εὐχάριστος ὦν τιμᾶ τοὺς αὐτὸν εὐεργετήσαντας...
...ὡς ἀναγράψαι δὲ τὸ ψήφισμα τόδε ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στῆσαι ἐν τῷ
...να|ῶ τοῦ Διὸς ἐν τῷ ἐπιφανεστάτῳ τόπῳ ὑπογράψαι δὲ ὑπ[ὸ] τ[ῆ] ψήφισμα καὶ...
...τὰς] παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐπιστολάς, ἐν αἷς γράφει πρὸς τὸν δῆμον ἐπιχωρῶν...
...σο Λεωνιδ..... καὶ τὴν παρὰ τὴν Λεωνιδου.....

Ἐπί πορώδους λίθου μήκος 1 $\frac{1}{16}$, ὕψος 0)19. Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐπὶ ἐπιμήκους τεμαχίου πορώδους λίθου μετηνέχθη ἐκ τοῦ χωρίου Ἰσικλή εἰς τὸ ἐργοστάσιον ἢ « Ἐνωσις », ἀκολούθως δὲ ἐδωρήθη εἰς τὸν ἄλλοτε ὑφιστάμενον Σύλλογον ὁ « Ὀμηρος » εἰς οὗ τὸ ὁμώνυμον περιοδικὸν καὶ ἐδημοσιεύθη ἀλλ' ἐσφαλμένως, μετὰ ταῦτα ἐδημοσίευσεν αὐτὴν ὁρθώτερον ἐν τῷ Δελτίῳ τοῦ Μουσεῖου καὶ Βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγ. Σχολῆς ὁ ἐπιμελητὴς αὐτῆς κ. Α. Παπαδόπουλος ὁ Κεραμεύς, σημειώσας ὅτι αἱ Τράλλεις ἐκαλοῦντο καὶ Σελεύκεια κατὰ τὸν Πλίνιον (V. 29) καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο ἔλαβεν βεβαίως ἢ πόλις ἀπὸ Σελεύκων τὸν Νικᾶτορα. Τὴν εἴδησιν ταύτην τοῦ Πλινίου,

περὶ ἧς οὐδεὶς ἄλλος τῶν ἀρχαίων συγγραφέων μνείαν ποιεῖται, πιστοποιεῖ τὸ τμήμα αὐτὸ τοῦ ψηφίσματος.

Ἄριθ. 43.

Ὁ βωμὸς Γαῖου Ἀνθεστίου
Φιλοξα...
καὶ Γαῖου Ἀνθεστίου
Ἀμαράντου Ζῆ
καὶ Μακαρίας Ἀνθεστίας
ἡρώως χρηστὴ χαῖρε.

Ἐπὶ στήλης ἐκ λευκοῦ μαρμάρου εὕρισκται ἐντὸς τουρκικοῦ νεκροταφείου κατὰ τὴν τουρκικὴν συνοικίαν Κῶς-ντιπή ἀντίγραφον ταύτης ἐπεμψα τῇ Γαλλ. Σχολῇ Ἀθηνῶν δημοσιευθὲν ἐν τῷ ὁμωνύμῳ αὐτῆς Δελτίῳ.

Ἀριθ. 44.

Τοῦτο τὸ Ἡρώων
στεφανοὶ
ἢ ἐργασία τῶν Βαφέων.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐλήφθη ἐξ ἀντιγράφου τοῦ κ. Γ. Μισσοῦ, ἐδημοσιεύθη δὲ ἐν τῷ περιοδικῷ ὁ «Ὁμηρος» καὶ ἐν τῷ Δελτίῳ τοῦ Μουσείου καὶ Βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς.

Ἀριθ. 45.

προπ.....
Μαξιμ.....[αὐτο]
κράτ|ορ.....

ὑπατ|ο.....
πρεσ|β.....
υἶον.....
Μεσσο|αλ.....
λαμιτ.....
...ἀνθυ|πατ.....|

Ἡ ἐπί πλακῶς ἐπιγραφή αὕτη, ἥτις κατὰ τὸ ἡμισυ πρὸς τὰ δεξιὰ καθέτως ἦτο κεχωρισμένη, εὑρέθη ἐν τῷ τουρκικῷ νεκροταφείῳ ἔξωθεν τῆς θέσεως Σουπουτζέ-καπισή, ἐξ ἀντιγράφου μου δὲ ὅπερ ἔπεμψα τῷ φίλῳ κ. Σ. Στέρρετ, ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδόθεντι συγγράμματι Μικρασιατικῆς ἐπιγραφῆς τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν τόμ. β'. ἀντίγραφον ταύτης ἐπέδωκα καὶ τῷ κ. Μ. W. Ramsay.

Ἀριθ. 46.

Ἐπί τῆς μιᾶς πλευρᾶς τῆς στήλης

Imp-Caes-Po-Lic-Valeriano-Aug. II et
Imp-Caes-Po-Lic-Gall[ian]o-Aug.
Ab. Epheso M. XXX
Αὐτοκράτορι Καίσαρι Πο-Λικ-Οὐαλεριανῷ
εὐσεβ[εῖ], εὐτυχ[εῖ], σεβαστῷ, καὶ Αὐτοκράτορι
Καίσαρι Πο-Λικ-Γαλλινῷ, εὐσεβ[εῖ], εὐτυχ[εῖ]
σεβαστῷ

Ἐξ Ἐφέσου μίλια | λ'.

Ἀνθυπατεύοντος Γ. Ἰουά. Οὐλοουσιννα Ρογατιανοῦ

Ὁ Μιλιδιότης οὗτος ἐπὶ στήλης ἦτις χρησιμεύει σήμερον ὡς ἰχθίου εὑρίσκεται ἐν τῷ καφενείῳ Ντετὲ κουγιού ἡμίσειαν ὥραν πρὸς δυσμὰς κείμενον τῶν Τράλλεων. Τὸ πρῶτον ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ κ. Le Bas et Waddington, ἀλλ' ἐσφαλμένως, ἐξ ἐκτυπώματός μου δὲ ὅπερ ἔπεμψα πρὸς τὸ Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγ. Σχολῆς ἐδημοσιεύθη ὀρθῶς ἐν τῷ ὁμωνύμῳ Δελτίῳ. Εἶναι ὁ τριακοστὸς μιλιδιότης τῆς ἀπὸ

Ἀριθ. 47.

Ἐπί τῆς ἐτέρας πλευρᾶς

Ἀγαθῇ τύχῃ
τοὺς ἐπιφανεστάτους
Καίσαρας Φλ.
Οὐαλερ. Κωνσταντίνῳ
καὶ Μ. Αὐρ. Οὐαλερ.
Μαξιμιανῷ
καὶ Φλ. Οὐαλ. Κωνσταντίνῳ
Γαλεριῷ Οὐαλ. Μαξιμιανῷ
τοῖς Καίσαρσιν.
Μίλια | β'.

Ἐφέσου πρὸς τὰς Τράλλεις ἀγούσης, ἡ δὲ τοποθεσία ἐν ἣ εὑρέθη σήμερον ἡ ἐπιγραφή αὕτη δὲν φαίνεται νὰ ἀπέχη πολὺ μακρὰν τῆς ἀρχαίας αὐτῆς θέσεως.

Ἀριθ. 48.

Κλ. Μιθριδάτου Ἰατρωνος καὶ Ἰουά[ίου] Ἐραστοῦ καὶ Φοίβου, τῶν ἀρχόντων αὐτῆς.

Ἐπὶ ὀγκώδους στήλης, διαμέτρου 1᾽ ὀ, ὕψος 62 ὀ. Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εὑρέθη ἐν τοῖς ἐρειπίοις τῶν Τράλλεων καὶ εὐρίον ἀνατολικῶς τοῦ γῶρου, ὅστις κοινῶς ὀνομάζεται Παναγία. Τὸ πρῶτον ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 489 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος «Ἀμάθεια», εἶτα δὲ ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Σπέρρετ τόμ. α'. Ἦδη μετηνέχθη ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς Τουρκικῆς Σχολῆς, ἥτις ἀνηγέρθη ἐπὶ τοῦ ὀροπεδίου τῶν Τράλλεων.

Ἀριθ. 49.

Τ. Φλαοῦϊον Στασικλέα
Μητροφάνη.

Ἐπὶ βάσεως ἐκ λευκοῦ μαρμάρου ἡ ἐπιγραφή αὕτη εὑρέθη ὡς καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 24 καὶ 98 ἐπιγραφαὶ μας ἐπὶ τοῦ γῶρου ἐφ' οὗ ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι ὑπῆρχεν ἡ ἀγορὰ τῶν Τράλλεων καὶ τὴν γνώμην μας ταύτην στηρίζομεν ἐπὶ τῶν ἀρχαιολογικῶν ἀντικειμένων, ἅτινα μέχρι τοῦδε ἐκείθεν ἐξήχθησαν, ἐδημοσιεύθη δὲ μόνον ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Γαλλ. Σχολῆς Ἀθηνῶν, καὶ ἤδη μετη-

νέχθη ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς Τουρκικῆς Σχολῆς, ἥτις ἀνηγέρθη ἐπὶ τοῦ ὀροπεδίου τῶν Τράλλεων.

Ἀριθ. 50.

Πλείσταρχον Ἀντιπάτρου
Κορύλας Ἰάσονος ἱερεὺς ἀνέθηκε.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐπὶ βάρου εὑρέθη κατὰ τὸ 1883 ἐν τῷ γῶρῳ τοῦ Θεάτρου τῶν Τράλλεων, ἀντίγραφον δὲ ταύτης ἐπεμψα τότε εἰς τὴν Γαλλ. Σχολὴν Ἀθηνῶν ἐν τῷ ὀμωνύμῳ Δελτίῳ τῆς ὑποίας ἐδημοσιεύθη.

Ἀριθ. 51.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα
Τραϊανὸν Ἀδριανὸν
σεβαστὸν Ἀλκιβιάδης
ἀπελεύθερος καὶ ἐπὶ
τοῦ κοιτῶνος.

Ἐπὶ ὀρθογωνίου βάσεως ἡ ἐπιγραφή αὕτη καὶ ἀνήκουσα τῷ λεπτοουργῷ Α. Τόρναβιτς ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Δελτίῳ τοῦ Μουσείου καὶ Βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγ. Σχολῆς.

Ἀριθ. 52.

Χρησιμὸς τοῦ Πυθίου
δοθεὶς Κλειτοσθένει τῷ
ἱερεῖ τοῦ Διὸς ὑπὲρ τῆς
σωτηρίας τῆς πόλεως.

5. Χηλι|ετ|ῆς μῆνειμα πάτρης Διὸς ἐξανέλυσας
μ|ειλιχίη, Σεισίχθονι ἐν ἄλσει βωμὸν ἐνείρας.
θύσο μὴ διερεύνω μ' ὦ πόλις, [ε]|ναλίῳ νῦν
ἐννομα, μὴ Κρονίδη, Φοῖβη χρῆ δὲ ἀρητῆρος,
π[υ]ρῶν ιαὶ καρπῶν τ' ἐπιδράγματα πάντα καλείσθω
10. εἰν|άλ|ι|ος τεμενοῦχος, ἀπότροπος, ἵππιος ἀργῆς
ᾠδ[ε] μῶλις δὲ ἱμνεῖται δεδραγμένον ε[υ]|θ[υ] βεβῶτα
ὄν π[ρ]οοργῶ, κύκνειον ὅσοι γέρας ἀμφεπένεσθε
ἐν χορῶ εἰ αἰνεῖν Σεισίχθον[α φ]αιδ[ρ]ὰ μείλαξ

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἔχει ὕψος 32 % καὶ πλάτος 50 %, εὐρέθη ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους τῶν Τράλλεων πρὸς τὸ κατωφερές μέρος τῆς πρὸς τὸ Μπουναρ ὁδοῦ. Βάζεται τὸ ἥμισυ τοῦ κυλινδρικοῦ ὄγκου, τοῦ ἐτέρου ἡμίσεος ἀποσπασθέντος καθέτως πρὸς τὴν βάσιν ἐφ' οὗ ὑπῆρχεν ἐτέρα ἐπιγραφή, ἣς ὀλίγα μόνον γράμματα διακρίνονται πρὸς τὰ ἀριστερὰ τῆς προκειμένης ἐν ἑξαμέτρῳ ἐπιγραφῆς· ἐξ ἀντιγραφῆς καὶ ἐκ τυπώματός μου ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Δελτίῳ τοῦ Μουσείου καὶ Βιβλιοθ. τῆς Εὐαγ. Σχολῆς μετὰ τινων παραλλαγῶν, ἀλλὰ τὸ 1881 ἀντίγραφον μετ' ἐκτυπώματος ἔλαβον οἱ κ.κ. Hauvett καὶ Dubois, ὅπερ ἐδημοσίευσαν ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν μετὰ τῶν ἀκολουθῶν ἐπ' αὐτῆς σημειώσεων.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη, ἀνακαλυφθεῖσα κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1880, ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ τελευταίῳ φυλλαδίῳ τοῦ Δελτίου τοῦ Μουσείου καὶ Βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγ. Σχολῆς Σμύρνης, (σελ. 181) κατ' ἐκτύπωμα τοῦ κ. Μ. Παππα Κωνσταντίνου. Παρέχομεν κείμενον καλλίτερον παρουσιάζον ὡμῶς εἰσέτι κενὰ τινα.

Τοῦ αἰ βέβαιαι διορθώσεις ἃς δίδει ἡμῖν τὸ ἡμέτερον ἀντίγραφον.

Στ. 5. Χειλιετὲς ἀντὶ τοῦ : χηλι[ε]ι. —
Μήνειμα ἀντὶ τοῦ νήνειμα.

Στ. 8. Χερὶ δὲ ἀρητῆρος ἀντὶ τοῦ : χρη δὲ
ἀρητῆρος.

Στ. 11. Εἶφι ἀντὶ τοῦ : ε[υ]φ[υ].

Στ. 12. Ἀμφιπένεσθε ἀντὶ τοῦ : ἀμφεπέ-
νεσθε.

Στ. 13. Εὖ ἀντὶ τοῦ ε[υ] — Σεισίχθονα
καὶ Δία ἀντὶ τοῦ : Σεισίχθον[α]
[φ]κιδ[ρ]ά.

Ἡ μετάφρασις τοῦ χρησμοῦ τούτου εἶναι σχεδὸν βεβαία μέχρι τοῦ 10 στίχου «Χρη-
σμός κτλ.

Ἐν ταῖς τελευταίαις στίχοις φαίνεται ὅτι ὁ χρησμός προσκαλεῖ τοὺς ποιητὰς «οἵτινες ἐπιζητοῦσι τὴν δόξαν τοῦ κύκνου» (στ. 12) νὰ ψάλωσι τοὺς καρπούς τῆς γῆς καὶ νὰ ἐνώσωσιν ἐν τῷ αὐτῷ ὕμνῳ τὸν αἶνον τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τοῦ Διός. Ἴσως ὁ ὕμνος ἦτο κεκραγμένος ἐπὶ τῆς ἐτέρας πλευρᾶς τῆς αὐτῆς στήλης, σήμερον ἀπολεσθείσης. Εἶναι βέβαιον ὅτι παρατηρεῖται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λίθου, ἀριστερόθεν τῆς ἐπιγραφῆς, τὸ τέλος πολλῶν ἀνίσων γραμμῶν, δέκα ἐννέα τὸν ἀριθμὸν· δυστυχῶς τὸ ὀλιγάριθμον τῶν εὐδιακρίτων γραμμῶν δὲν ἐπιτρέπει νὰ βεβαιώσῃ τις ὅτι εἶναι στίχοι.

Ἀγνοεῖται κατὰ τίνα περίστασιν ἡ πόλις τῶν Τράλλεων συνεβουλεύθη τὴν Πυθίαν. Ἡ ἐπιγραφή πληροφορεῖ ἡμᾶς μόνον, ὅτι ἡ ἀποστολὴ αὕτη εἶχεν ἀνατεθῆ εἰς τὸν κερέα τοῦ Διός : πρόκειται ἀναμφιβόλως περὶ τοῦ κερέως Διός τοῦ Λακισίου, ὅστις ἦτο εἰς τῶν κυριωτέρων ἀξιωματούχων τῆς πόλεως (Le Bas et Waddington, Inscr. d'Asie Mineure, 604). Ἐν τῇ ἀποκρίσει του τὸ μαντεῖον ἀγγέλλει ὅτι ἡ αἰώνιος μῆνις τοῦ Διός κατηνύσθη δι' ἀνεγέρσεως βωμοῦ καθιερωθέντος τῷ Ποσειδῶνι, ἔπειτα διατάσσει τὴν πόλιν νὰ προσφέρῃ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τούτου τὰς ἀπαρχὰς τῶν καρπῶν μετὰ τῆς ἀκριβοῦς σημειώσεως τῶν ὀνομάτων δι' ὧν ὁ θεὸς θέλει τοῦ λοιποῦ νὰ τὸν ἐπικαλῶνται.

Τὸ σχῆμα τῶν γραμμῶν οὐδὲν ἐξηκριβωμένον διδόμενον παρέχει ἐπὶ τῆς χρονολογίας ἣτις πρέπει νὰ δοθῇ τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ, εἰμὴ ὅτι δὲν εἶναι ἀρχαιότερα τοῦ α'. πρὸ Χριστοῦ αἰῶνος. Ἄλλως τε εἶναι γνωστόν ὅτι ἡ Πυθία ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐξηκολούθησε χρησιμοδοτοῦσα ἐμμέτρως, καὶ ἐπὶ Πλουτάρχου ἔτι, μολοντί τότε ἦτο τοῦτο ἐξαιρέσις (Πλουτ. περὶ τοῦ μὴ χροῖν ἐμμετρα νῦν τὴν Πυθίαν, § 20).

Ἄριθ. 53.

Ἄκεσω.....σιμει
 νουσω.....μενος
 παρατ.....ξωσθι
 κρητ.....ριτου
 ...ερα.....αργου
 ...ατε.....σενεκ
 ...τωνι.....ευντω
 ...παντ.....αυτου
 ...κοσμ.....τωλευ
 ...κολιθ.....προσο
 ...θωρα.....αυτω
σκαι

Ἡ ἐπὶ τεμαχίου κατεστραμμένου μαρμάρου ἐπιγραφὴ αὕτη εὑρέθη ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῶν Τράλλεων πλησίον τοῦ ἐβραϊκοῦ νεκροταφείου, ἀντίγραφον δὲ ταύτης ἔλαβον οἱ ἑταῖροι τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν κ.κ. Διὸ καὶ Γ. Κουζέν, δημοσιεύσαντες αὐτὴν ἐν τῷ ὁμωνύμῳ τῆς Σχολῆς αὐτῶν Δελτίῳ.

Ἄριθ. 54.

.....
προφάσει
δια
Ἀθ|ηναῖ χωρὶς Ἀθηνᾶ|ς|
 ...Ἀ|θηναγόρου τοῦ τε
τοῦ νομίμου εἰ
τιν θήκην δώσει
νυσας τῷ ταμείῳ
ειδίων ἡμῶν
οσίας.
γράμματα οὐ γενήσεται·
 [τούτου ἀντί]γραφον ἀπετέθη εἰς τὰ
 [ἀρχεῖα].

Ζῶσιν.

Ἡ ἐπὶ πλακῆς ἐπιγραφὴ αὕτη εὑρίσκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ναλπάντ Ἀλῆ κατὰ τὴν τουρκικὴν συνοικίαν Τσατάλ Τσεσμέ· ἐξ

ἀντιγράφου μου, δὲ ὅπερ ἔπεμψα αὐτῷ ὁ κ. Στέρρετ ἐδημοσίευσεν αὐτὴν ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθέντι συγγράμματι Μικρασιανᾶ ἐπιγραφῆ, τόμ. β'.

Ἄριθ. 55.

.....
Τεῖμαρχο|ν
πώλης
γ|υνη Ἡγησίπ|πη|...
ς καὶ χρυστ|ῆ|
 χαίρει.

Ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου, ὅπερ εὑρήται ἐντετειχισμένον εἰς τὸ περίφραγμα τοῦ τουρκικοῦ νεκροταφείου τοῦ κειμένου κατὰ τὴν συνοικίαν Κιμὲρ Γιολοῦ. Ἐξ ἀντιγράφου μου ὅπερ ἔπεμψα αὐτῷ ὁ κ. Στέρρετ ἐδημοσίευσεν αὐτὴν ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθέντι συγγράμματι Μικρασιανᾶ ἐπιγραφῆ, τόμ. β'.

Ἄριθ. 56.

[Ὁ βωμὸς καὶ] τὸ ὑπ' αὐτὸν
 [μνημεῖον] Μάρκου Αὐρηλίου
 [γυμνα]σιάρχου καὶ γυναι
 [κὸς αὐτ]οῦ καὶ τέκνων καὶ ἐκ[γ]ό
 [νων καὶ θ]ρεμμάτων ἔληλυθ
 [ότων πρὸς] αὐτὸν ἀπὸ διαδοχῆς
 Δέκνου [Φ]ρεγελλανίου Ὀνησῦ
 λου, καθὼς τὰ ἐνγραφα περιέχει
 Ζῶσιν.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐπὶ στήλης, χρησιμευούσης ἤδη ὡς ἰδιῶν, εὑρίσκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κιουτσούκ Οὔσειν εἰς Ἀχάρκιοι χωρίον κείμενον μίαν ὥραν πρὸς δυσμὰς τῶν Τράλλεων. Ἡ στήλη κατὰ τὸ ἡμισυ πρὸς τὴν βᾶσιν φέρει ραβδώσεις, ἐξ ἀντιγράφου μου δὲ ἐδημοσίευσεν αὐτὴν ὁ κ. Στέρρετ ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθέντι συγγράμματι Μικρασιανᾶ ἐπιγραφῆ, τόμ. β'.

Ἐσαύτως ἐδημοσιεύθη καὶ ἐν τῷ Δελτιῷ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, ἀλλὰ μετὰ τινων παραλλαγῶν.

Ἀριθ. 57.

Μάρκος Σίτριος
Θύρσος τὸ ὄνομα
λόγιον τοῖς συν
εργαστάς ταῖς ἐκ τῶν
ιδίων ἀνέθηκεν.

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης ἐξ ἐγχωρίου τῶν Τράλλεων μαρμάρου, μετηνέχθη ἐκ τοῦ πλησίον τουρκικοῦ χωρίου Ἰσικλή καὶ ἀνήκει εἰς τὸν κ. Ἰ. Χ' Δήμου· ἀντίγραφον ταύτης ἐπεμψα τῷ φίλῳ κ. Στέρρετ, ὅστις προθύμως ἔσπευσεν νὰ μοὶ σημειώσῃ, ὅτι τὸ ἐν τῇ γ' στ. **ΩΡΟΛΟΠΟΝ** φαίνεται εἶναι ἀπροσεξία τοῦ γραφέου, ἀντὶ **ΩΡΟΛΟ-**

ΓΙΟΝ, τὸ δὲ ὄνομα **ΣΙΤΡΙΟΣ** πρῶτον ἤδη ἀπαντᾷται ἐπὶ Τραλλιανῆς ἐπιγραφῆς.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐδημοσιεύθη καὶ ἐν τῷ Δελτιῷ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Ἀριθ. 58.

.....
..... Αὐτοκράτορι Καίσαρι
υἱῷ Θεῷ σεβαστῷ κτιστῇ
καὶ τῇ τύχῃ αὐτοῦ ἡ Γερουσία.

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης ἐκ λευκοῦ μαρμάρου ἦτις ἦτο κεκοσμημένη μὲ τινα κοσμήματα ἔκειτο ἔμπροσθεν τῆς οἰκίας τοῦ ὀθωμανοῦ Καρουτζιλέν Μουσταφᾶ κατὰ τὴν συνοικίαν Ἐλίβεγλου. Ἀντίγραφον ταύτης ἔλαβον οἱ ἐταῖροι τῆς Γαλλ. Σχολῆς Ἀθηνῶν κ.κ. Κλέρ καὶ Παρρῆ, ὅπερ ἐδημοσίευσαν ἐν τῷ Δελτιῷ τῆς οἰκίας αὐτῶν Σχολῆς. Ὅρα καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 112 ἐπιγραφὴν μας.

Ἀριθ. 59.

..... [ἵνα φανῆ]
[ἴσον ἑ]αυτὸν παρεχόμενος πᾶσιν τοῖς δικαζομένοις καὶ] τοῖς διαφερομένοις
καθ' ὅλου τε ἐπιμελομένοις προσέ.....
καὶ λυσιτελῆ περιεποίησεν τῇ πατρίδι.....
ἀντεχόμενος αἰεὶ τῆς παρὰ τῶν πολιτῶν.....
μαν τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν ὅπως καὶ οἱ.....
γίνωνται πρὸς τὸ τὸν δῆμον εὐεργετ[εῖν].....
καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν [εἰκόνι] χ[αλκῆ] ἀρετῆς ἕνεκεν τῆς πρὸς τὴν]
πατρίδα, στῆσαι δὲ αὐτοῦ τὴν εἰκόνα ἐπὶ στυλίδος [μαρμαρίνης].....
..... πᾶσιν τὸν ἐν τῷ δω[.....ποιή
σασθαι τῇ[ν] ἀναγγελίαν τῆς εἰκόν[ος]
τοῦ δήμου τῷ βασιλεῖ, ἀναγράψαι [τὸ ψήφισμα τόδε.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐπὶ πλακὸς ὕψους 0)73 πλάτους 0)84 καὶ πᾶχ. 0)28, εὑρέθη Β.Α. τοῦ χώρου τῆς ἀγορᾶς τῶν ἐρειπίων τῶν Τράλλεων ἢ ἐπιγραφή ὡς φαίνεται ἐν τῷ πανομοιότυπῳ, ἤρχιζεν ἐκ τοῦ μέσου τῆς πλακὸς καὶ κατήρχετο καθέτως μέχρι τοῦ τρίτου τῆς ὄλης πλακὸς, εἰς τρόπον ὥστε ἢ

περικοπῆ αὕτη τοῦ ψηφίσματος ἔμπεριείχετο εἰς τὸ ἐν μόνον τρίτον τοῦ λίθου. Ὁ κ Στέρρετ ἐδημοσίευσεν αὐτὴν, ἐξ ἀντιγράφου μου ὅπερ τῷ ἐπεμψα, ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθέντι συγγράματι Μικρασιανῶν ἐπιγραφῶν, τόμ. β'.

Ἐδημοσιεύθη δὲ καὶ ἐν τῷ Δελτιῷ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν σελ. 526.

Ἄριθ. 60.

.....
 ἐτησίαν.....
 ἀγαθ[ὴ]ν.....|.....ἀν|
 ἐστῆσε.....
 Μανδρῶν.....
 Ἀρτεμίδωρον.....

Ἡ ἐπὶ ὀγκώδους λίθου κυβικοῦ σχήματος ἐπιγραφή αὕτη εὑρέθη ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κιρλή Οὔσεϊν ἐν τῇ συνοικίᾳ Τσατάλ Τσεσμέ, ἐξ ἀντιγράφου μου δὲ ὅπερ ἔπεμψα τῷ κ. Σ. Στέρρετ, ἐδημοσίευσεν αὐτὴν ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθέντι συγγράμματι Μικρασιατικὰ ἐπιγραφαί, τόμ. β'.

Ἄριθ. 61.

.....πα
 ...Ἄσκλη|πιῶ.....
 ...Διονύ|σου.....
 ...Ἱεροκλῆ|ς Σ.....
 ...Μαμάλιον Ἄσκληπιῶ
 ...γυνὴ δὲ Ἱεροκλέους....
 ...Διονύσιος Ἱερο|κλῆς...
 ...ἀπὸ ἀναθέμ|ατα.....
 ...Φιλίων Ἱεροκλέους.....

Ἡ ἐπὶ πλακῶς ἐπιγραφή αὕτη ἦν λίαν ἐφθαρμένη, εὑρέθη δ' ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἀλτό-

γλου Ἰπράμ. Ἀντίγραφον ταύτης ἔλαβον οἱ ἐταῖροι τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν κ.κ. Κλέρ καὶ Παρή, ὅπερ καὶ ἐδημοσίευσαν ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς οἰκείας αὐτῶν Σχολῆς.

Ἄριθ. 62.

Τυράννου

Ἐπὶ τεμαχίου ὀπτοῦ πλίνθου ἀναγινώσκειται τὸ ὄνομα τοῦ ἐργοστασιάρχου βεβαίως, ὡς καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 63 ἐπιγραφή.

Ἄριθ. 63.

Ἄνθοπό|λις

Ἐπὶ τεμαχίου ὀπτοῦ πλίνθου.

Ἄριθ. 64.

Διογ|ένης ὄρθι
 ος θεῶ Διῖ εὐχα
 ριστῶν τούτους
 Δία| αἰετοὺς ἀνέ
 θηκε.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἦν ἐγκεχαραγμένη ἐπὶ βάσει, ἀνωθεν τῆς ὁποίας ἴστατο Ἄετος ἐκ μαρμάρου, ὑπῆρξεν δ' ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Πόλ Βράτις.

Ἄριθ. 65.

.....
 ...Κ.....
 ...Τ.ΛΕΙΠΗ.....
 Ἄγρ|ὸ|ς=ΛΙΝΟΣΗΤΟ.....
 Τόπος=ΙΩΝΙΟΝ
 Τοπάρια=Διο|νύσου];
 Ἄγρς Σηλεχείριον.....
 Ζώτικος καὶ Τρόφιμος οἰκῶν ἐν.....
 ὑπὸ Ἐμβάθρ|ω] ὠνήν πρόσοδον κ[τημάτων];
 Φούλβιος ἱερεὺς
 Ἄγρς Κοζάνατα ΖΓΞΚ,Α<Γ'Ε ΒΝ

ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ ΕΠΙΓΡΑΦΩΝ

	ΚΔ	Ἄγρς	Σύνανα πρὸς Λευκόπετραν	ΖΕ'ΕΧ'Κ,Β<Η
	ΝΔΑΜΟΙΣΖΡ'Ν'ΑΕ'	Ϝ	ΖΓ'Ε'Ε'Χ'	
			Τατιανὸς Τραλλι[α]νὸς βουλευτῆς ζῶων	Κ'Δ'Ι'Γ
			Ἐν χω[ρί]ῳ Μοννάροις δούλων καὶ ζῶων	Κ'Γ<Γ'Ι'Ν'
	<ΔΚ'Ε<	Ἐν χω	Μοννάροις ζῶων	Κ'Γ<Γ'Ι'Ν'
	ΙΕΤΝΩ'	Ἐν χω	Παραδείσῳ δούλων καὶ ζῶων	Κ'ΔΔ'ΚΡ
		Ἄγρς	Τόμος καὶ Ὑπερβολή, τὸ κε' πυργίον	ΖΙΖ<Ε'Κ'Θ'
		Ἄγρς	Τράρα σὺν κτή[σει] τῆς περ[ὶ] Παράδεισον	ΖΙ'Γ
		Ἄγρς	Τραλλικῶν σὺν κτή[σει] τῆς αὐτῆς	Ζ<Η'
		Τόπος ἐν	Παρκάλλοις Ἀλεξάνδρου Κοπιδέρμου	ΖΕ'Κ'Ε'
	ΙΕΡΚ'	Ἐν χω	Μόνναρα	Ζ,ΓΙΝΣΜΝ,ΙΕ<ΑΜ
	ἐν ΖΓΗ'Δ'	Ἄγρς	Νεικοστρατιανὸς	ΖΒ<Γ,Α'Σ
	ΔΡ'Ν'ΑΣ	Ἄγρς	Ἄραρα ἐν κώ[μῃ] Ἀράροις	ΖΔ<..Η'ΕΓ'Κ'Τ'Α'Ρ'
	ΤΚ,ΓΕΕΡ'	Ἄγρς	Πριάπιον καὶ Ἐκατέου αὐλή	ΖΙ'Ν'Τ'Κ,Γ<ΓΥ
	ΜΑΔΚΔΥ'	Ἄγρς	Νύμφαι	ΖΔ'Κ'ΠΕ Κ,Α<
	τῆς ΖΗ<Γ'Τ'ΕΟΕ	Ἄγρς	Κολέα ἦτοι Κυπαρίσσιον	ΕΓ<Η'Κ'Γ<Ε'Α'
	Κε]ρασκόρδοις ΡΙ'Ρ	Ἄγρς	Καλύβια	ΖΑ<Ε'Π'
		Ἄγρς	Μόναυλις πρὸς κώ[μῃ] Ὀρδόμου κῆ[ποι]	ΖΕΙΒΟ ΚΗ
	ΓΑΥ° ΖΑΙΒ	Ἄγρς	Ὀρβηλα	ΖΕ<ΓΗΞΥΚΓ<Η'Μ'
	ΖΓ'ΙΕ	Ἄγρς	Ἀλκίζω κώ[μῃ]	ΖΓΙ'Ν'Τ'Κ,Ζ<Ι'ΒΠ'
	ΖΒ<ΔΜ'		Ϝ Ζ ΙΑ Η'Ε'Ο'	
	Γ<Γ'ΚΙ'Δ'	Κριτίας	Τραλλιανὸς βουλς ζῶων	Κ,Η'
	Ε	Ἐν ἄγρς	Ὀρδόμου κίποις δούλων καὶ ζῶων	ΚΒ
		Ἐν ἄγρς	Πλατάνῳ χω Κερασκόρδων ζῶων	Κ
	ς βουλς	Ἐν χω	Πεισωνιανοῖς ζῶων	ΚΔ
		Ἄγρς	Κλαστανούς καὶ Λύκου Μόναυλις	ΖΓΓ'Ο'
		Ἄγρς	Εὔκαρπος ἐν κώ[μῃ] Ὀρδόμου κῆ[ποι]	ΖΓΓ'Η'Ν'Ο
		Ἄγρς	Ὀρδόμου κῆ[ποι]	ΖΙ<Δ'Τ'ΕΟΕΥ'
		Ἄγρς	Μόνοικος	ΖΑ<Γ'Ι'Κ'Σ'ΟΚΓ<Η'Ρ'
		Ἄγρς	Λευκὴ κώ[μῃ] πρὸς τῷ Χάρακι	ΜΠΖΔ<ΣΣΕΥ'Κ
	τοπίῳ Βασιλικῷ	Ἄγρς	Ροδέα	Ζ<Δ'Μ'Τ' ΚΕ
		Τόπος	Βλέπων	Ζ Π
			ΖΚΕ'Τ'Β ΡΝ	
	ΖΒΓ'Η'ΠΑΚΑ<	Λάτρων	Τραλλιανὸς βουλς	
		Ἐν χω	Δάφνην δούλων καὶ ζῶων	ΚΡ<Κ'Ρ'Ν
		Ἄγρς	Τὰ περὶ Δάφνην καὶ Μυρσίνην καὶ Δρυῖν	ΖΗ
		Χω[ρί]ος	Βουνὸς ἐν Βάθρις, Ἄγρ[ος] Ἀμπελῶν	ΖΑ<Γ'Τ'Β'
		Ἄγρς	Ἴπλικὴ καὶ Σύμβουλος, χω[ρί]ῳ βουνῶν	ΖΑΙ
		Ἄγρς	Βουνὸς τοῦ αὐτοῦ χω[ρίου]	ΖΓΚ
			Ϝ Ζ ΙΖΓ Π	
		Παυσανίας ὁ καὶ Ἀχόλιος ζῶων	ΚΓΜ'Η'	
	ΔΥ.Ο.....Κ.Γ.Ι. . . ΧΓ'Ζ ΒΗΜ		
	ΚΔΒΝΔΠ		
			

Ἐπί πλακὸς λευκοῦ μαρμάρου, ὕψους 13^ο/₁₀5 πλατ. ^ο/₁₀ 77. παχ. ^ο/₁₀ 37. Ἡ ἐπιγραφή αὕτη, ἦτις μεγίστην ἔχει ὁμοιότητα πρὸς Κτηματολόγιον, εὑρέθη ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου τοῦ διασχίζοντος τὸ Μαιάνδριον πεδῖον. Τὸ μάρμαρον διατηρεῖται σῶον πλην μικροῦ μέρους ἀποκοπέντος ἄνωθεν πρὸς τὰ δεξιὰ, τὰ δὲ γράμματα εἶναι κατὰ πολὺ ἐφθαρμένα ὡς ἐκ τῆς ἐπηρείας τῆς ἀτμοσφαιρας καὶ τῶν λιμναζόντων ὑδάτων τῆς ἐλώδους ἐκείνης θέσεως, ἐνθα ἔκειτο ὁ λίθος. Δυσδιάκριτοι μόνον εἶναι αἱ πρὸς τὰ ἄνω ἐπτὰ, καὶ αἱ πρὸς τὰ κάτω ἀριστερόθεν δύο σειραί. Κατὰ μῆκος τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τῆς πλακὸς ταύτης σώζονται γράμματα, ἐξ ὧν καταδεικνύεται ὅτι παραπλεύρως τῆς διασωθείσης ὑπῆρχεν ἐτέρα συνεχόμενη τῆς αὐτῆς φύσεως καὶ τοῦ αὐτοῦ μεγέθους πλάξ ἦτις δὲν διεσώθη ὑπὸ τοῦ χρόνου. Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐδημοσιεύθη μόνον ἐν τῷ Δελτίῳ τοῦ μουσείου καὶ βιβλίου τῆς Βυαγγ. Σχολῆς, ἡ δὲ πλάξ ἐδωρήθη εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Βυαγγελ. Σχολῆς.

Ἄπορίας ἄξιον εἶναι ὅτι οὐδὲ ἡ ἐλαχίστη ὀνομασία διεσώθη ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ ἀναφερομένων χωρίων καὶ ἀγρῶν, μολοντί εἰς τὸν περίξ τῶν Τράλλεων γῶρον καθεκάστην ἀνακαλύπτονται λείψανα ἀρχαιότητος. Μόνον δὲ ὁ ἐνδέκατος ὡς καὶ ὁ πενηκκοστὸς ἑβδομος στίχος μᾶς παρέχουν ἀμυδρὰν τινὰ ὑπόθεσιν ὅπως παραδεχθῶμεν ὅτι τὰ ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ στίχῳ ἀναφερόμενα Τοπάρια εἶναι ἐκ τῶν ἱερῶν τοῦ Διονύσου προσόδων, ἅτινα ἀναφέρονται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 105 ἐπιγραφῇ μας, καὶ ἅτινα ἐπεμελεῖτο ὁ ἐν τῇ εἰρημένη ἐπιγραφῇ ἀναφερόμενος Πρωταγόρας ὁ δὲ ἐν τῷ πενηκκοστῷ ἐβδόμῳ στίχῳ μνημονεύμενος Παυσανίας πιθανὸν νὰ εἶναι αὐτὸς ὁ Παυσανίας ὁ γενόμενος ἱερεὺς ἐκ τῶν προσόδων τοῦ Διονύσου.

Τί δὲ σημαίνουν τὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ἐγκεχαραγμένα σημεῖα εἶναι ἔτι ἀνεξήγητον.

Ὅρα τὸ πρωτότυπον τῆς ἐπιγραφῆς.

Ἄριθ. 66.

.....

 Caisar A[u]g[ustus] G[er]
 manicu[s] Pontifex]
 Maxim[us].....
 Imp[erator] XXII. P[ater] P[at]riae]
 Co[n]s[ul].
 Μί[λια] τριάκοντα ἐν.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐπὶ στήλης λίαν ἐφθαρμένης ὡς ἐκ τῆς ἐπηρείας τοῦ ὕδατος ὑπάρχει πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς πόλεως πλησίον τοῦ χωρίου Κιμῆρ καὶ τεταγμένη ἐν τῷ περιφράγματι τοῦ ἀμπελωνος τοῦ Ἐλίφογλου. Πρῶτον ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Στέρρετ ἐν τῷ α'. τόμῳ τῶν κλασικῶν σπουδῶν τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς μὲ τὰς ἀκολουθοῦσας σημειώσεις:

Ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον φαίνεται ὡς N κατὰ πᾶσαν πιθανότητα πρέπει νὰ ἦναι IV καὶ τὸ λίαν ἀμφίβολον O ὄφειλε νὰ ἦναι C.

Ἡ στήλη αὕτη εἶναι ὁ τριακοστὸς πρῶτος μιλιοδείκτης ἐπὶ τῆς ἀπὸ Ἐφέσου εἰς Τράλλεις Ρωμαϊκῆς ὁδοῦ, καὶ νῦν εἰσέτι δὲν κεῖται πολὺ μακρὰν τῆς ἀρχαίας αὐτοῦ θέσεως.

Ὁ τριακοστὸς μιλιοδείκτης ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ εὑρίσκεται ἐν τῷ καφεναίῳ τοῦ Ντετέ Κουίσοῦ, δύο μίλια δυτικῶς τῶν Τράλλεων. Ἰδὲ τὰς ὑπ' ἀριθ. 46 καὶ 47 ἐπιγραφὰς μας.

ΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΑΨΙΔΩΝ
ΕΝΤΕΤΕΙΧΙΣΜΕΝΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

Αι ὑπ' ἀριθμὸν 67, 68, 69, 70, 71 καὶ 72 ἔξ ἐπιγραφαὶ εἰσὶν ἐντετειχισμέναι ὡς εἰκο-
δομήσιμος ὕλη ἐπὶ τοῦ σωζομένου μέρους τοῦ θαυμασίου κτιρίου τῶν Τράλλεων. Πολλοὶ τῶν
ἀρχαιολόγων κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἐπεχείρησαν τὴν ἀντιγραφὴν αὐτῶν διὰ τηλεσκοπίου,
ἀλλ' οὐδεὶς ἔξ αὐτῶν ἠδυνήθη νὰ λάβῃ ἀκριβῆς αὐτῶν ἀντίγραφον. Ὁ μόνος δὲ ὅστις κα-
τώρῳσεν τοῦτο ὑπῆρξεν ὁ διάσημος ἐπιγραφιστὴς καὶ ὑποδιευθυντὴς τῆς Ἀμερικαν. Σχολῆς
Ἀθηνῶν, νῦν δὲ καθηγητὴς τῆς ἐλληνικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ὁχιο τοῦ Τεξᾶς φίλος
κ. Σ. Στέρρετ, ὅστις ἐξετέθη χάριν τῆς ἐπιστήμης εἰς προφανῆ κίνδυνον ἀνελθὼν ἐπὶ κλί-
μακος εἴκοσι μέτρων ὕψους.

Τὰς ἐπιγραφὰς ταύτας ἐδημοσίευσεν ὁ κ. Στέρρετ ἐν τῷ ἀ'. τόμῳ τῶν κλασικῶν σπουδῶν
τῆς Ἀμερικ. Σχολῆς Ἀθηνῶν τὸ 1884, ἔξ οὗ καὶ ἡμεῖς ἀναδημοσιεύομεν αὐτὰς πιστῶς ὡς
ἔχουσι μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐπενεχθεισῶν ἐπιστημονικῶν καὶ ἱστορικῶν σημειώσεων.

Ἄριθ. 67.

Λολλιανὸν
τὸν λαμπρότατον
τῆς Ἀσίας
Ἀνθύπατον τὸ γ'.

Ἡ] λαμπροτάτη Καισαρέων
Τραλλιανῶν πόλις τὸν ἐμ
πᾶσιν ἑαυτῆς εὐεργέτην·
προνοσημένων
τῆς ἀναστάσεως τῶν τιμῶν
Τ. Φ[λ]αουίου Διαδου[μ]ένου ν[εω-
τέρου] καὶ Μ. Αὐρ.
Ἐπαγάθου Διονυσίου καὶ Μ. Αὐρ.
Χαρίτωνος ν[εωτέρου] καὶ Πο[πλίου]
Λουμπλίου
Μουνατίου Κλωδιανοῦ καὶ Π. Α[ν]
κινίου Γλύπτου ἱερέων τῶν
γραμματέων τοῦ δήμου.

Ὁ Boeckh ἔγραψεν ἐν ἐκτάσει περὶ τῆς
Ἀνθυπατείας τοῦ Λολλιανοῦ [C.I.G. 3516]
καὶ ὁ Waddington συνῆθροισε τὰς ἐπιγρα-
φὰς καὶ χωρὶα τῶν συγγραφέων, ἅτινα ἀ-
ναφέρονται εἰς τὴν Ἀνθυπατείαν τοῦ Λολ-
λιανοῦ [Fastes des provinces Asiatiques
de l'Empire Romain, Nos. 165 καὶ 173
καὶ Δελτίον τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν

1882. Σελ. 291.] Εἰς τὰ διδόμενα τοῦ κ.
Waddington δύναται νὰ προστεθῇ καὶ
χωρὶον τι ἐκ τοῦ Acta Sanctorum. Leonis
et Paregorii in AA SS. Feb. III. Τρεῖς
Ἀνθύπατοι τῆς Μικρασίας ἔφερον τὸ ὄνομα
τοῦ Λολλιανοῦ. Λολλιανὸς Gentianus, Λολ-
λιανὸς Avitus, καὶ Egnatius Λολλιανός.
Ὁ Λολλιανὸς τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης πρέπει
νὰ ἦναι ὁ τρίτος καθ' ὅτι οὐδεὶς τῶν ἄλλων
δύο ἠδύνατο συνωδᾶ τῇ συνειθίᾳ ν' ἀποκα-
λῆται ἀπλῶς Λολλιανός. Ὁ Λολλιανὸς ἀνα-
φέρεται εἰς μίαν ἐπιγραφὴν τῶν Θυατείρων
[C.I.G. 3517]· ἡ τρίτη αὐτοῦ Ἀνθυπατεία
εἶναι μία τῆς Ἀλεξανδρείας τῆς Τρωάδος,
[C.I.L. III. 468] ἡ δὲ χρονολογία τοῦ Λολ-
λιανοῦ εἶναι ἀβεβαία. Φαίνεται ἐκ τῆς Acta
Sanctorum, ὅτι ἀνηγγρεύθη ὑπὸ τῶν δύο
αὐτοκρατόρων κατὰ τὰ τελευταῖα τῶν ἔτη,
ἀλλ' ὑπὸ ποίων τῶν δύο τούτων δὲν φαίνεται.

A. Τιβέριός τις Κλαύδιος Γλυπτὸς ἀνα-
φέρεται εἰς ἐπιγραφὴν τινὰ τῶν Τράλλεων.
Οὗτος ἦτο ἀναμφιβόλως συγγενὴς τοῦ Γλυ-
πτοῦ τῆς ἐπιγραφῆς μας, ὅστις κατὰ πᾶσαν
πιθανότητα ἦν ὁ Γραμματεὺς τῶν Τράλλ-

λεων και ὁ ἀναφερόμενος ἐπὶ νομισμάτων τοῦ Σεπτιμίου Σεβίρου καὶ Καρακάλα. [Mionnet, Lydie, 1095, 1999, 1100]

Ὁ Μουνάτιος ἴσως ἦτο υἱὸς τοῦ κριτικοῦ τῶν Τράλλεων, φίλος δὲ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ [Φιλόστρατος vit. Soph. σελ. 231 ξυμπύπτοντα δὲ αὐτῷ Μουνάτιον τὸν κριτικόν· ὁ δὲ ἀνήρ οὗτος ἐκ Τράλλεων]

Ἄριθ. 68.

Ἐπὶ τῆς προσόψεως τῶν τριῶν Ἀφίδων κατὰ τὴν ἀντιγραφὴν καὶ ἔκδοσιν τοῦ κ. Σ. Στέρρετ.

Ἡ βουλῆ καὶ ὁ δῆμος ἐτί
μυσεν. Μ. Αὐρ. Εὐάρεστον
βουλαρχήσαντα, ἀγορανομή
σαντα, εἰρηναρχήσαντα, στρα
τηγήσαντα, δεκαπρωτεύσαν[τι]α.
σειτωνήσαντα, ταμειύσαντα,
ἀναθέντα τῇ κρατ[ίστη] Κλ[αυδία]
βουλῆ

·εις νομῖν ἐπὶ τῇ γενεθλίῳ ἡμέ
ρα ἥτις ἐστὶν μη[νὸς] Περειτίου
έννατη δινάρια γτλ. [γ']
προνοποσαμένου τῆς ἀναστάσε
ως τοῦ ἀδριάντος Μ. Αὐρ. Σωτη
ρί[χ]ου, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ βουλῆς, δῆ
[μ]ου, γερουσίας γραμματέως.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη, ἥτις διετηρήθη πλή
ρης σχεδὸν κατὰ πρῶτον ἐξηγάσθη ὑπὸ
τοῦ Fellows διὰ τηλεσκοπίου, καὶ ἐδημοσι
εύθη ὑπὸ τοῦ Boeckh. [C.I.G. 2930]. Κα
τόπιν ἀντεγρῆφῃ ἐπιτυχέστερον μὲν, ἀλλ'
εἰσέτι ἐλλειπῶς ὑπὸ τοῦ Le Bas. Ὁ λίθος
ὑφούται ὅδ' ὀδῶς ἄνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ
ἐδάφους καὶ τὰ γράμματα εἶναι τόσο μικρὰ
ὥστε ἡ ἀσφαλῆς αὐτῶν ἀνάγκωσις καθίστα
ται ἀδύνατος καὶ διὰ τοῦ καλλιτέρου τηλε
σκοπίου.

Ὁ Εὐάρεστος τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης φέρει
τὸ ὄνομα τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου, ὥστε εἶναι

ἀδύνατον νὰ ἐγεννήθη οὗτος πρὸ τοῦ ἔτους
161 μ. γ. Κατὰ πᾶσαν λοιπὸν πιθανότητα
ἦτο ὁ υἱὸς τοῦ Εὐάρεστου, ὅστις συχνάκις
μνημονεύεται ὡς γραμματεὺς τῶν Τράλ
λεων ἐπὶ νομισμάτων τοῦ Μαρκ. Αὐρηλ.
Lucius Verus, et Commodus. [Mionne
1079-1090] ἦτοι 161 μέχρι 180 μ. γ.

Ὁ Μαρ. Αὐρ. Εὐάρεστος δὲν ἠδύνατο νὰ
καταλάβῃ ὅλα τὰ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἀναφερό
μενα ἀξιώματα πρὸ τοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔ
τους τῆς ἡλικίας του, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει δὲ ὅτι
ἐγεννήθη τὸ αὐτὸ ἔτος καθ' ὃ ὁ Μαρ. Αὐρηλ.
ἀνηγορεύθη αὐτοκράτωρ, ἔχομεν τὸ ἔτος 206
μ. γ. ὡς τὸ ὀρθώτερον ἔτος τῆς ἐπιγρα
φῆς μας.

Ὁ Μαρ. Αὐρ. Σωτήριχος εἶναι τὸ αὐτὸ
πρόσωπον, ὅπερ, ἐτιμήθη ὡς ἡ ὑπ' ἀριθ. 70
ἐπιγραφή μας μνημονεύει. Ἰδοῦ δὲ τὸ γενεα
λογικὸν δένδρον καθ' ὅσον εἶναι γνωστὸν.

Εὐάρεστος

Μαρ. Αὐρηλ. Εὐάρεστος

Μαρ. Αὐρηλ. Σωτήριχος.

Ἄριθ. 69.

Ἐπὶ τῆς προσόψεως τῶν τριῶν Ἀφίδων
κατὰ τὴν ἀντιγραφὴν καὶ ἔκδοσιν τοῦ κ. Σ.
Στέρρετ.

[Αὐρ; Δαμ;]ῆς Συμυρ
|ναῖος καὶ] Τραλ[λ]ια
|νὸς καὶ Ἀρ|γεῖος
[καὶ Λάτμι]ος νει
|κήσας τοῦ|ς ὑπο
|γεγραμμέν]ους ἀ
|γῶνας. Π]ιθῦα
[τὰ ἐν Σάρδ]εσιν,
[τὴν ἐξ Ἀργο]υς Ἀσπίδα
[δῖς, τὰ κιοινὰ Ἀ
[σίας ἐν Σ]άρδεσιν
[.....τὸν τῆς
[Νύσης;] Καισάρεια

[τὰ ἐν Λατ]μῶ, ποιήσας
[.....δευτ]έραν ἐν τῇ
[ιδίᾳ ἑαυτ]οῦ πατρίδι
[καὶ ἀγῶ]να Ὀλυμπια-
[κὸν].

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἀνεγνώσθη λίαν ἀτε-
λῶς ὑπὸ τοῦ Le Bas διὰ τηλεσκοπίου. Τὸ
ἀριστερὸν μέρος τῆς ἐπιγραφῆς ἐσθῆσθη, καὶ
ἡ ἄκρα τοῦ λίθου ἐρράγη οὕτως ὥστε εἶναι
ἀδύνατον νὰ ὀρίσῃ τις πόσα γράμματα ἀ-
πωλέσθησαν. Ἐπιγραφαί, ἐν αἷς ἐν καὶ τὸ
αὐτὸ πρόσωπον ἀναφέρεται ὡς πολίτης δια-
φόρων πόλεων, δὲν εἶναι σπάνιον [C. I. G.
Ἀριθ. 3425, 3426]. Ἴδε καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ.
83 τοῦ παρόντος βιβλίου ἐπιγραφὴν μας.

Ἡ τελευταία αὕτη ἐπιγραφή, ἀφοῦ ἀνα-
φέρει ὀνόματα διαφόρων πόλεων, ὧν ὁ Ἄρτε-
μίδωρος ἦν πολίτης, προστίθησιν ἐπίσης ὅτι
«καὶ ἄλλων πολλῶν πόλεων πολίτης ἦτο.»

Ἄγωνες συνώνυμοι τῶν ἐν Ἑλλάδι ἦσαν
καθιέρωμένοι εἰς πολλὰς καὶ διαφόρους πό-
λεις τῆς Μικρασίας, δι' ὃ καὶ τὴν ὑπαρξίν
τῶν Ὀλυμπίων καὶ Πυθίων ἀγῶνων ἐν
Τράλλεσι καὶ Σάρδεσιν ἀπαντῶμεν.

Ὁ Δαμᾶς, ἐὰν τοῦτο εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ
ἀθλητοῦ τοῦ τιμωμένου ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύ-
τῃ, ἀρχικῶς μὲν ἦτο πολίτης τῆς Σμύρνης,
ἐπολιτογραφηθῆ δὲ κατόπιν καὶ εἰς ἄλλας
μνημονευομένας πόλεις. Ἐνίκησεν εἰς Τράλ-
λεις [δύο τελευταῖαι γραμματαί] καὶ εἰς ἄλ-
λας πολλὰς πόλεις. Πατὴρ τοῦ ἦτο πᾶσα
πόλις ἐν ἣ ἐπολιτογραφεῖτο.

Αἱ Τράλλεις ἐθεωροῦντο ἀποικία τῶν Ἄρ-
γαίων [Στράβ. 649]. Ἐνεκα δὲ τούτου οἱ
Τραλλιανοὶ πιθανῶς ἔσχον ἰδιαιτέρον ἐνδια-
φέρον διὰ τοὺς ἀγῶνας τοῦ Ἄργους.

Ἄριθ. 70.

Ἐπὶ τῶν τριῶν Ἀφίδων κατὰ τὴν ἀντι-
γραφὴν καὶ ἔκδοσιν τοῦ κ. Σ. Στέρρετ.

[Οἱ (νέοι, γέροντες, λίνυφοι;) ἐτίμησ]αν
Μ. Αὐρ. Σωτηριχόν
[τὸν φι]λοτειμώτατον [βούλ]α
ἀρχον καὶ διὰ πάσης [κρίσεως];
ἐκ προγόνων ἐν [πᾶσ]ιν λειτουργῶν

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ
Boeckh [C. I. G. 2928] ἐκ τῆς τοῦ Pococke
καὶ μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ Waddington [Ἀρχ.
ἐκδρ. ἀριθ. 608] ἐκ τῆς τοῦ Le Bas ὀρθοτέρας
οὔσης. Προσεκτικωτέρα τις ἔρευνα ἐπὶ τοῦ
λίθου ἔφερεν εἰς φῶς ὀλίγας μόνον λέξεις. Ὁ
ἀντιγραφεὺς, ἐν ᾧ εὕρισκετο πρὸ τοῦ λίθου
ἐπαίθετο ὅτι κατερχομένη τις γραμμὴ (Λ) ὡς
ἐνὸς Α προηγείτο τοῦ Ν τῆς πρώτης γραμ-
ματῆς. Ἐκ τούτου ἀποδεικνύεται ὅτι ἀπίπτει
πληθυντικὸν ῥῆμα, οὔτινος τὸ ὑποκαίμενον
ὅλ' ἦτο νέοι, γέροντες, λίνυφοι ἢ ὅμοιόν τι.

Ἄριθ. 71.

[Ἄνατε]θέντα ὑπὸ θε-
[οῦ Ἄντων]εῖνου ἐκ τῶν
[Κλ. Δαμᾶ π]όρων Διονύσιον
.....Λαοδικέα νεικῆ-
[σαντα π]αιδῶν πυγμῆν Ὀλυμ-
[πιάδα] ἢ. μετὰ τὴν ἀνανέ-
[ωσιν, ἀ]ρχιερατεύοντος
[καὶ ἀγων]οθετοῦντος τὸ
[β'.] Ἄπολ[λ]ωνίδου ἱερο
[νείκου] παραδόξου, ἀλυ-
[ταρχοῦν]τος Σέξτου [δ'; Ε]ύ[α]
ρέστου.
[ἐπιμελη]θέντος τῶν ἀνδρι-
[άντων τ]οῦ ἀρχιερέως.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ
Boeckh, [C. I. G. 2934] ἐκ δὲ τῆς λίαν ἐ-
σφαλμένης ἀντιγραφῆς τοῦ Pococke ἀνα-
γινώσκεται ὀρθώτερον ἐν τῷ Le Bas καὶ
Waddington [Ἄρχ. ἐκδ. ἀριθ. 611].

Ὁ Εὐάρεστος τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἶ-
ναι ἀναμφιβόλως ὁ γραμματεὺς τῶν Τράλ-

λεων μνημονεύμενος ἐπὶ νομισμάτων τοῦ Μ. Αὐρηλίου, L. Verus καὶ Commodus [Mionnet. 1079—1090]. Διονύσιος ὁ Λαοδικεὺς ἐνίκησε τὴν «παίδων πυγμαίων» μετὰ τὴν ἀνανέωσιν Ὀλυμπιάδος.

Ἄριθ. 72.

Εὐτύχη
τὸν ἀξιολογώτατον
δι' ὅλου τοῦ ἔτους
μόνον
ἀγορανόμον
ἢ συντεχνία
τῶν Λινύφων.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη φυλάττεται ὡπαστῶν ἀκεραία· ὁ Le Bas ἐπεχείρησεν νὰ τὴν ἀναγνώσῃ διὰ τηλεσκοπίου ἀλλὰ μετ' ὀλίγης

ἐπιτυχίας, ὡς δύναται τις νὰ ἴδῃ ἐκ πρώτης ὄψεως ἐν ταῖς ἐκδόσεσι τοῦ Le Bas καὶ Waddington [Ἄριθ. 606]

Ὁ Εὐτύχης ἐνταῦθα ἐτιμῆθη ὑπὸ τῆς συντεχνίας τῶν Λινύφων ὡς μόνος Ἀγορανόμος δι' ὅλου τοῦ ἔτους. Οὗτος εἶναι προδήλως σύγχρονος μετὰ τοῦ Μάρκου Νονίου Εὐτύχους, ὅστις μνημονεύεται ἐν ἐπισήμῳ τινὶ ἐπιγραφῇ τῆς πόλεως τῶν Τράλλεων [C.I.G. 2929]. Μεταξὺ δ' ἄλλων ἀναφέρεται ὅτι οὗτος ἦν «πρῶτος καὶ μόνος ἀγορανόμος δι' ὅλου τοῦ ἔτους». Πρὸς ἐξήγησιν τούτου δυνάμεθα νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι αἱ δημαρχικαὶ ὑπουργοὶ ἐξελέγοντο διὰ περιόδου τεσσάρων μηνῶν, ὁ δὲ Εὐτύχης ἔσχε τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀγορανόμου ἐπὶ τρεῖς περιόδους ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ πρώτου τετραμήνου τοῦ ἔτους.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΝΥΣΑΕΩΝ

Αἱ ὑπ' ἀριθ. 73, 74, 75, 76, 77, 78 τῶν Νυσαέων ἐπιγραφαὶ μοι ἐδόθησαν ἐν ἀντιγράφοις ὑπὸ τοῦ ἀγαθέλθρου μου Δημητρίου, ὅστις εἶχεν ἀντιγράψῃ αὐτάς διατρίβων ἐν Νύσῃ καὶ τινὲς μὲν τούτων ἔχουσι δημοσιεῖσθαι ἐν τῷ ἄλλοτε ἐν Σμύρνῃ ἐκδοσμένῳ περιοδικῷ ὁ «Ὀμηρος» παρ' ἄλλου τινὸς ἀντιγραφῆως, ἀλλ' ἔλλειπώς· ἡμεῖς δὲ ἀναδημοσιεύομεν αὐτάς ὡς κατὰ τὸ πιστὸν ἐπιδοθέν μοι ἀντίγραφον. ἀξιόμενοι τὰς ἐπ' αὐτῶν σημειώσεις τοῖς ἀρμοδίαις.

Ἄριθ. 73.

Φυλῆ
Σεβαστῇ Ἀθηναῖς
Πο[πλίον] Αἰλίον Ἀλκιβιάδην
ἐπὶ κοιτῶνος σε[βαστῶν] φιλό-
πατριν καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως
ψηφισαμένον καὶ ἐπι[με-
ληθ]έντος Τ.....
...γραμματέως τῆς πόλεως.

Ἄριθ. 74.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος
καὶ ἡ γερουσία καὶ οἱ
νέοι ἐτίμησαν Νεὸ
πατρον Διαφάντους
στρατηγήσαντα ἐν-
δόξως καὶ ἀγορανο-
μήσαντα φιλοτίμως
τὸν πανηγυρίαρχον
φιλοτιμησάμενον
καὶ δόντα τοῖς πανηγυ-

ρίζουσιν τὰ ἐκ.....
εθουσιν
 ἔτους λη'.

Ἄριθ. 75.

ΟΥ. ΗΚ. ΥΛΑΡΙΣ
 τῆς λαμπροτά
 της Νυσαέων
 πόλεως Μάρκῳ
 Αὐρηλίῳ Ταύρῳ
 τῷ Δία τέκνῳ
 μνείας
 χάριν.

Ἄριθ. 76.

Π[όπλιον] ; Λικ[ίννιον] ;
 Κορνήλιον
 Σαλωνεῖνον
 Οὐαλεριανὸν
 τὸν ἐπιφανέστατον
 Καίσαρα
 υἱὸν καὶ ἔγγονον
 τῶν σεβαστῶν
 ἢ λαμπροτάτη
 Νυσαέων πόλις.

Ἄριθ. 77.

Κ[ολοσσός] Ἀπολλωνί
 δ[ιο]υ φύσει Διονυσίου
 ἀγ[ωνοθετῶν] τίθησει.....
 ...εἰ τὸ Ἄλειμνάδρακτον
 ... παρ' ἑαυτοῦ ἀνέθηκεν
 καὶ τὴν κρήνην καὶ τὸν Ἑρμῆν
 τῷ τε δήμῳ καὶ.....
 Ἑρμῆ καὶ τοῖς.....
 Ἡ[ρακλεῖ] καὶ τοῖς νέοις.

Ἡ λέξις Ἄλειμνάδρακτον δὲν ἀπαντᾷται
 ἐν τῷ Ἑρμῆ. Στεφάνω.

Ἄριθ. 78.

Ὁ δῆμος Σολοέων
 Κόρη καὶ Πλούτωνι
 θεοῖς πατρώοις
 ἀνέθηκεν.

Ἄριθ. 79.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος
 ἐτίμησαν Τ. Κ[ρίντον] Καικίλιον
 Ἡρακλειδην νεώτερον
 ἄνδρα ἀγαθὸν ἥρωα διὰ τε
 ἦθος καὶ παιδείαν καὶ τὰς
 ἐκ προγόνων εἰς τὴν πα-
 τριδα φιλοτιμίας, ἄξιον
 πάσης τιμῆς, ἀναστή-
 σαντος τὸν ἀνδριάντα
 Καικιλίου Εὐτύχους τοῦ
 θρέψαντος αὐτὸν ἀντὶ
 τῆς ἰδίας αὐτοῦ τῆς πα-
 νηγυριαρχικῆς τιμῆς κα-
 θὼς καὶ ἡ βουλὴ συνε-
 χώρησεν

Ἡ ἐπὶ πλακῶς ἐκ λευκοῦ μαρμάρου ἐπι-
 γραφή αὕτη ὑπῆρχεν εἰς τὸ χωρίον Ἀκτσέ
 μετενεχθεῖσα ἐν αὐτῷ πιθανῶς ἐκ τῆς ἡμι-
 σείαν ὥραν πρὸς ἀνατολὰς κειμένης ἀρχαίας
 Νύσης. Τὸ πρῶτον ἐδημοσίευσεν αὐτὴν ἐν
 τῷ ὑπ' ἀριθ. 426 φύλλῳ τῆς «Ἀμαλθείας»
 ἐξ ἀντιγράφου μου δὲ ὁ κ. Στέρρετ ἀνεδημοσί-
 ευσεν αὐτὴν ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθέντι συγ-
 γράμματι Μικρασιατικῆ Ἐπιγραφαι, τόμ. β'.

Ἐκ τῆς ἐν τῇ «Ἀμαλθείᾳ» ἐκδόσεώς
 μου ἀνεδημοσιεύθη ἐν τῷ Δελτικῷ τῆς Γαλ-
 λικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, σελ. 454.

Ἄριθ. 80.

Αὐρηλια|νὸν
 Ἀπελλάν

χειλίαρχον
 λεγεῶνος τρί-
 της Κυρηνναϊκῆς
 τὸν ἑαυτοῦ
 πατέρα
 καταλιπόντα τῇ
 ἱερωτάτῃ βουλῇ
 εἰς κλήρους ἑαυτοῦ καὶ
 τοῦ υἱοῦ Ἀπελλά
 δηνάρια ζ

Ἡ ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου ἐπιγραφή αὐ-
 τη ὑπῆρχεν ἐν Ἀκτσέ ἐντετειχισμένη ἐν τῷ
 κατὰ τὴν θέσιν Μπαμπούκ Παζάρ κειμένῳ
 τουρκικῷ τεμένει. Ἐδημοσίευσεν τὸ πρῶτον
 αὐτὴν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 426 φύλλῳ τῆς Ἐ-
 φημ. Ἀμάλλειν, ἐξ ἧς ἀνεδημοσιεύθη καὶ εἰς
 τὸ Δελτίον τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν
 ἐξ ἀντιγράφου μου δὲ ὅπερ ἀπέστειλα τῷ
 κ. Στέρρετ ἀνεδημοσιεύθη ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ
 συγγράμματι τοῦ Μικρασιατικῆς Ἐπιγραφῶν,
 τόμ. β'.

Ἄριθ. 81.

Π. Αἴλιον [Ἀ]λκιπόλην
 τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτώνο[ς]
 αὐτοκράτορος Ἀδριαν[οῦ]
 Καίσαρος Σεβαστ[οῦ]
 Π. Αἴλιος, Πλουταγόρου
 υἱός, Ἐρμόδωρος
 ἀρετῆς ἔνεκα καὶ τῆ[ς]
 εἰς τὴν [πόλιν εὐ]νοίας].

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εὑρίσκεται ἐντετειχι-
 σμένη ἐπὶ τοῦ στομίου τοῦ φρέατος ὅπερ ὀ-
 νομάζεται Καβακλί Κουγιού καὶ κεῖται ἔ-
 ξωθεν τοῦ χωρίου Κρόσκι. Τὸ πρῶτον ἐδη-
 μοσιεύθη ὑπὸ τῶν κ.κ. Le Bas καὶ Wail-
 dington ἀλλ' ἐσφαλμένως, ἐξ ἐκτυπωματός
 μου δὲ, ὅπερ ἀπέστειλα πρὸς τὸ Μουσεῖον καὶ
 Βιβλιοθήκην τῆς Βυζαντινῆς Σχολῆς ἐδη-
 μοσιεύθη ὀρθῶς ἐν τῷ ὁμωνύμῳ αὐτοῦ Δελ-
 τίῳ, βραδύτερον δὲ διερχόμενος τοῦ Κισσίου
 ὁ κ. Στέρρετ ἔλαβεν ἀκριβῆς αὐτῆς ἀντίγρα-
 φον, ὅπερ ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐχθο-
 θέντι συγγράμματι Μικρασιατικῆς Ἐπιγραφῶν,
 τόμ. β'.

Ἄριθ. 82.

..... γμὸς π..... κων.....
 Χ[αιρήμ]ω[ν]..... Πυθοδώρο[υ]
 Γάιος Κα[σιος]; | [Νυ]σα[έω]ν ἄρχουσι χαιρέειν.
 Χ[αιρήμων] Πυ[θοδώρο]υ υἱ[ὸ]ς πολεΐτης ἡμέ[τερος]
 πρὸς ἐμὲ ἦλθεν ἐν Ἀπομῆα ἠρώτησέν τε ἵπως ἂν
 ἐξουσίαν αὐτῷ [π]οιήσω ἐπὶ τοῦ συν[βο]υλίου
 τούτω ἐγὼ τ[ῆ]ν ἐξουσίαν ἔδωκα οὕτως ἐπὶ τοῦ
 συνβουλίου ὡμολόγησεν καταλογίῃς τῆς [συν
 κλήτου καὶ [δῆμου] Ρωμαίων ἐπὶ τοῦ στρατοπέδου
 δώσειν δω[ρεάν] π[υρῶν] μωδίους ἐξάκις μυριάδας.
 Τούτω[ν] περὶ [τούτου] τοῦ πράγματος ἀπεκρίθη[ν] καλ
 ἴσ[τα] αὐτῶν [ἐπι; δεδω]κέναι καὶ τάξει ἐ[μ]αυτὸν τε αὐτο
 ῦ ἔργα[γ]νο[ν]τα ὡς ἐπ[ι]γνώ ταῦτα ἡμεῖν χάριτα εἶν[αι]
 ε..... αι..... [τῆ] συνκλήτω καὶ τῷ δήμῳ τῷ [Ρωμαί-
 ῶν δ.....
 Βα[σιλέως] Μιθραδ[άτης] Λεωνίπῳ σατράπῃ

.....χαί]ρειν.
 Ἐπει Χ[αιρ]ήμω]ν Πυ]θοδώρου ἐκχθρότατα κα[ι
 πολεμιώτα]τα πρὸς τὰ ἡμέτερα πράγματα δια[κείμε
 νο[ς] ἀπ' ἀρχ[ῆς]. τ[οῖς ἐκχθίστοις πολεμίοις [έβοή
 θ]ει, ν[ῆ]ν τε τῆ[ν ἐμὴν] παρουσίαν ἐπιγνοῦς τοὺς [ιδίους υἱ
 οὺς Πυθόδ[ωρ]ον καὶ Πυθίων[α] ἐξέθετο καὶ αὐ[τὸς πέ
 φ]ευγεν, κήρ[υ]γμα ἐ[ποίησα, [ὅ]πως ἐάν τις ζῶντ[ας ἐ
 πάγη Χαιρήμ[ο]να ἢ Πυθοδώρον ἢ Πυθίωνα, λάβ[η] τάλαν
 τα τεσσαράκ[ον]τα· ἐὰμ [μόνον;] τὴν κεφαλὴν τινὸς [τούτων
 ἐνέν·η, λά[βη] τάλαντα [εἴ]κοσι.

Βασιλεὺς Μιθραδάτης Λεωνίπῳ χαίρειν.
 Χαιρήμονα Πυθοδώρου πρότερον μὲν τοὺς δι[α]φυ
 γόντας Ρωμαίων σὺν τοῖς παισὶν εἰς τὴν Ροδίων ἐξέ
 θεντο πόλιν, νῦν τε τὴν ἐμὴν παρουσίαν πυθόμενος
 εἰς τὸ τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν κατὰ π[έ]φευγε
 ἐντεῦθεν τε γράμματα πρὸς τοὺς κοινοῖς πολε
 μίους διαπέμπεται Ρωμαίων ἐστὶν δὲ ἡ [τούτου
 ἄδνα τῶν γεγεννημένων ἀδικημάτων φυλάκ
 τήριον τῶν καθ' ἡμῶν πραττομένων φρόντι
 σον ὅπως μάλιστα μὲν ἄγης αὐτὸν πρὸς ἐμὲ
 ἢ ἐν φυλακῇ καὶ εἰργμῶ ὑπάρχη ἄχρι ἂν ἀπ[ὸ] τῶν
 πολεμίων ἐμὲ γενέσθαι.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐπὶ πλακὸς ἀμυγδα-
 λίτου ὕψους 99 οἰο πλάτ. 58 οἰο καὶ πᾶχ.
 22 οἰο, ὑπῆρχεν εἰς τὸ χωρίον Ἀκτσέ, ὅ-
 περ κεῖται ἡμίσειαν ὥραν πρὸς ἀνατολὰς
 τῆς ἀρχαίας Νύσης, ἀπετέλει δὲ τὴν μίαν
 πλευρὰν δεξαμενῆς τινὸς τῆς οἰκίας τοῦ Χα-
 σάν Ἀγᾶ. Τὴν ἐπιγραφήν ταύτην μοὶ ὑπέ-
 δεῖξεν ὁ ἐκεῖ διαμένων κατὰ τὸ 1886 ἀ-
 τὰδελφός μοι Δημήτριος, ἔγραψα δὲ τότε
 πρὸς τὸν φίλον κ. Σ. Στέρρετ τὰ ἀκόλουθα :

« Εἰς τινὰ τουρκικὴν οἰκίαν ἀνεκά-
 • λυψα ἐν ψήφισμα Νυσαίων ἐκ τριά-
 • κοντα καὶ πλέον γραμμῶν ἀναφερόμε-
 • νον εἰς τὴν ἐποχὴν ΠΥΘΟΔΩΡΟΥ τι-
 • νὸς ἴσως αὐτοῦ ὃν ἀναφέρει ὁ Στρά-
 • βων, σελ. 649· ἡ ἐπήρεια τῆς ἀτιμο-
 • σφαίρας ἐχει βλάβει τὴν ἐπιφάνειαν
 • τῆς ἐπιγραφῆς καὶ δι' ἐμὲ ἢ ἀντιγρα-
 • φῆ καθίσταται δύσκολος ἀνευ σφαλ-
 • μάτων.»

Περὶ τῆς εἰρημένης δὲ ἐπιγραφῆς μνεῖαν
 ποιῆται ὁ φί. ος κ. Σ. Στέρρετ ἐν τῷ ὑπ'
 αὐτοῦ ἐκδοθέντι συγγράμματι Μικρασιατικῆ
 Ἐπιγραφῶν τόμ. β'.

Βραδύτερον δὲ τὸ 1890, ὅτε ἐν συνοδίᾳ
 μου ἐπεσκέφθησαν τὸν λίθον, οἱ κ.κ. Φῶν Φ.
 Χίλερ καὶ Ὁθ. Κιέρν ἔλαβον ἀκριβὲς αὐτῆς
 ἀντίγραφον μετ' ἐκτυπώματος. Τὴν ἐπιγρα-
 φὴν ταύτην συμπληρώσας ἐξέδοτο εἰς ἰδιαι-
 τερον φυλλάδιον ὁ κ. Φ. Χίλερ ἐπιπροσθεῖς
 τὰς ἀκολούθους σπουδαίας ἱστορικὰς σημειώ-
 σεις τοῦ ἐπιφανοῦς ἱστορικοῦ Θεοδώρου Μόμ-
 ζεν, ὧν παρέχομεν τὴν ἐκ τοῦ γερμανικοῦ
 κειμένου μετάφρασιν, ὀφειλομένην εἰς τὸν κ.
 Ξενοφ. Λαμπριδῆν Δ. Φ.

Αἱ δύο ἐπιστολαὶ τοῦ βασιλέως Μιθρι-
 δάτου ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ πρώτου
 Ρωμαϊκοῦ πολέμου 88 π.χ. ἤτοι 660 Α.Ρ.
 καθ' οὓς δηλ. χρόνους ὁ Μιθριδάτης διένει-
 μεν εἰς σατραπίας τὴν Ἀσιατικὴν Μικρασίαν

[παραβλ. Ἀππ. Μιθρ. σατράπης τοῖς ἔθνεσιν ἐπιστήσας], τοῦ Λεωνίππου κατασταθέντος σατράπου τῆς Καρίας, ὅστις μετ' οὐ πολὺ γενόμενος ὑποπτος τῷ βασιλεὶ ἐφρονεῦθη ἐν Σινώπῃ. Ἡ Ρόδος, ὡς γνωστὸν, κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ δράματος τούτου τῆς καταστροφῆς ἦν τὸ μόνον καταφύγιον τῶν Ρωμαίων εἰς ἣν πρῶτοι, φαίνεται, ἄσυλον ἐζήτησαν οἱ ὑπὸ τοῦ Χαιρήμονος καὶ τῶν υἱῶν τούτου συμπρατόντων κρούρα ἐκπεμφθέντες· διότι ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς λεγομένων οὗτος ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ τῆς τοῦ Μιθριδάτου παρουσίας καταλιπὼν τὴν αὐτοῦ πατρίδα κατέφυγεν εἰς τὴν Ἐφεσον διατελῶν ἐν διηγεσίᾳ πρὸς τοὺς Ρωμαίους συνεννοήσαι. Δυνατὸν δὲ διὰ τῶν λέξεων: «παρουσίαν τοῦ Βασιλέως», νὰ ὑπονοῆται ἡ εἰσέλασις τοῦ Μιθρ. εἰς τὰς Δυτικὰς Ρωμ. ἐπαρχίας ἐν Ἀσίᾳ, τῶν ἐν Βιθυνίᾳ καὶ Φρυγίᾳ Ρωμαίων συμμάχων κατασφαγέντων· φαίνεται δ' ὅτι οἱ Ἐφέσιοι, καθ' ὃν χρόνον ἐγράφοντο αἱ ἐπιστολαὶ αὗται ἐφρόνουν τὰ τῶν Ρωμαίων, ἅτε τοῦ Χαιρήμονος εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος ὡς εἰς ἄσυλον καταφυγόντος ὑπερσυστάσης ὅμως καὶ ἐνταῦθα τῆς Μιθριδατικῆς μερίδος καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ βασιλέως διαταχθείσης γενικῆς τῶν ἐν Μικρασίᾳ διαμενόντων Ρωμαίων σφαγῆς ἐκτελεσθείσης ὁ ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος κατὰ τὴν διήγησιν τοῦ Ἀππιανοῦ ἐπληρώθη Ρωμαίων προσφύγων, οἵτινες παρὰ τὸ τῆς ἀσυλίας δίκαιον ἐφρονεῦθραν.

Τῶν ἐπιστολῶν τούτων—αἵτινες ἐγράφησαν ἀλλεπαλλήλως—καὶ ἰδίᾳ τῆς δευτέρας τὴν σύνταξιν προὐκάλεσεν ἡ ζήτησις ἀκριβεστέρων περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ Χαιρήμονος εἰδήσεων καὶ τῆς παρουσίας αὐτοῦ διατριβῆς· τὰ δὲ ὀνόματα Πυθόδωρος καὶ Πυθίων (1) συνεπληρώθησαν ἐπιτυχῶς ἅτε

καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Πυθόδωρου καὶ ἐγγόνου τοῦ Χαιρήμονος τὸ ὄνομα τοῦ Πάππου ἔχοντος, ὡς συνήθως συνέβαινεν ἐπίσης καλῶς συνεπληρώθη τὸ παρεφθαρμένον ἐξέθετο ἐν τῇ προσ.: νῦν τὴν ἐμὴν παρουσίαν ἐπιγνοὺς τοὺς ἰδίους υἱοὺς Πυθόδωρον καὶ Πυθίωνα ἐξέθετο καὶ αὐτὸς πέφευγεν, καὶ ἐν τῇ β' ἐπιστολῇ, κατὰ ταῦτα λοιπὸν ὁ πατὴρ τοὺς ἰδίους υἱοὺς μετὰ καὶ ἄλλων Ρωμαίων εἰς τὴν Ρόδον ὑπέξεθετο· ὁ δὲ χαρακτηρισμὸς τῶν Ρωμαίων ὡς κοινῶν πολεμίων εἶναι λίαν χαρακτηριστικὸς διὰ τὸν προμαχοῦντα Μιθρ. τῆς πολλῆς ὑπισχυομένης Μικρασίας κατὰ τῆς κυριαρχίας τῶν Ρωμαίων, καὶ ἐν ὀλίγοις περιλαμβάνει ὅσα ὁ Σαλλούστιος ποιεῖ τὸν Μιθριδάτην γράφοντα τῷ Ἀρσάκῃ: μία καὶ μόνη αἰτία ὤθει τοὺς Ρωμαίους ὅπως πολεμῶσι πρὸς πάντα τὰ ἔθνη καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς ἢ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ πλοῦτου ἐπιθυμία, καὶ κατωτέρω: τοὺς Ρωμαίους οὔτε ἀνθρώπινον οὔτε τι θεῖον ἐπέχει ὅπως μὴ συμμάχους τε καὶ φίλους, πλησίον ἢ μακρὰν κειμένους ἀσθενεῖς ἢ ἰσχυροὺς πρὸς ἑαυτοὺς ἐπάγωνται καὶ φθείρωσιν, πᾶν δ' ἐλεύθερον βασιλεῖον πολέμιον ἠγῶνται καὶ παντὶ μάχωνται.

Ἡ δὲ προκήρυξις τῶν 40 ταλάντων ἐπὶ τῇ παραδόσει τοῦ [Χαιρήμονος ἢ Πυθόδωρου ἢ Πυθίωνος] ζῶντος, καὶ τῶν 20 ταλάντ. ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τινος τούτων φρονεῦθέντος δεικνύει τὴν τρομοκρατίαν ἣν ἐξήσκει τότε ὁ Μιθρ. ἐν Μικρασίᾳ.

Μεῖζονα δυσχέρειαν ἢ αἱ ἐπιστολαὶ παρέχει τὸ προτασσόμενον ψήφισμα, οὗτινος σχεδὸν ἠφανισμένου διακρίνει τις μόνον τὸ ὄνομα: Χαιρήμονα Πυθόδωρου: ἴσως τὸ πλῆρες ἦν: ἢ βουλῆ καὶ ὁ δῆμος τῶν Νυσαέων Χαιρήμονα Πυθόδωρου· καὶ μετὰ τὴν ἀναγραφὴν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ τοῦ τιμηθέντος εἶποντο αἱ δύο αὗται ἐπι-

Ὅσοι ἦσαν υἱοὶ τοῦ Χαιρήμονος τὰ αὐτὰ τῷ πατρὶ φρονεῦντες καὶ ἐν τῇ προγραφῇ περιληφθέντες.

στολαί του Μιθριδάτου· αἱ τελευταῖαι λέξεις τοῦ τρίτου μεγάλου στοιχείου γεγραμμένου στίχου ἀνεγνώσθησαν καλῶς ὑπὸ τῶν κ. Κέρν καὶ Χίλερ, δυσχέρειαν πρὸς τούτους παρέσχε καὶ ἡ ἀνάγνωσις τοῦ προηγουμένου ὀνόματος, **ΓΑΙΟΣ ΚΑΣΙΟΣ**, ὅπερ τὸ πρῶτον ἐπὶ τοῦ ἀποσταλέντος ἐλλιποῦς ἐκτυπώματος διέκρινεν ὁ ἐμὸς φίλος Ὁθων Χιρσφελδ βεβαιωθὲν εἶτα καὶ διὰ τῶν μετὰ ταῦτα πεμφθέντων δύο ἐκτυπωμάτων ἢ δὲ μαρτυρία τῶν αὐτοπτῶν ὅτι τὸ πρῶτον στοιχεῖον δὲν εἶναι **Κ** ἀνασχευάζεται διὰ τούτου, ὅτι δευτέρα πλαγία γραμμὴ τοῦ στοιχείου τούτου δὲν εἶναι σαφὴς ὡς ἡ κάθετος. Παράδοξος δὲν προστίπτει ἡ ἔλλειψις τοῦ τέλους τῆς ἀρχῆς ἀλλὰ δικαιολογεῖται διότι ἡ ἐπιστολὴ ἐγγράφετο ὑπὸ Ῥωμαίου στρατηγῶς τὸ imperium ἔχοντος· οὕτω δὲ εὐρίσκειται καὶ ὁ ἱστορικὸς μῦθος. Εἶναι οὗτος ὁ αὐτὸς Κάσιος, ὅστις κατὰ τὴν ἐκρηξίν τοῦ Μιθριδάτου πολέμου ἦν διοικητὴς τῆς ἐπαρχίας Ἀσίας [ἢ δὲ γραφὴ τοῦ ὀνομ. δι' ἑνὸς **Σ** ἀπαντᾷ παρὰ τοῖς Ἑλλησι πολλοῦ ὡς ἐν τῷ συγκλητικῷ πρὸς τοὺς Ὀρωπίους δόγματι ἐπὶ τοῦ ὑπάτου τοῦ ἔτους 581 A. P.] ὁ διοικητὴς οὗτος βεβαίως μνημονεύεται ὑπὸ τοῦ Ἀππιανῶ, ὅστις καλεῖ αὐτὸν μόνον Lucius, τούτο ὅμως εἶναι ἀβλέπημα τοῦ συγγραφέως διότι οὗτος καὶ τὸν τιμητὴν τοῦ ἔτους 600 π. γ. ὡσαύτως Λούκιον καλεῖ, τὰ δὲ περὶ αὐτοῦ ἱστορούμενα συμφωνοῦσιν ἀκριβέστατα πρὸς τὴν ἀποδεκτέαν τῆς ἐπιγραφῆς χρονολογίαν· ὅτε δὴλον ὅτι ὁ Μιθριδάτικὸς πόλεμος ἐξεργάγη ὁ δὲ Μιθριδάτης κατεπολέμησεν ἐπιτυχῶς τοὺς στρατηγούς Νικομήδην καὶ Μάνιον Ἀκούλιον τότε ὁ διοικητὴς μετὰ τῶν περὶ ἑαυτὸν ὀλίγων ἀνδρῶν καὶ τῶν λειψάνων τῶν Βιβυλικῶν στρατευμάτων κατέφυγεν πρῶτον εἰς τὴν Φρυγίαν, ζητήσας νὰ συστήσῃ ἀξιόμαχον στρατὸν ἐκ τῶν ἐν Ἀσίᾳ

Ῥωμ. φρουρῶν καὶ εἶτα εἰς Ἀπάμειαν ἔνθα ἐπ' ὀλίγον διέτρεψεν, ἐν ᾧ ὁ Μιθριδ. τὴν Βιθυνίαν καὶ Φρυγίαν κ.τ.λ. κατελάμβανε· ἐνταῦθα δὲ παρουσιάσθη τῷ Κασίῳ ὁ Χαιρήμων ζητήσας ἀκρόασιν ὅπως παράσχη 60,000 μοδίους σίτου χάριν τοῦ Ῥωμ. στρατοῦ, ταῦτα δὲ ἀκριβῶς συνέβησαν πρὸ τῆς εἰσελάσεως τοῦ Μιθριδάτου εἰς τὴν κυρίως ἐπαρχίαν (provinciam) καὶ τῆς φυγῆς τοῦ διοικητοῦ εἰς Ρόδον. Λοιπὸν τό τε ψήφισμα καὶ αἱ δύο ἐπιστολαὶ εὐρίσκονται ἐν ὀρθῇ χρονικῇ ἀκολουθίᾳ· οὐδαμῶς δ' ἀποδείξεως δεῖται ὅτι ἡ τιμητικὴ στήλη ἠγέρθη μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχῆς ἐν Μικρασίᾳ.

Καὶ συγγραφεῖς δὲ ποιῶνται μείαν τοῦ οἴκου, πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποῦ ἴστατο τὸ τιμητικὸν μνημεῖον ἐξείροντες τὸν τε πλοῦτον καὶ τὴν πρὸς τοὺς Ῥωμαίους πίστιν αὐτοῦ· ὁ Στράβων ὁμιλεῖ διεξοδικῶς περὶ τοῦ πλουσίου Πυθόδωρου τοῦ Νυσαέως, ὅστις ἐκ τῆς πατρίδος αὐτοῦ μετώκησεν εἰς τὰς ἐπιφανεῖς Τράλλεις· κατὰ τὴν ἐκρηξίν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἦν φίλος τοῦ Πομπηίου καὶ διὰ τοῦτο ἢ εἰς 2,000 τάλαντα ὑπολογισμένη οὐσία αὐτοῦ ἐδημεύθη ὑπὸ τοῦ δικτάτορος Καίσαρος, ἣν ὁμοῦς ἠδυνήθη αὐθις ν' ἀνακτήσῃται καὶ ἀμείωτον τοῖς κληρονόμοις αὐτοῦ καταλίπη· ὁ δὲ Κικέρων ἐν τῷ κατὰ τὸ 55 π. γ. ἐκφωνηθέντι αὐτοῦ λόγῳ μεταξὺ τῶν ἐν τῇ ἰδίᾳ των Πατρίδι ἐπιφανῶν Τραλλιανῶν τῶν καὶ ἐν Ῥώμῃ οὐχὶ ἀγνώστων ἀναφέρει πρῶτιστα τὸν Πυθόδωρον [παρ. Κικέρ. pro. Flacco 22,52. ubi erant illi Pythodori, Archidemi, Epigoni, ceteri homines apud nos noti, inter suos nobiles· ποῦ ἦσαν οἱ Πυθόδωροι ἐκεῖνοι καὶ Ἀρχίδημοι καὶ Ἐπίγονοι γνωστοὶ μὲν εἰς ἡμᾶς, ἐν τοῖς ἑαυτῶν δὲ [πολίταις] γνώριμοι [=εὐγενεῖς]. Ἐπὶ δὲ τῆς τριανδρίας ὁ Πυθόδωρος

ὁ Τραλλιανός· ἠγάγετο τὴν πρεσβυτέραν θυγατέρα τοῦ τριάνδρου Ἀντωνίου σύζυγον ἢ δὲ ἐκ τοῦ γάμου τούτου γεννηθεῖσα Πυθοδιωρὶς κατέστη σύζυγος τῶν βασιλέων Πολέμωνος βασιλέως τοῦ Πόντου, καὶ Ἀρχελάου βασιλ. τῆς Καππαδοκίας καὶ ἀπέθανεν ὡς βασίλισσα τοῦ Πόντου· βεβαίως δὲν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ὁ ἐν ταῖς ἡμέτ. ἐπιστολαῖς μνημονεύμενος Πυθόδωρος εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ ὁμωνύμῳ γαμβρῷ τοῦ Τριάνδρου ἀλλὰ πιθανὸν ὁ τελευταῖος νὰ εἶναι ἔγγονος τοῦ ἡμετέρου Πυθόδωρου κληρονομήσας τὴν τε οὐσίαν καὶ τὰ πολιτικὰ προνήματα τοῦ Πάππου· τέλος καὶ ὁ Τραλλιανός Χαιρήμων ὅστις κατὰ τὴν ἐν ἔτει 728 ἢ 729 Α. Ρ. δηλ. 26 ἢ 25 π.χ. ἐκ σεισμοῦ προσελθοῦσαν καταστροφὴν τῆς πόλεως ἐπεκαλέσατο τὴν βοήθειαν τοῦ ἐν Ἰσπανίᾳ διατρίβοντος Καίσαρος, καὶ πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποίου διὰ τοῦτο οἱ συμπολιταὶ αὐτοῦ ἐγνωμονοῦντες ἀνήγειρον ἀνδριάντα μετ' ἐπιγραφῆς σωζομένης παρὰ τῷ Ἀγαθία, ἀνήκαι, ὡς ὁ Wolters παρετήρησεν, εἰς τὸν αὐτὸν ἐπιφανῆ οἶκον.

Ἄριθ. 83.

Γάιος Λάτιμος·
Ἰνούεντος Συμυ
ναῖος Ἀλεξανδρεὺς
Ἀθηναῖος Λακεδαί
μόνιος Τραλλιανός
παλαιστῆς παγκρα
τίας τῆς πλείστον νεί
κης παράδοξος πύ
κτης ἄλειπτος ξυ
στάρχης διὰ βίου
νεϊκήσας παίδων·
|πάλην ἐπὶ ἱερέως δια
βίου.....|

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐπὶ τεμαχίου στήλης

σχήματος κυλινδρικοῦ ὑπῆρξεν ἐνταπειγισμένη ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Γάλλου πολίτου Δελασαπέλ κατοικοῦντος ἐπὶ τοῦ ὄροπέδιου τῶν Τράλλεων. Τὸ πρῶτον ἐδημοσίευστα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 489 φύλλῳ τῆς ἐφημ. Ἀμάλθεια. Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ εὐαναγνώστως διακρίνεται τὸ Γάιος καταστραμμένου ὄντος τοῦ οἰκογενειακοῦ ἐπωνύμου. Ἐν τῇ ὑπὸ τῶν κ. κ. Le Bas καὶ Waddington γενομένη ἐκδόσει σημειοῦται ὅτι: τὸ Ἀλειπτος εἶναι συνώνυμον τοῦ ἀήτιπτος, ἀλλ' ἐν τῷ λεξικῷ τοῦ Σμιθ ἀναγινώσκωμεν ὅτι οἱ Ἀλείπται ἔχρισον τῶν ἀθλητῶν τὰ σώματα μετ' ἔλαιον πρὶν εἰσελθῶσιν εἰς τὴν παλαίστραν καὶ ἀγωνισθῶσι δημοσίως, τὸ ἔλαιον δὲ μεθ' οὗ ἐχρίοντο συνεμίγετο μετ' λεπτήν τινα ἐξ Ἀφρικῆς κόκκιν, κύριος δὲ σκοπὸς τῆς χρήσεως ταύτης ἦν νὰ κλείωσι τοὺς πόρους τοῦ σώματος ἵνα ἐμποδίζωσι τὸν ὑπερβολικὸν ἰδρῶτα καὶ τὴν ἐκ τούτου προερχομένην ἀδυναμίαν: Οἱ Ἀλείπται ὡς ἐκ τοῦ ἔργου αὐτῶν λαμβάνοντες γινῶσιν τῆς καταστάσεως τῶν νεύρων τῶν ἀθλητῶν καὶ τῆς γενικῆς ρώμης ἢ ἀτονίας τοῦ σώματος αὐτῶν, συνεβούλευον αὐτοὺς εἰς τὰ περὶ τῆς ἀσκήσεως καὶ τῆς διαίτης αὐτῶν, καθιστανόμενοι τρόπον τινὰ δικαιοῦται ἰατροὶ [ἰατρολεῖπται]. Πλουτ. ὑγ. παραγ. 16 σελ. 430.

Περὶ δὲ τῶν καθηκόντων τοῦ Ξυστάρχου καὶ τῶν ξυστικῶν συνόδων ὅρα τῶν σημ. Franz ἐν τῷ C.I.G. 5926 ἰδὲ καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 69 ἐπιγραφὴν μας

Ἄριθ. 84.

Ἀππίου Ἀρελλίου
Δια|Βοδὸς κεφαλῆ| δόχου
| καὶ πέριξ |
| καρποὶ |
Ἀρελλία Μνηοδώρου
κῆδετα

καὶ Ἀθηναγόρου Ὀδρῖμου
ζῶσιν καθιέρωσαν τὴν συνερ-
γασία, Κλεινόπιδος...ων κλῆρον.

Ἡ ἐπὶ μικρᾶς λάρνακος ἐπιγραφή αὕτη
μετηνέχθη ἐξ Ἐφέσου εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
X' Δημ. Καραϊτλῆ, ὅπου καὶ ἤδη ὑπάρχει
χρησιμεύουσα ὡς δεξιαμένη τῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ
ταύτῃ ὑπαρχούσης κρήνης. Ἡ λάρναξ αὕτη
εἶναι πεποικιλμένη περὶ διὰ καρπῶν δια-
φόρων ὀπωρῶν, τὰς δὲ γωνίας κοσμοῦσι κε-
ραλαὶ κροῦθ, ἐν τῷ μέσῳ ὑπάρχει γεγλυμ-
μένη κεφαλή βοός. Τῆς δ' ἐπιγραφῆς ταύτης
ἀντιγράφων ἔλαβεν καὶ ὁ κ. Λευστέτ καθη-
γητῆς τοῦ πανεπιστημίου. Οὐψάλας.

Ἀριθ. 83.

Μιένανδρον διττόν
Γυμνασιαρχήσαντα πα
.....του καὶ στρατηγήσαν
τα τῆς πόλεως.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ὑπάρχει ἐπὶ πλακῶς
ἧτις ἀπεσπάσθη παρ' ἐργατῶν ἐκ τῶν σω-
ζομένων τριῶν Ἀψιδῶν καθ' ἣν ἐποχὴν ἀ-
νηγάετο ἡ ἐπὶ τοῦ ὄροπεδίου τῶν Τράλλεων
Τουρκικῆ Σχολῆς, ἀλλὰ μὴ χρησιμοποιο-
θεῖσα μετηνέχθη ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς εἰρη-
μένης Σχολῆς, ὅπου εὕρεσκειται μέχρι σήμε-
ρον. Τὸ πρῶτον ἐδημοσίευσται ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ.
940 φύλλῳ τῆς ἐφημ. Ἀμάλθεια, ἐξ ἀν-
τιγράφου δὲ ὅπερ ἐπεμψα τῷ κ. Σ. Στέρρετ
ἀνεδημοσίευσεν οὗτος αὐτὴν ἐν τῷ ὑπ' αὐ-
τοῦ ἐκδοθέντι συγγράμματι Μικρασιατικὰ ἐ-
πιγραφαί, τόμ. β'.

Ἀριθ. 86.

Ἰούλιον Φίλιππον
ἐπίτροπον τὸν σεβασ-
τὸν πατέρα Ἰουλίου.

Ἐπὶ βάρου ἡ ἐπιγραφή αὕτη ὑπῆρχεν
ἐντεταχισμένη ὡς καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 83 ἐν τῇ
ἐπὶ τοῦ ὄροπεδίου τῶν Τράλλεων ὑπαρχούσῃ
οἰκίᾳ τοῦ Γάλλου Δελασαπέλ. Τὸ πρῶτον
ἐδημοσίευσται αὐτὴν ἐν τῇ ἐφημ. Ἀμάλθεια,
ἀριθ. 489 ἐξ οὗ ἀνεδημοσιεύθη καὶ ἐν τῷ
Δελτίῳ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν,
ἐξ ἀντιγράφου μου δὲ, ὅπερ ἐπεμψα τῷ κ.
Σ. Στέρρετ, ἐδημοσίευσεν αὐτὴν οὗτος ἐν τῷ
ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθέντι συγγράμματι Μικρα-
σιαντικὰ ἐπιγραφαί, τόμ. β'.

Περὶ τῆς διασήμεου Τραλλιανῆς οἰκογε-
νείας τοῦ Γαίου Ἰουλίου Φιλίππου ἐν ἐκτά-
σει ἔγραψεν ὁ Ἐπίσκοπος τοῦ Δούραμ ἐν τῷ
ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθέντι σπουδαίῳ συγγράμματι
«Οἱ ἀποστολικοὶ Πατέρες», τόμ. β', σ. 612-
618. Ὅρα καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 102 ἐπιγρα-
φὴν μας.

Ἀριθ. 87.

Νικήσαντα ἄνδρας δόλιχον
Κοριάσια τὰ ἐν Κλειτοβρία
Φιλότεκνος Ἡρώδου Σάμιος ἐ-
ποίησε

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐπὶ τεμαχίου πλακῶς
ὑπάρχει ἐντεταχισμένη εἰς τὸ καφενεῖον
Ντετὲ Κουγιοῦ, ὅπερ ἀπέχει ἡμίσειαν ὥραν
πρὸς δυσμὰς τῶν Τράλλεων καὶ ἐνθα εὕρε-
σκειται ὁ τριακοστὸς μυριοδράχτης τῆς ὑπ'
ἀριθ. 46-47 ἐπιγραφῆς μας, ἐξ ἀντιγράφου
μου δὲ ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Γαλ-
λικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν μετὰ τῶν ἀκολου-
θῶν ἐπ' αὐτῆς σημειώσεων:

Νικήσαντα ἄνδρας δόλιχον κτλ.

Τὸ ὄνομα τοῦ νικητοῦ δὲν σώζεται. Οἱ
ἀγῶνες Κοριάσια, ὡν τὸ ὄνομα εὕρεθη κατὰ
πρῶτον ἐν τινι Μεγαρικῇ ἐπιγραφῇ [Le Bas
et Foucart, Inscr. du Peloponnèse, 42c]
ἐτελοῦντο ἐν Ἀρχαδίᾳ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ
Κλιτοβρίου.

Εἰς τριακονταστάδιον ἀπὸ τῆς πόλεως ἀπόστασιν, ἠγείρετο ἐπὶ τῆς κορυφῆς ὄρους ὁ ναὸς τῆς Κορίας Ἀθηνῶν [Παυσ. VIII, 21]. Ὁ σχολιαστὴς τοῦ Πινδάρου [Ὀλυμπ. σελ. 153] ἀναφέρει, κατὰ τὸν Πολέμωνα, ἑορτὴν τῆς Κορείας εἰς Κλιτόριον.

Ὁ γλύπτης Φιλότεχνος ὁ Σάμιος εἶναι γνωστός ἐξ ἄλλων δύο ἐπιγραφῶν εὐρεθεισῶν ἐν Σάμῳ καὶ ἐν Δήλῳ [Em. Lewys, Inschr. griech. Bildgauer, 294, 295]. Ἐξῆ κατὰ τὸ δεύτερον ἡμῖσι τοῦ δευτέρου πρὸ Χριστοῦ αἰῶνος.

Ἄριθ. 88.

(Ἀνέκδοτος)

Φίλ[ι]ος Ἀριστοδήμου καὶ υἱὸς αὐτοῦ Διόφαντος κείονα. [ἔνα] Φίλιος Ἀριστοδήμου Μ]ηλέας καὶ υἱὸς αὐτοῦ Πολυδεύκης κείονα [ἔνα]. Ἀρτεμίδωρος Ἀρτεμίδωρου νεώτερος καὶ υἱὸς αὐτοῦ Ἀρτεμίδωρος κείονας [ἔνα] καὶ [ἔνα]. Ἀναξαγόρας. Ἀναξαγόρου καὶ υἱὸς αὐτοῦ Ἀπολλώνιος καὶ Ἀναξαγόρας κείονας..... Διονύσιος Ἀναξαγόρου καὶ υἱὸς

Ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου. Ἡ ἐπιγραφή αὐτῆ ὑπῆρχεν ἐντετειχισμένη ἐν τινὶ οἰκίᾳ εἰς τὸ χωρίον Καραβουνάρ.

Ἄριθ. 89.

Διῖ Λαοασί
ω Σεβαστῶ
Εὐμένει Κλαύ
διος Μελί
των ὁ ἱερεὺς
ἀποκατέ
στισεν

Ἐπὶ πλακῶς. Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εὐρέθη πλησίον τοῦ χώρου τοῦ Σταδίου ἐπὶ τῶν ἐρείπειων τῶν Τράλλεων, καὶ τὸ πρῶτον μὲν ἐδημοσιεύθη ὑπέμῳ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 489 φύλλῳ τῆς «Ἀμαθείας», ἐξ ἀντιγράφου μου δέ, ὅπερ ἔπεμψα τῷ κ. Σ. Στέρρετ, ἐδημοσίευσεν αὐτὴν οὗτος ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθέντι συγγράμματι Μικρασιατικῆ ἐπιγραφαι, τόμ. β'

Ἄριθ. 90.

Ἐπὶ τεμαχίου λευκοῦ μαρμάρου.

Θεῶν ὀλοπόλεως
Αὐρηλίας Εὐφρόσυνη ΑΕ
γραμματεύσας. Τοῦτο
.....καθείδρυσεν τὸν

Ἄριθ. 91.

(Ἀνέκδοτος)

Ἐπὶ πλακῶς κειμένης ἔμπροσθεν τοῦ καφενεῖου Δαλάκα ἐν τῷ χωρίῳ Καραβουνάρ.

Βα]σιλικὸν

*

[δηνάριον]

Ἄριθ. 92.

.....διατελεῖ δεδῶσθαι αὐτῷ καὶ ἐγγόνις ἀτέλειαν πάντων ὧν ἡ πόλις κυρία ἐστίν καὶ προεδρίαν ἐν ἅπασιν τοῖς ἀγῶσι καὶ εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν ἐν πολέμῳ καὶ [ἐν] εἰρήνῃ ἀσυλλί καὶ ἀσπονδεῖ. Ἀναγράψ[αι] δὲ αὐτὸν καὶ ἐνεργέτην τῆς πόλεως ὡς καὶ] ἰδὲ ψήφισμα εἰς στήλην λιθίνην καὶ στή[σαι] ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς τοῦ Λαοασίου, ἐπιμ[ε]ν[θῆν]αι δὲ τοὺς ἄρχοντας ὅπως ἂν ἡ σ[τή]λη σταθῆ καὶ τὸ ψήφισμα ἀναγραφῆ].

Ἐπὶ τεμαχίου λευκοῦ μαρμάρου, σχῆμα ἔχοντος ἐπίμηκες, ἀναγινώσκονται τὰ ἀνωτέρω, ἅτινα εἶναι ἡ τελευταία περίοδος ψιφίσματος ἐξ ἀντιγράφου μου δὲ, ὅπερ ἔπεμψα τῷ διαπρεπεῖ ἐπιγραφιστῇ καὶ ὑποδιευθυντῇ τοῦ Λύτρου, Γερμανικοῦ Αρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου, φίλῳ κ. Παύλῳ Βάλτερς ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς οἰκείας Συλλογῆς ὡς καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 99 ἐπιγραφή μας.

Ἄριθ. 93.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος καὶ τὸ ἱερὸν σύστημα τῆς γενουσίας ἐτίμησαν Λουκιλίαν. Γλουμινίου θυγατέρα Λαυδίκην τὴν ἀρχιέρειαν διὰ τὰς τοῦ γένους αὐτῆς φιλοτιμίας.

Πρό[πλιος] Αἴλιος Βάσσος Χρύσεως στεφανηφορήσας, ἀρχιερατεύσας καὶ τὰς λοιπὰς ἀρχαίαι καὶ ἀξιωματικότητας τελέσας τὴν ἑαυτοῦ μητέρα.

Ἐπὶ ὀγκώδους τετραπλεύρου μαρμάρου. Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εὑρέθη ἐντὸς τῆς πόλεως Αἰδινίου καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πασόδαντ Ἰπράμ Ἄγα. Μῆκος τοῦ λίθου μ. 1 καὶ 30 σ/σ, πλάτος 42 σ/σ, πάχος 46 σ/σ. Τὸ πρῶτον ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1113 φύλλῳ τῆς «Ἀμαθειας», ἐξ ἧς ἀνεδημοσιεύθη καὶ ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Γαλλικῆς Συλλογῆς Ἀθηναίων, ἐξ ἀντιγράφου μου δὲ, ὅπερ ἔπεμψα τῷ κ. Σπέρρετ ἀνεδημοσίευσεν αὐτὴν οὗτος ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδόθεντι συγγράμματι Μικρασιατικῆς ἐπιγραφῆς τόμ. 3'.

Ἄριθ. 94.

(Ἀνέκδοτος)

..... Μνημεῖον| τὸ.....
 ΣΥ τὸ πρὸς ἀνα.....
 Λεσβίου τοῦ.....
 Διαδουμένου καὶ τέκνων
 καὶ θ[ε]ρυά[των] καὶ ἐγόνων

 καὶ θρέμα,

Ἐπὶ λίαν κατεφθαρμένης πλακῆς ἡ ἐπιγραφή αὕτη ὑπῆρχεν ἐν τῇ ἐν Αἰδινίῳ οἰκίᾳ τοῦ Ντουλουτζοῦ Ἰπράμ Φούρμαλι Σοκαί.

Ἄριθ. 95.

(Ἀνέκδοτος)

Λογγίνου

Ἐἰς τὰ πλάγια εὐρείας πλακῆς ἀναγινώσκειται τὸ ὄνομα Λογγίνου. Ἡ πλάξ αὕτη μετηνέχθη ἐν Αἰδινίῳ ἐκ τῆς ἐπὶ Μαιάνδρῳ Μαγνησίας λαξευθεῖσα δὲ καὶ τοποθετηθεῖσα παρὰ τὸ ἀναβρυτήριον, ὅπερ κεῖται ἔμπροσθεν τοῦ Δημαρχείου, χρησιμοποιοῦται εἰς ἀξάμενόν.

Ἄριθ. 96.

Τοῦτο τὸ μνημεῖον Μ[άρ]ου. Αὐρηλίου Ἀριστονεικοῦ καὶ Αὐρηλίου. Ἀφίου.

Ἡ πλάξ, ἐφ' ἧς ἀναγινώσκειται ἡ ἐπιγραφή αὕτη, ὑπάρχει ἐντεταγισμένη εἰς τουρκικὴν τινα οἰκίαν τοῦ χωρίου Κιμέρ.

Ἄριθ. 97.

[Βασιλεὺς ὁ δεῖνα τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ φ χαίρειν, Ἀριστέα |.....αἰ]

λο ἐγγρά[φ]εῖτε ὑπέ[ρ].....ἐν τῷ γράμ|
ματι γεγραμμένοις [...'Αν|
τιό]χου περιορισμούς παρεχι|
ομένων δεκάτην ἀ.....
δι' ἡμῶς ποεῖν παντ..... 'Α|
πόλλωνι αἱ σὺν τοῖς
βασιλικὸν δεκάτην τῷ Θε|
μιστοκλεῖ τῷ στρατηγ[ῶ].....
.....γεγραμμένων κα[.....

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐπὶ τετραγώνου στή-
λης εὐρέθη ἔμπροσθεν τῆς οἰκίας τοῦ Με-
γμέτ ἐφένδη κατὰ τὴν συνοικίαν Μερκεμέ
Μεγαλεσί. Τὸ πρῶτον ἐδημοσίευσεν αὕτην
ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 860 φύλλῳ τῆς «Ἀμαλ-
θείας» ἐξ ἧς ἀνεδημοσιεύθη ἐν τῷ Δελτίῳ
τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν μετὰ τῶν
ἀκολουθῶν σημειώσεων: Ἡ ἐπιγραφή αὕτη
εἶναι ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς βασιλέως τινὸς
τῆς Συρίας σταλείσης πρὸς τοὺς κατοίκους
τῆς πόλεως. Ἀναγνωρίζει τις ἐν τοῖς πρώ-
τοις διατηρηθεῖσαι γράμμασι τὸ τέλος τῆς
ἀρχικῆς φράσεως: [Βασιλεὺς τῆ
βουλῆ καὶ τῷ δήμ[ῳ] χαίρειν]. Ἡ ἐπιστο-
λὴ τοῦ βασιλέως εἶναι ἀπάντησις ἐκ ψηφί-
σματος, ὅπερ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Ἀριστέας καὶ
ὅπερ περιεῖχε τὰς αἰτήσεις καὶ τὰς ἀξιώσεις
τῆς πόλεως.

Στίχος 4.— Ἴσως γίνεται μνεῖα διατάγ-
ματος τοῦ Ἀντιόχου ἐπὶ ζητήματος μεθο-
ριακοῦ.

Στίχος 9.— Θεμιστοκλῆς εἶναι ὁ στρα-
τηγός, ὅστις διοικεῖ ἐξ ὀνόματος τοῦ βασι-
λέως καὶ εἰς ὃν οὗτος κοινοποιεῖ τὴν ἀπο-
ρῶσαν τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἀπόφασίν του.

Τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν ἀνεδημοσίευσεν
ἐξ ἀντιγράφου μου καὶ ὁ κ. Στέρρετ ἐν ταῖς
Μικρασιατικαῖς ἐπιγραφαῖς, τόμ. β'.

Ἀριθ. 98.

(Ἀνέκδοτος)

Φλαβία Σεκούνδα καὶ ὑπὲρ Μενεκρά-
τους φιλομύ|
τορος τοῦ

Ἐπὶ τεμαχίου καλλιτεχνικῶς ἐπεξεργα-
σμένου πλαισίου ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἀνευρέθη
ἐν τῷ αὐτῷ γώρῳ ἔνθα καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 24
καὶ 29 ἐπιγραφαὶ μας. Ὁ λίθος εἶχε μῆκος
ἐνὸς καὶ ἡμίσεως γαλλ. μέτρου, τὸ δὲ μέ-
γεθος τῶν γραμμάτων ἦτο 10 σμ. Ἐπὶ τοῦ
τεμαχίου τούτου ἀναγινώσκετο ἡ ἀκόλου-
θος περικοπή: Φλαβία Σεκούνδα καὶ ὑπὲρ
Μενεκράτους φιλομύ— ἐπὶ ἐτέρου δὲ τε-
μαχίου ὁμοίας ἐπεξεργασίας καὶ ἐπὶ τοῦ αὐ-
τοῦ γώρου ἀνευρεθέντος, ὑπῆρχεν ἡ συνέχεια
τορὸς του, τοῦθ' ὅπερ συναρμολόγησον ἀπο-
τελεῖ τὴν ἐπιγραφὴν Φλαβία Σεκούνδα
καὶ ὑπὲρ Μενεκράτους φιλομύτορος τοῦ
..... Τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἀν-
τίγραφον ἔπεμψα τῷ κ. Π. Βόλτερς, ὑπο-
διευθυντῇ τοῦ Λύτοκρ. Γερμαν. Ἀρχαιολ.
Ἰνστιτούτου Ἀθηνῶν.

Ἀριθ. 99.

Ἐπὶ τετραπλεύρου βάσεως ἀμυγδαλίτου
λίθου ὕψους 75 %₁₀, πλάτους 88 %₁₀.

Ἐπὶ τῆς κυρίας προσόψεως ἀναγινώσκε-
ται μόνον τὸ ὄνομα

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

παραπλεύρως δὲ τούτου ἡ ἀκόλουθος ἐπι-
γραφή:

Οἱ δε ἐνι[κ]ῶν τῶν ἀνδρῶν
δρόμῳ [μὲν] Πολύδ[ωρο]ς Νικίου
εὐεξίαν Ἀνι[ίοχος] Ἀντι[οχου]
ἀκοντι[σι]αν Παν[θει]δης Ἐρμίου
τοξικ[ῆ]ν [Ἀριστο]μύδης [Ἀριστο-
νίκου.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εὐρέθη εἰς τὸ βόρειον
μέρος τῶν ἐρειπίων τῶν Τράλλεων, οἱ δὲ
ἀνασχάπτοντες ἐργάται ὅπως μεταφέρωσι

τόν λίθον εύκολώτερον, διήρσαν αὐτόν εἰς τρία μέρη. Ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὸ δύσκολον τῆς πιστῆς ἀντιγραφῆς.

Ὁμοίως φύσεως ἐπιγραφή μας ὑπ' ἀριθ. 40 ἐδημοσιεύθη κατὰ τὸ 1881 εἰς τὸ Δελτίον τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν (Bulletin de corr. hellénique V. σελ. 343). Ἐνκαρτέστατα ὅθεν καταρτίζεται ὅτι οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες μεγάλως ἤσαν ἐν χρῆσει παρὰ τοῖς Τραλλιανοῖς.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Δελτίῳ τοῦ Γερμαν. Ἀυτόκρ. Ἰνστιτούτου Ἀθηνῶν.

Ἄριθ. 100.

(Ἀνέκδοτος)
του Πυθια

Ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου, ἔχοντος τὸ σχῆμα πλαισίου ὕψος δὲ γραμμῶν 10 ο), ἀναγινώσκειται ἡ λέξις: του Πυθια. Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ὑπῆρχεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ὀδατζί Μεμέτ Ἀγᾶ ἐν Αἰδίνῳ.

Τὰ Πύθια τῶν Τράλλεων συχνάκις μνη-

μονεύονται ἐπὶ τῶν νομισμάτων ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Καρακάλα. Ἀπόλλων ὁ Πύθιος ἐτιμᾶτο κατ' ἐξοχὴν ἐν Τράλλεσι, παρίσταται δὲ καὶ ἐπὶ νομισματός τινος τοῦ Δομιτιανοῦ μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς Πύθιος Τραλλιανῶν.

Ἦρα καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 105 ἐπιγραφὴν μας.

Ἄριθ. 101.

(Ἀνέκδοτος)

Κλ|αυδιανοῦ.....
Περίλαος Δημᾶ υ|ίδος.....
Ἄγροίτας [δηνάρια] ΡΝ. Ἄντ|ωνιος ρεινος [δηνάρια] Ρ. Ἄντ|ώνιος Ατταλ|λος [δηνάρια] ΡΚΛ. Ἄρχιμύ|δης:....
Μένανδρος Θεόδ|ωρος:
Θεοδώρου καὶ Μεν|άνδρου;.....
Καλουμένου Μητ|ρόδωρος
ἐφ' οἷς οἱ μύσται α..... [στεφ|ανοῖ τοὺς ἀνδρας
αὐτοῖς φιλοτειμῆ|ας.....
κα|ὶ πρὸς τὸν Θεόν.

Ἐπὶ τετραυσμῆνης πλακῆς ἐξαχθεΐσῃς ἐκ τῶν ἐρειπίων τῶν Τράλλεων.

Ἄριθ. 102.

[Γ.] Ἰουλίον, [Γ.] Ἰουλίου Φιλίππου Ἀρχιερέως Ἀσίας υἱὸν, Οὐέλινά, Φίλιππον, ἱππέα Ῥωμαίων τῶν ἐκλεκτῶν ἐν Ῥώμ|ῃ δικαστῶν ἐπίτροπον τῶν Σεβαστῶν, πατέρα Ἰουλίου Φιλίππου συγκλητικοῦ στρατηγοῦ Ῥωμαίων ἱερέα διὰ βίου τοῦ Διὸς τοῦ Λαλασίου.

Ἐπὶ ἐπεχειρησμένου βάλθρου ἀνευρεθέντος κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ ὄροπεδίου τῶν Τράλλεων. Τὸ πρῶτον ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 940 φύλλῳ τῆς «Ἀμαλθείας», ἀνεδημοσιεύθη δὲ καὶ εἰς τὰ Δελτία τῶν Σχολῶν Γαλλίας καὶ Γερμανίας, ἀλλὰ μετὰ τινῶν παραλλαγῶν, ἐξ ἀντιγράφου δὲ

ὅπερ ἐπεμψα τῷ κ. Σ. Στέρρετ ἐδημοσίευσεν αὐτὴν αὐτὸς ὀρθῶς ἐν ταῖς «Μικρασιατικαῖς Ἐπιγραφαῖς» αὐτοῦ τόμ. β'. Ὁ λίθος μετηνέχθη ἴσῃ ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ἐπὶ τοῦ ὄροπεδίου τῶν Τράλλεων ἀνεγερθέντος Ὀθωμ. Σχολείου, ἐνθα καὶ μέχρι τοῦδε εὕρισκεται. Σχολιάζων τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ὁ πρῶ-

ην διευθυντής τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν κ. Φουκάρ, ἐπιλέγει ὅτι ἡ οἰκογένεια τοῦ Γαίου Ἰουλίου Φιλίππου εἶναι ἤδη γνωστὴ ἐκ πολλῶν ἐπιγραφῶν, τοῦθ' ὅπερ ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ διακρίνωμεν τρία τῶν μελῶν αὐτῆς, ἅτινα φέρουσι τὰ αὐτὰ ὀνόματα τοῦ Γαίου Ἰουλίου Φιλίππου ἐπὶ τρεῖς γενεάς.

Γάιος Ἰούλιος Φίλιππος: α' υἱὸς βουλῆς, ἀρχιερεὺς, ἀγωνοθέτης διὰ βίου, τῶν περιωνύμων Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων ἐν Τράλλεσι, Ἀρχιερεὺς Ἀσίας, ζῶν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀντωνεῖνου [Le Bas καὶ Waddington *insc. d'Asie Mineure* 1652]

Εἰς Ἀσίαν, ὀνόματι Φίλιππος, ἦτο ἐν ὑπηρεσίᾳ, ὅποτε ἐγένετο τὸ μαρτύριον τοῦ Ἀγ. Πολυκάρπου τῆ 23 Φεβρουαρίου 155 μ. χ. ὥστε πολὺ πιθανὸν νὰ ἦγε τὸ αὐτὸ πρόσωπον.

Γάιος Ἰούλιος Φίλιππος: β'. οὗτινος τὸ ὑπόρρημα μανθάνομεν ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς, ὑπῆρξεν Ἰππότης Ρωμαῖος «*e milicibus selectis*» ἐπίτροπος τῶν Λυγύστων, πιθανῶς τοῦ Λ. Βέρου καὶ Μάρκου Αὐρηλίου, ἢ Μάρκου Αὐρηλίου καὶ Κομόδου, Ἱερεὺς διὰ βίου τοῦ Διὸς τοῦ Λαρασίου, λογιστὴς τῆς πόλεως Ἀφροδισιάδος [C.I.G. 2790] καὶ ἀγωνοθέτης καὶ λογιστὴς τῆς συντεχνίας τῶν Διονυσιακῶν τεχνιτῶν τῆς τε Ἰωνίας καὶ τοῦ Ἑλησπόντου [C.I.G. 2933]. Ὁ Γάιος οὗτος δὲν εἶχεν ἀνέλθει εἰς ὑψηλότερα τῶν ἐξασκουμένων ὑπὸ τῶν ἱπποστῶν ὑποργήματα.

Γάιος Ἰούλιος Φίλιππος: γ'. ζῶντος ἔτι τοῦ πατρὸς του ἐνεγράφη εἰς τὴν γερουσίαν καὶ ἔφθασε μέχρι τοῦ πρώτου πιθανῶς ἐπὶ Σεπτίμου Σεβήρου ἢ Καρακάλα

Ἀριθ. 103.

Μονομῆ
καὶ

Ποπλίου
Λουκκίου
Πεισῶ
Νίνου:

Ἐπὶ τινος στήλης ἱσταμένης ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ τουρκικοῦ τεμένους εἰς τὸ χωρίον Κιζιλτζίκισι ἀνέγνωσα τὴν ἀνωθεν ἐπιγραφὴν, ἀλλ' ὁ Le Bas ἐκ ξένης ἀντιγραφῆς ἐδημοσίευσεν αὐτὴν ἐν τῷ συγγράμματι του, Ἀρχ. ἐκδρ. ἀριθ. 615 οὕτω: Μονομάχαι Ποπλίου Λουκκίου Πεισωνίου, ἧτις παραβλαβλομένη μετὰ τοῦ πρωτοτύπου τῆς ἡμετέρας ἀντιγραφῆς φαίνεται ἔλας παρελλοχλημένη.

Ἀριθ. 104.

Ἀριστοφῶν
Τιμοκράτου
Νάνις
Τιμοκράτου

Ἐπὶ πλακῶς ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἀνευρέθη ἐν τινι συκοπεριβόλῳ παρὰ τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ Δερμεντζίκι.

Ἀριθ. 105.

Παυσανίας ὁ γενόμενος ἱερεὺς αὐτοῦ ἐκ τοῦ χαρισθέντος ὑπ' α' τοῦ διαφόρου ἀνέθηκεν ἐπιμεληθέντος, Πρωταγόρου Ἀκάμαντος τοῦ ἐπὶ τῶν προσόδων τοῦ Διονύσου.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐπὶ βάλρου, μήκ. 0,91 ὑψ. 0,38 καὶ πλάθ. 0,38 εὐρέθη κατὰ τὸ βόρειον μέρος τῶν ερειπίων τῶν Τράλλεων, εἰς τοὺς πρόποδας σχεδὸν τῆς Ἀκροπόλεως καὶ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἔνθα ἀκριβῶς εὐρέθη κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1887 ὠρμία ἀκτινωτῆ κεφαλῆ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ ἧτις ἀπεστάλη εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Κων)πόλεως.

Ἡ ἐπιγραφή μας αὕτη ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Διονύσου βεβαίως, ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμῷ 3843 τοῦ «Νεολόγου» ὑπὸ τοῦ Α. Ε. Κοντολέοντος ἀλλὰ μέ τινες παραλλαγές, ἴσως ἀντὶ «'Ακάμαντος τοῦ ἐπὶ» ἐδημοσιεύθη «'Αρόμαντος» παραλειφθέντος τοῦ ἄρθρου τοῦ ἰ και τῆς προσέσεως ἐ π ἰ, φαίνεται ὅτι οἱ ἀντιγραφεῖς δὲν ἐπρόσεξαν καλῶς εἰς τὴν ἀντιγραφὴν τῆς ἐπιγραφῆς, καίτοι αὕτη οὐδεμίαν παρουσιάζει ἔλλειψιν στοιχείων.

Εἰς αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ μέρος εὑρέθη καὶ τεμάχιον λευκοῦ μαρμάρου, φέρον τὴν ὑπ' ἀριθ. 106 ἐπιγραφὴν

ΑΠΟΛΛΩΝΙ. (ὕψος γραμμάτων 5 ο/ο)

Καταφαίνεται λοιπὸν ὅτι ὑπῆρχε καὶ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Τράλλεσιν εἰς τιμὴν τοῦ ὁποίου οἱ Τραλλιανοὶ ἔφερον καὶ νομίσματα ἔχοντα οὕτως: ἐπὶ τῆς μιᾶς προσόψεως, ὑπῆρχε κεφαλὴ ἀκτινωτῆ τοῦ Ἀπόλλωνος περίξ δὲ αὐτῆς **ΗΛΙΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝ**, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐτέρου μέρους ἡ Ἄρτεμις τῆς Ἐφέσου καὶ περίξ **ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ**.

Κατὰ τὰς ἐνεργηθεῖσας δὲ ἀνασκαφὰς τὸ 1888 ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Χούμαν, ἐπ' αὐτοῦ ἀκριβῶς τοῦ μέρους, οὐδὲν ἄξιον λόγου οἰκοδόμημα ἀνεκαλύφθη ἀποδεικνύον τὴν ταυτότητα τοῦ ἱεροῦ, ἴσως διότι αἱ ἀνασκαφαὶ αὗται ἐγένοντο βεβιασμένοι, ἂν δὲ ποτε ἐπαναληφθῶσι ταιαῦται συστηματικώτερον, ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι σπουδαῖα θὰ γίνωσι ἀνακαλύψεις.

Αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 4280 φύλ. τῆς «Ἀμαλθείας», καθὼς καὶ εἰς τὸ Δελτίον τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, σελ. 280.

Ἄρ.θ. 106.

Ἀ|πόλλωνι

Ἐπὶ τεμαχίου λευκοῦ μαρμάρου ἀνευ-

ρεθέντος ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ ἔνθα καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 105 ἐπιγραφή μας.

Ἄρ.θ. 107.

.....
Σεβαστοῦ.....

Ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου χρησιμεύοντος ὡς βαθμὶς ἐν τῷ τεμένει Βεησι Πασά. Ὑψος γραμμάτων 12 ο/ο.

Ἄρ.θ. 108.

Πόλις.....
υἱοῦ Εὐαρῆ.....

Ἐπὶ τεμαχίου μαρμαρίνου πλαίστιου, ἐκ τῶν ἐρειπίων τῶν Τράλλεων.

Ἄρ.θ. 109.

[Διαφύλατε κύριε τὸ]ν δοῦλον σου
Κ[ων]σταντί

Ἐπὶ τεθραυσμένου πηλίνου ἀγγείου ἀναγινώσκειται [Διαφύλατε κύριε τὸ]ν δοῦλον σου Κ[ων]στα[ν]τί.

Ἄρ.θ. 110.

(Ἀνέκδοτος)

Κοῖν[του]τεκ
Ποπλίου.....
Σεκούνδα φ[ιλομυ]τιωρ[ι];
γυνὴ Κο[ίν]του|
Κοῖν[τα] τέκ...
Κοῖν[τα].....
.....

Ἐπὶ τεμαχίου ἐπιτυμβίου πλακῶς. Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εὑρέθη πλησίον τῶν τριῶν Ἀψίδων ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῶν Τράλλεων.

Ἄρθ. 111.

(Ἀνεκδότος)

Τὸ μνημείον
Λυκίσκου τοῦ Περιγενοῦ[ς] καὶ
Γαυφίλου τοῦ Ἀθηναγόρου
σιτοπωλῶν

Ζώσιν

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακῶς, ἡ ἐπιγραφή αὐ-
τῆ ἀνήκει τῷ ἱατρῷ κ. Δ. Κομνημῷ, εὐρέθη
δὲ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῶν Τράλλεων.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐνεχράχθη δις ἐπὶ τῆς
ἰδίας πλακῶς κατὰ δύο διαφόρους ἐποχὰς ὡς
δηλοῦται ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τῶν γραμμά-
των. Ἀντίγραφον τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης
ἔπεμψα τῷ κ. Π. Βόλτερς, ὑποδιευθυντῆ τοῦ
Αὐτοκρ. Γερμ. Ἀρχ. Ἰνστιτούτου Ἀθηνῶν.

Ἄρθ. 112.

Φλαοῦιον Φ[λάβιον]
τοῦ σεβαστοῦ ἰ|π|α
τικῶν συγγενι[.....]
Ἡ κρατίστη Κλ[αυδία]
βουλὴ καὶ ὁ δῆ[μος τῆς]
λαμπροτάτης μητρο|
πόλεως τῆς Ἀ[σίας καὶ]
νεωκόρου τῶν σεβαστῶν
καὶ ἱερὰς τοῦ [Διὸς τοῦ Λα|
ρασίου κ|ατὰ τὰ δόγματα]
τῆς ἱερωτάτης συνκλή|
του Καίσαρ[έων Τραλλια|
νῶν πόλ[εως
Διὰ τὴν Περ.....
ἐν ταῖς ἀρχα[ῖς καὶ λειτουργ|
γίαις εὐνοί[αν καὶ
φιλοτιμίαν

Ἐπὶ τετραπλεύρου πλακῶς ἐχούσης μῆ-
κος 1 καὶ 1᾽ 0), πλάτος δὲ 3᾽ 0) καὶ πᾶχ.
3᾽ 0). Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ὑπῆρχε πρὸ τε-
τραετίας ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἰσχυρῆ Νάλ-
πάντ καὶ ἐχρησίμευεν ὡς βαθμῆς, μετενέχθη

δὲ ἐκεῖ βεβαίως ἐκ τῶν ἐρειπίων τῶν Τράλ-
λεων. Τὸ πρῶτον ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ «Ἀ-
μαλθείᾳ», ἐξ ἀντιγράφου μου δὲ ἀνεδημο-
σίευσεν αὐτὴν ὁ Δρ. Κ. Μπούρας ἐν τῷ Δελ-
τίῳ τῆς Γερμανικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν μετὰ
τῶν ἀκόλουθων σημειώσεων ὡς τὴν ἀκριβῆν
μετάφρασιν ὀφείλομεν εἰς τὸν ἀκόλουθον διερ-
μηγέα τοῦ ἐν Σμύρνῃ Γερμ. Προξενείου κ.
Βύαγ. Δούβλην.

Ὁ Waidlingham εἶχεν ὀρίσει ἐξ ἐπιγρα-
φῶν νομισμάτων ὅτι αἱ Τράλλεις ἀπὸ Αὐ-
γούστου μέχρι τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς βασι-
λείας Νέρωνος ἐκαλοῦντο «Καίσαρεια» (1)
Ἐπὶ Νέρωνος ἤδη ἐπὶ νομισμάτων ἀπαντῶν-
ται ὡσαύτως «Τραλλιανῶν Καίσαρῶν»
ἔπερ καὶ ἐπὶ Δομιτιανοῦ ἀπαντᾶται ἔπειτα
ἕμως ἐξαρκυρίζεται καὶ ἀπλῶς «Τραλλια-
νῶν» συνειθίζεται.

Νόμισμα μὲ τὴν κεφαλὴν τοῦ νέου Αὐ-
γούστου (Καῖσαρ Σεβαστὸς) καὶ «Τραλ-
λιανῶν» ἐσημειωμένον ἐν τῷ Μιονητῆ IV
(Lydie) N° 1059 ἐκόπη βεβαίως πρὸ τοῦ
27 π.χ. Ἄλλως τε ἀπαντᾶται ἀπὸ Αὐγού-
στου μέχρι Νέρωνος τακτικῶς τὸ «Καίσα-
ρέων» χωρὶς ὀλοτελῶς ἢ ἀποκλείη το «Κ.
Τραλλιανῶν» (2) ἔπερ ἐπὶ Δομιτιανοῦ με-
τεβλήθη εἰς «Τραλλιανῶν Καίσαρῶν».
Νομίσματα τοῦ Νέρου καὶ Τραϊανοῦ ἐλλεί-
πουσι, ἀπὸ τοῦ Ἀδριανοῦ φαίνεται ἀπαντώ-
μενον μόνον «Τραλλιανῶν», ὡς χαρακτη-
ριστικὸν δὲ δύναται ν' ἀναφερθῆ τὸ νέον περί-
εργον νόμισμα (Imhoof-Blumer griech,
Munzen σελ. 727 ἀρ. 642 b) ἔπερ μετὰ τοῦ
ὀνόματος καὶ τῆς προτομῆς τοῦ Καίσαρος
Μ. Αὐρηλίου παριστᾶ τὸν μυθικὸν ἰδρυτὴν

(1) Τὰ νομίσματα ἐπ' ὧν βασιζει τὸν προσδιορι-
σμένον τοῦτον σημειοῦνται ἐν τῷ *Monnet Suppl. VII.*
(Lydie) ἀρ. 701 κεφαλὴ τοῦ νέου Νέρωνος καὶ
Λαράσιος Καίσαρῶν.

(2) *Monnet a.o.* ἀριθ. 1057 (νεώτερος Αὐγου-
στος) καὶ *Suppl.* ἀρ. 1063 (Νέρων) ἀριθ. 678 (Τραλ-
λιανῶν Κ.) 1053-6 (Κ.Τ.) κτλ.

Τραλλέα μετ' ἐπιγραφῆς «Τραλλεῖς κτίσταις», ὁ δὲ νέος κτίστης Λύγουστος εἶναι ἄρτι ἐλησημονημένος.

Ἡ ἐλλιπὴς αὐτῆ καὶ ὅλως ἀκατάλληλος εἰκὼν συμπληροῦται σπουδαίως ἐξ ἐπιγραφῶν τῆς πόλεως, ἐκτὸς δὲ πολλῶν ἄλλων καὶ ἐξ ἐπιγραφῆς, ὑπὸ Κοντολέοντος ἐν τῇ ἐφημ. «Ἀμαλλεῖα» 16 Ἰουλίου 1892 δημοσιευθείσης ἐνταῦθα δὲ ἐκ τινος λίαν ἐπιμεμημένου ἀντιγράφου τοῦ πασιγνωστοῦ Τραλλιανοῦ κ. Μιχ. Παπακωνσταντίνου, διαθιβάσθέντος μοι πάνυ προθύμως ὑπὸ τοῦ κ. Φοντριέρ κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1892. Τὸ πρωτότυπον κατὰ τὴν δῆλωσιν τοῦ κ. Παπακωνσταντίνου εἶναι κατὰ μῆκος κατεστραμμένον.

Ὡς πρῶτον ἐξαγόμενον τῶν προεκθεθέντων εἶναι ἡ παρατήρησις ὅτι αἱ ἐπιγραφαὶ συμφωνοῦσι μετὰ τῶν εὐρεθέντων νομισμάτων, ὅτι μετὰ τὸν Νέρωνα δὲν ἀπαντᾶται ἀπλῶς πλέον τὸ Καισαρεῖς, δεύτερον, ὅτι κατόπιν ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς τῆς πόλεως «Καισαρεῖς Τραλλιανῶν» καὶ ἀπλῶς «Τραλλιανῶν» παραλλήλως ἀπαντῶνται καὶ ὅτι τὸ πρῶτον ὄνομα μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ 3 αἰῶνος βεβαίως ἐν χρήσει ἦτο.

Πρὸς τούτοις ἀπαντῶμεν ἐπὶ νομισμάτων τὸν τόσον πολῦτιμον τίτλον τὸν οὐχὶ πρὸ τοῦ Καρακάλλα παρουσιαζόμενον ἐπὶ Τραλλιανῶν νομισμάτων «νεωκόρος τῶν Σεβαστῶν» ἐπὶ ἐπιγραφῶν παρὰ τὸ «Καισαρεῖς Τραλλιανῶν» ὡς καὶ παρὰ τῷ «Τραλλιανῶν» ἀπλῶς ὑπὸ τίνος αὐτοκράτορος ἀπενεμήθη ὁ τίτλος οὗτος; Ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν ἐν αἷς σημειοῦται φαίνεται κατὰ τὴν πλειστάκις ἐκφρασθεῖσαν γνώμην ὅτι ὁ λίαν γνωστὸς περικιλιμένος γραφικὸς χαρακτήρ ἀνάγεται ἰδίως εἰς τὸν 1. αἰῶνα μ. χ. Ὁ Büchler εἰς τὸ σύγγραμμά του De neocuria σελίς 90 (ἴδε σελ. 110) ὥρισεν κατὰ

τὴν γνώμην του, τοῦ χαρακτήρος ἐκείνου ἐξαφανιζομένου μετὰ τὸν Ἀδριανόν, τὴν ἀπονομήν τοῦ τίτλου νεωκόρος εἰς τὰς Τράλλεις εἰς τὴν μεσοβασιλείαν Νέρωνος καὶ Ἀδριανοῦ. Ἡ γνώμη αὕτη εἶναι ἐσφαλμένη, ἐπειδὴ ὁ γραφικὸς ἐκεῖνος χαρακτήρ [ὅστις εἰρήσθω ἐν παρόδῳ ἦτο ἐν χρήσει ἐν Ἀσίᾳ ἀπὸ τοῦ 2 π. χ. αἰῶνος] καὶ κατὰ τὸν 3 ἡδὴ αἰῶνα πολλαχῶς ἀπαντᾶται. Ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ λοιπὸν τῆς ἐν λόγῳ ἐπιγραφῆς ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἡλικίαν τῆς δὲν δυνάμεθα νὰ ὀρίσωμεν ἢ ὅτι αὕτη ἐγράφη μετὰ τὸν Νέρωνα [ἐνεκεν τῶν ΕΣΩ] καὶ οὐχὶ μετὰ τὰς πρώτας δεκαετίας τοῦ 3 αἰῶνος.

Αἱ Τράλλεις ἀπετέλουν μέχρι πρὸ οὗο ἐτῶν μετὰ τῆς Φιλαδελφείας ὅσον ἀφορᾷ τὸν τίτλον τοῦ νεωκόρου ἐν ζεύγος. Ὁ τίτλος οὗτος ἐπιβεβαιοῦται ὡσαύτως διὰ τὴν Φιλαδέλφειαν πρωτίστως ἐκ νομισμάτων τοῦ Καρακάλλα, ἐν τούτοις ὑποθέτει ὁ Büchler ὡς παραδεκτέαν τὴν ἀπονομήν ἡδὴ ἐπὶ τῶν Φλαβιανῶν.

Καὶ ὅμως ἡ ὑπ' ἐμοῦ ἐν τῷ [Wochenschrift für Klassische Philologie 1891 σελίς 1242 f.] ἀνακοινωθείσα ἐπιγραφή ἐνδεικνύει ὅτι ἡ πόλις ἐν πρώτοις ὑπὸ Καρακάλλα τῷ 215 νεωκόρος ἐγένετο ὅτι δ' αὕτη ὡσαύτως ὁ τίτλος «μητρόπολις» ἀπενεμήθη συμπεραίνει δίκαιως ὁ Büchler ἐκ τινῶν ἐπιγραφῶν τοῦ 3 αἰῶνος.

Τὸν νεωκόρον ἐξεκόνιζεν ἡ Φιλαδέλφεια ἐπὶ νομισμάτων ἐφ' ὧν ὁ Αὐτοκράτωρ παριστάνετο. Ὁὖον πρὸ ναοῦ [Mionnet IV Lydie 583.] Τὸ αὐτοκρατορικὸν ἀπονεμητήριον πτυχίον ἐξέθετεν αὕτη ἐπὶ μαρμαρίνης πλακῶς ἐγκεχαραγμένον πλαισιουμένης λίαν πολυτελῶς τὸ πλαίσιον παρὶστα τὸ ἀέτωμα ναοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιστυλίου ἐφέρετο ἡ ἐπιγραφή «Ἀντωνεῖνος σ' ἐκτιζε».

Ἄριθ. 113.

(Ἀνέκδοτος)

Αὐτοκράτο
ρι Καίσαρι Τραι
ανῶ Ἀδρια
νῶ Σεβασ
τῶ Σωτή
ρι καὶ κτίσ
τη.

Ἐπὶ βάλθρου, ὕψους 63 οἴρ καὶ πλάτους 30 οἴρ ἡ ἐπιγραφή αὕτη ὑπάρχει ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ μετανάστου Σαλί Οὐστᾶ Φούρμαλι σοκαί. Ἀντίγραφον ταύτης ἐπέμψα τῶ κ. Π. Βόλτερς, ὑποδιευθυντῇ τοῦ Γερμαν. Αὐτοκρ. Ἀρχαιολ. Ἰνστιτούτου Ἀθηνῶν, κατὰ δὲ τὴν ἐν Ἀϊδινίῳ δικυονήν τῶν κ. κ. Κομπιτζίεκ καὶ Ρεϊγέλ ἐδωκα αὐτοῖς ἀντίγραφον.

Ἄριθ. 114.

(Ὅρα πρωτότυπον.)

Ἄριθ. 115.

(Ἀνέκδοτος)

.....οἰς Π—Κλαυδία βουά|ῃ
Σωτ|ήριχος ὁ πατήρ αὐτοῦ ἀνέθηκ|εν
ἐτη|σειῶς τε ἀπὸ τῆς προσόδο|υ
ὡς ἐπὶ τῶν αἰῶνα καθέκα|στον
ἔτος τῆς| γενεσίου [αὐτο|ῦ ἡμέρα|ς]
τὸν.....

Ἐπὶ τεμαχίου μαρμαρίνου πλαισίου μετενεχθέντος ἐκ τῶν ἐρειπίων τῶν Τράλλεων ὑπάρχει ἔμπροσθεν τῆς οἰκίας Χ' Γιούσπασι, συνοικία Τσατάλ Τσεσιμέ.

Ἄριθ. 116.

Νύ|μφας ἰγ|είας Θεῖ
..... κατ' ὄν|ε]ιρον

Κάτωθεν ἀναγλύφου παριστάνοντος γυναῖκα λουομένην ὑπῆρχεν ἡ ἄνω ἐπιγραφή ἀνήκουσα τῶ ἱατρῶ κ. Δημ. Κομνηνῶ, ἐξ ἀντιγράφου δὲ καὶ ἐκτυπωματός μου ἀνέγνωσεν ὁ κ. Π. Βόλτερς Νύμφας.

Ἄριθ. 117.

(Ἀνέκδοτος)

Πό[πλιος]
Αἰλίου
Ἀντιόχου

Ἐπὶ στήλης ἐξαχθείσης ἐκ τῶν ἐρειπίων τῶν Τράλλεων.

Ἄριθμοὶ

118, 119, 120, 121.

(Ὅρα πρωτότυπα.)

Ἄριθ. 122.

(Ὅρα πρωτότυπον.)

Τὸ τεμάχιον τῆς πλακῆς, ὅπερ φέρει τὴν δετὴν ἐπιγραφήν, μετηνέχθη ἐν Ἀϊδινίῳ ἐκ Μυλάσων παρά τινος Ἰσραηλίτου ἀντιγράφου δὲ ταύτης ἔλαβον καὶ οἱ κ. κ. Κομπιτζίεκ καὶ Ρεϊγέρ.

Ἄριθ. 123.

(Ὅρα πρωτότυπον.)

Ἄριθ. 124.

Τῇ γλυκυτάτῃ πατρί|δι
Μαρ. Αὐρ. Ἀνδρέας συ|ν τ
ῇ γυναικὶ Κλ. Θεοδώ
ρου καὶ τοῖς παισίν
Ἰουλιανοῦ, Ἀνδρέα

Θεοδώρω, τοῖς
ἐπιχρύσους ἔρωτας ιη΄.
καὶ τὰς β΄. νείκας σὶν
ταῖς βάσεσιν ἐκ τῶν
ιδίων ἀνέθηκ[εν].

Τετραπλευρος στήλη, χειμένη ἐν τῷ τουρ-
κικῷ νεκροταφείῳ, κατὰ τὴν θέσιν Α ἰ τ ζ α
φέρει τὴν ἄνωθι ἐπιγραφήν.

Ἄριθ. 125.

(Ἀνέκδοτος)

Παιώνιος
Διονυσίδου
γενόμενος
ἐργεπιστά
της ἐπεμε
λήθη τοῦ ἔρ-
γου τῶν δύο
πλήθρων

Ἐπὶ τεμαχίου λευκοῦ μαρμάρου ἐντεται-
χισμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Χ΄ Τσακίρ εἰς
τὸ χωρίον Κιμέρ. Τοῦ πλήθρου ἡ σημασία
εἶναι διπλῆ, μήκους καὶ ἐπιφανείας, καὶ
ὅταν μὲν εἶναι μήκους εἶναι ποδῶν ἑκατὸν,
ὅταν δὲ εἶναι ἐπιφανείας δεκάκις χιλίων πο-
δῶν. (Νικηφ. Ἱστορ. Βυζ. σελ. 516, τὸ πλήθρον
ἐστὶ πήχεων ρλ΄.)

**Ἄριθμοὶ
126, 127, 128, 129.**

(Ὅρα πρωτότυπα.)

Ἄριθ. 130.

Μητροδώρος
Μητροδώρου
φύσει δὲ Βοίθ|ο
νος ὁ εἰρημιέ
νος ἐργεπι

στάτης τοῦ
τείχους τῶν
δύο πλήθρων
ἐπεμελήθη.

Τεμάχιον πλακὸς μετενεχθὲν ἐκ τῶν ἐ-
ρειπίων τῶν Τράλλεων καὶ ἐντεταιχισμένον
εἰς τὸ ἐργοστάσιον ἢ «Ἐνωσις». Τὴν ἐπι-
γραφήν αὐτὴν ἀνεδημοσίευσεν καὶ ὁ κ. Ρα-
γὲ ἐν τῷ συγγράμματι τοῦ «Λατινικὸς
Κόλπος».

Ἄριθ. 131.

Ἡ] σορὸς καὶ ἡ περὶ αὐ-
τὴν Καμάρα καὶ ὁ παρ[α-
κείμενος βωμὸς καὶ
ἡ παρεσιῶσα στήλη
λευκόλιθος Δαδού
χου. Ἰου. Φιλίππου
συγκληπτικοῦ
δοῦλου πρᾶγμα
τευτοῦ καὶ γυν[αι-
κὸς καὶ τέκνω|ν
καὶ ἐγκόνω|ν
καὶ θρη|εμμάτ|ων
αὐ|τοῦ.

Ἡ φέρουσα τὴν ἐπιγραφήν αὐτὴν πλᾶξ
ὑπάρχει ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Χονκέμουγλου
Ἰπρᾶῖμ μετενεχθεῖσα ἐκεῖ ἐκ τῶν ἐρειπίων
τῶν Τράλλεων. Ἐδημοσιεύθη δὲ ἐν τῷ Δελ-
τίῳ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη οὐδόλως διαφέρει τῶν
τύπων τῶν γενικῶς ἀπαντωμένων ἐπὶ τῶν
τάφων ἐν Μικρασίᾳ. Περὶ τοῦ θέματος δὲ
τούτου ἴδε τὴν Λατινιστὶ γεγραμμένην
πραγματείαν τοῦ κ. Βιτάλ-Λαπλάς.

Ἄριθ. 132.

(Ὅρα πρωτότυπον.)

Ἄριθ. 133.

Ζωπυρίων Μητροδώρου
Μανδρών Ζωπυρίωνος.

Ἄριθ. 134.

Σεβ|αστίν. Ἀγριπείναν
Ἰουλίᾳ Τιβερίου Ἀπολλωνίου
θυγάτηρ Ἀφιδίς γυνὴ δὲ Γαίου
Ἰουλίου Ρηγείνου Ἀμυντιανοῦ
ἡ ἱέρεια αὐτῆς καθιέρωσεν.

Ἡ φέρουσα τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην πλὴν ἐξήχθη ἐκ τῶν ἐρειπίων τῶν Τράλλεων καὶ ἐκ τοῦ χώρου τοῦ κοινῶς λεγομένου «Παναγία». Ἐδομησοιεύθη δὲ ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν μετὰ τῶν ἀκολούθων σημειώσεων.

Ἐκ πολλῶν ἐπιγραφῶν βλέπει τις ὅτι ὁ τίτλος «Σεβαστή» ἐδόθη ἐπίσης εἰς τὴν σύζυγον τοῦ Γερμανικοῦ ὡς καὶ εἰς τὴν τοῦ Αὐτοκρ. Κλαυδίου ἐν τούτοις οὔτε ἡ μία, οὔτε ἡ ἄλλη τῶν δύο τούτων Ἀγριππινῶν ἀπεθεώθη ἐπίσημως ἐν Ρώμῃ.

Πολλαὶ ὁμως πόλεις τῆς Μικρασίας ἠσπάσθησαν τὴν λατρείαν αὐτῶν: Ἐν Λέσβῳ ἄτομόν τι φέρει τὸν τίτλον τοῦ ὑπογυμνασιάρχου ἐν ταῖς ἐφορταῖς ταῖς καθιέρουθεῖσαις πρὸς τιμὴν τῆς θεᾶς Ἀγριππίνης: ὠσαύτως δὲ βλέπομεν ὅτι καὶ ἐν Τράλλεσιν ὑπῆρχεν ἱέρεια ἀφιερωμένη εἰς τὴν λατρείαν αὐτῆς: ὁ σύζυγος τῆς ἱερέας ταύτης Γάιος Ἰουλ. Ρηγείνος εἶναι ἀναμφιβόλως τῆς αὐτῆς οικογενείας μετὰ τοῦ ἀρχιερέως τῶν ἐν Ἐφέσῳ ναῶν Τιβερίου Ἰουλ. Ρηγείνου, ὅστις ἀναφέρεται ὡς ἀγωνοθέτης εἰς πολλὰς ἐπιγραφὰς τῆς Ἐφέσου.

Ἄριθ. 135.

(Ἦρα πρωτότυπον.)

Τὸ κιονόκρανον, ὅπερ φέρει τὴν ἄνωθι ἐπιγραφὴν, εὑρίσκεται εἰς τὴν συνοικίαν τοῦ Τσοχατάραγα καὶ χρησιμεύει ὡς ἰγδίον, μετηνέχθη δ' ἐνεῖ βεβαίως ἐκ τῶν ἐρειπίων τῶν Τράλλεων.

Ἄριθ. 136.

(Ἦρα πρωτότυπον.)

Ἡ στήλη ἡ φέρουσα τὴν ἄνωθι ἐπιγραφὴν εὑρίσκεται ἐν τῷ τεμένει Ἐνὶ Ἰσκι Τζαμί.

Ἄριθ. 137, 138.

(Ἦρα πρωτότυπον.)

Οἱ ἀριθ. 137 καὶ 140 δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τοὺς πίνακας, ὡς ἀπλᾶ ἀσήμεντα τεμάχια.

Ἄριθ. 141.

(Ἀνέκδοτος.)

.... Ἀπολλώδορος.....

Τὸ τεμάχιον τοῦ μαρμαροῦ, ἐφ' οὗ ὑπάρχει ἐγκεχαραγμένον τὸ ὄνομα Ἀπολλώδορος, ὑπάρχει ἐντετειχιτισμένον εἰς τὸ τουρκικὸν νεκροταφεῖον κατὰ τὴν θέσιν Κοδς ντιπί.

Ἄριθ. 142.

..... Κυθίνου Ἰσαπ.....

Ἄριθ. 143.

(Ἀνέκδοτος)

(Ἦρα πρωτότυπον.)

Ἄριθ. 144.

(Ἀνέκδοτος)

P. Cornelio. P. Escenio
Accenso
Ex-Testamento
Ποπλίου Κορνηλίου
Ποπλίου Γεντίου Ακκίσσου
ἐκ τῆς διαθήκης.

Ἄριθ. 145, 146.

(Ἀνέκδοτος)
("Ὅρα πρωτότυπα.)

Ἄριθ. 147.

(Ἀνέκδοτος)

Αὐτοκράτορι Καίσαρι Τραϊανῷ
Ἄδριανῷ σεβαστῷ σωτῆρι καὶ
κτίστῃ Καισαρίνῃ σεβαστῇ.

Ἐπὶ τετραγώνου βάσεως ἡ ἐπιγραφή
αὕτη ὕψους 63 οἰο καὶ μήκους 35 οἰο ὑ-
πάρχει ἔμπροσθεν τῆς οἰκίας τοῦ ἐν Ἀϊδι-
νίῳ Σώκιαλι Χ" Ἰπράμ Βέη. Πρῶτον ἦδη
ἡ ἐπιγραφή αὕτη ὀνομαστὶ μνημονεύει τὸ ὄ-
νομα Καισαρίνῃ τὴν πόλιν τῶν Τράλλεων.
"Ὅρα τὴν ὑπ' ἀριθ. 112 ἐπιγραφήν.

Ἄριθ. 148.

(Ἀνέκδοτος)

..... [Γυμνασίαρ
χον τῆς δε πατρίδος
στρατηγήσαντα, δεκαπρῶ
τεύσαντα, σειτωνήσαντα τὸ γ'.
παιδοποιήσαντα, ἀγορανο-
μήσαντα, ἀργυροταμιεύσαντα,
γενόμενον δὲ καὶ ἐπὶ τῆς
ἐνχαράξεως τῶν ἐνγράφων
ἄνδρα ἀγαθόν,
ἀγωνοθετήσαντα ὑπὲρ τῶν
τέκνων τῶν μεγάλων
Ἄσκληπιείων

Ἡ στήλη, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἐγκε-
χαραγμένη ἡ ἐπιγραφή αὕτη, ἔχει ὕψος
85 οἰο καὶ διάμετρον 61 οἰο. Εὐρίσκεται δὲ
ἐν τῷ ἀγρῷ τοῦ Κιρπισσόγλου Χ" Μετέ-
ταλη κατὰ τὴν θέσιν Ἰλίτζα μπασή. Τὸ
ἄνω μέρος τῆς στήλης εἶνε τετραυσιμένον.
Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης πρῶτον ἦδη
βλέπομεν ὅτι καὶ ἐν Τράλλεσιν ἦτο ἐν χρήσει
τὸ ἀξίωμα τοῦ Παιδονόμου ὅπερ ἐν Σπάρ-
τῃ ἐνομιζέτο λίαν ἐντιμὸν. Ἐκ δὲ τοῦ 10ου

στίχ. ὅτι ἐν Τράλλεσιν ἐτελοῦντο μικροὶ καὶ
μεγάλοι ἀγῶνες πρὸς τιμὴν τοῦ Ἄσκληπιοῦ.

Ἄριθ. 149.

(Ἀνέκδοτος)
("Ὅρα πρωτότυπον.)

Ἄριθ. 150

(Ἀνέκδοτος)

Ἀγαθῇ τύχῃ
τῷ Διὶ
τὸν Διόνυσον
Ἀγαθήμερος
ιερὸς

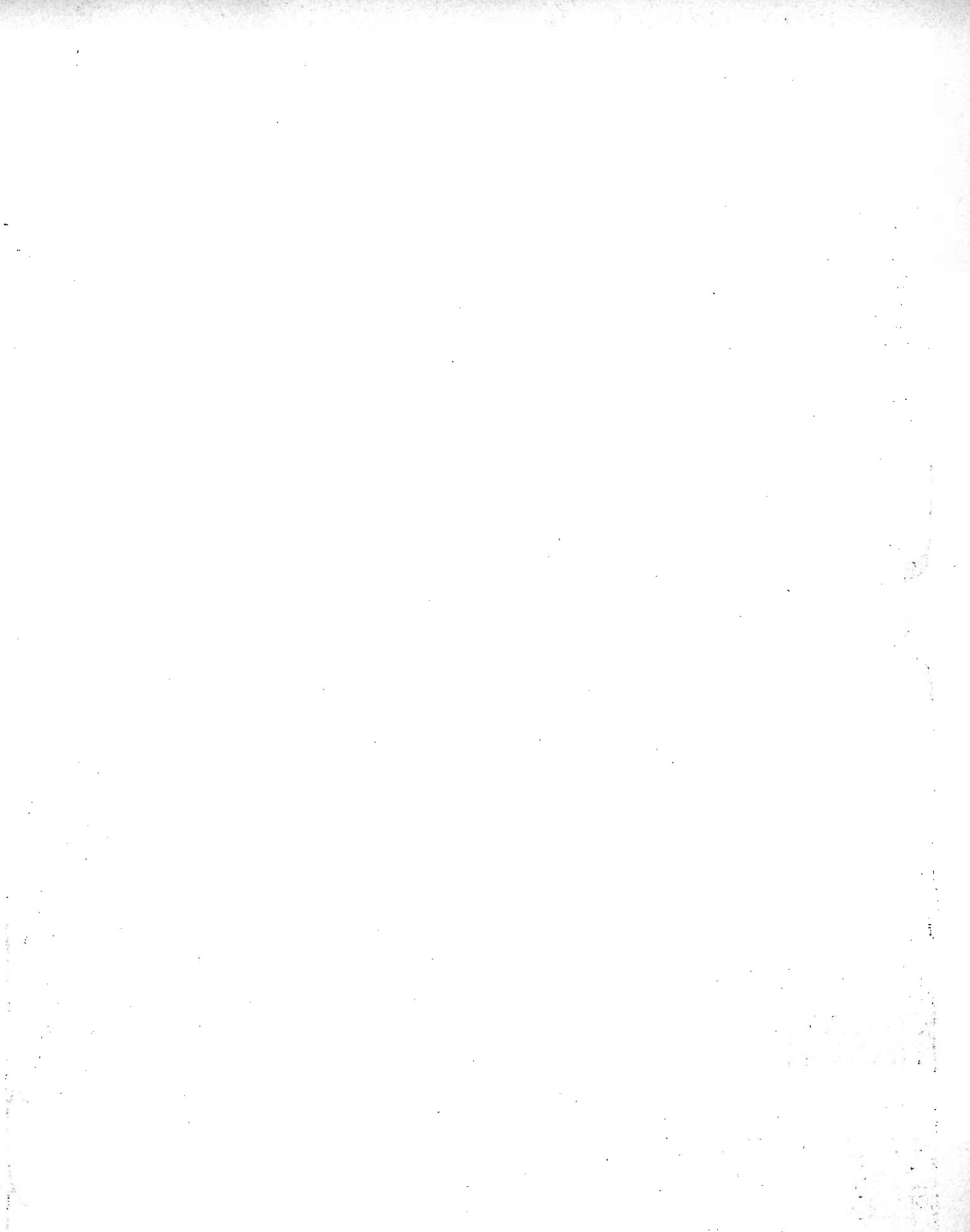
Ἐξ ἀντιγραφῆς τοῦ ἀδελφοῦ μου Ζαχαρία.
Ὑψος 1 καὶ 10 οἰο, διάμετρος τοῦ κυ-
λινδρου 55 οἰο. Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐπὶ βάλθρου
ἀγάλματος, ὡς τὰ ἐπ' αὐτοῦ ἴχνη δεικνύουσιν,
ἔκειτο ἐν τῷ τουρκικῷ νεκροταφείῳ Ἀπα-
τζόγλου ὀνομαζομένῳ.

Ἄριθ. 151.

(Ἀνέκδοτος.)

P. Esv. Usseverus Pius
Pertinax. ueron. Maxtracaesar M.
Antoninus Riu . . . us. Ronte Maxet
X Domna Aug mater castrorum.
Αὐτοκράτωρ Καίσαρ Λούκιος
Σελτίμιος Σεβῆρος, εὐσεβῆς, Περ-
τίναξ, σεβαστὸς, ἀρχιερεὶς μέ-
γιστος δημαρχικῆς [ἰ]πεξουσίας
τὸ θ'. πατὴρ πατρίδος, ὑπάτος τὸ
β'. καὶ αὐτοκράτωρ Μάρκος Αὐρή-
λιος Ἀντωνεῖνος εὐσεβῆς ἀρχιερεὶς
μέγιστος
καὶ Ἰουλία Δόμνα . . . μήτηρ Κάστρων
ἀπὸ Ἐφέσου. Μ[ίλια] εἴκοσι.
αἱ ὁδοὶ ἀποκατεστάθησαν ἐπὶ
Ἀνθ[υπάτου] Λολλιανοῦ Γεντιανοῦ
Ἐπὶ στήλης. Ὁ εἰκοστὸς οὗτος μιλιοδεί-
κτης τῆς ἀπὸ Ἐφέσου πρὸς τὰς Τράλλεις
ὁδοῦ εὐρέθη πλησίον τοῦ σιδηροδρομικοῦ
σταθμοῦ Δερμεντζίκ.

ΑΥΜΜΑΔΑ
ΕΦΝΔΔΑΝΘ
ΔΔΑΕΧΑΘ

ΣΤΡΑΤΟΝΕΙΚΗ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΝΕΘΗΚΕΝΤΟΔΑΔΑΜΑ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΤΟΥΣΩΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΟΥΓΕΝΟΜΕΝΟΥ
ΑΥΤΗΣΑΝΔΡΟΣ

Αρθ. 4

ΠΟΛΙΣΕΚΤΩΝ
ΝΩΝΠΡΟΣΟΔ
ΙΟΥΣΙΟΝΕΩ
ΣΕΛΕΥΚΕΑΝΕΙΚ
ΣΑΝΤΑΠΑΙΔΩΝ
ΠΑΛΗΝΟΛΥΜΠΙ
ΑΔΑ ΝΑ.
ΑΥΤΑΡΧΟΥΝΤΟΣ
ΑΙΛΙΟΥΚΛΑΡΙΣ
ΤΟΚΛΕΟΥΣΜΑΙΡΟΣ

Αρθ. 3

ΠΑΜΦΙΛΟΣΑΦΡΟ
ΔΙΣΙΟΥ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΠΑΜΦΙ
ΛΟΥΧΑΙΡΕ

Αρθ. 6

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΜΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΕΡΩΞΕΧΡΗΣΤΟΙΧΑΙΡΕΤΕ

ΦΙΛΑΓΙΟΣΦΙΛΑΓΙΟΥ
ΝΙΚΟΝΟΙΔΙΟΓΕΝΟΥΣΓΥΝΗΔΕ
ΦΙΛΑΓΙΟΥ
ΕΠΙΡΟΝΟΣΕΚΑΤΑΙΔΑΘΡΕΠΤΑ
ΝΙΚΟΝΟΙΣ

Αρθ. 5

ΑΝΕΡΟΥΣ
ΚΑΙΣΑΡΑ
ΓΟΝΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ
ΟΜΟΣΣΕΒΑΣΤΟΣΚΑΙΣΑ
ΡΕΩΝΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ
ΗΓΕΡΟΥΣΙΑ. ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝ
ΚΑΘΙΕΡΩΣΕΝΣΥΝΤΗΡΗΙΝ
ΤΑΕΚΠΡΟΓΟΝΩΝΑΥΤΗΣΤΑ
ΔΙΚΑΙΑΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΩΝ
ΤΙΚΛΑΥΔΙΟΥΜΙΝΝΟΥ. ΤΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ. ΑΥΤΗΣΚΑΙΦΙΛ
ΟΥΜΕΝΟΥΤΟΥΕΠΑΦΡΑΚΑΙΧΑΡ
ΜΟΣΙΝΟΥΤΟΥΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΚΑΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΤΩΝΑΡΧΟΝΤΩΝ
ΑΥΤΗΣ

Αρθ. 8

Αρθ. 7

ΟΝΚΡΑΤΙΣΤΟΝ
ΟΥΠΑΤΟΝΕΥΕΡΙΕΤΗΝ
ΠΡΟΓΟΝΩΝΤΗΣΕΛΥ
ΠΑΤΡΙΔΟΣ. ΜΑΜ
ΟΤΑΤΗΜΜΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΝΣΑΣΙΑΣΚΑΙΝΕΩΚΟ
ΖΤΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝΚΑΙΣΑ
ΡΕΩΝΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ
ΠΟΛΙΣ

ΤΟ ΠΡΩΟΝ ΚΥΚΛΟΣ ΕΚΑΙ Η ΣΟΡΟΣ
ΚΑΙ ΛΑΜΠΑΔΟΥΧΗΝ

Αρθ. 16

Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ
ΓΛΥΚΩΝΑΣ ΣΘΕΝΟΥΣ ΚΤΙ
ΣΤΗ ΝΕΥΡΓΕΤΗΝ ΤΗΣ
ΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΟΥ ΓΛΥΚΩΝΟΣ
ΔΙΑΘΗΚΗΝ

Αρθ. 17

ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΑΣ Ο
ΝΟΣ ΤΟΥ ΔΡΥΤΕΙΜΟΥ
ΚΑΙ ΑΣΟΝΟΣ ΤΟΥ ΑΣΟΝΟΣ
ΤΟΥ ΔΡΥΤΕΙΜΟΥ ΕΞΟΥ
ΣΙΝ ΔΕ ΕΝΤΑΦΗ ΤΕ ΤΡΥΦΕ
ΡΗ Η ΓΥΝΗ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ
ΕΙΚΩΝΙΝ Η ΟΡΕΙΤΗ ΜΟΥ

Αρθ. 11

ΙΕΡΕΥΣ ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΚΑΙ ΣΑΡΟΣ
ΚΑΙ ΕΚΑΤΗΣ ΣΕΒΑΣΤΗΣ
ΤΟΥ ΣΕΡΜΑΣ ΑΝΕΘΗΚΕΝ

Αρθ. 10

Αρθ. 12

ΥΙΟΝ ΝΙΚΜΕΣΑΝΑ
ΤΕΡΟΝΤΟΝ ΠΑΡΤΙΕΝ
ΑΓΩΝΑ ΠΑΙΔΩΝ ΠΑΛΗΝ
ΝΙΚΜΕΣΑΝΤΑ ΔΕ ΚΑΙ ΤΟ ΝΙΕ
ΡΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΑΛΕΙΩΝ
ΕΠΙ ΕΡΕΩΓΙΑ ΒΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΟΣ
ΤΟΥ ΛΑΡΑΣΙΟΥ ΦΛΑΟΥΙΟΥ

Αρθ. 15

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΚΛΑΥΔΙΟΣ
ΒΑΣΣΟΣ
ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ

Αρθ. 14

ΒΕΡΙΝΕΙΚΛΑΝΟΝΥΙ
ΟΝ ΜΚΛΑΥΔΙΟΥ ΝΕΙ
ΚΗΡΑΤΟΥ ΚΕΡΕΑΛΙ
ΟΥΑΣΙΑΡΧΟΥ ΑΝΑΡΑ
ΑΓΑΘΟΝ ΠΥΘΙΟΝ ΕΙ
ΚΗΝΧΡΥΣΟΦΟΡΗΣΑΝΤΑ
ΤΗ ΠΑΤΡΙΑΙΣ ΤΕ ΦΑΝΗ
ΦΟΡΗΣΑΝΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥ
ΣΑΝΤΑ ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΣΑΝ
ΤΑ ΕΙΡΗΝΑΡΧΗΣ ΑΤΑΒΟΥ
ΛΑΡΧΗΣΑΝΤΑ ΚΑΙ ΕΝ ΣΕΙ
ΤΟΝ ΙΔΙΣ ΠΟΛΛΑΙΣ ΚΑΙ ΕΤ
ΕΡΑΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙΣ ΧΡΗ
ΣΙΜΟΝ ΤΗ ΠΑΤΡΙΑΙΣ
ΝΟΜΕΝΟΝ

NERVA
P.P
ESIMVS
ARVMSE
DARIAMVS
LLIANORV
RNATA M AD
VOBVS
ΤΟ ΚΡΑΤΟΡΙ ΝΕΡ
ΠΑΤΡΙ ΠΑΤΡΙ ΔΙ
ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΑΠΕ
ΤΡΟΠΟΣ ΟΛΑΤΟ Μ
ΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΛΑΝΟΙΣ ΤΗ ΠΟ
ΛΙΘΩΝ ΚΟΣΜΗΣ
ΟΥΣ ΕΝ ΑΥΤΩ
ΚΑΘΙΕΡΩΣ

Αρθ. 9

ΜΑΙΑΝΑΡΙΑ ΕΡΩΦΩΝΤΟΣ
ΓΥΝΗ ΔΕ ΕΠΑΙΝΕΤΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΑΡΤΕΜΙΔΩ
ΡΟΥ

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
 ΚΑΙΗΓΕΡΟΥΣΙΑΕΤΗΜΗΣΑΝ
 ΤΙΒΕΡΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝΤΙΒΕΡΙ
 ΟΥΚΛΑΥΔΙΟΥΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟΣ
 ΥΙΟΝΚΥΡΕΙΝΑΗΦΑΙΣΤΙΩΝΑ
 ΕΠΕΤΟΝΙΑΝΟΝΓΥΜΝΑΣΙΑΡ
 ΧΗΣΑΝΤΑΤΩΝΤΡΙΩΝΓΥ
 ΜΝΑΣΙΩΝΤΗΝΠΡΩΤΗΝΤΕ
 ΤΡΑΜΗΝΟΝΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΚΑ
 ΘΕΝΤΑΕΛΛΙΟΝΔΙΟΛΗΣΗ
 ΜΕΡΑΣΖΗΣΑΝΤΑΣΩΦΡΟΝΩΣ
 — ΚΑΙΚΟΣΜΙΩΣ —
 ΚΛΑΥΔΙΑΕΠΙΓΟΝΟΥΤΕΤΡΑΚΙΣ
 ΟΛΥΜΠΙΟΝΕΙΚΟΥΘΥΓΑΤΗΡ
 ΠΕΡΙΓΕΝΙΣΤΟΝΙΔΙΟΝΥΙΟΝΓΕ
 ΝΟΜΕΝΟΝΦΙΛΟΜΗΤΟΡΑ

ΚΑΤΑΤΑΔΟΞΑΝΤΑΤΗΒΟΥΛΗ
 ΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΤΗΣΛΑΜΠΡΟ
 ΤΑΤΗΣΚΑΙΣΑΡΕΩΝΚΙΒΥΡΑ
 ΤΩΝΠΟΛΕΩΣΗΣΕΜΝΟΤΑΤΗ
 ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΤΩΝΣΚΥΤΟΒΥΡΣΕ
 ΩΝΤΙΒΕΡΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝ
 ΠΟΛΕΜΩΝΑΑΣΙΑΡΧΗΝΙΠ
 ΠΙΚΟΝΤΙΒΕΡΙΟΥΚΛΑΥΔΙΟΥ
 ΙΕΡΩΝΟΣΑΣΙΑΡΧΟΥΔΙΣΚΑΙΑΡ
 ΧΙΕΡΕΩΣΔΙΣΤΟΝΤΙΒΕΡΙΟΥ
 ΚΛΑΥΔΙΟΥΖΩΤΗΡΙΑΝΟΥ
 ΑΣΙΑΡΧΟΥΑΔΕΛΦΟΝΜΑΡ
 ΚΟΥΖΩΤΗΡΙΑΝΟΥΛΥΚ
 ΑΡΧΟΥΚΑΙΦΛΑΒΙΟΥΚΡΑΤΕΡ
 ΟΥΑΣΙΑΡΧΟΥΔΙΣΚΑΙΑΡΧΙΕΡΕ
 ΩΣΕΚΓΟΝΟΝΑΝΘΩΝΤΩΝ
 ΔΗΜΟΣΙΩΝΕΡΓΩΝΜΕΤΑ
 ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ
 ΠΡΟΕΝΟΗΣΑΤΟ

Αρθ. 19

Αρθ. 22

ΤΟΝΥΠΕΡΛΑΜΠΡΟΝΚΑΙΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ
 ΠΑΤΡΙΚΙΟΝΚΑΙΑΝΘΥΠΑΤΟΝΕ
 ΠΑΡΧΟΝΤΟΥΙΕΡΟΥΠΡΑΤΩΡΙΟΥ
 ΦΛΚΑΙΣΑΡΙΟΝΚΑΤΑΘΕΙΑΝΚΡΙΣΙΝ
 ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣΤΟΝΕΑΥ
 ΤΗΣΣΩΤΗΡΑΚΑΙΕΝΠΛΑΣΙΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
 ΜΕΛΙΤΙΑΝΧΑΡΕΟΥΓΥΝΑΙΗ
 ΓΛΥΚΩΝΟΣΣΩΣΘΕΝΟΥΣ
 ΚΑΤΑΤΗΝΤΟΥΓΛΥΚΩΝΟΣ
 ΔΙΑΘΗΚΗΝ

Αρθ. 20

Αρθ. 27

ΑΥΡΗΛΙΑΤΑΤΡΑΝΗΕΜΕΥΣΑ
 ΤΗΧΑΝΛΘΕΣΙΝΤΩΝΕΙΚΟΝΩΝ
 ΑΠΟΚΑΤΕΣΤΗΣΕΝ

ΑΚΡΑΠΤΙΩ
 ΣΩΤΗΡΙ
 ΛΣΑΔΟΥΙΟΣΕΠΙ
 ΦΡΟΔΕΙΤΟΣΜΕΤΑ
 ΤΩΝΤΕΚΝΩΝ
 ΣΑΔΟΥΤΑΣΙΡΑΚΚ
 ΑΣΚΑΙΣΑΔΟΥΙΟΥ
 ΕΠΙΦΡΟΔΕΙΤΟΥ
 ΕΧΙΝ

Αρθ. 23

Αρθ. 28

ΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΤΟ
 ΥΠΕΡΩΝΚΑΤΕΣΚΕΥ
 ΑΣΕΝΑΝΤΩΝΙΑΜΕ
 ΑΝΑΡΙΩΝΟΣΕΑΥ
 ΤΗΚΑΙΤΕΚΝΟΙΣΚΑΙ
 ΕΚΓΟΝΟΙΣΚΑΙΟΡΕΜ
 ΜΑΣΙΝ
 ΖΩΣΙΝ

ΤΟΝΟΙΚΟΝΠΡΟΣΤΩΔΑΛΕΚΤΟΡΙΩΕΑΥ
 ΤΩΚΑΙΤΟΙΣΤΕΚΝΟΙΣΣΥΝΕΧΩΡΗΣΑΤΟ
 ΤΩΣΣΙΝΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙΣΟΙΔΕΤΙΣ

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΔΙΟΓΕΝΗ
 ΑΓΟΡΑΝΟΜΗΣ ΑΝΤΕΣ ΑΝΕΘΗΚΑΝ ΤΟΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ
 ΚΡΥΠΤΟΝ ΠΕΡΙΠΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟ
 ΠΕΡΙΣΤΥΛΟΝ ΔΩΡΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΕΝ ΑΥΤΩ ΑΠΟΔΟΧΙΑ ΚΑΙ ΤΑ
 ΕΠΙ ΤΟΥ ΤΩΝ ΕΝΓΗΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΕΚΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΑΣ
 ΕΠΛΑΥΤΩΝ ΠΡΟΣ ΔΟΥΣ ΚΑΘΙΕΡΩΣΑΝΤΟΙΣ ΤΕ ΣΕΒΑΣΤΟΙΣ
 ΚΑΙ ΤΩ ΔΗΜΩ ΕΙΣ ΤΟ ΔΙΗΝΕΚΕΣ ΧΟΡΗΓΙΟΝ ΤΩΝ ΔΥΟ
 ΚΡΥΠΤΩΝ ΠΕΡΙΠΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΔΙΑΤΕΤΑΓΜΕΝΑ †

Αρθ. 25

ΤΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΕΒΑΣΤΟΣ Μ
 ΑΥΡΗΛΙΟΝ ΣΩΤΗΡΑ ΒΟΥΛΕΥ
 ΤΗΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΕΒΑΣΤΟΝ ΤΟΝ
 ΥΙΟΝ ΑΔΕΛΦΟΝ ΜΑΥΡΗΛΙ
 ΟΥ ΑΜΜΙΑΝΟΥ ΒΟΥΛΕΥ ΤΟΥ
 ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΕΒΑΣΤΟΥ ΚΑΙ
 ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ
 ΝΙΚΗΣΑΝΑ
 ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΣΤΑΡ
 ΤΙΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ
 ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΜΡΑΚΛΕΙΩΝ
 ΠΑΙΔΩΝ ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝ
 ΚΑΙ ΣΑΓΩΓΟΝ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ
 ΕΠΙ ΕΡΕΩΣ ΔΙΑΒΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙ
 ΟΣ ΤΟΥ ΛΑΡΑΣΙΟΥ ΦΛΑΟΥΙΟΥ
 ΚΛΕΙΤΟΣ ΘΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΙ
 ΣΤΟΥ ΔΙΣ ΔΑΣΙΑΡΧΟΥ ΠΡΩΤΟΥ
 ΔΑΣΙΑΣ ΠΑΤΡΟΣ ΥΠΑΤΙΚΟΥ ΚΑΙ
 ΠΑΠΠΟΥΣ ΥΝΚΛΗΤΙΚΩΝ ΤΗΣ
 Θ. ΑΥΤΟΥ ΠΕΝΤΑΕΤΜΗΡΙΔΟΣ.

Αρθ. 26

ΟΥΔΕΝΙ ΔΕ ΕΞ ΕΣΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑΥ
 ΤΗΝ ΤΗΝ ΣΟΡΟΝ ΕΤΕΡΩΤΑ ΦΗ
 ΝΑΙ ΕΙΜΗ ΔΗΜΟΧΑΡΙΔΙ ΠΡΟ
 ΚΛΕΟΥΣ ΟΥΔΕ ΕΞ ΕΣΤΑΙ ΤΗΝ
 ΑΛΛΗΝ ΣΟΡΟΝ Η ΒΟΜΟΝ Η
 ΣΤΙΛΗΝ ΕΠΙΘΕΙΝΑΙ ΕΚ ΤΟΥ
 ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΩΝ Η ΕΠΙ
 ΓΡΑΨΑΙ ΤΗ ΤΩΝ ΕΠΙ ΓΕ
 ΓΡΑΜΜΕΝΩΝ ΤΙ ΕΚΧΑΡΑ
 ΣΑΙ ΕΑΝ ΔΕ ΤΙΣ ΘΑΥΜΕΙΣ
 ΤΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΣΟΡΟΝ Η ΜΠΕ
 ΝΑΝΤΙΟΝ ΠΟΙΗΣΗ ΤΟΙΣ ΠΡΟ
 ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
 ΕΣΤΑΙ ΤΟΙΣ ΤΕ ΔΙΑΤΑΓΜΑ
 ΣΙΚΑΙ ΤΟΙΣ ΠΑΤΡΙΟΙΣ ΝΟΜΟΙΣ
 ΚΑΙ ΔΕΡΟΤΕΙΣ ΤΟ ΤΗΝ ΤΩΝ

Αρθ. 28

ΛΥΜΠΙΑ ΔΑΝ
 ΑΡΧΕΡΑΤΕΥΟΝΤΟΣ ΚΑΙ
 ΑΩΝΟΘΕΟΥΝΤΟΣ ΤΕ
 ΓΙΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΥΙΟΥ ΒΟΥ
 ΛΗΣ ΑΡΧΙΕΡΕΣ ΣΑΣΙΑΣ
 ΚΑΙ ΑΩΝΟΘΕΟΥ ΔΙΑΒΙΟ
 ΑΥΤΑΡΧΟΥΝΤΟΣ
 ΤΚΑ ΜΕΛΙΤΩΝΟΣ
 ΕΠΙ ΜΕΛΙΓΕΝΤΟΣ
 ΓΙΟΥ ΧΡΥΣΕΥΣΤΙΟΥΣ
 ΚΑΙ ΕΤ
 ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΕΙΟΤΑ
 ΤΟΥ ΑΥΤΟ ΚΡΑΤΟΡΟΣ ΑΝ
 ΤΩΝ ΕΙΝΟΥ ΕΚ ΤΩΝ Α
 ΔΡΙΑΝΟΥ ΔΑΜΑΤΟΡΩΝ
 ΑΣΚΛΗΠΙΑΚΟΝ ΔΙΟΓΕ
 ΝΟΥΣ ΠΕΡΓΑΜΗΝΟΝ
 ΝΕΙΚΗΣΑΝΤΑ ΑΝΔΡΩΝ
 ΣΤΑΔΙΟΝ

Αρθ. 32

ΤΟΝ ΝΑΟΝ
 ΤΟ ΔΕ ΨΗΦΙΣΜΑ
 ΔΕ ΑΝΑΓΡΑΨΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ
 ΛΗΝ ΛΙΘΙΝΗΝ ΚΑΙ ΣΤΗΣΑ
 ΕΝ ΤΩ ΙΕΡΩ ΤΟΥ ΔΙΟΣ ΕΛΑ
 ΧΕ ΦΥΛΗ ΠΕΡΙ ΛΗΙΣ

Αριθ. 115

ΟΙΣΠ-ΚΛΑΥΔΙΑΒΟΥΛ
ΡΙΧΟΣΟΠΑΤΡΑΥΤΟΥΑΝΕΘΗ
ΕΙΩΣΕΑΠΟΤΗΣΤΡΟΣΟΔ
ΣΕΠΙΤΟΝΑΙΩΝΑΚΑΘΕΚΑ
ΓΕΝΕΣΙΟΥΑΥΤΟΥΗΜΕΡΑΤΟΥ
ΠΑΝΟΜΗΣΑΣ-ΣΑΡΙΑΕΝΝ

Αριθ. 121

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ
ΣΚΑΙ

Αριθ. 128

ΟΝΙΟΥ
ΥΧΜΣΚ
ΙΕΚΑΙΤΕΚΕΛΑΔΙΩ
ΛΙΚΑΙΕΚΙΝΑΡΟΣΑ
ΚΑΟΡΕΜΑΤΕΝΩΝΑΥ
ΩΝΑΝΑΥΤΟΝΩΝ
ΘΗΣΕΤΟΝΚ

Αριθ. 117

Α
ΑΙΛΙΟΥ
ΑΝΤΙΟΧΟΥ

Αριθ. 118

ΤΟΜΕΜΟΡΙΟΝ
ΤΟΥΤΟΔΙΔΩ
ΡΙΣΑΝΕΒΑΒΙΩ
ΕΥΓΙΝΟΥ
ΚΕΡΑΥΕΘΣ
ΣΥΝΤΟΣΤΑ
ΡΑΚΙΝΟΙΣ
ΑΝΑΤΟΧΟΙΣ

Αριθ. 120

ΑΓΟ
ΑΙΠΟΛ
ΟΝΔΑΜ
ΡΩΤΟΝΑΡ
ΚΑΙΤΗΕΥΝ
ΦΙΛΑΕ
ΔΙΑΤΑΕΥΠΕΡ
ΤΟΠΑΜΘΟΣ
ΧΑΙΣΤΕΚΝΩΝ
ΠΡΟΧΡΕΙΔΙΕΚ

Αριθ. 123

ΑΙΛΟΜΟΥΣΟΣΕΠΙΡΟΝΟΥ
ΗΡΛΕΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Αριθ. 122

ΩΛΑΘΗΝΟΑΣ
ΓΙΟΥΓΟΥΜΕΝΕΣ
ΑΝΩΡΡΕΜΟΣΑΡΤΕΜΕ
ΩΛΛΟΥΤΡΥΣΗΔΙΔΥΣΣ
ΝΠΡΕΣΒΕΙΣΜΥΣΜΙΚΩΚΑΡΣΑΣ
ΝΕΣΝΠΡΕΣΒΕΙΣΜΙΣΚΟΣΜΑΝΕΣΜΥ
ΓΑΣΣΕΩΝΠΡΕΣΒΕΙΣΚΑΤΟΜΝΣΜ
ΥΖΚΙΝΑΡΥΑΝΔΕΩΝΠΡΕΣΒΕΙΣΜΑΝΕ
ΤΙΤΕΙΣΥΜΡΕΝΔΕΩΝ

Αριθ. 127

ΩΜΗΤΟ
ΕΓΩΝΩ

Αριθ. 129
ΚΕΟΑΝΟΣ

ΤΥΡΑΝΝΟΥ

Αριθ. 124

ΤΗΓΛΥΚΥΤΑΤΗΠΑΤΡΙ
ΑΡΘΑΥΡΘΑΝΔΡΕΑΣΣΥ
ΗΓΥΝΑΙΚΙΚΑΙΘΕΟΩΝ
ΡΑΚΑΙΤΟΙΣΠΑΙΣΙΝ
ΙΟΥΛΙΑΝΩΘΑΝΔΡΕΑ
ΘΕΟΩΡΩΙΘΤΟΥΣΘ
ΕΠΙΧΡΥΣΟΥΣΕΡΩΤΑΣΘ

Αριθ. 125

ΠΑΙΩΝΙΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΔΟΥ
ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ
ΕΡΓΕΠΙΣΤΑ
ΤΗΣΕΠΕΜΕ
ΛΗΘΗΤΟΥΕΡ
ΓΟΥΤΩΝΔΥΟ
ΠΛΕΘΩΝ

Αριθ. 130

ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ
ΦΥΣΕΙΔΕΒΡΙΘ
ΝΟΣΟΕΙΡΗΜΕ
ΝΟΣΕΡΓΕΠΙ
ΣΤΑΤΗΤΟΥ
ΤΕΙΧΟΥΣΤΩΝ
ΔΥΟΠΛΕΘΩΝ
ΕΠΕΜΕΛΗΘΗ

Αριθ. 119

ΩΜΟΥ
ΣΥΝΗΘΗΑΣ
ΔΙΕΥΤΥΧΗ
ΣΕΠΤΑ
ΖΗ

Αριθ. 126

ΤΟΜ
ΝΑΥΗ
ΕΠΙΓΗ
ΠΡΟΗ

ΟΥΑΛΕΡΙΟΥ
ΒΕΙΤΑΛΙΟΥ

Αριθ. 132

ΕΙΜΗΤΡ
ΑΝΤΩΝ
ΜΙΛΑΜ
ΚΑΙΝΕ
ΩΝΤΡΑ
ΛΑΠΩ
ΚΑΙΤ
ΚΙΤΩ
ΛΩΝΙΑ
ΝΟΥΠΑ
ΟΥΑΥ
ΝΟ

Αριθ. 135

ΕΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΚΑΙ
ΗΓΕΡΟΥΣΙΑΕΤΙΜΜΣΑΝ

Αριθ. 133

ΖΩΠΥΡΙΩΝΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ
ΜΑΝΔΡΩΝΖΩΠΥΡΙΩΝΟΣ

Αριθ. 136

ΙΜ

Αριθ. 134
ΤΕΤΤΙΟΥ
ΣΚΑΡΤΟΥ

Αριθ. 131

ΣΟΡΟΣ ΚΑΙ Η ΠΕΡΙΑΥ
 ΗΝ ΚΑΜΑΡΑ ΚΑΙ Ο ΠΑΡΑ
 ΚΕΙΜΕΝΟΣ ΒΨΜΟΣ ΚΑΙ
 Η ΠΑΡΕΣΤΥΣΑΣ ΤΗΛΗ
 ΛΕΥΚΟΛΙΘΟΣ ΔΑΔΟΥ
 ΧΟΥ. ΙΟΥ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ
 ΣΥΓΚΛΗΤΙΚΟΥ &
 ΔΟΥΛΟΥ ΠΡΑΓΜΑ
 ΤΕΥ ΤΟΥ ΚΑΙ ΓΥΝ
 ΚΟΣ ΚΑΙ ΤΕΚΝΩ
 ΕΜΜΑΤ
 ΤΟΥ

ΣΑ... ΔΑΡΟΥΣ
 ΑΝΤ... ΟΝ... Ε... ΔΣΤ
 ΙΕΡΕΑΜ...
 ΑΡΧΙΚΗΣ
 ΤΟΚΡ...
 ΜΟΣ
 ΝΤΟ
 ΛΜ
 ΛΑΤ

ΑΣΤΗΝ. ΑΤΡΙΠΠΕΙΝΑΝ
 ΛΙΑΤΙΒΕΡΙΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
 ΟΥΓΑΤΗΡΑΤΦΙΔΑΣ ΓΥΝΗΔΕΓΑΙΟΥ
 ΙΟΥΛΙΟΥ ΡΗΓΕΙΝΟΥ ΑΜΥΝΤΙΑΝΟΥ
 ΗΙΕΡΕΙΑ. ΑΥΤΗΣ &
 ΚΑΘΙΕΡΩΣΕΝ

Αριθ. 142

ΚΥΘΙΝΟΥ ΙΣΑΓ

Αριθ. 144

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ

Αριθ. 147

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
 ΚΑΙ ΣΑΡΙ &
 ΤΡΙΑΝΩΙ
 ΑΔΡΙΑΝΩΙ
 ΣΕΒΑΣΤΩΙ
 ΣΩΤΗΡΙΚΑΙ
 ΚΤΙΣΤΗ ΚΑΙ
 ΣΑΡΙΝΗΣ Ε
 ΒΑΣΤΗΙ

Αριθ. 150

ΜΟΝΙΤΥΧΗΙ
 ΤΩΙ ΔΙΙ
 ΤΟΝ ΔΙΟΝΥΣΟΝ
 ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΣ
 ΙΕΡΟΣ

Αριθ. 148

ΧΟΝΤΗΣ ΔΕ ΠΑΤΡΙΔΟΣ
 ΣΤΡΑΤΗΓΗΣ ΑΝΤΑΔΕΚΑΠΡΟΣ
 ΤΕΥΣ ΑΝΤΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΞΑΝΤΑΓ
 ΠΑΙΔΟΝ ΟΜΗΣΑΝΤΑ ΛΙΟΡΑΝΟ
 ΜΗΣΑΝΤΑ ΑΓΥΡΟΤΑ ΜΕΥΣΑΝΤΑ
 ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ ΔΕ ΚΑΛΕΙΨΤΗΣ
 ΕΝΧΑΡΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΕΝΤΡΑΦΩΝ
 ΑΝΔΡΑ ΛΙΑΘΟΝ
 ΛΙΩΝ ΘΕΤΗΣΑΝΤΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ
 ΤΕΚΝΩΝ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ
 ΑΣΚΛΗΠΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΛΙΟΥΣ
 ΕΙΜΙΣΙΟΝ ΕΙΜΕ
 ΣΕΙ ΚΙΛΙΟΣ ΕΝΘΑ
 ΜΗΜΗΤΙ ΑΟΑΝΤΟ
 ΣΗΜΑ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟ
 ΚΟΝ ΖΗΦΑΙΝΟΥ
 ΜΕΛΕΝΟΝ ΕΥ
 ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΟΛ
 Ι ΚΙ Κ Τ ΖΗΝ
 ΓΟΝ ΕΣΤΙ Τ ΖΗΝ
 ΤΟ ΤΕΛΟΣ Ο ΧΡΟ
 Κ Ο Σ Μ
 ΝΟΣ ΑΠΛΑΥΤΕΙ
 ΣΥΣΚΙΑΣ ΕΥΤΕΡ
 ΖΗ

Αριθ. 151

P. S. A. . US. SEVERUS PIUS
 PERTINAX. UC. RON. MAX. TR. CAES. ARM.
 ANTONINUS. RIU. . US. RONTE. MAX. ET
 X. DOMNA. AUG. MAT. ER. CA. TR. R. U. M.
 ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙ ΣΑΡ ΛΟΥΚΙΟΣ ΕΠΤΙΜΙΟΙ
 ΛΕΒΗΡΟΣ ΕΥΣΕΒΗΣ ΕΠΕΡΤΙΝΑΞ ΕΒΑΛ
 ΤΣ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΔΗΜΑΡΧΙ
 ΚΗ ΕΠΕΖΟΥΣΙΑΣ ΤΟ ΠΑΤΗΡ ΓΑΤΡΙΔΟΥ
 ΠΑΤΟΣ ΤΒ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΜΑΡΚΟΣ
 ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ ΕΥΣΕΒΗΣ ΑΡΧΙ
 ΕΡΕΥΣ ΜΕΓΙΣΤΟΣ ΕΚΑΙ ΟΥΛΙΑ ΔΟΜΝΑ
 ΜΗΤΗΡ ΚΑΣ ΤΩΝ

ΑΠΣΕΦΕΛΟΥ. ΜΚ

ΑΙΡΩ ΙΑΠΟΚΑΤΕΣΤΑΘΗΛΑΝΕ ΠΙΑΝ
 Θ ΛΟΜΑΝΟΥ ΓΕΝΤΙΑΝΟΥ

ΣΣΤΑΔΙΑ
 ΗΝ ΛΑΣΕΝΙ ΠΠΟΥ
 ΧΕΝΤΕΡΑ Ν
 ΤΥ. ΠΡΙΗΝΗΣ
 ΣΤΕΦΑΝΟΥΣ
 ΧΟΣ ΕΘΕΝΤΟ
 ΕΝ Ο ΚΟΝ
 ΟΥΚ ΑΓΕΡΑΣΤΟΣ
 ΛΟΦΟΡΟΣ

Αριθ. 143

ΑΥΡΗΛΙΟΥ ΕΠΙΦ
 ΡΗΛΙΑ ΓΑΘ
 Α ΔΕΛΦΩΙ ΔΙΩ
 ΤΙΩ ΤΗ ΜΝΕΙΑΣ

Αριθ. 145

ΧΑΡΙΔ
 ΑΣΚΛΙ

Αριθ. 146

ΥΛΙΟ
 ΑΝΔΡΟ
 ΑΚΙΣ ΑΡΧΙ
 ΡΧΙΣΥΝΑΙ
 ΚΑΤΕΣΚΕ
 ΤΑΣ ΑΥ

Αριθ. 144

P. CORNELIO. EC. ENTIO
 ACC. ENSO
 EX. TESTAMENTO
 ΠΟΠΛΙΩ ΚΟΡΝΗΛΙΩΣ
 ΠΟΠΛΙΟΥ ΓΕΝΤΙΣ ΑΚΚΗΣΩΣ
 ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

ΔΕΚΤΟΥΡΑΝΤΟΖΟΜΟΥ
 ΔΕ ΔΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΟΛΙΤΗΣ ΩΝ ΦΑΙΝΗΤΑΙ ΤΕ ΤΗΜΗΜΕΝΟΣ ΔΕΙΩΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΝ
 ΔΕ ΔΟΣΘΑΙ ΔΕ ΑΥΤΩ ΚΑΙ ΤΙΜΑΣΙΣ ΟΛΥΜΠΙΟΥΣ ΚΑΙ ΕΤΑΘΗΝΑΙ ΑΥΤΟΥ ΤΗ ΝΕΙΚ
 ΝΕΙΣ ΚΑΙ ΕΦΘΑΝΕ ΠΗΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΠΡΩΤΩ ΜΕΤΑΤΑ
 ΚΑΙ ΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΕΙΤΗΡΕΣ ΑΥΠΟΤΩΝ ΤΑ ΜΙΩΝ ΚΑΘΟΤΙΚΑΙ ΤΟΙΣ Α
 ΤΟ ΚΑΙ ΤΑΣ ΑΤΕΛΕΙΑΣ ΤΑΣ ΕΚ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΝΑΓΓΕΛΘΗΝΑΙ ΔΕ ΤΑΣ ΤΙΝ
 ΟΠΡΩΣ ΦΑΙΝΗΤΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΤΟΥΣ ΑΓΑΘΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ ΠΡΟΒΑΙΡΟΥΜΕΝΟΣ
 ΟΝΤΕΣ ΑΝΑΓΡΥΑΙ ΔΕ ΤΟΥ ΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΔΕ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤ
 ΗΣ ΑΙΜΙΑΝ ΜΕΝΕΝΤΣΙ ΕΡΩΤΟΥ ΔΟΣ ΤΟΥ ΛΑΡΑΙΟΥ ΤΗΝ ΔΕ ΕΤΕΡΑΝ
 ΑΝΔΡΕΣ ΒΟΥΛΑ ΔΥΟ ΟΙ ΤΙΝΕΣ ΤΟ ΤΕ ΤΗ ΗΦΙΣΜΑ ΑΝΑΓΡΩΣΟΥΣΙΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡ
 ΖΟΥΣΙΝ ΑΥΤΟ ΚΣ ΕΠΙ ΤΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΤΩΝ ΑΥΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΛΟΙΠΟΝ
 ΑΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΕΡΝΟΙΑ ΑΥΤΟΝ ΟΠΡΩΣ ΦΑΙΝΗΤΑΙ ΤΑ ΜΙΩΝ ΤΟΥΣ
 ΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΔΕ ΜΟΥ

Αριθ. 42

ΔΕΣ ΝΩ ΔΗΣ ΤΙΜΗΘΗΚΑ ΤΑΣ ΔΕΙΩΣ ΠΡΟΝΟΗΣ ΑΤΟΙ ΕΠΙΣΤΕΦΑΝΗ ΦΟΡΟΥ ΜΗΝΟ ΔΩΡΟΥ
 ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΝ ΝΟΜΟΙΣ ΧΡΟΝΟΙΣ ΟΠΡΩΣ ΠΑΣΙΝ ΦΑΝΕΡΟΝ ΑΤΟΙΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΙΝ ΠΡΟΒΑΙΡΟΜΕΝΟΙΣ
 Ο ΔΗΜΟΣ ΟΣ ΕΛΕΥΚΕΙΩΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ ΩΝ ΤΙΜΑΙ ΤΟΥΣ ΑΤΟΝ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ ΑΝΤΑ
 ΡΣ ΑΝΑΓΡΥΑΙ ΔΕ ΤΟΥ ΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΔΕ ΕΝ ΣΤΗ ΑΝΛΙΘΙΝΗ ΚΑΙ ΣΤΗΣ ΜΕΝΤΟ
 ΤΟΥ ΔΙΟΣ ΕΝ ΤΗ ΕΠΙΦΑΝΕΣ ΤΑ ΤΩ ΤΩ ΤΩ ΥΠΟΓΡΑΦΑΙ ΔΕ ΥΠΟ ΤΟΥ ΗΦΙΣΜΑΤΟΣ
 ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ ΕΡΝΑΙΣ ΓΡΑΦΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΕΠΙ ΧΩΡΩΝ
 ΧΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΕΩΝΙ ΔΟΙ

Αριθ. 40

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥ ΟΝΕΩΤΕΡΟΣ ΓΥ
 ΜΝΑΣΙΑΡΧΩΝ ΔΑΘΟΝ ΝΕΟΙΣ ΟΙΔΕ ΕΝΙΚΩΝ
 ΔΡΟΜΩΙ ΑΚΟΝΤΙΣΙΑΙ
 ΕΥΔΗΜΟΣ ΔΑΘΟΝ ΑΓΟΡΟΥ ΑΠΟΛΛΩ ΔΩΡΟΣ ΛΕΟΝΤΕΩΣ
 ΕΥΕΞΙΑΙ ΤΟ ΕΙΚΗΝΙ
 ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ ΕΤΡΙΟΣ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ

Αριθ. 45

ΠΡΟΠ
 ΜΑΣΙ
 ΚΡΑΤ
 ΥΠΑΤ
 ΠΡΕΣ
 ΥΙΟΝ
 ΜΕΣΣ
 ΛΑΜΠ
 ΑΝΟΥ

Αριθ. 33

ΔΕ ΤΑ ΘΗΤΥΧΕ
 ΚΥΡΗΛΙΑ ΜΠ
 ΟΥΛΙΔΕΚ ΠΡΟ
 ΓΟΝΩΝ ΠΑΛΛΑ
 ΚΙΔΩΝ ΚΑΙ ΛΑΝΙ
 ΠΤΟΠΟΔΩΝΟΥ
 ΓΑΤΗΡ ΔΑΥΡ ΣΕ
 ΚΟΥΝ ΔΟΥ Ε
 ΟΥ ΠΑΛΛΑ ΔΕΥΣ
 ΣΑΚΑΙ ΚΑΤΑ ΧΡΗ
 ΣΜΟΝ
 ΔΗ

Αριθ. 37

ΙΟΥΛΙΟΝ
 ΑΜΥΝΤΙ
 ΑΝΟΝΙΕ
 ΡΕΔΕΙΣΙ
 ΔΟΣΚΑΙ
 ΣΑΡΔΑΝΙ
 ΔΟΣ. ΟΙ
 ΜΥΣΤΑΙ
 ΤΟΝ ΠΑΝΕΛ
 ΑΗΝΑ

Αριθ. 44

ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΗΡΩΝ
 ΣΤΕΦΑΝΟΙ
 Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΒΑΦΕΩΝ

Αριθ. 30

ΤΑΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡ
ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ ΕΚ ΤΩΝ
ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΥ ΔΑΜΑ
ΠΟΡΩΝ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΚΟΝ ΔΙΟ
ΓΕΝΟΥΣ ΠΕΡΓΑΜΗΝΟΝ
ΝΕΙΚΗΣΑΝΤΑ ΟΠΛΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ. ΝΕ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΥΟΝΤΟΣ ΚΑΙ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥΝΤΟΣ ΤΒ
ΓΙΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΥΙΟΥ
ΒΟΥΛΗΣ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ Α
ΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥ
ΔΙΑΒΙΟΥ
ΑΛΥΤΑΡΧΟΥΝΤΟΣ
ΤΙΚΑ ΜΕΛΙΤΩΝΟΣ

Αριθ. 31

ΟΥΘΕ
ΚΡΑΤΟΡΟΣ ΑΝΤΩΝΕΙ
ΝΟΥ ΕΚ ΤΩΝ ΚΛΑΥΔ
ΑΝΟΥ ΔΑΜΑ ΠΟΡΩΝ
Κ. ΙΟΥΛ. ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΙΩΝΑ
ΤΡΑΛΛΙΑΝΟΝ ΝΕΙΚΗΣΑΝ
ΤΑ ΑΝΔΡΩΝ ΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ. ΝΕ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΥΟΝΤΟΣ ΚΑΙ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥΝΤΟΣ
Γ. ΙΟΥΛ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΒΟΥΛΗΣ ΑΡΧΙΕΡΕΩ
ΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΟΘΕ
ΤΟΥ ΔΙΑΒΙΟΥ
ΑΛΥΤΑΡΧΟΥΝΤ
Π. ΚΑ. ΜΕΛΙΤ
ΤΙ ΜΕΛΗΘΕ

ΠΙΝΑΞ. Ε.

ΕΒΟΥΛΗΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟΙΕΡΟΝ
ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙ
ΦΙΛΟΣΕΒΑΣΤΟΙ ΝΕΟΙΚΑΙ ΟΙ ΕΝ ΤΡΑΛΛΕΣΙ

Αριθ. 34

Αριθ. 36

ΟΝ ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΝ ΤΟΝ
ΕΠΕΦΑΝΝΙΦΟΡΟΝ ΚΑΙ ΤΡΑΜΜΑΤΕΑ
ΤΟΥ ΔΑΜΜΟΥ ΒΟΥΛΑΡΧΗΣ ΑΝΤΑ
ΕΡΜΙΝΑΡΧΗΣ ΑΝΤΑ ΑΓΟΡΑΝΟΜΗ
ΣΑΝΤΑ ΣΙΤΩΝ ΜΕ ΑΝΤΑ ΑΠΟ
ΝΑΡΕΙΑΣ ΔΙΣΧΡΥΣΟΦΟ
ΡΗΣΑΝΤΑ ΠΑΡΑΦΥΛΛΕΣ ΑΝΤΑ
ΠΛΑΝΙΟΥΡΙΑΡΧΗΣ ΑΝΤΑ ΑΡΓΥΡΟ
ΤΑΜΙΕΥΣ ΑΝΤΑ ΔΕΚΑ ΠΡΩΤΕΥΣΑΝΤΑ
ΤΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΑΝΤΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΦΙΛΟΣΕΒΑΣΤΩΝ
ΝΕΩΝ ΚΑΙ ΡΩΜΑΙΩΝ ΥΠΟΣΧΟΜΕΝΟΝ
ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑΝ ΚΙΟΝΑΣ ΕΙΚΟΣΙ
ΣΚΟΥΤΛΩΣΑΝΤΑ ΔΕΚΑ ΜΟΥΣΩΣΑΝΤΑ
ΚΑΙ ΤΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΕΞΕΔΡΑΝ ΑΝΤΟΥ ΔΕΝΟΣ
ΑΝΑΘΕΝΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΚΛΑΥΔΙΑ ΒΟΥΛΗ
ΟΥΣΤΕΛΑΜΒΑΝΕΙΝ ΚΑΘΕ
ΟΝ ΕΤΟΣ ΕΝΘΑ ΔΕ ΕΚΑΣΤΟΝ ΒΟΥ
ΤΟΥ ΜΜΕΡΑ ΣΧ ΣΗΝ
ΣΤΑΣΕΣ ΣΤΗΜΕ
ΤΗΣ ΚΛΑΥΔΙΑΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΟΥ ΒΑΣΣΟΥ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ

Αριθ. 39

ΑΣΙΑ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙ
ΜΟΝΥΣΟΝΤΕΣ ΧΗΝΤΑΙ ΕΤΙΜ
ΤΟΛΑΩΝΙΟΝ ΔΗΜΙΤΡΙΟΥ
ΟΝ ΠΡΟΑΝΑΓΕΝΤΑ ΤΗΣ
ΑΡΧΙΕΡΕ

Αριθ. 35

ΕΚΑΤΗ ΣΕΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΤΟΥΣ ΕΡΜΑΣ ΑΝΕΘΗΚΕΝ

Αριθ. 38

ΟΙ ΕΝ ΤΗΣ ΑΣΙΑ ΔΗΜΟΙ ΕΤΙΜΗΣΑΝ
ΔΗΜΙΧΑΙΡΕ ΜΟΝΟΣ ΚΑΛΩΝΟΗΝ
ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΗΝΙΕΡΗ ΑΝΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙ
ΔΟΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΟΥ ΕΦΕ
ΣΙΩΝ

ΧΡΗΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΥΘΙΟΥ
ΔΟΘΕΙΣ ΚΛΕΙΤΟΣ ΘΕΝΕΙ ΤΩ
ΙΕΡΕΙ ΤΟΥ ΔΙΟΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ
ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

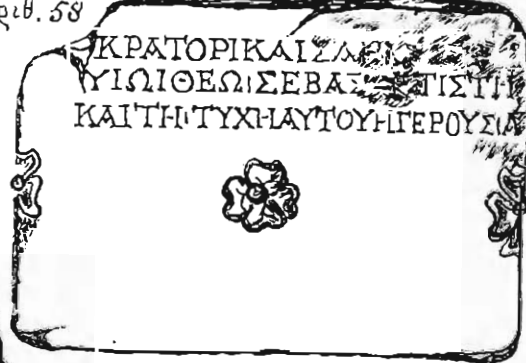
ΔΕ ΤΕΣΜΗΝΕΜΑ ΠΑΤΡΗΣ ΔΙΟΣ ΕΞΑΝΕΛΥΣΑΣ
ΤΕ ΛΙΧΙΗΣΕΙ ΣΙΧΘΟΝΙ ΕΝ ΑΛΣΕΙ ΒΩΜΟΝ ΕΝ ΕΙΡΑΣ
ΘΥΕΟΜΗΔΙ ΕΡΕΥΝΩΜΩ ΠΟΛΙΣ ΕΙΝΑΛΙΩΝΥΝ
ΕΝ ΝΟΜΑΜΗΚΡΟΝΙ ΔΗΦΟΙΒΗΧΡΗ ΔΕ ΑΡΗΤΗΡΟΣ
ΠΥΡΩΝ ΚΑΙ ΚΑΡΠΩΝ ΤΑΣΤΗ ΔΑΡΑΓΜΑΤΑ ΠΑΝΤΑ ΚΑΛΕΙΣΘΩ
ΕΙΝΑΛΙΟΣ ΤΕ ΜΕΝΟΥΧΟΣ ΑΡΟΤΡΟΠΟΣ ΙΠΠΙΟΣ ΑΡΓΗΣ
ΣΤΑΔΕΜΟΝΙΣ ΔΕ ΥΜΝΕΙΤΕ ΔΕ ΔΑΡΑΓΜΕΝΟΝ ΕΥΘΥΒΕΒΩΤΑ
ΟΝ ΠΡΕΣΟΡΟΚΥΚΝΕΙΟΝ ΟΣΟΙ ΓΕΡΑΣ ΑΜΦΕΠΕΝΣΘΕ
ΕΝ ΧΟΡΩΙ ΕΝΕΙΝΣΕΙ ΣΙΧΘΟΝΑ ΦΑΙΔΡΑ ΜΕΙΛΑΞ

Αριθ. 59

ΤΟΥ ΠΛΑΥΤΟΝ
ΜΑΡΚΟΥ ΑΥΡΗΛΙΟΥ
ΕΤΑΙΡΟΥ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕ
ΟΥΚ ΑΙΤΕΚΝΩΝ ΚΑΙ ΕΚΤΟ
ΡΕΜΜΑΤΩΝ ΕΛΗΛΥΘΕ
ΑΥΤΟΝ ΑΠΟ ΔΙΑΔΟΧΗΣ
ΔΕΚΝΟΥ ΚΡΕΓΕΛΛΑΝΙΟΥ ΟΝΙΣΣΟΥ
ΑΥΤΟΥ ΚΑΘΩΣ ΣΤΑ ΕΝ ΤΡΑΦΑ ΠΕΡΙΕΧΕΤΑΙ
ΖΩΣΙΝ

Αριθ. 58

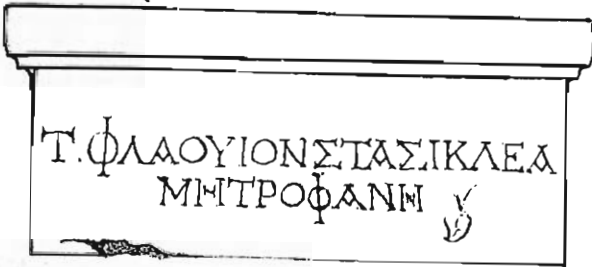
ΚΡΑΤΟΡΙΚΑΙΣ ΔΕΙ
ΥΙΩΙ ΘΕΩΣ ΕΒΑΣΤΑΣΙΣΤΗ
ΚΑΙ ΤΗ ΤΥΧΗ ΑΥΤΟΥ ΗΓΕΡΟΥΣΙΑ

ΑΥΤΟΝ ΠΑΡΕΧΟΜΕΝ
ΤΟΙΣ ΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟΙΣ
ΚΑΘΟΛΟΥ ΤΕ ΠΙΜΕΛΟΜΕΝ
ΚΑΙ ΛΥΣΙΤΕΛΗ ΠΕΡΙΕΠΡΟΙΗΣΕΝ ΤΗ ΠΑΤΡ
ΑΝΤΕΧΟΜΕΝΟΣ ΑΕΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΤΩΝ ΠΟΛΙΤ
ΜΑΝΤΟΥ ΑΓΑΘΟΥΣ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ Ο ΠΩΣ ΚΑ
ΓΙΝΩΝΤΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΕΡΓΕΤ
ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΩΣ ΑΙΑΥΤΟΝ
ΠΑΤΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΑΙΔΕΑΥ ΤΟΥ ΤΗ ΝΕΙΚΟΝ
ΤΗ ΓΕΝΗ ΠΑΣΙΝ ΤΟΝ ΕΝ ΤΩ ΔΩΝ
ΣΑΖΘΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΓΓΕΛΙΑΝ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΩ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΑΝΑΓΡΑΨΑΙ

Αριθ. 49

Τ. ΦΛΑΟΥΙΟΝ ΣΤΑΣΙΚΛΕΑ
ΜΗΤΡΟΦΑΝΗ

ΕΤΗΣΙΑΝ
ΑΠΑΘΙΝΟΝ
ΕΣΤΗΣΕ
ΜΑΝΑΡΩΝ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΝ

Αριθ. 60

ΟΣΤΕΙ ΜΑΡΧΟΣ
ΠΩΛΗΣ
ΥΝΗ ΗΓΗΣΙ Π
ΣΚΑΙ ΧΡΗΣΤ
ΧΑΙΡΕΙ

Αριθ. 55

ΚΕΡΑΜΟΣ
Αριθ. 65

ΚΕΡΑΜΟΣ
Αριθ. 62

Αριθ. 61

ΑΙΟΝΥΣ
ΠΕΡΟΚΛΗΣΣ
ΜΑΜΑΛΙΟΝΑ
ΓΥΝΗΛΙΕΡΟΚ
ΑΙΟΝΥΣΙΟΣΙΕ
ΑΠΟ
ΦΙΛΙΩΝΙΕΡΟΚ

ΟΒΩΜΟΣΤΑΙΟΥΑΝΘΕΣΤΙΟΥ
ΦΙΛΟΣ...
ΚΑΙΓΑΙΟΥΑΝΘΕΣΤΙΟΥ
ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ ΖΗ
ΚΑΙΜΑΚΑΡΙΑΣΑΝΘΕΣΤΙΑΣ
ΗΡΩΣΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Αριθ. 46.

ΠΑΕΙΣΤΑΡΧΟΝΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ
ΚΟΡΥΛΑΣΙΑΣΟΝΟΣΙΕΡΕΥΣΑΝΘΗΚΕ

Αριθ. 50

ΚΑ. ΜΕΡΙΑΤΟΥΠΑΤΡΩΝΟΣΚΑΙΤΟΥ
ΕΡΑΣΤΟΥΚΑΙΦΟΙΒΟΥΤΩΝΑΡΧΟΝΤΩΝ
ΑΥΤΗΣ

IMP. CAES. POLIC. VALEPIANO. AVG. IICT
IMP. CAES. PO. LIC. GALLIANO. AVG.
ΑΒΕΡΡΕΣΟ. Μ. ΧΧΧ.
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ ΚΑΙΣΑΡΙ ΠΟΛΙΚΟΥΛΕΡΙΑΝΟΥ
ΕΥΣΕΒ. ΕΥΤΥΧ. ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΚΑΙΣΑΡΙ ΠΟΛΙΚΤΑΛΛΙΝΩ. ΕΥΣ. ΕΥΤ. ΣΕΒΑΣΤΩ
ΑΠΟΕΦΕΣΟΥ. Μ. Λ.
ΑΝΘΥΠΑΤΕΥΟΝΤΟΣ Γ. ΙΟΥΛ. ΔΥΟΛΟΣ. ΑΡΟΓΑΤ

Αριθ. 47

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΤΟΥΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑ
ΤΟΥΣΚΑΙΛΑΡΑΓΦΛ. ΟΥ
ΟΥΑΛΕΡ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΩ
ΚΑΙ Μ. ΑΥΡ. ΟΥΑΛΕΡ.
ΜΑΞΙΜΙΑΝΩ
ΚΑΙ ΦΛ. ΟΥΑΛ. ΚΩΝΣΤΙΝΩ
ΤΟΙΣΚΑΙΛΑΡΓΙΝ
Μ. Β.

Αριθ. 51.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
ΤΡΑΙΑΝΟΝ ΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΑΛΚΙΒΛΑΔΙΩ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣΚΑΙΕΠΙ
ΤΟΥΚΟΙΤΩΝΟΣ

Αριθ. 53.

ΑΚΕΣΩ
ΝΟΥΣ
ΠΑΡΑΤ
ΡΗΤ
ΕΡΑ
ΑΤΕ
ΠΑΝΤ
ΚΟΣΜ
ΚΟΛΙ
ΘΩΡΑ
ΣΙΜΕΙ
ΜΕΝΟΣ
ΕΩΣΘ
ΡΙΤΟΥ
ΑΡΓΟΥ
ΣΕΝΕΚ
ΕΥΝΤΩ
ΑΥΤΟΥ
ΤΩΛΕΥ
ΠΡΟΣΟ
ΑΥΤΩ
ΣΚΑΤ

Αριθ. 57

ΜΑΡΚΟΣ ΣΙΤΡΙΟΣ
ΘΥΡΕΟΣ ΤΟ ΩΡΟ
ΛΟΠΟΝ ΤΟΙΣ ΕΥΝ
ΕΡΓΑΣΤΑΣΤΑΙΣ ΕΚΤΩΝ
ΓΑΙΩΝ ΑΝΕΘΗΚΕΝ

ΟΝΝΑΧΧΕΡΙΣ ΑΘΗΝΑ
ΘΗΝΑΤΟΡΟΥ ΤΟΥΤΕ
ΤΟΥΝΟΜΙΜΟΥ ΕΙ
ΤΙΝΗΚΗΝΔΑΜΕΙ
ΑΝΥΣΑ ΕΤΥΤΑΜΕΙΩ
ΠΕΤΑΙΒΗΝΗΜΩΝ
ΑΝ
ΟΣΤΡΟΦΑΣΕΙ
ΑΝ
ΑΝΜΑΤΑ ΟΥΤΕΝΑ ΣΤΕΤΑΙ
ΕΡΑΦΟΝΑΙΤΕ ΕΣΗΕΙΣΤΑ
ΖΩΣΤΩΝ

Αριθ. 54

Faint, illegible text or markings, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

ΚΑ
 ΤΙ ΛΕΓΕΤΑΙ
 ΑΓΡΕ ΛΙΝΟΣΗΤΟ
 ΤΟΠΟΣ ΙΩΝΙΟΝ
 ΤΟΠΑΡΙΑ ΔΙΟΝΥ
 ΑΓΡΕ ΣΗΛΕΧΗΡΙΟΝ
 ΖΩΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΟΣ ΟΙΚΟΝΕΝ
 ΥΠΟ ΕΜΒΑΘΡΩΝ ΗΝ ΠΡΟΣΘΟΝ Κ

ΦΟΥΛΒΙΟΣ ΙΕΡΕΥΣ
 ΑΓΡΕ ΚΟΖΑΝΤΑ Ζ ΕΚ Δ ΣΙ Ε ΒΝ
 ΑΓΡΕ ΣΥΑΝΑ ΠΡΟΣΛΕΥΚΟ ΠΕΤΡΑ Ζ Ε Χ Κ Β < Η
 Ζ Ρ Ν Δ Ε Θ Ζ Γ Ε Ξ Χ
 ΤΑΤΙΑΝΟΣ ΤΡΑΛΛΙΑΝΟΣ ΒΟΥΛΕ ΖΩΩΝ Κ Δ Ι Γ
 ΕΝ Χ ΜΟΝΑΡΟΙΣ ΔΟΥΛΩΝ ΚΑΙ ΖΩΩΝ Κ Γ Σ Μ Ε
 ΕΝ Χ ΜΟΝΑΡΟΙΣ ΖΩΩΝ Κ Γ < Γ Ι Ν

ΚΑ
 ΝΔΑΜΟΙΣ
 < Δ Κ Δ <
 ΙΕΤΝΩ

ΕΝ Χ ΠΑΡΑΔΕΙΣΩ ΔΟΥΛΩΝ ΚΑΙ ΖΩΩΝ Κ Δ Δ Κ Ρ
 ΑΓΡΕ ΤΟΜΟΣ ΚΑΙ ΥΠΕΡΒΟΛΗ ΤΟΚ ΠΥΡΓΙΟΝ ΖΙ Ζ < Ξ Κ Θ
 ΑΓΡΕ ΤΡΑΡΑΔΥΝΚΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΝ ΖΙ Γ
 ΑΓΡΕ ΤΡΑΛΛΙΚΩΝ ΕΥΝΚΗ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ Ζ < Η
 ΤΟΠΟΣ ΕΝ ΠΑΡΚΑΛΛΟΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΟΠΙΔΕΡΜΟΥ Ζ Ε Κ Ε
 Χ ΜΟΝΑΡΑ Ζ ΓΙΝΕΜ ΙΕ < Λ Μ
 ΑΓΡΕ ΝΕΙΚΟΣ ΤΡΑΤΙΑΝΟΣ Ζ Β < Γ Δ Ε
 ΑΓΡΕ ΑΡΑΡΑ ΕΝ Κ Ψ ΑΡΑΡΟΙΣ Ζ Δ < Η Ξ Γ Κ Γ Λ Ρ
 ΑΓΡΕ ΠΡΙΑΠΙΟΝ ΚΑΙ ΕΚΑΤΕΟΥ ΔΥΛΗ ΖΙ Ν Τ Κ Σ < Γ Υ
 ΑΓΡΕ ΝΥΜΦΑΙ Ζ Δ Κ Π Ε Κ Α <
 ΑΓΡΕ ΚΟΛΕΔΗ ΤΟΙΚΥ ΠΑΡΙΣΙΟΝ Ζ Γ < Η Κ Σ < Ε Λ
 ΑΓΡΕ ΚΑΛΥΒΙΑ Ζ Α < Ε Π
 ΑΓΡΕ ΜΟΝΑΥΛΙΣ ΠΡΟΣ Κ Ψ ΟΡΔΟΜΟΥ ΚΗΠ Ζ Ε Ι Β Ο Κ Η
 ΑΓΡΕ ΟΡΒΗΛΑ Ζ Ε < Γ Η Ξ Υ Κ Γ < Η Μ
 ΑΓΡΕ ΑΛΚΙΖΩ Κ Ψ Ζ Σ Ι Ν Τ Κ Ζ < Ι Β Π
 Θ Ζ Ι Α Η Ξ Ο

ΙΕΡΚ
 ΙΝ Ζ Γ Η Δ
 Δ Ρ Ν Δ Ε
 Τ Κ Γ Ε Ξ Ρ
 Μ Α Δ Κ Δ Υ
 ΤΗΣ Ζ Η Σ Γ Ε Ο Ε
 Ρ Α Σ Κ Ο Ρ Δ Ο Ι Σ Ζ Ι Ρ
 Γ Α Υ Ο Ζ Γ Α Ι Β
 Ζ Γ Ι Ε
 Ζ Β < Δ Μ

Ζ Γ < Γ Κ Δ
 Γ
 Ε ΒΟΥΛΕ

ΚΡΙΤΙΑΣ ΤΡΑΛΛΙΑΝΟΣ ΒΟΥΛΕ ΖΩΟΥ Κ Η
 ΕΝ ΑΓΡΕ ΟΡΔΟΜΟΥ ΚΟΙ ΠΟΙΣ ΔΟΥΛΩΝ ΚΑΙ ΖΩΩΝ Κ Β
 ΕΝ ΑΓΡΕ ΠΛΑΤΑΝΩ Ψ ΚΕΡΑΣΚΟΡΔΩΝ ΖΩΩΝ Κ
 ΕΝ Χ ΠΕΙΣΩΝΙΑΝΟΙΣ ΖΩΩΝ Κ Δ
 ΑΓΡΕ ΚΛΑΣΤΑΝΟΥΣ ΚΑΙ ΛΥΚΟΥ ΜΟΝΑΥΛΙΣ Ζ Γ Σ Ο
 ΑΓΡΕ ΕΥΚΑΡΠΟΣ ΕΝ Κ Ψ ΟΡΔΟΜΟΥ ΚΗΠ Ζ Γ Γ Η Ν Ο
 ΑΓΡΕ ΟΡΔΟΜΟΥ ΚΗΠ Ζ Ι < Δ Ι Ε Ο Ε Υ
 ΑΓΡΕ ΜΟΝΟΙΚΟΣ Ζ Α < Γ Ι Κ Ε Ψ Κ Γ < Η Ρ
 ΑΓΡΕ ΛΕΥΚΗ Κ Ψ ΠΡΟΣ ΤΩ ΧΑΡΑΚΙ Μ Α Ζ Δ < Ε Ξ Υ Κ
 ΑΓΡΕ ΡΟΔΕΑ Ζ < Δ Μ Τ Κ Ε
 ΤΟΠΟΣ ΒΛΕΠΩΝ Ζ Π
 Ζ Κ Ε Ι Β Ρ Ν

ΤΟΠΟΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ
 Ζ Β Γ Η Π Α Κ Α <

ΛΑΤΡΩΝ ΤΡΑΛΛΙΑΝΟΣ ΒΟΥΛΕ
 ΕΝ Χ ΔΑΦΝΗ ΔΟΥΛΩΝ ΚΑΙ ΖΩΩΝ Κ Ρ < Κ Ρ Ν
 ΑΓΡΕ ΤΑ ΠΕΡΙ ΔΑΦΝΗ Η ΚΑΙ ΜΥΡΣΙΝΗ Η ΚΑΙ ΔΡΥΝ Ζ Η
 Χ Ψ Ρ ΒΟΥΝΟΣ ΕΝ ΒΑΘΡΕ ΑΓΡΕ ΑΜΠΕΛΩΝ Ζ Α < Γ Ι Β
 ΑΓΡΕ ΙΠΠΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ Χ Ψ ΒΟΥΝΩΝ Ζ Α Ι
 ΑΓΡΕ ΒΟΥΝΟΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ Χ Ψ Ζ Γ Κ
 Θ Ζ Ι Ζ Γ Π
 ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ Ο ΚΑΙ ΑΧΟΛΙΟΣ ΖΩΩΝ Κ Μ Ε
 ΑΥΘΟ ΚΑΙ ΧΡ Ζ Β Η Μ
 Κ Δ Β Α Λ Α

ΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΑΨΙΔΩΝ ΕΝΤΕΤΕΙΧΙΟΜΕΝΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΗΝ ΤΟΥ Κ. Σ. ΣΤΕΡΡΕΖ

Αριθ. 64

ΛΟΛΛΙΑΝΟΝ
ΤΟΝ ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ
ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ
ΑΝΘΥΠΑΤΟΝ ΤΟΓ

ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗ ΚΑΙ ΣΑΡΕΩΝ
ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ ΠΟΛΙΣΤΟΝ ΕΜ
ΠΑΣΙΝ ΕΑΥΤΗΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΠΡΟΝΟΗΣΑΜΕΝΩΝ
ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ
ΤΦΑΔΙΑΔΟΥ ΤΙ ΕΝΟΥΝ ΚΑΙ ΜΑΥΡ
ΕΠΑΓΑΘΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΜΑΥΡ
ΧΑΡΙΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΤΙΛΟΥ ΚΙΛΙΟΥ
ΜΟΥΝΑΤΙΟΥ ΚΛΩΔΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΠΑΓ
ΚΙΜΝΙΟΥ ΓΛΥΠΤΟΥ ΙΕΡΕΩΝ ΤΩΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Αριθ. 68

Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΕΤΙ
ΜΗ ΕΝ ΜΑΥΡΕΥΑΡΕΣΤΟΝ
ΒΟΥΛΑΡΧΗ ΕΑΝΤΑ ΑΓΟΡΑΝΟΜΗ
ΕΑΝΤΑ ΕΙΡΗΝΑΡΧΗ ΕΑΝΤΑ ΣΤΡΑ
ΤΗΓΗ ΕΑΝΤΑ ΔΕΚΑ ΠΡΩΤΕΥΣΑΝ
ΤΑ ΕΙΤΩΝ Η ΕΑΝΤΑ ΤΑ ΜΙΕΥΣΑΝΤΑ
ΑΝΑΘΕΝΤΑ ΤΗ ΚΡΑΤΚΛ ΒΟΥΛΗ
ΕΙΣ ΝΟΜΗΝ ΕΠΙ ΤΗ ΓΕΝΕΘΛΙΩ ΗΜΕ
ΡΑ ΗΤΙ ΕΣΤΙΝ Η ΠΕΡΕΙΤΙΟΥ ΟΧΓΤΑΙ
ΠΡΟΝΟΗΣΑΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕ
ΩΣ ΤΟΥ ΑΔΡΙΑΝΤΟΣ ΕΜΑΥΡΕΩΤΗΡΙ
ΟΥ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΑΥΤΟΥ ΒΟΥΛΗ ΕΔΗ
ΚΙΟΥ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

Αριθ. 71

ΘΕΝΤΑΥΠΡΟΘΕ
ΝΕΙΝΟΥ ΕΚ ΤΩΝ
ΟΡΩΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ
ΛΑΟΔΙΚΕΑΝ ΕΙΚΗ
ΑΙ ΔΩΝ ΠΥΓΜΗΝ ΟΛΥΜ
Η ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΝΕ
ΡΧΙΕΡΑΤΕΥΟΝΤΟΣ
ΘΕΤΟΥΝΤΟΣ ΤΟ
ΑΠΟ ΜΩΝΙΔΟΥ ΙΕΡΟ
ΠΑΡΑΔΟΣΟΥ. ΑΛΥ
ΤΟΣ ΕΣΤΟΥ Α. ΕΥΧ
ΡΕΣΤΟΥ
ΘΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΑΝΔΡΙ
ΟΥ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ

Αριθ. 69

ΔΕΣΜΥΡ
ΤΡΑΛΙΑ
ΓΕΙΟΣ
ΟΣ ΝΕΙ
ΕΥΠΟ
ΟΥΣ Α
ΥΘΙΑ
ΕΣΙΝ
ΟΥ ΑΣ ΠΙΔΑ
ΟΙΝΑ Α
ΑΡΔΕΣΙΝ
ΤΟΝ ΤΗΣ
ΚΑΙ ΣΑΡΕΙΑ
ΜΩΠΟΙ ΗΣ ΕΣ
ΕΡΑΝΕΝ ΤΗ
ΟΥ ΠΑΤΡΙΔΙ
ΝΑ ΟΛΥΜ ΠΙΑ

Αριθ. 72

ΕΥΤΥΧΗ
ΤΟΝ ΑΞΙΟΛΟΓΩΤΑΤΟΝ
ΔΙΟΛΟΥ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ
ΜΟΝΟΝ
ΑΓΟΡΑΝΟΜΟΝ
ΗΣΥΝΤΕΧΝΙΑ
ΤΩΝ ΛΙΝΥΦΩΝ

Αριθ. 70

ΙΝ ΜΑΥΡΣΩΤΗΡΙΧΟΝ
ΛΟΤΕΙΜΟΤΑΤΟΝ
ΑΡΧΟΝ ΚΑΙ ΔΙΑΠΑΣΗΣ
ΕΚ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΕΝ
ΑΣΙΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΝ

ΤΙΜΟΣ Π... ΚΩΝ
 ΤΥΘΟΔΩΡΟ...
 ΑΙΡΗΜΩΝ ΠΥΘ...
 ΡΟΣ ΕΜΕΝΑΣ...
 ΕΞΟΥΣΙΑΝ ΑΥΤ...
 ΤΟΥΤΟ ΕΓΩ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑΝ ΕΔΩΚΑ ΟΥΤΩΣ ΕΠΙ...
 ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ...
 ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΙ...
 ΣΣ ΕΙΝΔΩ...
 ΤΕΡΙ...
 ΛΙΣ...
 ΥΕΡΓΑ...
 ΤΕ...
 ΖΝΔ...
 ΜΕΙΛ...
 ΕΠΕΙΧ...
 ΠΟΛΕΜΙΩΤΑΤ...
 ΝΟ...
 ΕΙΝ...
 ΟΥΣ ΠΥΘΟΔ...
 ΕΥΓΕΝ...
 ΠΑΓΗ ΧΑΙΡΗ...
 ΤΑΤΕΣ ΣΑΡΑΚ...
 ΕΝΕΝΚΗ ΛΑΒ...
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΙΘΡΑΔΑΤ...
 ΧΑΙΡΗΜΩΝ...
 ΓΟΝΤΑΣ ΡΩΜΑΙΩΝ...
 ΘΕΤΟ ΠΟΛΙΝ ΝΥΝ ΤΕ ΤΗΝ ΕΜΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΝ ΠΥΘ...
 ΕΙΣ ΤΟΤΗ ΣΕ ΦΕΣΙΑΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΙΕΡΟΝ ΚΑΤΑΠ...
 ΕΝΤΕΥΘΕΝΤΕ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΟΙΝΟΥΣ...
 ΜΙΟΥΣ ΔΙΑ ΠΕΜΠΕΤΑΙΡΩ ΜΑΙΩΝ ΕΣΤΙΝ ΔΕ...
 ΑΔΗΛΑΤΩΝ ΓΕΓΕΝΗΜΕΝΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ ΦΥ...
 ΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΚΑΘΗΜΕΡΩΝ ΠΡΑΤΤΟΜΕΝΩΝ ΦΡΟ...
 ΣΟΝ ΟΠΩΣ ΜΑΛΙΣ ΤΑΜΕΝ ΑΓΗΣ ΑΥΤΟΝ ΠΡΟΣ...
 ΗΝ ΦΥΛΑΚΗ ΚΑΙ ΕΙΡΓΗ ΩΥ ΠΑΡΧΗ ΑΧΡΙΑΝΑΤΟ...
 ΠΟΛΕΜΙΩΝ ΕΜΕΓΕΝΕΣΘΑΙ...

Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ
 ΕΤΙΜΗΕΛΑΝ ΚΑΙ ΚΙΛΙΟΝ
 ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΝ ΝΕΩΤΕΡΟΝ
 ΑΝΔΡΑ ΑΓΑΘΟΝ ΗΡΩΔΙΑΕ
 ΗΘΟΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΙΑΝ ΚΑΙ ΤΑ
 ΕΚ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑ
 ΤΡΙΔΑ ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣ ΔΕΙΟΝ
 ΠΑΣΗΣ ΕΤΙΜΗΕ. ΑΝΑΓΤΗ
 ΓΑΝΤΟΣ ΤΟΝ ΑΝΔΡΙΑΝΤΑ
 ΚΑΙ ΚΙΛΙΟΥ ΕΥΤΥΧΟΥΣ ΤΟΥ
 ΘΡΕΨΑΝΤΟΣ ΑΥΤΟΝ ΑΝΙ
 ΤΗΣ ΙΔΙΑΣ ΑΥΤΟΥ ΤΗΣ ΠΑ
 ΝΗΓΥΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΕΤΙΜΗΕ ΚΑ
 ΘΩΣ ΚΑΙ Η ΒΟΥΛΗ ΣΥΝΕ
 ΧΩΡΗΣΕΝ

Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ
 ΚΑΙ Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΟΙ
 ΝΕΟΙ ΕΤΙΜΗΣΑΝ ΝΕΟ
 ΠΑΤΡΟΝ ΔΙΑΦΑΝΤΟΥΣ
 ΣΤΡΑΤΗΓΗΣΑΝΤΑ ΕΝ
 ΔΟΞΩΣ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΝ Ο
 ΜΗΣΑΝΤΑ ΦΙΛΟΤΙΜΩΣ
 ΤΟΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑΡΧΟΝ
 ΦΙΛΟΤΙΜΗΣΑΜΕΝΟΝ
 ΚΑΙ ΔΟΝΤΑ ΤΟΙΣ ΠΑΝΗΓ
 ΡΙΖΟΥΣΙΝ Τ...
 ΕΘΟΥΣΙΝ...
 ΕΤΟΥΣ ΛΗ

Αριθ. 74

Αριθ. 73

ΦΥΛΗ
 ΣΕΒΑΣΤΗ ΜΑΘΗΝΑΙΣ
 Π. ΜΙΛΙΟΝ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ
 ΕΠΙΚΟΙΤΩΝΟΣ Ε...
 ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝ ΚΑΙ ΕΥΕΡΕΣ
 ΓΕΤΗΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ
 ΥΗΦΙΣΑΜΕΝΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ
 ΘΕΝΤΟΣ ΤΗΣ
 ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Αριθ. 75

ΟΥ Η ΚΑΛΑΡΙΣ
 ΤΗΣ ΛΑΜΠΡΟΤΑ
 ΤΗΣ ΝΥΣΑΕΩΝ
 ΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΚ
 ΑΥΡΗΛΙΩΤΑΥΡΩ
 ΤΩ ΙΔΙΑ ΤΕΚΝΩ
 ΜΕΙΛΕ
 ΧΑΡΙΝ

Αριθ. 78

Ο ΔΗΜΟΣ ΣΟΛΟΕΩΝ
 ΚΟΡΗ ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΩΝΙ
 ΘΕΩΣ ΠΑΤΡΩΙΣ
 ΑΝΕΘΗΚΕΝ

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ
ΝΥΣΑΕΩΝ

Αριθ. 76

Π. ΛΙΚ...
 ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ...
 ΓΑΛΩΝΕΙΝΟΝ...
 ΟΥ ΑΛΕΡΙΑΝΟΝ...
 ΤΟΝ ΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑΤΟΝ
 ΚΑΙ ΣΑΡΑ
 ΥΙΟΝ ΚΑΙ ΕΓΓΟΝΟΝ
 ΤΩΝ ΣΕΒΑΣΤΩΝ
 Η ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗ
 ΝΥΣΑΕΩΝ ΠΟΛΙΣ

Αριθ. 80

ΑΥΡΗΛΙΑΝΟ
 ΑΠΕΛΛΑΝ
 ΧΕΙΛΙΑΡΧΟΝ
 ΛΕΓΙΩΝΟΣ ΤΡΙ
 ΤΗΣ ΚΥΡΗΝΑΙΚΗΣ
 ΤΟΝ ΕΑΥΤΟΥ
 ΠΑΤΕΡΑ
 ΚΑΤΑΛΙΠΟΝΤΑ ΤΗ
 ΙΕΡΩΤΑΤΗ ΒΟΥΛΗ
 ΕΙΣ ΚΛΗΡΟΥΣ ΕΑΥΤΟΥ ΚΑΙ
 ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΑΠΕΛΛΑ

ΓΑΙΟΣ
 ΙΝΟΥΕΝΤΟΣ ΣΜΥΡ
 ΝΑΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ
 ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΛΑΚΕΔΑΙ
 ΜΟΝΙΟΣ ΤΡΑΜΙΑΝΟΣ
 ΠΑΛΛΙΣΤΗΣ ΠΑΝΚΡΑ
 ΤΙΑΣ ΤΗΣ ΠΛΕΙΣΤΟΝΕ
 ΚΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ ΤΥ
 ΚΤΗΣ ΑΛΕΠΤΟΣ ΕΥ
 ΣΤΑΡΧΗΣ ΔΙΑΒΙΟΥ
 ΝΕΙΚΗΣ ΑΣΠΑΙΔΩΝ

Αριθ. 81

ΙΟΣ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ ΚΑΙ
 ΥΙΟΣ ΑΥΤΟΥ ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ ΚΕΙ
 ΟΝΑ - ΦΙΛΙΟΣ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ
 ΗΛΕΑΣ ΚΑΙ ΥΙΟΣ ΑΥΤΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥ
 ΚΗΣ ΚΕΙΟΝΑ - ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ
 ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΣ
 ΚΑΙ ΥΙΟΣ ΑΥΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ
 ΚΕΙΟΝΑΣ - Σ - ΑΝΑΣΤΟΡΑΣ ΑΝΑ
 ΣΤΟΡΟΥ ΚΑΙ ΥΙΟΣ ΑΥΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩ
 ΝΙΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΟΡΑΣ ΚΕΙΟΝΑΣ
 ΥΙΟΣ ΑΝΑΣΤΟΡΟΥ ΚΑΙ ΥΙΟΣ

Αριθ. 90

ΘΕΣ ΝΕΥΟΓΟΛΕΟΣ
 ΑΥΡΗΛΙΑΣ ΕΥΦΡΟΣΥΝΕΑΣ
 ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΟΥΤΟ
 ΚΑΘ' ΕΙΔΡΥΣΕ ΤΟΝ

ΔΙΔΙΟΝ ΑΛΚΙΠΑΛΗΣ
 ΤΟΝ ΕΠΙΤΟΥΚΟΙΤΩΝΟΥ
 ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΔΑΔΙΑΝΟΣ
 ΚΑΙ ΣΑΡΟΣ ΕΒΑΣΤΑΤΗΣ
 ΔΙΔΙΟΝ ΠΛΟΥΤΑΓΟΡΟΥ
 ΥΙΟΣ ΕΡΜΟΔΩΡΟΣ
 ΑΡΕΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΣΤΗΣ
 ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

Αριθ. 84

ΝΙΚΗΣ ΑΝΤΑ ΑΝΔΡΑΝ ΔΟΙ
 ΚΟΡΙΑΣΙΑ ΤΑ ΕΝ ΚΛΕΙΤ
 ΦΙΛΟΤΕΚΝΟΣ ΗΡΑΔΟΥ ΚΑΙ ΜΙΟΣ ΕΠΙ

Αριθ. 87

22. 72

ΛΟΣΟΣ ΑΠΟΛΩΝΙ
 ΟΥΦΥΣΕΙ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
 ΓΩΝΟΘΕΤΩΝ ΤΙΘΕΙΣ
 ΕΙΤΟ ΑΛΕΙΜΝΑ ΔΡΑΚΤΟΝ
 ΠΑΡΕΑΥΤΟΥ ΑΝΕΘΗΚΕΝ
 ΤΗΝ ΚΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΜΗΝ
 ΤΩ ΤΕ ΔΗΜΩ ΚΑΙ ΤΩ ΕΡΜΗ ΚΑΙ
 ΤΩ ΚΛΕΙΤΩ ΤΟΙΣ ΝΕΟΙΣ

Αριθ. 85

ΕΝ ΑΝΔΡΟΝ ΔΙΤΤΟΝ
 ΝΑΣΙΑΡΧΗΣ ΑΝΤΑΓΓΑ
 ΤΟΥ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΗΣ ΑΝ
 ΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Αριθ. 86

Αριθ. 89

ΔΙΛΑΡΑΣΙ
 ΩΣ ΕΒΑΣΤΩ
 ΕΥΜΕΝΕΙΚΛΑΥ
 ΔΙΩΣΜΕΛΙ
 ΤΩΝ ΟΙΕΡΕΥΣ
 ΑΠΟΚΑΤΕ
 ΣΤΗΣΕΝ

ΑΠΠΙΟΥ ΑΡΕΛΛΙΟΥ
 ΔΙΑ ΔΟΧΟΥ
 ΑΡΕΛΛΙΑ ΜΗΝΩΔΩΡΟΥ
 ΚΗΔΕΤΑΙ
 ΚΑΙ ΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥ ΟΒΡΙΜΟΥ
 ΖΩΣΙΝ ΚΑΘΙΕΡΩΣΑΝ ΤΩΝ ΣΥΝΕΡ
 ΓΑΣΙΑ ΚΛΕΙΝΟΤΙΣ ΕΝ ΚΛΗΡΟΝ

ΙΟΥΛΙΟΝ ΦΙΛΙΠΠΟΝ
 ΕΠΙΤΡΟΠΟΝ ΤΟΝ ΣΕΒΑΣ
 ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΙΟΥΛΙΟΥ

Αριθ. 93

ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ ΟΔΗΓΟΙ
 ΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟΙΕΡΟΝ
 ΕΥΣΤΗΜΑΤΕ ΜΕΓΕ
 ΡΟΥΣΙΑΣ ΕΤΙΜΗΣΑΝ
 ΛΟΥΚΙΑ ΔΑΝΟΥ
 ΝΙΟΥ ΟΥΓΑΤΕΡΑ ΛΑΥ
 ΔΙΚΜΝΤΗΝ ΑΡΧΙΕΡΕΙ
 ΑΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΤΟΥ ΓΕ
 ΝΟΥΣ ΑΥΤΗΣ ΦΛΟΤΙ
 ΜΙΑΣ
 ΠΑΛΛΙΟΣ ΒΑΣΣΟΣ ΧΡΥ
 ΣΕΡΩΣ ΣΤΕΦΑΝΙ ΦΟΡΙ
 ΣΑΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΥΣΑΣ
 ΚΑΙ ΤΑΣ ΛΟΙΠΑΣ ΑΡΧΑΣ
 ΚΑΙ ΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΕΛΕΣΑΣ
 ΗΝΕ ΑΥΤΟΥ ΜΗΤΕΡΑ

Αριθ. 92

ΩΝ ΕΣΜΑΤΩΝ ΚΑΙ
 ΙΝΔΙΑΤΕΛΕΙ ΔΕ ΔΟΣΘΑΙ ΑΥΤΩ ΚΑΙ ΕΓΓΟ
 ΝΟΙΣ ΑΤΕΛΕΙΑΝ ΠΑΝΤΩΝ ΩΝ Η ΠΟΛΙΣ ΚΥΡΙΑ
 ΕΣΤΙΝ ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΙΑΝ ΕΝ ΑΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΑΓΩΓΙ
 ΚΑΙ ΕΙΣ ΑΓΩΓΗΝ ΚΑΙ ΕΞ ΑΓΩΓΗΝ ΕΜΠΟΛΕΜΩ
 ΚΑΙ ΕΝ ΕΙΡΗΝΗΙΑΣ ΥΛΙΚΑΙΑΣ ΠΟΔΕΙΑΝ Α
 ΑΙΔΑ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕ
 ΤΟΥ ΗΦΙΣΜΑΕΙΣ ΕΤΗΛΗΝ ΛΙΘΙΝΗΝ
 ΣΑΙΕΝΤΩ ΙΕΡΩ ΤΟΥ ΔΙΟΣ ΤΟΥ ΛΑΡΑ
 ΜΕΛΗΘΗΝΑΙ ΔΕ ΤΟΥΣ ΑΡΧΟΝΤΑΣ
 ΑΝΕΣΤΑΘΗ ΚΑΙ ΤΟΥ ΗΦΙΣΜΑ ΑΝΑ

Αριθ. 91

ΕΙΛΙΚΟΝ

Αριθ. 96

ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΜΗ
 ΜΕΙΟΝ Μ-ΑΥΡ
 ΑΡΙΣΤΟΝΕΙΚΟΥ
 ΚΑΙ ΑΥΡ. ΑΦΙΟΥ

ΗΝΗΜΕΙ ΤΟ
 ΨΥΤΟΠΡΟΣΑΝΑ
 ΑΝΛΕΣΒΙΟΥΤΟΥ
 ΔΟΥΜΕΝΟΥΚΑΙΤΕΚΝΩΝ
 ΡΕΜΑΤΩΝΚΑΙΕΤΩΝΩΝ
 ΣΙ
 ΕΝΗΣ
 ΚΑΙΘΡΕΜΑ

ΔΟΥΜΕΝΟΥ
 Αριθ. 95

ΔΟΥΜΕΝΟΥ
 Αριθ. 99

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΟΙΔΕ ΕΝ
 ΔΡΟΜΩΝ
 ΕΥΕΣΙΑ
 ΑΚΟΝΤΙ
 ΤΟΖΙΚΗ

ΑΝΑΡΑΝ
 ΝΙΚΟΥ
 ΑΝΤΙΟΧΟΥ
 ΕΙΔΗΤΕΡΜΙΟΥ
 ΔΗΧΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΥ

Αριθ. 101

Αριθ. 103

ΑΡΙΣΤΟΦΩΝ
 ΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥ
 ΝΑΝΝΙΣ
 ΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥ

Αριθ. 104

ΑΥΔΙΑΝΟΥ
 ΠΕΡΙΛΑΟΣ Δ. ΑΜΑΥ
 ΑΤΡΟΙΤΑΣΧΡΝΑΝΤΩ
 ΡΕΙΝΟΣΧΡΑΝΤΩΝΙΟ
 ΛΟΣΧΡΚΛΑΡΧΗΜΗ
 ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΘΕΟΔ
 ΘΕΟΔΩΡΟΥΚΑΙΜΕΝ
 ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΥΜΗΤ
 ΕΦΟΙΣΟΙΜΥΣΤΑΙΑ
 ΝΟΙΤΟΥΣΑΝΔΡΑΣ
 ΑΥΤΟΥΣΦΙΛΟΤΕΙΜ
 ΠΡΟΣΤΟΝΘΕΟΝ

ΜΟΝΟΜΑ
 ΚΑΙ
 ΠΟΠΛΙΟΥ
 ΛΟΥΚΙΛΙΟΥ
 ΠΕΙΣΩ
 ΝΙΝΟΥ

Αριθ. 97

ΔΙΧΑΙΡΕΙΝΑΡΙΣΤΕΑ
 ΛΟΕΓΕΓΡΑΦΕΙΤΕΥΠΕ
 ΜΑΤΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙΣ
 ΧΟΥΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥΣ
 ΟΜΕΝΩΝΔΕΚΑΘΗΝΑ
 ΔΙΥΜΑΣΠΟΕΙΝΠΑΝΤ
 ΠΟΛΛΩΝΙΑΙΣΥΝΤΟΙΣ
 ΒΑΣΙΛΙΚΟΝΔΕΚΑΘΗΝ
 ΜΙΣΤΟΚΛΕΙΤΩΣΤΡΑΤΗΓ
 ΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝΚΑ

ΦΛΑΒΙΑΣΕΚΟΥΝΔΑΚΑΙΥΠΕΡΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣΦΙΛΟΜΗ

Αριθ. 98

ΙΟΥΛΙΟΝ-ΙΟΥΛΙΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΑΙΧΜΕΡΕΩΣ
 ΑΣΙΑΣ ΥΠΟΝΟΥ ΕΛΙΝΑ ΦΙΛΙΠΠΟΝΙ ΠΡΕΑΡΩ
 ΜΑΙΩΝ ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΕΝ ΡΩΜΟΙ ΛΙΚΑΥΤΩΝ
 ΕΠΙ ΤΡΟΠΟΝ ΤΩΝ ΣΕΒΑΣΤΩΝ ΠΑΤΕΡΑΙΟΥ
 ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΣΥΓΚΛΗΤΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΡΩΜΑΙ
 ΩΝ ΙΕΡΕΑ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΟΣ ΤΟΥ ΛΑΡΑΣΙΟΥ

ΤΟΥ ΠΥΘΙΑ

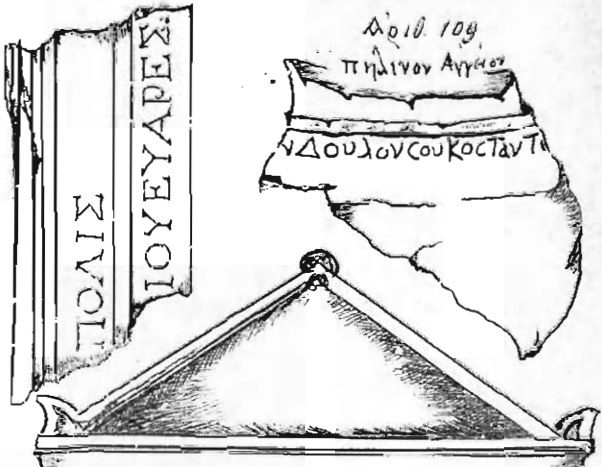
Αριθ. 106

ΤΟ ΛΛΩΝΙ

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΙΕΡΕΥΣ
 ΑΥΤΟΥ ΕΚ ΤΟΥ ΧΑΡΙΣΘΕΝΤΟΣ ΨΑΥΤΟΥ
 ΔΙΑΦΟΡΟΥ ΑΝΕΘΗΚΕΝ ΕΠΙ ΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣ
 ΠΡΩΤΑΓΟΡΟΥ ΑΚΑΜΑΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙ
 ΤΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΥ

Αριθ. 105

Αριθ. 108

Αριθ. 109
Πηλινον Αγγισ

ΣΕΒΑΣΤΟΥ

Αριθ. 107

Αριθ. 111

ΤΟ ΜΝΗΜΗΟΝ
 ΛΥΚΙΣΚΟΥ ΤΟΥ ΠΕΡΙΓΕΝΟΥ ΚΑΙ ΠΑΜΦΙ
 ΛΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΤΟΥ ΣΙΤΟΠΩΛΩΝ
 ΖΩΣΙΝ

ΤΟ ΜΝΗΜΗΟΝ ΛΥΚΙΣΚΟΥ
 ΤΟΥ ΠΕΡΙΓΕΝΟΥ ΚΑΙ ΠΑΜΦΙ
 ΛΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΤΟΥ ΣΙΤΟΠΩ
 ΛΩΝ ΖΩΣΙΝ

Αριθ. 112

ΨΑΧΙΟΝ Φ
 ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΟΝ
 ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΥΠ
 ΤΙΚΩΝ ΣΥΝΤΕΝΙ
 Η ΚΡΑΤΙΣΤΗ ΚΑΙ ΑΥΔ
 ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ ΟΔΗ
 ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗ
 ΠΟΛΕΩΣΤΗΣ
 ΝΕΩΚΟΡΟΥ ΤΣ
 ΚΑΙ ΕΡΑΣΤΟΥ
 ΡΑΣΙΟΥ Κ
 ΤΗΣ ΠΕΡΩΤΑ
 ΤΟΥ ΚΑΙ ΣΑΡ
 ΝΩΝ ΠΟΛ
 ΔΙΑΤΗΝ ΠΕ
 ΕΝΤΑΙ ΣΑΡ
 ΠΑΙΣ ΕΥΝΟΙΑ
 ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣ

Αριθ. 110

Αριθ. 116

Αριθ. 113

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟ
 ΡΙΚΑΙ ΣΑΡΤΑΙ
 ΑΝΘΙΑΔΡΙΑ
 ΝΩΙ ΣΕΒΑΣ
 ΤΩΙ ΣΩΤΗ
 ΡΙΚΑΙ ΚΤΙΣ
 ΤΗ

Αριθ. 114

ΤΟ ΗΡΩΝ ΜΑΡ
 ΑΥΡΤΡΥΦΩ
 ΝΟΣ ΚΑΙ ΑΥΦΙ
 ΔΙΕ... ΛΟΙ
 ΚΑΙ ΤΕΚΝΩΝ
 ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ
 ΕΓΓΟΝΩΝ
 ΖΩΣΙΝ

Γεμάται φρ. 4.